

Zpracoval: Vít Zvánovec, ÚOOÚ
tel.: +420 234 665 323
e-mail: Vít Zvánovec <legislativa@uouu.cz>

Petr Habarta, MV
tel. +420 974 832 779
e-mail: petr.habarta@mvr.cz

Schválil: Jan Kubice
ministr vnitra

Datum: 9. března 2012

Verze: 3

Rámcová pozice / Stanovisko pro Parlament

Projednávaná věc: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Obecné nařízení o ochraně údajů; dále též „GDPR“ nebo „nařízení“)¹

Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation)

Čísla dokumentů: COM (2012) 0011 final, 2012/ST/05853 (CELEX: 52012PC0011)

Stupeň priority pro ČR: Důležitá problematika

Charakteristika:

- 1. V rámci Rady EU justice a vnitra (JHA) bude GDPR projednávat zejména pracovní skupina pro výměnu informací a ochranu osobních údajů (DAPIX).*
- 2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „stávající směrnice“), byla v době svého vzniku plnohodnotným nástrojem k dosažení plné slučitelnosti právních řádů členských států EU (dále jen „ČS“) v ochraně osobních údajů. S ohledem na společenské i technologické změny je však nutné konstatovat, že stávající směrnici je obtížné*

¹ http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=cs&DosId=201286 a <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52012PC0011:CS:NOT>; včetně překladu do češtiny.

jasně aplikovat na některé nové způsoby zpracování osobních údajů a mezi jednotlivými národními právními řády vznikají tu menší, tu větší odchylky.

- 3. V oblasti policejní a justiční spolupráce (bývalém III. pilíři) platí zvláštní pravidla obsažená v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.*
- 4. Dne 9. listopadu 2010 bylo vydáno sdělení Evropské komise (dále jen „KOM“) Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „Komplexní přístup k ochraně osobních údajů v Evropské unii“, sp. zn. COM(2010) 609, 15949/10. ÚOOÚ k němu dne 21. února 2011 vypracoval rámcovou pozici, kterou jako senátní tisk č. K 009/08 vzal Senát dne 20. dubna 2011 ve svém Výboru pro záležitosti EU na vědomí. Tato rámcová pozice z ní vychází. Na úrovni EU bylo projednávání sdělení ukončeno závěry Rady, které byly vypracovány za HU PRES v první polovině 2011 a které projednával i Parlament.*
- 5. GDPR je součástí komplexní reformy právních předpisů EU o ochraně údajů, vycházející ze sdělení KOM „Ochrana soukromí v propojeném světě – Evropský rámec pro ochranu údajů pro 21. století“, sp. zn. COM (2012) 0009 final, 2012/ST/05852 (CELEX: 52012DC0009),² k němuž má gesci ÚOOÚ.*
- 6. Vedle GDPR má být součástí tohoto balíčku ochrany osobních údajů směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů (dále též „návrh směrnice“), sp. zn. COM (2012) 0010 final, 2012/ST/05833 (CELEX: 52012PC0010),³ k níž má gesci MV.*
- 7. V čl. 2 odst. 2 GDPR se zřejmě rozšiřuje působnost nařízení oproti platnému článku 3 odst. 2 směrnice. Nadále mimo působnost nařízení zůstává nevýdělečná činnost fyzických osob v rámci domácnosti, vyšetřování trestných činů, včetně prevence, jakož i společná zahraniční a bezpečnostní politika. Vyloučeny jsou i oblasti, na které se nevztahuje právo Unie, zejména národní bezpečnost, ovšem na rozdíl od platného čl. 3(2) směrnice nejsou výslovně vyloučeny „veřejná bezpečnost, obrana, bezpečnost státu včetně hospodářského blahobytu státu. Není však zcela vyjasněn vztah k jiným, souvisejícím, sektorům. K nejvýznamnějším patří informační svoboda, tedy využívání informací veřejného sektoru. Dále směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů. Nařízení se tedy použije na činnost ekonomických aktérů všech velikostí, na velkou většinu činnosti státní správy (včetně civilní a správní justice, územní samosprávy atd.), jakož i na zpracování osobních údajů fyzickými osobami, pokud není čistě domácí (tj. na internetu, sociálních sítích atd.).*

² Včetně 2 dokumentů shrnutí vyhodnocení dopadů: sp. zn. SEC (2012) 0072 final, 2012/ST/05853 (CELEX: 52012SC0072) a sp. zn. SEC (2012) 0073 final, 2012/ST/05853 (CELEX: 52012SC0073).

³ Včetně 2 dokumentů shrnutí vyhodnocení dopadů: sp. zn. SEC (2012) 0072 final, 2012/ST/05833 (CELEX: 52012SC0072) a sp. zn. SEC (2012) 0073 final, 2012/ST/05833 (CELEX: 52012SC0073).

8. *Hlavním znakem GDPR je posílení institucionálního rámce: upevnění a posílení institucí, ustavení nových institucí a nových mechanismů. Komise za hlavní cíl označila posílení schopnosti jednotlivce kontrolovat údaje o sobě, přičemž inspiraci při zavádění pravidel čerpala ze soutěžního práva. Existující instituce ochrany osobních údajů zakotvené ve stávající směrnici jsou směřovány k pragmatické součinnosti a koordinaci při provádění rutinních činností ochrany osobních údajů; deklarovaným cílem je sladění a jednohlasé počínání. Z toho vyplývá narůstající složitost podmínek, a to až na výjimky procedurálních.*
9. *KOM navrhla, že nový evropský obecný instrument ochrany osobních údajů bude nařízení, zatímco nyní je to směrnice. Vzhledem k tomu, že nařízení je přímo použitelné, musí být právní úprava buď detailní, nebo mnoho institucí svěřeno delegaci pravomocí na KOM.*

10. GPDR má tuto systematiku:

Hlava I Obecná ustanovení (čl. 1 až 4)

Hlava II Principy (čl. 5 až 10)

Hlava III Oprávnění subjektů údajů (čl. 11 až 21)

Hlava IV Správce a zpracovatel (čl. 22 až 39)

Hlava V Předávání osobních údajů do III. zemí (tj. mimo EU; čl. 40 až 45)

Hlava VI Nezávislé dozorové úřady (čl. 46 až 54)

Hlava VII Spolupráce a jednotnost (čl. 55 až 72)

Hlava VIII Opravné prostředky, odpovědnost a sankce (čl. 73 až 79)

Hlava IX Zvláštní zpracování osobních údajů (čl. 80 až 85)

Hlava X Prováděcí předpisy (čl. 86 a 87)

Hlava XI Závěrečná ustanovení (čl. 88 až 91)

11. *Do obecné části lze zahrnout i preambuli, která má 139 odstavců. Jsou v ní zahrnuta především nejdůležitější výkladová pravidla. Přestože ustanovení preambule právních aktů EU nejsou právně závazná, mají právní účinky. Účelem preambule je primárně stanovení odůvodnění, resp. východisek pro daný akt, která podléhají kontrole ESD. Preambule by tedy neměla obsahovat nová pravidla či opakovat pravidla obsažená v operativní části aktu. Na druhou stranu vymezení odůvodnění v preambuli může sloužit i k interpretaci ustanovení operativní části aktu, jak potvrzuje judikatura ESD.*

Obecná ustanovení (čl. 1 až 4)

12. *Je především stanovena působnost. V osobní jsou všichni občané EU, ve věcné zpracování osobních údajů, včetně volného pohybu dat v rámci EU. Místní působnost na subjekty mimo EU je vztažena v případech uvedených v čl. 3 odst. 2 a 3. Jde o velmi ambiciózní ustanovení, podle kterého se nařízení vztahuje i na*

subjekty⁴ mimo EU, které nabízení zboží nebo služby (i zdarma) subjektům údajů v EU nebo monitorují⁵ jejich chování.

13. Zpracování osobních údajů je omezeno na automatické nebo kartotéční (čl. 2 odst. 1). Čl. 2 odst. 2 stanoví 5 výjimek z působnosti GDPR.

14. V této části je nejdůležitější čl. 4, který stanoví definice. Zatímco v čl. 2 písm. a) stávající směrnice byl hlavní důraz na definici osobního údaje, v čl. 4 odst. 1 to bude subjekt údajů, zatímco pojem „osobní údaj“ bude odvozen. Po zohlednění této formální změny je vymezení subjektu údajů změněno také materiálně. K formálním změnám patří, že vypadl pojem „identifikovatelný“ a místo toho se bude rovnou normovat přímá a nepřímá identifikace. Novinkou je výslovné zahrnutí lokalizačních údajů a elektronického identifikátoru (angl. „location data, online identifier“).

15. Definice zpracování zůstává stejná. Přes diskusi zde zůstává institut zpracovatele osobních údajů. Zásadní změnou prošel souhlas, který má nově být explicitní. Novinkou je definice porušení osobních údajů v odstavci 9. Oproti standardní definici jsou biometrická data v odstavci 11 předefinována na data umožňující identifikaci. Novinkou jsou definice právních struktur v odstavcích 13 až 16 a dítěte jako nezletilce v odstavci 18.

Principy (čl. 5 až 10)

16. Čl. 5 je recepcí čl. 6 stávající směrnice. V čl. 6 odst. 1 písm. a) se na rozdíl od čl. 7 písm. a) stávající směrnice již nestanoví, že souhlas nemusí být udělen nezpochybnitelně (angl. unambiguously). Novinkou je, že čl. 7 stanoví podrobnosti o souhlasu. Nejdůležitější změnou je, že podle čl. 7 odst. 3 smí být souhlas kdykoliv odvolán a rovněž čl. 7 odst. 4: „Vyjádření souhlasu nepředstavuje právní základ pro zpracování údajů, pokud mezi postavením subjektu údajů a správce existuje značná nerovnováha.“

17. V čl. 8 je umístěno zvláštní zpracování osobních údajů nezletilců, které je recepcí amerického zákona o spráženě ochraně soukromí dětí z roku 1998 (angl. Children's Online Privacy Protection Act of 1998, COPPA), tedy je redukováno na nezletilce starší 13 let a služby informační společnosti.

18. V čl. 9 zůstávají citlivé údaje; opět nepojmenovány. Jsou oproti čl. 8 odst. 1 stávající směrnice rozšířeny o genetické údaje, o trestní usvědčující rozsudky⁶ a o související bezpečnostní opatření. Novinkou je, že výjimka ze souhlasu platí i pro bývalé členy spolku (čl. 9 odst. 2 písm. d)).

19. Článek 10 zbavuje správce osobních údajů těch povinností, které by vyžadovaly, aby znal identitu osoby, jejíž osobní údaje zpracovává, když ji nezná ani jinak znát nepotřebuje.

⁴ včetně státních orgánů třetích zemí. Není jisté, zda se nařízení má vztahovat například na ESTA, tedy systém povolování cest do USA v rámci bezvízového styku.

⁵ Mezi zpracování, které současné znění pokrývá, tak patří například bezpečnostní kamery na světových letištích, což by na základě prvního jednání mělo být vypuštěno.

Oprávnění subjektů údajů (čl. 11 až 21)

20. Podstatně větší důraz je kladen na transparentnost. Stále zůstává rozlišování poskytování informace subjektům údajů, od nichž jsou osobní údaje získány, a informace subjektům údajů, jejichž osobní údaje byly získány od III. osob. Nicméně na rozdíl od stávající směrnice, kde nebyl žádný společný průnik, neboť obě kategorie měla zvláštní ustanovení (čl. 10 a čl. 11 stávající směrnice), v čl. 14 je odchylkám věnován toliko odstavec 2 a 3.
21. Právo subjektu údajů na přístup k údajům (čl. 15) je stále omezeno toliko na nedefinované kategorie, místo přímo druhů.
22. Novinkou je výslovná regulace práva na opravu (čl. 16), být zapomenut a vymazán (čl. 17) a přenositelnost (čl. 18). Čl. 19 stanoví oprávnění na námitku, čl. 20 reguluje profilování jako zvláštní druh zpracování osobních údajů. Co se týká práva na opravu, jedná se o změnu čl. 6 odst. 1 písm. d), čl. 10 písm. c) odrážka třetí a čl. 11 odst. 1 odrážka třetí polodrážka třetí stávající směrnice. Změna je však pouze legislativně technická; praktické dopady mít nebude.
23. Zásadní změnou je čl. 17. Jeho podstatou je, že když zpracování starých osobních údajů poškozuje soukromí subjektu údajů, je subjekt údajů oprávněn odvolat souhlas a po takovém odejmutí právního titulu ke zpracování osobních údajů požadovat výmaz těchto údajů. Důsledkem má být zvýšení ochrany soukromí.
24. Novinkou je rovněž přenositelnost, která reaguje na technologický rozvoj zpracování osobních údajů. Je to upřesnění oprávnění na přístup (čl. 15 odst. 1 písm. b)), které se vztahuje toliko na kategorie osobních údajů (cf. § 21 rámcové posice). Zde se zpřístupňují rovnou data, protože elektronická standardisace znamená, že správce osobních údajů s tím nebude mít enormní náklady.
25. Další významnou novinkou je regulace profilování v čl. 20, které je jako zásada v odstavci 1 zakázáno, přičemž v odstavci 2 jsou z tohoto zákazu stanoveny výjimky pro zákazníky správce osobních údajů, národní a evropskou prováděcí legislativu, nebo souhlas subjektu údajů. Důsledkem bude, že se stanoví jasné podmínky pro dolování dat (angl. data mining) a budou potlačovány nekalé podnikatelské praktiky.
26. V čl. 21 stanoveno zmocnění pro unijní nebo národní výjimky – širší obdoba dnešního § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů.

Správce a zpracovatel (čl. 22 až 39)

Obecná oprávnění a povinnosti (čl. 22 až 29)

27. Uplatnění zásady soukromí již z návrhu, tedy zvažování a vyhodnocování hledisek dopadů do soukromí ve stadiu přípravy nových opatření a služeb spojených se zpracováním osobních údajů, je mimořádně významné zejména právě u služeb spojených s nasazením moderních technologií a rozsáhlých kartoték. Povinnost správce přijmout vhodná a účinná opatření k uplatňování zásad ochrany údajů a povinnost tato opatření a jejich uplatňování (i zpětně) na žádost prokázat, je především cestou k vytvoření přiměřených záruk při

předávání osobních údajů do „třetích zemí“ s nedostatečnou legislativou v oblasti ochrany osobních údajů. Tím se i stávající registrace/notifikace zpracování osobních údajů stává nadbytečnou, kdy ji GDPR v řadě případů (u riskantních zpracování osobních údajů) nahrazuje splněním povinnosti podle čl. 22 odst. 2 písm. d), které odkazuje na povinné povolení podle čl. 34 odst. 1 nebo povinnou konzultaci podle čl. 34 odst. 2.

Bezpečnost zpracování (čl. 30 až 32)

28. Novinkou je zejména zobecnění oznámení porušení ochrany osobních údajů, které do značné míry nahrazuje stávající institut registrace zpracování osobních údajů. V působnosti tohoto ustanovení jsou všechny oblasti zpracování, v soukromém i veřejném sektoru. Počty entit, kterých toto opatření v praxi doopravdy dotkne, nelze zatím odhadnout, neboť nejsou zatím známy ani data pro oznámení porušení ochrany osobních údajů v elektronických komunikacích, které v ČR nabylo účinnosti od 1. 1. 2012. Administrativní zátěž se bezpochyby zvýší, ale její rozsah s ohledem na nedostatek tvrdých dat nelze odhadnout.

Posuzování dopadu na ochranu údajů (čl. 33 a 34)

29. Je nástupcem dřívějšího vyhodnocení dopadů na soukromí (angl. privacy impact assessment, PIA). Ve vztahu k technologiím patří k nejdůležitějším ustanovením GDPR.

30. V čl. 34 jsou upraveny 2 ze 3 nástrojů regulace zpracování dat: předchozí autorizace a předchozí konzultace; třetím je certifikace v čl. 39.

Inspektor ochrany údajů (angl. data protection officer, DPO; čl. 35 až 37)

31. Obdobný právní institut v řadě oblastí evropského práva již zdomácněl. Za všechny jde jmenovat stavební koordinátory podle směrnice Rady 92/57/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích (osmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS nebo auditory bezpečnosti silničního provozu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury. Nejsou to běžní zaměstnanci, kteří se agendou zabývají mezi jinými svými úkoly (např. v právním oddělení), nýbrž fyzické osoby se zvláštním postavením a pravomocemi, včetně jakési vnitropodnikové nezávislosti.

32. V ochraně osobních údajů mají být povinně zřizovány v celém výsostném (vrchnostenském) veřejném sektoru – veřejných úřadech a veřejných útvech (čl. 35 odst. 1 písm. a)) a v podnicích s více než 250 zaměstnanci (čl. 35 odst. 1 písm. b)), přičemž nejasné je písmeno c), které hovoří o pravidelném a systematickém sledování⁷ subjektů údajů (angl. „regular and systematic monitoring of data subjects“).

33. Český překlad DPO místo vžitého „pověřenec ochrany dat“ používá pojem „inspektor ochrany údajů“.

⁶ Protože jde o civilní sektor, je možno zde uvažovat například o oblasti zdravotnictví, sociálních věcí nebo školství.

Kodexy chování (angl. Codes of conduct; čl. 38)

34. Institut kodexu chování na DPO nejen navazuje, ale je také doplňkovým institutem zejména pro zpracování osobních údajů nepodporovaná primárně interním dozorem (u správce nebo zpracovatele).

Osvědčení (čl. 39)

35. U certifikace se jedná o dobrovolnou pečeť kvality.

Předávání osobních údajů do III. zemí (tj. mimo EU; čl. 40 až 45)

36. Omezení předávat data do zemí s neodpovídající úrovní ochrany zůstává. U standardní smluvní doložky nebude už požadováno předchozí schválení úřadem pro ochranu osobních údajů. Vypracování závazných podnikových pravidel (angl. binding corporate rules, BCR) je v při přeshraničním zpracování široce rozšířeno. Zavádí se nový důvod, kdy možno data předat do třetí země: legitimní zájem správce, pouze pro příležitostná a omezená předání. S předáváním osobních údajů do III. zemí souvisí mechanismus jednotnosti (angl. „consistency mechanism“), který je speciálně pojednán v čl. 57 sq.

Nezávislé dozоровé úřady (čl. 46 až 54)

37. Stávajícím mezinárodním trendem je posílení možnosti vynucovat právo a sladění dostatečné úrovně nezávislosti a kompetencí úřadů pro ochranu osobních údajů, což je nezbytnou podmínkou pro efektivnější mezinárodní spolupráci těchto dozоровých úřadů a jejich orgánů (iniciativa Global Privacy Enforcement Network, GPEN). Zásadní roli při tom hraje rozsudek Evropská komise v. Německo, CELEX: 62007J0518.

38. Novou významnou činností úřadů pro ochranu osobních údajů by měly být aktivity vedoucí ke zvyšování všeobecného povědomí o zásadách ochrany osobních údajů. To se musí promítnout do národní praxe těchto dozоровých úřadů a jejich orgánů, a to nikoliv jako druhově specifikovaná povinnost, nýbrž jako kompetence.

39. Stejně jako v čl. 28 stávající směrnice se v čl. 46 nehovoří o úřadu pro ochranu osobních údajů (angl. data protection authority, DPA), nýbrž o „dozоровém úřadu“.

Spolupráce a jednotnost (čl. 55 až 72)

Spolupráce (čl. 55 a 56) a jednotnost (č. 57 až 63)

40. V současné době spolupráce mezi DPA vážne. Tato ustanovení by měla existující překážky odstranit. Inspirací může být evropská soutěžní síť (ECN).

Evropská rada pro ochranu údajů (angl. European Data Protection Board, EDPB; čl. 64 až 72)

41. Rada obecně je používaným a také přijímaným institutem. Přednost rozhodování ve sboru je zde vázána na princip jednoho stanoveným způsobem určeného zástupce z ČS. GDPR dokonale vyjadřuje momentální konstituční svár EU o míru

integrace. KOM v GDPR dává jednoznačně přednost integraci a posílení centrální instituce před jinými formami spolupráce.

42. EDPB je také koncipována jako integrační nástroj. Deklarovaná poradní funkce je však de facto nástrojem dozoru nad ČS; v otázkách přeshraničního zpracování osobních údajů je dokonce úloha EDPB otevřeně rozhodovací. Této monokratické instituci je svěřeno také provozování sekretariátu EDPB (čl. 71 odst. 1).

43. Český překlad používá pojem „Evropská rada pro ochranu údajů“, čímž není konkordantní, neboť nerozlišuje mezi council a board. Vhodnějším označením je proto „evropské kolegium ochrany osobních údajů“.

Opravné prostředky, odpovědnost a sankce (čl. 73 až 79)

44. Publicisace soukromého práva zůstává zachována, tj. i nadále má být institut stížnosti proti zpracování osobních údajů u DPA (čl. 73). Stížnost přirozeně nevylučuje žalobu, a to jak proti rozhodnutí DPA (čl. 74), tak soukromoprávní proti správci nebo zpracovateli (čl. 75).

45. Zvláštností GDPR je přímé stanovení skutkových podstat na evropské úrovni. Podle čl. 78 zůstává stanovení výše trestů na národní úrovni, přičemž je nejasný vztah k čl. 79 odst. 4, který je limituje na 250 000 €, tj. cca 6 250 000 Kč, v odstavci 5 na 500 000 €, tj. cca 12 500 000 Kč, nebo v odstavci 6 na 1 000 000 €, tj. cca 25 000 000 Kč.

Zvláštní zpracování osobních údajů (čl. 80 až 85)

46. Zde jsou stanoveny pouze některé výjimky. ČS mohou stanovit podstatné výjimky⁸ pro žurnalistické, umělecké a literární⁹ zpracování za účelem smíření ochrany osobních údajů se svobodou projevu. Další oblastí je zpracování zdravotních dat (čl. 81), zaměstnaneckých dat (čl. 82), vědeckých dat (čl. 83) a náboženských dat (čl. 85). Přestože čl. 85 dává formální záruky pro výjimky z obecné úpravy zpracování osobních údajů církvemi nebo náboženskými společnostmi, ve skutečnosti ovšem tyto subjekty musí již platné předpisy upravit tak, aby plně vyhovovaly nařízení, včetně zřízení zvláštního nezávislého dozorového orgánu.

Prováděcí předpisy (čl. 86 a 87)

47. Velice rozsáhlá jsou zmocnění pro KOM k vydání prováděcích předpisů v rámci komitologie.

Závěrečná ustanovení (čl. 88 až 91)

48. Významné je stanovení standardní doby 2 let pro adaptaci právního řádu ČS na GDPR.

⁷ Tj. členský stát vnitrostátním předpisem stanoví podstatné výjimky z hlav II – VII přímo použitelného nařízení, které má přednost před vnitrostátním právem, přičemž výjimka je omezena pouze svým účelem.

⁸ ale pro žádné jiné.

Pozice ČR:

49. ČR považuje návrh nařízení¹⁰ za důležitou příležitost k překonání zastaralé směrnice z roku 1995¹¹, a proto jej v zásadě podporuje. ČR však zůstává kritická krúzným rysům a jednotlivostem návrhu (viz níže), jakož i kněkterým koncepčním řešením (viz body 50, 52 a 53). ČR se dále domnívá, že návrh v některých ohledech nedodrží zásadu subsidiarity (například ohledně definice dítěte podle čl. 4(18), detailů jmenování a zániku funkce inspektorů dozorového orgánu podle čl. 48 nebo možných účinků mechanismu konzistence v čl. 57–63), přestože v jiných ohledech je se zásadou subsidiarity v souladu (např. nepředepisuje konkrétní sankce v čl. 78).

50. ČR vnímá jako výzvu fakt, že nařízení má dopadnout na velké nadnárodní společnosti stejně jako na malé lokální podnikatele a na orgány veřejné správy stejně jako na soukromé osoby, které provádějí jiné než čistě domácí zpracování osobních údajů. ČR považuje za nezbytné, aby byla zohledněna nejen technologická a globální povaha komunikace, ale také šíře případů zpracování osobních údajů v životě společnosti. Jednotlivé povinnosti by měly být v odůvodněných případech přizpůsobeny povaze správců a zpracovatelů osobních údajů. Jedním z příkladů je možnost zavedení obdoby článku 17 návrhu směrnice, tj. přednosti procesní úpravy, pokud se osobní údaje zpracovávají v konkrétní věci v rámci řízení, které probíhá způsobem předepsaným podle zvláštního zákona. U nových a nevyzkoušených mechanismů bude ČR dávat pozor na nebezpečí zvýhodňování jednostranných postupů a nástrojů vedoucím ke zbytečnému zvyšování nákladů osob zpracovávající osobní údaje, které by stejně bylo regresně přeneseno subjekty údajů či osoby v obdobném postavení. Ačkoliv výhodou těchto postupů je snadná dozorovatelnost a vykazovatelnost, k úskalím patří závislost na konkrétním provedení.

51. Registrace (notifikace) zpracování osobních údajů je zrušena. ČR, s přihlédnutím k nově zaváděným nástrojům (DPO, data breaches), s tím souhlasí. Výraznou změnou jsou povinní inspektoři ochrany údajů (čl. 35), kteří by však u správců s rozsáhlým zpracováním osobních údajů mohli představovat z praktického hlediska přidanou hodnotu již dnes. ČR bude prosazovat, aby kritérium pro jejich ustanovování odpovídalo praktickým potřebám spolupráce správce osobních údajů se subjekty osobních údajů a dozorovým úřadem. Otázkou zůstává nasazení pověřenců a nastavení povinností při narušení údajů tak, aby to pro jednotlivé správce a zpracovatele nepředstavovalo nepřiměřenou administrativní zátěž.

52. Co se týká formy právního předpisu ochrany osobních údajů, ČR není přesvědčena o právní formě nařízení. Jde o průřezovou problematiku, která se týká téměř všech činností státu, podnikatelského sektoru i veřejnosti, a která je

⁹ ČR bude standardním postupem dbát na to, aby terminologie používaná v GDPR odpovídala ustáleným termínům právní doktríny nebo vžitě terminologii českého právního řádu. Příkladem je čl. 35, kde místo pojmu „inspektor ochrany údajů“ by měl být použit termín „pověřenec ochrany osobních údajů“, čl. 64, kde místo označení „Evropská rada pro ochranu údajů“, by mělo být použito „evropské kolegium ochrany osobních údajů“, nebo čl. 81 odst. 2, kde místo „rejstříky pacientů“ by mělo být užito „registry pacientů“.

¹⁰ tedy z „doby před-internetové“, kdy například obyvatelstvo prostřednictvím sociálních sítí a dalších služeb nesdílelo hromadně osobní údaje

dosud upravena v řadě právních norem. Dlouhý výčet pravomocí svěřených Komisi, jakož i kuriózní řešení národních výjimek z nařízení ve zvláštních situacích naznačují, že vhodnější právní formou by mohla být směrnice. ČR by mohla akceptovat i formu nařízení, které rovněž řeší problém nedostatečné harmonisace právních řádů jednotlivých ČS, což přináší zbytečné náklady pro nadnárodní společnosti. Nařízení musí být oproti směrnici konkrétnější nebo poskytovat Komisi právo detaily stanovit sama. ČR proto preferuje vysoký stupeň konkrétnosti GDPR, tedy detailní úpravu nad delegací pravomocí, cf. § 89 rámcové posice.

- 53. V systematické GPDR někdy příliš otrocky vychází ze stávající směrnice a některá ustanovení nezařazuje právě systematicky. Proto bude ČR po KOM požadovat na některých místech změnu systematiky. Ačkoliv GPDR zřejmě usiluje o rozdělení na obecnou (čl. 1 až 79) a zvláštní část (čl. 80 až 85), výsledná podoba je na základě hodnocení ČR neproporcionální. ČR bude usilovat o to, aby zvláštní část byla obsáhlejší. ČR proto bude navrhopvat přesun těch ustanovení, která jsou nesystémově umístěna v obecné části, do zvláštní. Jedná se o zmocnění pro národní výjimky (čl. 21) a nepodaří-li zrušit zvláštní zpracování osobních údajů nezletilců (čl. 8) – cf. § Chyba! Nenalezen zdroj odkazů. rámcové posice, tak i to.*
- 54. ČR bude podporovat podstatné zkrácení preambule tak, aby právní normy byly součástí pouze normativního textu a preambule neformulovala alternativní právní text, nýbrž sloužila k jeho zdůvodnění a vysvětlení.*
- 55. Součástí GPDR jsou sektorové úpravy. S tímto konceptem ČR souhlasí. ČR podporuje posílení oprávnění jednotlivců s tím, že dosavadní oprávnění budou vyjasněna a uzpůsobena novým možnostem počítačového zpracování osobních údajů, např. v nasazení moderních technologií v souvislosti se službami Internetu jako jsou sociální sítě, zpracování lokalizačních údajů, technologie dolování dat, profilování, využívání sledovacích systémů (kamery s následným zpracováním vizuálních údajů) apod.*

Obecná ustanovení (čl. 1 až 4)

- 56. V čl. 3 ČR navrhne omezení územní působnosti GDPR na EU. Byť je Internet celosvětový fenomén, je velmi problematické zavazovat paušálně subjekty mimo EU k plnění právního předpisu EU a může to být předmětem recipročních kroků jiných států. Vzorem k tomu bude čl. 4 odst. 1 stávající směrnice.*
- 57. Zatímco ochrana soukromí přímo identifikovatelného člověka (dotčeného zpracováním – subjektu údajů) nečiní obtíže, odlišná situace nastává u identifikace nepřímé. U pojmu subjektu údajů proto ČR bude za účelem právní jistoty prosazovat jasné vymezení níže uvedených případů, které považuje za sporné, přičemž se nedomnívá, že by pravidla pro zpracování těchto údajů měla být stejná jako pravidla pro zpracování osobních údajů:*

pseudonymní údaje, tedy údaje, které vypovídají o konkrétním člověku a na rozdíl od anonymních údajů je lze i k němu přiřadit,
údaje zemřelých a
osobní údaje podnikatelů – fyzických osob.

- 58. Obdobná situace je u údajů o právnických osobách, které v nynější době regulaci ochrany osobních údajů v zásadě nepodléhají, a pouze některé principy ochrany lze uplatnit analogicky. ČR bude usilovat o to, aby tento přístup platil i nadále.*
- 59. GPDR striktně rozlišuje mezi správcem a zpracovatelem osobních údajů, což zejména soukromému sektoru přináší komplikace, neboť v něm převažuje názor, že přesné rozlišování mezi oběma rolemi žádné dodatečné výhody nepřináší, s výjimkou striktnějšího veřejnoprávního dohledu. ČR proto navrhne, mimo určité případy příhraničních zpracování osobních údajů, zrušení institutu zpracovatele osobních údajů, neboť je věcí správce s kým a jakou smlouvu o zpracování osobních údajů uzavře. Na tuto druhou smluvní stranu není důvodné pohlížet odlišně než na primárního správce.*
- 60. ČR zastává stanovisko, že predefinování biometrických dat v čl. 4 odst. 11 na data umožňující identifikaci, je nevhodné. Bude proto podporovat doplnění rozlišujícího přívlastku, např. „unique“ (unikátní), kdy se zdůrazňuje schopnost odlišovat. Podstatou je totiž rozlišit obyčejná biometrická data, která vypovídají o biologických charakteristikách člověka, např. počet prstů či barva očí, od těch biometrických dat, která jsou schopna člověka identifikovat. Výsledný text odstavce 11: „'identifying biometric data' means any data relating to the physical, physiological or behavioural characteristics of an individual which are unique for each individual specifically, such as facial images, or dactyloscopic data“.*
- 61. U zdravotních údajů v čl. 4 odst. 12 ČR zváží v závislosti na průběhu jednání a dopadu na sektor zdravotnictví rozšíření definice: „'data concerning health' means any information which relates to the physical or mental health of an individual, or to the provision and consumption of healthcare as well as quality and results of healthcare provided to this individual“. Důvodem je snaha zdůraznit nejen zdravotní stav jedince, ale i zdravotní péči, včetně výkonů, která byla jedinci poskytnuta, její kvalitu a výsledek, tj. dopad na zdravotní stav jedince. Změna vychází rovněž z doporučení OECD a projektu Health Care Quality Indicators, kde je požadována možnost sledování průchodu pacienta zdravotnickými zařízeními a zhodnocení kvality poskytovaných služeb.*
- 62. ČR bude požadovat, aby pojem „zástupce“ (angl. „representative“) byl používán konkordantně, tj. pouze pro okruh činností vymezených v čl. 4 odst. 14. ČR proto navrhne vhodné upřesnění, např. „of a person outside the EU“, aby tento zástupce byl odlišen od jiných zástupců, např. v čl. 33 odst. 4, čl. 38 odst. 2 nebo čl. 64 odst. 3.*
- 63. U těch pojmů, které se přímo nevážou na ochranu osobních údajů, bude ČR požadovat místo pokusů o vlastní definici odkaz na již existující definice v evropských předpisech. ČR bude usilovat o to, aby koncept „Hlavní provozovny“ byl zrušen úplně.*

64. Ztotožnění dítěte s nezletilcem v čl. 4 odst. 18 je z pohledu ČR nevhodné. Evropská definice je na základě hodnocení ČR v rozporu s principem subsidiarity, neboť jsou státy, které mají subjektivní vymezení věku (podle mentální zralosti), a jsou státy, které mají objektivní vymezení věku (přesnou číslovkou), kdy se vymezení svéprávnosti v jednotlivých ČS různě odlišuje¹². Je na druhou stranu pravdou, že zejména u služeb poskytovaných na dálku a přes hranice může mít sjednocení zacházení s dětmi určitého věku přidanou hodnotu. ČR bude proto usilovat o vhodné vyvážení principu subsidiarity a harmonizace, včetně možného zrušení této definice a úpravy dalších ustanovení (např. článku 8).

Principy (čl. 5 až 10)

65. Oproti stávající směrnici (čl. 6) byly v GPDR principy ochrany osobních údajů poněkud přepracovány (čl. 5). ČR ověří, že princip transparentnosti ve vztahu k subjektu údajů není omezení transparentnosti, ale posílení její kvality.

66. ČR bude prosazovat, aby v čl. 5 odst. 1 písm. b) by i oproti stávající směrnici bylo upřesněno, že účel nemá být jen specifikovaný (neboť to je synonymum explicitního), ale specifický. Dále bude požadovat přehození důrazu na přívlastky změnou pořadí. Celé písmeno b) by tak znělo: „collected for legitimate, explicit and reasonably specific purposes and not further processed in a way incompatible with those purposes“. Kvalifikační kritéria sledovaného účelu zpracování jsou tak řazena podle přirozeného hodnotového pořadí a specifičnost účelu je nastavena s ohledem na obecnou použitelnost podmínky.

67. Do čl. 5 odst. 1 bude ČR dále prosazovat inkorporaci § 5 odst. 2 písm. zákona o ochraně osobních údajů: „jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje“ a uspořádání všech právních důvodů zpracování osobních údajů podle používanosti v praxi, nikoliv podle doktrinní důležitosti.

68. ČR podpoří smysl nového čl. 7 odst. 4, ovšem ve vztahu k oblasti, kde jsou vnímány problémy s převahou správce údajů, tj. v rámci zaměstnaneckých vztahů, cf. § 90 rámcové posice.

69. V souvislosti s § 65 rámcové posice ČR bude ČR podporovat vhodné úpravy nebo i úplné vypuštění čl. 8. Stanovení jednotné hranice věku 13 let nemusí být vhodné, neboť vyspělost každého jednotlivého dítěte je poměrně individuální záležitostí. Je třeba zvážit, zda omezení na služby informační společnosti (tzn. dálkové poskytování služeb v prostředí, které poskytovateli neumožňuje dobře odhadnout vyspělost konkrétního dítěte) je obhajitelné z hlediska větší právní jistoty i požadavků praxe. Zároveň není vhodné jednoznačně stanovit, že souhlas dává rodič dítěte či opatrovník. Pokud by to mělo být uvedeno, tak je třeba hovořit spíše o zákonném zástupci dítěte a zároveň vzít ohled na to, že mohou nastat situace, kdy nastane střet mezi zájmy dítěte a jeho zákonného zástupce a pak by nebylo vhodné, aby souhlas uděloval rodič (např. údaje týkající se zprostředkování náhradní rodičovské péče). Ze stávajícího znění není jasné, v jakých případech je třeba mezi souhlasem rodiče a opatrovníka

¹¹Např. v nařízení Brusel IIa č. 2201/20036 rovněž záměrně není definice dítěte uvedena. Navíc hlavním ustanovením, byť nikoli jediným, který upravuje zacházení s dětmi, je čl. 8, kde jsou hlavní povinnosti omezeny na děti do 13 let, takže obecná věková hranice 18 let není zcela nezbytná.

rozlišovat. Pokud bychom měli hovořit o specifickém režimu pro zpracování osobních údajů dítěte, mělo by být rovněž uvažováno o zpracování osobních údajů nesvéprávné osoby.

70. GPDR v čl. 9 institut citlivých údajů vymezuje kasuisticky. Za neúspěšné lze považovat snahy ČS v minulosti v národních právních úpravách tento výčet, byť různě rozšířený (včetně ČR), definovat sice přesněji, ale stále uzavřeným způsobem. Uzavřený výčet citlivých údajů založený na konkrétní charakteristice citlivosti konkrétních druhů údajů se neosvědčil. ČR bude prosazovat zrušení definice citlivých údajů a její nahrazení vymezením riskantních, tedy citlivých, zpracování (angl. risky processing) osobních údajů.

Oprávnění subjektů údajů (čl. 11 až 21)

71. ČR souhlasí s hlavním cílem návrhu, kterým je umožnění subjektu údajů, aby mohl lépe řídit zpracování svých osobních údajů. ČR však bude jednotlivá ustanovení poměřovat co do jejich reálného efektu i náročnosti pro správce a zpracovatele, resp. ochrany zájmů dalších osob, a podpoří vhodné úpravy.

Správce a zpracovatel (čl. 22 až 39)

72. Nově se prosazující principy odpovědnosti (přičitatelnosti, angl. accountability)¹³ a soukromí již z návrhu (angl. privacy by design) ČR podporuje i v rámci balíčku ochrany osobních údajů v EU. Při aplikaci zásady odpovědnosti, kterou lze interpretovat jako průkazné vyrovnání se s odpovědností (nastavenou buď ze zákona, nebo různými autoregulačními instrumenty) v praxi zejména u velkých nadnárodních společností, je ovšem nutno volit přístupy tak, aby nedocházelo k neadekvátnímu růstu administrativního břemene.

73. V čl. 26 odst. 3 se hovoří o dokumentaci „in writing“. ČR bude po KOM požadovat vyjasnění, zda se tím rozumí, stejně jako v ČR, i elektronická dokumentace.

74. V bezpečnosti zpracování (čl. 30 až 32) ČR podpoří návrhy ČS směřující k zúžení nebo volnější úpravě oznámení porušení ochrany osobních údajů, neboť GDPR v tomto bodu zvyšuje dopady na soukromý sektor a tím působí na zvýšení ceny pro spotřebitele, resp. ztrátu konkurenceschopnosti v globálním prostředí. ČR bude po KOM požadovat odhad administrativní zátěže.

75. Ve vyhodnocení dopadů ochrany osobních údajů (čl. 33 a 34) ČR bude po KOM požadovat vyjasnění rozdílů nástroji regulace zpracování dat: předchozí autorisací, předchozí konsultací (čl. 34) a osvědčením v čl. 39.

76. ČR navrhne, aby inspektoři ochrany údajů byli zřizováni toliko fakultativně. Nepodaří-li se to prosadit, ČR navrhne, aby inspektoři ochrany údajů nemuseli

12 Termín je obtížně přeložitelný, neboť angloamerické právo rozlišuje 3 druhy odpovědnosti: *responsibility* (tj. péče, aby nevznikl škodlivý následek), *liability* (tj. sankce za škodu) a *accountability* (tj. přičitatelnost protiprávního jednání vzniku škody), které jsou v kontinentálním právu smíseny do jednoho konceptu. Do nepravni češtiny by pojem *accountability* šel přeložit mj. jako „zohlednění“ nebo „přihlednutí“. Merriam-Webster jej definuje takto: „the quality or state of being accountable (i. e. answerable); especially : an obligation or willingness to accept responsibility or to account for one's actions <public officials lacking *accountability*>.“

mít předepsanou kvalifikaci/nezávislost, odlišně od jiných druhů pověřenců podle § 31 rámcové posice, protože smyslem DPO není povinná specialisace zaměstnavatele na ochranu osobních údajů, ale aby existoval člověk, s nímž může dozorový úřad přímo komunikovat.

- 77. Naproti tomu ve veřejném sektoru bude ČR navrhovat, aby povinnost zřídit DPO ve veřejném sektoru byla rozšířena i na ty subjekty, které jsou k veřejné správě toliko autorisovány. Čl. 35 odst. 1 písm. a) by tak zněl: „the processing is for a public authority or body“. Povinnost musí dopadat také na zpracování, která provádí jiný subjekt pro takový veřejný úřad na základě veřejnoprávní smlouvy, a to včetně případů, kdy se tak děje na základě zákonného zmocnění. Alternativně je možno zvážit i povinnost veřejného orgánu smluvně nebo jinak upravit, že DPO (pověřenec) působící u něj bude plnit také úkoly u subjektů, které jsou k veřejné správě autorizovány.*
- 78. Kritérium 250 zaměstnanců (čl. 35 odst. 1 písm. b)) pro povinné ustanovení DPO (pověřence) se jeví jako příliš mechanické. Místo toho by měl být zohledněn rozsah zpracování. ČR proto navrhne přidání kritéria počtu subjektů údajů, které je sice rovněž mechanické jako kritérium 250 zaměstnanců, ale v ochraně osobních údajů přílehavější. Tím dojde k zohlednění administrativní zátěže i významu zpracování osobních údajů v činnosti správce.*
- 79. ČR bude po KOM požadovat vyjasnění čl. 35 odst. 1 písm. c), neboť pojem „monitoring“ není definovaný a odstavec 21 preambule je toliko parciální – týká se monitoringu chování.*
- 80. ČR navrhne, aby v čl. 35 odst. 7 bylo zrušeno jmenování DPO na dobu určitou a nahrazeno dobou neurčitou, přičemž současně navrhne zrušení omezení výpovědních důvodů.*
- 81. U osvědčení a pečeti soukromí (čl. 39) má na průmysl a spotřebitele negativní dopad existence mnoha certifikačních režimů a pečeti, což vede k nedostatku transparentnosti, zvýšeným nákladům pro umístění na trh inovativních produktů a také pro spotřebitele. Vzhledem k vysokému nebezpečí zmechaničtění tohoto institutu ČR navrhne jeho zrušení.*

Předávání osobních údajů do III. zemí (tj. mimo EU; čl. 40 až 45)

- 82. V této části bude ČR přistupovat k návrhu pravidel s vědomím, že právní forma nařízení ovlivní nejen podnikatelský sektor, ale také soukromé zpracování osobních údajů a možnost komunikace a spolupráce státní správy se třetími zeměmi (od poskytování lepšího servisu občanům po prevenci šíření epidemií). Pravidla pro předávání údajů do třetích zemí mají na jedné straně chránit subjekty údajů, na druhé straně musí v době internetu umožňovat těmto subjektům údajů i dalším osobám přiměřená řešení problematických situací. ČR bude zejména usilovat o adekvátní šíři výjimek podle čl. 44, jakož i o omezení kompetencí Komise tyto výjimky obsahově řídit (čl. 44(7)). Dále bude podporovat jasnější vymezení podmínek a procesu pro přijetí rozhodnutí o dostatečné ochraně (čl. 41), protože přílišná volnost Komise při posuzování může poškodit vztahy mezi členskými státy a třetími zeměmi.*

Nezávislé dozorové úřady (čl. 46 až 54)

83. ČR se ztotožňuje s prohlášením o stěžejní úloze úřadů pro ochranu osobních údajů ve sdělení KOM. Z tohoto důvodu ČR nesouhlasí s posílením úlohy pracovní skupiny KOM podle čl. 29 stávající směrnice (dále jen „WP-29“) z koordinační na rozhodovací. Národní úřady pro ochranu osobních údajů nemají podle stejného práva (nařízení) rozhodovat různě, nicméně je nevhodným český model, kdy sjednocovacím úřadem je centrální, zde evropský (EDPB), správní úřad. Rozhodování DPA má sjednocovat ESD. Případy, kdy jsou údaje stejným subjektem zpracovávány příhraničně, je dle ČR třeba řešit posílením spolupráce zúčastněných národních dozorových úřadů a jejich orgánů. WP-29, jako koordinátor, by mohl tuto spolupráci, resp. její různé formy (které nelze předvídat) iniciovat, poskytovat doporučení a hodnotit nejlepší praxi.

Spolupráce a jednotnost (čl. 55 až 72)

84. ČR bude po KOM požadovat bližší vysvětlení smyslu a dopadu mechanismu jednotnosti (angl. „consistency mechanism“), který je speciálně pojednán v čl. 57 sq. Domnívá se (viz bod 83), že tento mechanismus může mít účinky, které by byly v rozporu se zásadnou subsidiarity.

85. Vzhledem k tomu, že je nesprávně zacházeno s institutem volby, kdy je členům EDPB ukládána povinnost zvolit jednoho konkrétního člověka, který je evropským inspektorem ochrany osobních údajů (EDPS), vždy buď svým předsedou, nebo místopředsedou (čl. 69 odst. 1), ČR navrhne odstranění tohoto virilismu.

Opravné prostředky, odpovědnost a sankce (čl. 73 až 79)

86. V trestání ČR navrhne zrušení nebo úpravy čl. 78 (sankce, angl. penalties), kdy ze systémového hlediska (čl. 79 – správní sankce) by mohlo vyplývat, že v čl. 78 má jít o trestněprávní sankce. Vzhledem k tomu, že skutková podstata je příliš vágní: „porušení ustanovení tohoto nařízení“, jednalo by se při takovém výkladu se o porušení čl. 83 TFEU (cf. mechanismus tzv. záchranné brzdy) a rovněž české ústavy. ČR bude vycházet z toho, že čl. 78 také umožňuje přijetí správních sankcí, a bude usilovat o vyjasnění v tomto smyslu.

Zvláštní zpracování osobních údajů (čl. 80 až 85)

87. ČR zváží v závislosti na průběhu jednání a dopadu na sektor zdravotnictví rozšíření a případným úpravám definice „zdravotních údajů“ v článku 4(12) odpovídající úpravy znění článku 81, zejména odstavce 1 písm. b), kde pojem „safety“ bude upřesněn slovy „of healthcare and health services“ a výčet bude doplněn o „medical procedures“ a odstavce 2, kde za slova „set up for“ budou vložena slova „selected diagnosis or conditions for the purposes of monitoring the health status of patients and assessment of quality and results of healthcare provided to them“ a slova „přípravy terapeutických studií“ budou nahrazena slovy „compiling analytical studies“. ČR bude prosazovat rozšíření zvláštní úpravy pro zpracování zaměstnaneckých údajů v čl. 82 o regulaci souhlasu, a to přímo v GDPR, neboť je vhodné inkorporovat do normativního

textu závěr stanoviska WP-29 č. 8/2001, o zpracování osobních údajů v kontextu zaměstnání, ze dne 13. září 2001 (WP48), podle něhož lze zde o svobodném souhlasu uvažovat pouze v případech, kde „the worker has a genuine free choice and is subsequently able to withdraw the consent without detriment.“

88. ČR bude podporovat stávající princip čl. 84, tedy že pokud členský stát uznává nějakou povinnost mlčenlivosti (advokát, lékař, kněz), musí způsobem odpovídajícím této povinnosti upravit vyšetřovací pravomoci a odpovědnosti dozorového orgánu.

Prováděcí předpisy (čl. 86 a 87)

89. ČR má názor, že stanoviska WP-29, která mají dosud sílu doporučení (angl. soft law), k jejichž přijímání v závazné podobě neexistuje vhodná procedura a která nemohou odrážet národní specifika soukromoprávních i veřejnoprávních postupů se vztahem k osobním údajům, by se na závazné právní akty (hard law) měnit neměla. ČR proto bude prosazovat pečlivé posouzení a zdůvodnění, následované případně zrušením, všech či alespoň většiny zmocnění pro KOM k vydání delegovaných či prováděcích aktů.

Závěrečná ustanovení (čl. 88 až 91)

90. Vzhledem k tomu, že stanovení standardní doby 2 let pro adaptaci právního řádu ČR na GDPR, je ze zkušeností české legislativy nedostatečné, ČR navrhne prodloužení na 3 roky. V případě, že bude zvolena právní forma směrnice, podpoří ČR implementační lhůtu 3-4 roky.

Dopad na právní řád ČR:

91. Bude značný. Může být zrušen zákon o ochraně osobních údajů a vydán nový zákon o působnosti, včetně dozoru, úřadu na ochranu osobních údajů. Dopad nařízení bude mít rovněž na sektorové národní úpravy zpracování osobních údajů, neboť na rozdíl od nynějšku by musely být v souladu nejen ochranou soukromí v Listině a nepřímo se stávající směrnici, ale přímo též s evropským nařízením, a to na základě doktríny přednosti evropského práva před národním právním řádem. Dotčeny mohou být i předpisy soukromého práva, protože nařízení se vztahuje i na nevýdělečnou aktivitu fyzických osob, pokud není čistě domácí povahy. Dotčeny mohou být i procesní předpisy, jakož i předpisy upravující státní správu, včetně kontaktu orgánů veřejné moci s cizinou. Konkrétní dopady ovšem nelze na základě návrhu přesně předvídat.

Dopad na státní rozpočet:

92. Návrh bude mít dopad na státní rozpočet. Jeho výši v tuto chvíli nelze odhadnout. Uvažované změny jsou rozsáhlé, což bude mít dopady rovněž na změnu kompetencí a organizační struktury ÚOOÚ. Dopady na státní rozpočet budou hrazeny v rámci schválených rozpočtových limitů jednotlivých kapitol na příslušný rok a v rámci střednědobého výhledu.

Další relevantní dopady (např. na ŽP, hospodářské, sociální, apod.):

93. Ačkoliv cílem změny evropského právního rámce je zmírnění byrokratické zátěže, zejména ve vztahu k povinnosti notifikace/registrace zpracování osobních údajů (tj. plnění oznamovací povinnosti podle zákona o ochraně osobních údajů), způsobu konzultace s veřejností i s posílením možností účinného prosazování práva v oblasti ochrany osobních údajů, včetně příhraničních případů, výsledek zatím nelze predikovat. Očekávatelná úspora byrokratické zátěže (dosažená sjednocením právních předpisů v EU) může být více než znehodnocena novou zátěží z nově zavedené povinnosti vyplývající z posílení zásady odpovědnosti, povinnými DPO či rozšířenou povinností oznamovat bezpečnostní incidenty ve všech oblastech zpracování osobních údajů.

Pozice EK a EP:

94. KOM je předkladatelem návrhu.

95. EP ve svém usnesení o Stockholmském programu¹⁴ uvítal návrh komplexního režimu ochrany údajů v EU a mimo jiné vyzval k revizi rámcového rozhodnutí. Obdobně EP schválil svým usnesením ze dne 6. července 2011 zprávu, která podpořila přístup KOM k reformě rámce pro ochranu údajů.¹⁵

Pozice ostatních ČS:

96. Ve dnech 23. a 24. února 2012 se konala 1. schůze DAPIX. ČS ocenily předložený bohatý materiál, nicméně uplatnily řadu výhrad a žádostí o vyjasnění návrhu GDPR, které DK PRES shrnulo tak, že zejména:

- podpořily návrh Komise v tom, že stávající směrnice 46/95/ES je zastaralá,
- vyjádřily pochyby o nutnosti přijímat směrnici nahrazující rámcové rozhodnutí (UK, Švýc., CZ) a nesouhlas ohledně rozsahu působnosti směrnice (zejm. DE, FR, SE, SI, UK, CZ, EE), opačně vystoupilo menší množství států (NO, AT, zřejmě též PL a NL),
- vyjádřily pochyby o právní formě pro civilní sektor (formu směrnice preferuje DE, SE, BE, SI, EE, ES, PT), naopak část států podpořila formu nařízení (IT, PL, NL, AT, LU, CZ a zřejmě i FR),
- kritizovaly široký rozsah pravomocí Komise přijímat akty v přenesené pravomoci (FI, FR, SE, IT, PL, EE, ES, PT, UK, LU, LT, IR, CZ), opačně se vyjádřilo HU

13 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení KOM Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program (P7_TA(2009)0090).

14 Usnesení EP ze dne 6. července 2011 o komplexním přístupu k ochraně osobních údajů v Evropské unii, (2011/2025(INI), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2011-0323&language=EN&ring=A7-2011-0244> (zpravodaj: poslanec EP Axel Voss (EPP/DE)).

- řada států ve svých vystoupeních dále kritizovala administrativní zátěž, navrhované sankce, institut pověřenců, nepřesvědčivé hodnocení dopadů, rozdíly mezi nařízením a směrnicí, pravomoci centrálního orgánu EDPB a nedostatečné zohlednění rozdílů mezi velkými korporacemi, malými podnikateli, státní správou a občany, kteří se z hlediska pravidel považují za v podstatě totožné správce a zpracovatele.

Stav projednávání v Parlamentu:

97. Do Parlamentu zatím rámcová pozice předložena nebyla.

Procedurální otázky:

98. Právním základem navrhovaného nařízení jsou články 16 odst. 2 a 114 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

99. Hlasovací procedurou je kvalifikovaná většina v Radě a řádný legislativní postup s EP.

100. GDPR a návrh směrnice jsou projednávány do značné míry paralelně.

101. Na DAPIX dne 23. února 2012 ČR vznesla výhradu parlamentního přezkumu.

Mandát ministra spravedlnosti pro jednání neformálního zasedání ministrů spravedlnosti dne 24. července 2012

Název bodu agendy: Reforma ochrany osobních údajů

Cíl jednání: Cílem jednání je diskuse tří koncepčních otázek souvisejících zejména s přípravou nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „Nařízení“), částečně též s přípravou směrnice o ochraně osobních údajů v policejní a justiční spolupráci (dále jen „směrnice“).

Návrh na vystoupení: Ano/na zvážení

Ministrům se pokládají následující otázky:

1. administrativní břemena

Souhlasí ministři s tím, že by mělo být, za účelem usnadnění rozvoje digitálního jednotného trhu, posílení práv jednotlivců dosaženo bez nakládání nepřiměřených administrativních břemen těm, kdo zpracovávají osobní údaje? Měly by některé formální požadavky, které nezahrnují podstatné principy, být v tomto ohledu lépe vymezeny – zejména pro malé a střední podniky – na základě odsouhlasených kritérií, jako jsou rizika spojená se zpracováním osobních údajů, velikost správce, množství zpracovávaných osobních údajů a/nebo množství dotčených subjektů údajů? Jsou zde nějaké jiné rozlišující podmínky, které by bylo vhodné využít jako spouštěče aplikace některých pravidel?

2. regulace veřejného sektoru

Domnívají se ministři, že Nařízení dosahuje správné rovnováhy, pokud jde o povinnosti kladené na veřejné úřady? Je potřeba více nebo méně flexibility pro veřejný sektor, ať již na úrovni principů nebo v rámci upřesnění ve vnitrostátním právu? Pokud ministři souhlasí s větší flexibilitou, jak by měla být dosažena přiměřená rovnováha bez negativních důsledků pro obecně přijímaný cíl větší harmonizace?

3. svěřené a prováděcí pravomoci

Návrhy Komise, zejména pak navržené Nařízení, obsahují velké množství případů, kdy by, na základě svěřené působnosti, měla být podrobná pravidla přijímána pomocí delegovaných a implementačních aktů založených na článcích 290 a 291 SFEU. Diskuse na úrovni pracovní skupiny ukázaly, že v řadě případů jsou tato ustanovení vnímána členskými státy jako problematická a zdá se, že je proto nezbytné zhodnotit takové svěřené působnosti na základě jejich výhod a významu, včetně toho, zda se je podaří přijmout včas. Takové posouzení případ od případu by se mělo jistě zaměřit na podmínky a záruky (určené v rámci

SFEU a dalších relevantních právních textech) takového svěřeni pravomocí. Souhlasí ministři s tím, že v tomto kontextu se mají prověřit následující alternativy: (1) specifikovat podrobná pravidla přímo v Nařízení, nebo (2) ponechat specifikovaná pravidla, zejména ohledně sektorových specifik, na právu členských států nebo na zvláštních legislativních návrzích, které by Komise zpracovala v budoucnosti a které by následně doplňovaly Nařízení?

Česká republika oceňuje promyšlený a komplexní návrh Komise. Potřebujeme novou úpravu ochrany osobních údajů. Jde o velmi důležitý předpis, takže děkujeme Předsednictví za tuto koncepční diskusi.

K první otázce – podporujeme další snížení administrativního břemene. Zejména u nových pravidel by měly být specifikovány jejich náklady. Za nevhodnější obecné kritérium pro stanovení míry regulace považujeme rizikovost zpracování osobních údajů. (Další kritéria nám připadají poněkud mechanická, měla by se používat doplňkově. Zapomenout bychom neměli na dosavadní „citlivé údaje“. Spouštěcí podmínky pro aplikaci jednotlivých pravidel jsou dobrá myšlenka, kterou bude nutné posoudit ve vztahu ke konkrétním ustanovením.)

Ke druhé otázce – ačkoli podporujeme stejné principy ochrany údajů, situace ve veřejném a soukromém sektoru se podstatně liší, navíc jednotný trh vyžaduje jednotné podmínky pouze pro soukromý sektor. Veřejné sektory v členských státech nejsou harmonizovány a není pro to důvod, nebudou zde negativní důsledky. Proto se domníváme, že pro veřejný sektor je vhodné více flexibility, například přijmout zvláštní pravidla ve formě směrnice. (To umožní principy ochrany osobních údajů důsledně promítnout do postupů veřejného sektoru podle vnitrostátních předpisů. Soukromý sektor by měl být naopak regulován nařízením, aby mohl plně realizovat výhody jednotného trhu.)

Ke třetí otázce – delegovaných aktů je v předloženém Nařízení příliš mnoho. Podstatné prvky by měly být obsaženy přímo v textu Nařízení. Úprava skutečných podrobností by měla být buď svěřena Komisi, členským státům nebo účinné samoregulaci soukromého sektoru. (Rozumíme také tomu, že návrh Komise některé otázky, jako je vztah ochrany údajů a svobody projevu, ponechává do značné míry na členských státech a jejich ústavních principech.)

ALTERNATIVNĚ lze v diskusi stručně podpořit stanoviska státu nebo států, jejichž vystoupení byla české pozici nejbližší.

The Czech Republic highly values well-advised and complex Commission's proposal. We need new data protection rules. Since it is very important law we also thank the Presidency for this strategic discussion.

As regards the first question – we support further minimization of administrative burden. Especially new rules should have their expected costs specified. The risks of data processing seem to be most appropriate criterion. (Further criteria sound somewhat mechanical and should be complementary. We should not forget present category of “sensitive data”. Trigger criteria are a good idea, but should be considered with regard to particular provisions.)

As regards the second question – while we support the same data protection principles, data

processing within public and private sector differs a lot. Moreover, single market requires single conditions only for private sector. The public sectors in Member States are not harmonized and there is no reason to do it now – there will be no negative consequences. That is why we think that public sector should be given more flexibility, for example by adopting special rules in the form of directive. (That way, the principles of data protection can be duly transformed into domestic laws that regulate procedures of public sector. On the contrary, a regulation should apply to the private sector, so that the benefits of single market may be fully exploited.)

As regards the third question – there are too many delegated acts in the regulation. Essential elements should be spelled out in the text of regulation. Truly non-essential elements should be either left to private sector self-regulation or to delegated powers. (We also have understanding for the Commission's proposal to leave certain issues, such as the relation between data protection and freedom of expression, to a great extent to Member States and their constitutional principles.)

Pozice ČR:

Pozn.: Rámcová pozice ČR byla připravena ve spolupráci s ÚOOÚ, a projednána V-EU i příslušnými výbory obou komor, jakož i plénem Senátu, které přijaly v zásadě souhlasná usnesení. Další vyjednávací pozice jsou připravovány ve spolupráci zejména s ÚOOÚ.

ČR vítá příležitost nahradit směrnicí, která byla připravena ještě před razantním nástupem moderních technologií včetně internetu, novým předpisem. ČR vnímá jako výzvu fakt, že *Nařízení* má dopadnout na velké nadnárodní společnosti stejně jako na malé lokální podnikatele a na veřejné úřady stejně jako na soukromé osoby, které provádějí jiné než čistě domácí zpracování osobních údajů. ČR považuje za nezbytné, aby byla zohledněna nejen technologická a globální povaha komunikace, ale také šíře případů zpracování osobních údajů v životě společnosti. Jednotlivé povinnosti by měly být v odůvodněných případech přizpůsobeny povaze správců a zpracovatelů osobních údajů.

ČR není přesvědčena o vhodnosti právní formy nařízení, které neponechává dostatek flexibility členským státům ani v oblasti procesních norem. Je nutno zvážit inkorporaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů. Pokud bude *Nařízení* rozděleno na soukromý a veřejný sektor, byla by tato matérie přirozenou součástí regulace veřejného sektoru. Do *Nařízení* by měla být inkorporována rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) jako důsledek opuštění technologické neutrality v *Nařízení*. Jde o průřezovou problematiku, která se týká téměř všech činností státu, podnikatelského sektoru i veřejnosti, a která je dosud upravena v řadě právních norem. Dlouhý výčet pravomocí svěřených Komisi, jakož i kuriózní řešení národních výjimek z *Nařízení* ve zvláštních situacích naznačují, že vhodnější právní formou by mohla být směrnice. ČR by mohla akceptovat i formu nařízení, které rovněž řeší problém nedostatečné harmonizace právních řádů jednotlivých ČS, což přináší zbytečné náklady pro nadnárodní společnosti. Nařízení musí být oproti směrnici konkrétnější nebo poskytovat Komisi právo

detaily stanovit sama. ČR proto preferuje vysoký stupeň konkrétnosti *Narřízení*, tedy detailní úpravu, před delegací pravomocí.

Odpovědi ČR na otázky pokládané v diskusním dokumentu:

pro domo: pozice ČR je do značné míry obdobná pozicím ze skupiny tzv. like-minded států (ve které jsou aktivní zejména DE, NL, SE, UK, ES, SI, FI, EE), zejména dosud neformálně získaným připravovaným pozicím SE, ES, NL, UK a DE.

1. administrativní břemena

Souhlasí ministři s tím, že by mělo být, za účelem usnadnění rozvoje digitálního jednotného trhu, posílení práv jednotlivců dosaženo bez nakládání nepřiměřených administrativních břemen těm, kdo zpracovávají osobní údaje? Měly by některé formální požadavky, které nezahrnují podstatné principy, být v tomto ohledu lépe vymezeny – zejména pro malé a střední podniky – na základě odsouhlasených kritérií, jako jsou rizika spojená se zpracováním osobních údajů, velikost správce, množství zpracovávaných osobních údajů a/nebo množství dotčených subjektů údajů? Jsou zde nějaké jiné rozlišující podmínky, které by bylo vhodné využít jako spouštěče aplikace některých pravidel?

Narřízení na jedné straně předkládá odpovědi na otázky, které dosud musely být složitě vykládány, např. oprávnění být zapomenut, čímž dává jasnější vodítko správcům osobních údajů i subjektům osobních údajů, čímž se redukuje nutnost konzultací advokátních kanceláří nebo zátěž veřejného sektoru v podobě enormního množství dotazů na regulátory. *Narřízení* je ovšem třikrát delší než nyní platná směrnice. Zavádí totiž také nová práva subjektů údajů, kterým odpovídají nové povinnosti správců údajů. Široce definuje pojmy, které dosud definovány být nemusely. Omezuje výjimky ze své aplikace.

Narřízení sice v několika ustanoveních rozlišuje mezi malými a většími podniky, ale v zásadě upravuje jejich povinnosti stejně. *Narřízení* také přináší nová řešení, zamýšlená pro konkrétní sektor (např. tzv. přenositelnost údajů podle čl. 18), ale zobecňuje je na všechny nebo většinu případů zpracování. Za těchto podmínek nebylo dosud v *Narřízení* dosaženo náležité rovnováhy mezi přínosem a náklady regulace.

ČR hodlá dílčími úpravami konkrétních ustanovení administrativní zátěž dále snižovat a omezovat, neboť ji považuje za příliš vysokou. To platí zejména pro malé a střední podniky¹⁶.

¹⁶ Konkrétní příklady:

Je pravda, že v některých případech se Komise snažila drobné podniky ušetřit – například nemusí zaměstnávat zvláštního dozorce nad ochranou osobních údajů, pokud mají méně než 250 zaměstnanců. To ovšem neplatí třeba v případě, kdy hlavní předmět činnosti správce vyžaduje pravidelný monitoring osob, což se zřejmě týká i lékařských ordinací nebo pečovatelských a vzdělávacích zařízení.

Další velkou zátěží může být povinné oznamování porušení ochrany osobních údajů do 24 hodin jako zobecnění dnešní povinnosti podle § 88 zákona o elektronických komunikacích. Některé evropské státy již obdobné povinnosti zavedly, a přesto již nyní varují, že pravidla navržená Komisí jsou příliš široká a v praxi budou činit problémy.

Pro jednotlivce (např. zpracování osobních údajů na Internetu není kryto výjimkou pro „domácí účely“) by ČR uvítala významné zjednodušení pravidel, například švédskou úpravu drobných zpracování.

ČR se dále shoduje s dalšími delegacemi (namátkou UK, BE, NL) v tom, že ekonomické dopady *Nařízení* nebyly v návrhu Komise náležitě a specificky vyčísleny. Zejména v kontextu současné ekonomické krize, jakož i v kontextu rostoucí konkurence z rozvojových zemí, které nebývají vybaveny tak přísnou regulací, je nutno každý nový požadavek pečlivě zvažovat i z hlediska dopadů na podnikatelský sektor, a tím také na zaměstnanost v rámci Unie.

ČR přitom klade značný důraz na posouzení **rizikovosti** zpracování, zejména s ohledem na dosavadní kategorii tzv. citlivých údajů (kterou chce nahradit institutem **riskantního zpracování**, tzv. „risky processing“). Mohla by proto podpořit i takový přístup, který bude klást regulatorní požadavky v závislosti na **typové rizikovosti zpracování** (např. „málo rizikové zpracování pro osobní potřebu“ by bylo regulováno s nižšími požadavky než „běžně rizikové zpracování“ například v podnikání a nejvyšší požadavky by se aplikovaly na „vysoce rizikové zpracování“ tam, kde hlavním předmětem podnikání by bylo právě zpracování osobních údajů spočívající např. v profilování osob, zpracování většího množství citlivých údajů, tvorbě rozsáhlých databází apod.). Takové kritérium se zdá být vhodnější než další, do značné míry mechanická kritéria, jako je velikost správce, množství subjektů údajů apod. Mělo by být doplněno ohledem na citlivost zpracovávaných údajů.

Spouštěcí podmínky pro aplikaci konkrétních pravidel vnímá ČR jako zajímavou myšlenku, je ovšem nezbytné posoudit její přínosy v jednotlivých případech, aby se celková úprava nestala neúnosně komplexní a nepřehlednou.

V článku 4(8) návrhu *Nařízení* se vyžaduje „explicitní“ souhlas, byť může mít formu „jasného souhlasného úkonu“. To může vést ke zbytečnému nárůstu administrativního břemene. ČR proto navrhla pojem „explicitní“ nahradit pojmem „průkazný“ (provable).

Pracovní skupina DAPIX strávila mnoho času s následujícím příkladem, na který mohou jiné státy odkazovat:

Nařízení například v čl. 11(1) vyžaduje „transparentní a snadno přístupnou koncepci zpracování osobních údajů a uplatnění práv dotčených osob“, kterou musí mít každý správce. To znamená, že pokud pekař zaměstnává několik lidí, jejichž osobní údaje má na počítači, a pokud přijímá objednávky na ranní rozbáňku zboží k zákazníkům, měl by například vyvěsit jednu nástěnku s popisem koncepce zpracování osobních údajů v prostoru pro zaměstnance a jednu vedle rohlíků a dalamánků do výkladního okna pro zákazníky. Když si zákazník objednáva dodávku pečiva do domu, musí jej pekař (podle čl. 14) informovat o své identitě, kontaktních detailech, účelech zpracování, době uchování, právu na přístup a opravu a vymazání, právu na stížnost, příjemcích osobních údajů a o jakýchkoli dalších skutečnostech nezbytných pro zajištění férového zpracování osobních údajů dotčené osoby. Pekař ale nemá webovou stránku, takže to zákazníkům tiskne nebo vypráví po telefonu, místo aby pekl a prodával. Splnění všech povinností musí být schopen doložit dozorovému orgánu.

2. regulace veřejného sektoru

Domnívají se ministři, že Nařízení dosahuje správné rovnováhy, pokud jde o povinnosti kladené na veřejné úřady? Je potřeba více nebo méně flexibility pro veřejný sektor, ať již na úrovni principů nebo v rámci upřesnění ve vnitrostátním právu? Pokud ministři souhlasí s větší flexibilitou, jak by měla být dosažena přiměřená rovnováha bez negativních důsledků pro obecně přijímaný cíl větší harmonizace?

ČR vychází z toho, že stejné **principy** ochrany osobních údajů mají ovládat zpracování osobních údajů jak veřejnými úřady, tak soukromoprávními subjekty. Jejich konkretizace v právních normách se však liší, takže konkrétní pravidla nemusí být stejná, ani nemusí být obsažena v přímo použitelném nařízení.

ČR podporuje větší flexibilitu členských států ve veřejném sektoru, který má svá specifika a může jednat jen na základě a v rámci zákona. Je vhodné, aby byly různé parametry a pravidla ochrany osobních údajů (přístup k údajům, zveřejňování, doba uchování, účel, sběr údajů, poučovací povinnosti apod.) stanoveny v příslušných zákonech, včetně procesních norem pro justiční i správní orgány.

ČR vnímá potenciál *Nařízení* pro sjednocení podmínek **na vnitřním trhu**, i když bude hmatatelný zpravidla jen pro větší podniky nebo podniky orientované na přeshraniční obchod. Veřejné orgány členských států ovšem na vnitřním trhu **nefungují**. Evropská unie také **neprovedla** žádnou **harmonizaci** vnitřních správních činností v členských státech. V této oblasti tedy **není co zjednodušovat a harmonizovat**.

Z těchto důvodů podporuje ČR rozdělení *Nařízení* na dva instrumenty – směrnici pro veřejný sektor a nařízení pro soukromý sektor, při současné inkorporaci sektorových úpravy zpracování osobních údajů.

Současně je nezbytné zamyslet se nad tím, zda je správné klást stejné požadavky, když zpracování osobních údajů probíhá on-line a když probíhá offline (v odděleném počítači nebo systému. Příkladem může být právo na přenositelnost údajů (čl. 18 návrhu *Nařízení*).

3. svěřené a prováděcí pravomoci

Návrhy Komise, zejména pak navržené Nařízení, obsahují velké množství případů, kdy by, na základě svěřené působnosti, měla být podrobná pravidla přijímána pomocí delegovaných a implementačních aktů založených na člancích 290 a 291 SFEU. Diskuse na úrovni pracovní skupiny ukázaly, že v řadě případů jsou tato ustanovení vnímána členskými státy jako problematická a zdá se, že je proto nezbytné zhodnotit takové svěřené působnosti na základě jejich výhod a významu, včetně toho, zda se je podaří přijmout včas. Takové posouzení případ od případu by se mělo jistě zaměřit na podmínky a záruky (určené v rámci SFEU a dalších relevantních právních textech) takového svěřené pravomoci. Souhlasí ministři s tím, že v tomto kontextu se mají prověřit následující alternativy: (1) specifikovat podrobná pravidla přímo v Nařízení, nebo (2) ponechat specifikovaná pravidla, zejména ohledně sektorových specifik, na právu členských států nebo na zvláštních legislativních

návrzích, které by Komise zpracovala v budoucnosti a které by následně doplňovaly Nařízení?

ČR bude prosazovat pečlivé posouzení a zdůvodnění, následované případně zrušením, všech či alespoň většiny zmocnění pro KOM k vydání delegovaných či prováděcích aktů. ČR připomíná, že podle čl. 290 SFEU lze delegovanými akty doplňovat nebo měnit jen nepodstatné prvky legislativních aktů. Navržené množství delegovaných aktů hodnotí ČR jako nepřiměřeně velké. ČR podporuje, aby ty delegované akty, které mají doplnit nebo měnit podstatné prvky, byly vtěleny přímo do *Nařízení*. Ohledně nepodstatných prvků bude na místě ponechat řešení těchto otázek členskými státy, jak navrhuje NL a UK, nebo zvážit, zda je vhodné ponechat svěřenou pravomoc Komise, nebo podpořit samoregulaci soukromého sektoru. ČR je otevřena i dalším možným praktickým řešením. ČR zároveň vnímá s pochopením, že Komise se jisté oblasti (např. vztah ochrany údajů a svobody projevu) rozhodla ponechat na jednotlivých členských státech a jejich ústavních tradicích.

Popis problematiky:

V lednu 2012 navrhla Komise nařízení o ochraně osobních údajů, které má nahradit nyní platnou směrnici 95/46/ES. Komise chce dosáhnout politické shody do léta 2013, přestože dosud byla projednána asi pětina *Nařízení*. *Nařízení* je třikrát delší než platná směrnice, zavádí nové zásady ochrany údajů a nová práva subjektů údajů (právo být zapomenut atd.). Také přináší řadu nových povinností (okamžitě hlásit porušení ochrany osobních údajů, mít pověřence pro ochranu dat apod.).

Nařízení se má vztahovat na ochranu osobních dat ve všech oblastech působnosti EU mimo trestněprávní spolupráce (tu má upravit směrnice). Pravidla tak budou v zásadě stejná pro podniky i pro orgány veřejné moci, pro společnost Facebook i pro uživatele Facebooku. (Budou v jistém rozsahu zachovány dosavadní výjimky, například zpracování pro domácí potřebu.)

Komise návrh opírá o čl. 16 SFEU, který se vztahuje na ochranu osobních údajů obecně (takže by mohla do *Nařízení* zahrnout i trestněprávní oblast). *Nařízení* se vyznačuje vyšším stupněm centralizace, včetně mechanismu pro sjednocení rozhodování úřadů pro ochranu osobních údajů a včetně mnoha delegovaných pravomocí k další legislativní činnosti Komise (např. možnost definovat, co může být legitimním zájmem ve vztahu k ochraně údajů).

Mezi členskými státy panuje široká shoda na potřebě změnit dosavadní směrnici, ale řada států (DE, NL, SE, UK, SI, CZ, FR, CZ a další) vznáší různé námitky ohledně koncepčního přístupu Komise. Diskusní dokument proto vyzývá ministry k vyjádření se k návrhu a klade tři konkrétní otázky, na které se odpovídá v pozici ČR.

Pozice členských států:

Oficiální pozice členských států prozatím nejsou známy. Z dosavadních jednání lze odvodit tyto tendence:

1. administrativní břemena

Většina států se vyslovuje pro snížení administrativní zátěže, dříve obecné volání se již soustředí na konkrétní ustanovení (výše popsany příklad pekaře stál expertní skupinu mnoho času), jakož i na kritiku nedostatečného hodnocení ekonomických dopadů ze strany řady států (BE, NL, UK a další).

2. regulace veřejného sektoru

a) DE, BE, SE, SI, NL, EE, ES, PT nejvýrazněji zpochybňují právní formu předpisu a z různých důvodů (flexibilita, ohled na vnitrostátní pravidla, na technický vývoj) dávají přednost směrnici alespoň pro veřejný sektor. Řada z nich, vedená DE, chce tímto způsobem zachovat dílčí (často přísnější) úpravy zejména ve veřejném sektoru.

b) IT, AT, LU nejvýrazněji dávají přednost nařízení, pomocí kterého lze oblast zcela sjednotit a dosáhnout větší právní jistoty, silně argumentují vnitřním trhem.

S ojedinělou výjimkou HU volají členské státy po omezení delegovaných aktů (čímž v řadě případů snižují maximální dosažitelnou jednotnost úpravy i v případě *Narřízení*).

3. svěřené a prováděcí pravomoci

Drtivá většina států kritizuje množství delegovaných pravomocí, které KOM navrhla. Řada států zpochybňuje, že jde o nepodstatné prvky, jak vyžaduje článek 290 SFEU.

Oběd ministrů justice 8. června 2012

Diskuse na téma ochrany osobních údajů během oběda ministrů justice dne 8. června 2012 vznikla z iniciativy DE a byla zaměřena na dva okruhy, definované DK PRES – rozdíl mezi ochranou osobních údajů v soukromém a veřejném sektoru a rovnováha mezi ochranou osobních údajů a administrativní zátěží. Odpověď na první otázku ukázala na rozdíly ve vnímání členských států, navíc i země, které dávaly přednost stejnému přístupu o oběma sektorům, vesměs upozorňovaly na nutné výjimky. Všichni vystupující stále ještě považují návrh za přílišnou zátěž zejména pro malé a střední podniky.

DK PRES zahájilo oběd informací, že některé členské státy požadovaly politickou diskusi na téma ochrany osobních údajů pro oba dokumenty – pro ochranu osobních údajů v policejní i v justiční spolupráci. Pro diskusi připravilo DK PRES dvě základní otázky na ministry spravedlnosti:

- 1) Má být ochrana osobních údajů ve veřejné sféře i v soukromém sektoru předmětem shodných a přímo aplikovatelných pravidel?
- 2) Podařilo se v návrhu dosáhnout rovnováhy mezi ochranou osobních údajů a administrativní zátěží pověřující úředníky zajistit ochranu osobních údajů?

Komisařka V. Reding připomenula, že 7. června 2012 diskutovali o tématu ministři vnitra, následující den byl vyhrazen ministrům justice. Téma ochrany osobních údajů v policejní

i justiční spolupráci lze považovat za souhrnný balíček. Nevládní organizace požadovaly jiný přístup – a to jediné nařízení včetně policejních archivů. Komisařka Reding se však rozhodla pro jedno nařízení a jednu směrnici, každý návrh má jiný účel. Jeden slouží potřebám vnitřního trhu, druhý vymáhání práva. Obě oblasti jsou rozdílné povahy a ve hře jsou jiné otázky. Důležitá je konzistentnost, proto by celý balíček měl spadat pod jeden resort, a to resort justice.

Stejný názor sdílí i výbor LIBE, i zde chtějí balíček. Předchozí den byly projednávány tři otázky, zazněla řada pravidel a právních názorů. Smyslem směrnice je podpořit a napřímit spolupráci. Rozdíl mezi ochranou dat doma a při přeshraniční spolupráci je umělý. Další otázkou je právo být zapomenut (right to be forgotten). Nezbytná je úzká spolupráce s národními orgány. Pozor na administrativní zátěž, návrh by měl podpořit jednotný trh, zatím tomu tak není, je to spíš záplatování. Namísto 27 systémů bychom měli mít jen jedna pravidla. Zavedením evropské ochrany dat se může uspořit až 1,3 mld. EUR.

Pokud jde o rozlišení veřejného a soukromého sektoru, Komise nenavrhuje nic převratného, ani v předchozím nařízení není mezi oběma oblastmi ostrý řez. Přesto – někdy je důležité obě oblasti rozlišovat.

NL – podporuje návrh, nevidí rozdíl mezi soukromým a veřejným sektorem. Souhlasí s různými režimy.

ES – souhlasí s jedním návrhem pro všechny situace. Je třeba dosáhnout rovnováhy mezi ochranou dat a volným pohybem, osob. Pozor na administrativní zátěž, v malých a středních podnicích může být náročné mít úředníka pro ochranu dat. Diskutujme o nákladech a přínosech opatření, mějme jeden úřad pro všechny.

DE – souhlasí s názorem, že ochrana dat by měla spadat do kompetence ministrů spravedlnosti. Zamysleme se nad ochranou dat při kontaktu se třetími zeměmi, mělo by být respektováno právo příjemce služby. U zemí mimo EU počítejme s velkými mezerami v ochraně dat. Pozor na sociální sítě – Facebook a podobně. Základním principem je právo být zapomenut, respektujme právo na anonymní informace. O všem je třeba jednat. Pro DE je citlivá otázka delegovaných aktů. Směrnice spadá do kompetence ministrů justice.

CZ – považuje návrh za velmi potřebný, domnívá se, že zpracování dat ve veřejném a v soukromém sektoru se velmi liší. Domníváme se, že pro veřejný sektor by měla platit směrnice, soukromý sektor by měl být regulován spíše nařízením. Na malé a střední podniky je třeba brát větší ohled a vystavovat je menší administrativní zátěži. Návrhu by stále ještě prospělo zjednodušení pravidel.

IT – ochrana dat je důležitým tématem. Oddělení soukromého a veřejného sektoru je umělé. Výjimky by měly být vždy řádně zdůvodněny veřejným zájmem. Snižme administrativní zátěž zejména pro malé a střední podniky. Vycházejme z hodnocení dopadů na malé a střední podniky, naplnit požadavky je pro ně příliš náročné. Notifikace jakýchkoliv porušení ochrany dat může být příliš nákladná.

SE – rozdíl mezi směrnicí a nařízením je někdy umělý. Je lepší nechat členským státům jistý manévrovací prostor, proto by SE spíše uvítalo směrnici, ale může souhlasit i s nařízením. Ke druhé otázce – SE dává přednost pravidlům vypracovaným na základě principů.

EE – poděkovalo za podrobné vyjádření komisařky Reding k veřejným a soukromým datům. V sektorech jsou přesto podle EE rozdíly a je nutno je respektovat. Ve veřejném sektoru se uplatňují národní pravidla, dosud neexistuje evropské právo o administrativě. Návrh je stále

ještě administrativní zátěží, navíc v EE je víc mikropodniků, pro které je ještě náročnější než pro malé a střední podniky. Nezapomínejme na posouzení dopadů. Je notifikace opravdu nezbytná? Estonsko uvítá podrobnou diskusi.

BE – upozorňuje Komisi, že malé a střední podniky už nelze víc zatížit. Věnujme pozornost dopadu na veřejný sektor. Belgie se definitivně vyjádří až po podrobném prostudování návrhu.

FR – návrh je pokrokem, zvláště v oblasti práva být zapomenut. Pozor na dopad na malé podniky, obecně jsou malé a střední podniky páteří společnosti. Důležité je *country of residence where the claim was made*. Pokud jde o právo být zapomenut, je naděje na dostatečnou záruku, podobnou, jakou dnes nabízí francouzská legislativa?

RO – souhlasí s přístupem Komise. Zájmy soukromého a státního sektoru se liší, vyžaduje to různý přístup. Pozor na dosažení rovnováhy mezi úrovní ochrany osobních údajů a snížením administrativní zátěže.

LT – nevidí rozdíl mezi soukromým a veřejným sektorem. Ještě jednou se zamysleme nad administrativní zátěží, úředníci zajišťující ochranu dat by neměli být jmenováni povinně. U firem, které tyto úředníky mají, je menší riziko, proč ale nejsou v úřadech veřejné správy? Právo být zapomenut - představuje pro malé a střední podniky zátěž. Věnujme pozornost přesné definici toho, co pojem „*právo být zapomenut*“ znamená.

EL – ministr má osobní zkušenosti s ochranou dat, souhlasí s nařízením, je to dobrá volba. V současné době se data vyměňují mnohem víc než dříve, vyžaduje to tedy větší důraz na standardizaci ochrany dat. Nerozlišujeme rozdíly mezi soukromým a veřejným sektorem. Návrh zajišťuje vysokou úroveň ochrany. Členské státy by měly mít možnost výběru.

FI – má velkou tradici v ochraně dat, souhlasí se stejnými pravidly pro veřejný a soukromý sektor. Výjimkou jsou některé sektory, například zdravotnictví. Dosavadní návrh nesnižuje dostatečně administrativní zátěž, kontroloři mají i nové úkoly.

AT – nemá námítky proti stejnému přístupu k soukromému a veřejnému sektoru, mohou být uplatněny výjimky případ od případu nebo výjimky na národní úrovni. Je dobré dbát na zjednodušení a odstranění zátěže – na druhou stranu v AT se občané obávají například nakupování na internetu kvůli ochraně osobních údajů.

IE – souhlasí, že sociální sítě mohou být problém, v IE sídlí Google a Microsoft a požadavky na ochranu dat na ně tvrdě dopadají. Přesto IE podporuje stejný přístup k veřejnému a soukromému sektoru. Nezatěžujme nadměrně malé a střední podniky. Je otázka, zda je návrh dostatečně vyvážený, jednání jistě bude pokračovat za kyperského i irského PRES.

UK – nemůžeme uplatnit jeden model pro všechny, veřejný sektor vyžaduje větší ochranu dat, je to ale nákladné. Systém delegovaných aktů je nákladný. U soukromých institucí pozor na rovnováhu. Všichni mluvíme o ekonomickém růstu, proto pozor na zátěž nejen u malých a středních podniků, ale i u velkých firem. Ještě nemáme řádné zhodnocení dopadů, vypadá to, že navržený systém bude drahý – náklady se odhadují na 30 mil. EUR ročně. V návrhu je příliš mnoho delegovaných aktů, je to nákladné a zvyšuje to právní nejistotu.

LV – vyčkejme na analýzu nákladů a přínosů, pozor na rovnováhu mezi ochranou společnosti a ochranou práva jednotlivců. Obecně lze uplatnit stejná pravidla u státního a soukromého sektoru, počítejme však s řadou výjimek. Snižovat administrativní zátěž je v době krize mimořádně důležité, pozor na rovnováhu mezi úsilím vytvořit účinný systém ochrany dat a ochrany společnosti.

HU – dává přednost jednomu společnému návrhu a formě směrnice, zdůrazňuje flexibilitu a nemá námitky proti uplatnění výjimek. Pozor na zátěž malých a středních podniků.

Komisařka **Reding** konstatovala, že diskuse potvrdila rozdílný důraz na ochranu dat, základem je transparentnost a je nutné brát v potaz rozdíl mezi veřejným a soukromým sektorem. Nebude snadné spojit názory 27 členských zemí.

Směrnice z roku 1995 zavedla silnou ochranu osobních údajů v soukromé i ve veřejné sféře, ukázalo se, že zátěž spojená s ochranou osobních údajů je rozdílně tolerovatelná. Cílem však není mít 27 systémů, ale systém jeden. Dnes neexistují rovné podmínky mezi EU 27 a třetími zeměmi. Prakticky všichni vystupující na obědě zmínili nutnost nezátěžovat nadměrně malé a střední podniky – připomeňme si tedy, že pro EU jsou malé a střední podniky s maximálně 250 zaměstnanci. Platí zde – think small first! A Komise to respektuje. Mluvme přesně – kde vidí členské státy novou zátěž? Jaké nové povinnosti návrh přináší? Komisařka Reding se domnívá, že naopak řada zbytečných prvků už byla odstraněna. Mluví se o přiměřených sankcích – jak ale může fungovat policista bez sankcí? Dosud se legislativa v praxi nezaváděla – policista totiž neměl bloček na pokuty!

K delegovaným aktům – nový návrh dbá víc na roli institucí než umožnila komitologie v době před Lisabonskou smlouvou. Komise připraví návrh, Rada a Evropský parlament konají. V souladu s často uplatňovanou strategií komisařka prohlásila, že delegované akty jsou pro členské státy demokratičtější prvkem než komitologie (sic!). Z jednání nelze vyloučit Evropský parlament. Občan musí rozhodnout, jaké zacházení se svými daty si přeje. Jsou to jeho osobní údaje, ne údaje společnosti. Proto musí být rozhodování plně na něm. Rovněž právo být zapomenut je plně jeho, legislativa musí umožnit, aby to bylo možné v praxi respektovat. Svět se od roku 1995 hodně změnil! Základní práva se musí posílit v souladu s Lisabonskou smlouvou a Chartou základních lidských práv. Chceme otevřít trh a dát rovné podmínky všem našim společnostem. Komisařka uvítá konkrétní informace o tom, kde existuje „red tape“ - zbytečná zátěž pro firmy. Pouze menší část mluvčích se vyslovila pro rozdílný přístup k veřejnému a soukromému sektoru, většina však často připojila za konstatování, že společný postup je možný, slovíčko „ale“... Ukazují se rozdíly v přístupu k ochraně osobních údajů mezi severem a jihem, v některých zemích mají ve všech firmách úředníka, který dbá na ochranu osobních údajů, někde dávají přednost centralizovanému, jinde decentralizovanému systému. Například Lucembursko musí počítat s větším úřadem, i pro společný trh, pro stát to bude větší zátěž.

Závěrem **DK PRES** shrnulo, že diskuse prokázala silnou podporu vůli reformovat ochranu osobních údajů, tento nástroj je potřebný. Ne všichni podporují stejný přístup k soukromému a veřejnému sektoru, někteří mají pochyby, zda je návrh dostatečně pružný. Všeobecně zazněla silná podpora snižování administrativní zátěže.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

Mandát ministra spravedlnosti pro jednání Rady pro spravedlnost
a vnitřní věci dne 26. 10. 2012

Název bodu jednání:

Návrh obecného nařízení o ochraně osobních údajů - stav projednávání

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free flow of such data (General Data Protection Regulation) [**First reading**]

= State of play

Dokument: bez dokumentu

Cíl projednávání:

Cílem jednání je informovat ministry spravedlnosti o průběhu projednávání („state of play“) návrhu obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „*Nařízení*“). Diskusi kyperské předsednictví nepředpokládá, některé členské státy si však mohou vyžádat slovo (ČR tak sama činit nebude). Pro takový případ je na zvážení navrženo podpůrné vystoupení.

Návrh na vystoupení: Ne / na zvážení (pouze pokud vystoupí další delegace s požadavkem koncepčních diskuzí)

Česká republika oceňuje nasazení a úsilí kyperského Předsednictví při projednávání tohoto velice důležitého návrhu, který zásadním způsobem změní pravidla ochrany osobních údajů v Evropské unii. Podporujeme pokračování intenzivních prací, ale rychlost sama o sobě není nejlepším měřítkem kvalitní legislativní práce. O kvalitu musí jít především.

Česká republika by se ráda připojila k dalším státům, které zdůrazňují, že kromě stromů musíme vidět i les. Projednali jsme asi polovinu navrženého instrumentu a měli bychom se s odstupem podívat na některé koncepční volby, které výrazně ovlivní další práci na předpisu. Kyperské předsednictví zahájilo horizontální diskuse o některých tématech, což vítáme. Měli bychom pokračovat i v dalších systémových úvahách, například o právní formě, o rozdílu mezi soukromým a veřejným sektorem, o administrativní zátěži pro podnikatele i jednotlivce.

ALTERNATIVNĚ lze v diskusi stručně podpořit stanoviska státu nebo států, jejichž vystoupení byla české pozici nejbližší.

Pozice ČR:

ČR vítá příležitost nahradit směrnici, která byla připravena ještě před razantním nástupem moderních technologií včetně internetu, novým předpisem. ČR vnímá jako výzvu fakt, že *Nařízení* má dopadnout na velké nadnárodní společnosti stejně jako na malé lokální podnikatele a na veřejné úřady stejně jako na soukromé osoby, které provádějí jiné než čistě domácí zpracování osobních údajů. ČR považuje za nezbytné, aby byla zohledněna nejen technologická a globální povaha komunikace, ale také šíře případů zpracování osobních údajů v životě společnosti. Jednotlivé povinnosti by měly být v odůvodněných případech přizpůsobeny povaze správců a zpracovatelů osobních údajů.

ČR není přesvědčena o vhodnosti právní formy nařízení, které neponechává dostatek flexibility členským státům ani v oblasti procesních norem. Je nutno zvážit inkorporaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů. Pokud bude *Nařízení* rozděleno na soukromý a veřejný sektor, byla by tato materie přirozenou součástí regulace veřejného sektoru. Do *Nařízení* by měla být inkorporována rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) jako důsledek opuštění technologické neutrality v *Nařízení*. Jde o průřezovou problematiku, která se týká téměř všech činností státu, podnikatelského sektoru i veřejnosti, a která je dosud upravena v řadě právních norem. Dlouhý výčet pravomocí svěřených Komisi, jakož i kuriózní řešení národních výjimek z *Nařízení* ve zvláštních situacích naznačují, že vhodnější právní formou by mohla být směrnice. ČR by mohla akceptovat i formu nařízení, které rovněž řeší problém nedostatečné harmonizace právních řádů jednotlivých ČS, což přináší zbytečné náklady pro nadnárodní společnosti. Nařízení musí být oproti směrnici konkrétnější nebo poskytovat Komisi právo detaily stanovit sama. ČR preferuje vysoký stupeň konkrétnosti *Nařízení*, tedy detailní úpravu, před delegací pravomocí.

Popis problematiky:

V lednu 2012 navrhla Komise nařízení o ochraně osobních údajů, které má nahradit nyní platnou směrnici 95/46/ES. Komise chce dosáhnout politické shody do léta 2013, přestože dosud byla projednána asi polovina *Nařízení*. *Nařízení* je třikrát delší než platná směrnice, zavádí nové zásady ochrany údajů a nová práva subjektů údajů (právo být zapomenut atd.). Také přináší řadu nových povinností (okamžitě hlásit porušení ochrany osobních údajů, mít pověřence pro ochranu dat apod.).

Nařízení se má vztahovat na ochranu osobních dat ve všech oblastech působnosti EU mimo trestněprávní spolupráce (tu má upravit směrnice). Pravidla tak budou v zásadě stejná pro podniky i pro orgány veřejné moci, pro společnost Facebook i pro uživatele Facebooku. (Budou v jistém rozsahu zachovány dosavadní výjimky, například zpracování pro domácí potřebu.)

Komise návrh opírá o čl. 16 SFEU, který se vztahuje na ochranu osobních údajů obecně (takže by mohla do *Nařízení* zahrnout i trestněprávní oblast). *Nařízení* se vyznačuje vyšším

stupněm centralizace, včetně mechanismu pro sjednocení rozhodování úřadů pro ochranu osobních údajů a včetně mnoha delegovaných pravomocí k další legislativní činnosti Komise (např. možnost definovat, co může být legitimním zájmem ve vztahu k ochraně údajů).

Mezi členskými státy panuje široká shoda na potřebě změnit dosavadní směrnici, ale řada států (DE, NL, SE, UK, SI, CZ, FR, CZ a další) vznáší různé námitky ohledně koncepčního přístupu Komise. V současnosti lze za největší riziko považovat pokusy o umělé urychlování postupu vyjednávání (tlak vyvíjí zejména Komise, která chce dosáhnout uzavření diskusí v příštím roce).

Pozice členských států

Většina států se vyslovuje pro snížení administrativní zátěže, dříve obecné volání se již soustředí na konkrétní ustanovení.

Většina států se vyslovuje pro zrušení či výrazné omezení většiny či všech svěřených pravomocí Komise i prováděcích aktů vydávaných Komisí.

Poměrně široká shoda na potřebě upravit návrh Komise existuje i v některých dalších dílčích bodech, jejich přehled by ovšem přesáhl účel mandátu.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o informaci a koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

Mandát ministra spravedlnosti pro jednání Rady pro spravedlnost
a vnitřní věci dne 26. 10. 2012

Název bodu jednání:

Návrh obecného nařízení o ochraně osobních údajů - stav projednávání

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free flow of such data (General Data Protection Regulation) [**First reading**]

= State of play

Dokument: bez dokumentu

Cíl projednávání:

Cílem jednání je informovat ministry spravedlnosti o průběhu projednávání („state of play“) návrhu obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „*Nařízení*“). Diskusi kyperské předsednictví nepředpokládá, některé členské státy si však mohou vyžádat slovo (ČR tak sama činit nebude). Pro takový případ je na zvážení navrženo podpůrné vystoupení.

Návrh na vystoupení: Ne / na zvážení (pouze pokud vystoupí další delegace s požadavkem koncepčních diskuzí)

Česká republika oceňuje nasazení a úsilí kyperského Předsednictví při projednávání tohoto velice důležitého návrhu, který zásadním způsobem změní pravidla ochrany osobních údajů v Evropské unii. Podporujeme pokračování intenzivních prací, ale rychlost sama o sobě není nejlepším měřítkem kvalitní legislativní práce. O kvalitu musí jít především.

Česká republika by se ráda připojila k dalším státům, které zdůrazňují, že kromě stromů musíme vidět i les. Projednali jsme asi polovinu navrženého instrumentu a měli bychom se s odstupem podívat na některé koncepční volby, které výrazně ovlivní další práci na předpisu. Kyperské předsednictví zahájilo horizontální diskuse o některých tématech, což vítáme. Měli bychom pokračovat i v dalších systémových úvahách, například o právní formě, o rozdílu mezi soukromým a veřejným sektorem, o administrativní zátěži pro podnikatele i jednotlivce.

ALTERNATIVNĚ lze v diskusi stručně podpořit stanoviska státu nebo států, jejichž vystoupení byla české pozici nejbližší.

Pozice ČR:

ČR vítá příležitost nahradit směrnici, která byla připravena ještě před razantním nástupem moderních technologií včetně internetu, novým předpisem. ČR vnímá jako výzvu fakt, že *Nařízení* má dopadnout na velké nadnárodní společnosti stejně jako na malé lokální podnikatele a na veřejné úřady stejně jako na soukromé osoby, které provádějí jiné než čistě domácí zpracování osobních údajů. ČR považuje za nezbytné, aby byla zohledněna nejen technologická a globální povaha komunikace, ale také šíře případů zpracování osobních údajů v životě společnosti. Jednotlivé povinnosti by měly být v odůvodněných případech přizpůsobeny povaze správců a zpracovatelů osobních údajů.

ČR není přesvědčena o vhodnosti právní formy nařízení, které neponechává dostatek flexibility členským státům ani v oblasti procesních norem. Je nutno zvážit inkorporaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů. Pokud bude *Nařízení* rozděleno na soukromý a veřejný sektor, byla by tato materie přirozenou součástí regulace veřejného sektoru. Do *Nařízení* by měla být inkorporována rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) jako důsledek opuštění technologické neutrality v *Nařízení*. Jde o průřezovou problematiku, která se týká téměř všech činností státu, podnikatelského sektoru i veřejnosti, a která je dosud upravena v řadě právních norem. Dlouhý výčet pravomocí svěřených Komisi, jakož i kuriózní řešení národních výjimek z *Nařízení* ve zvláštních situacích naznačují, že vhodnější právní formou by mohla být směrnice. ČR by mohla akceptovat i formu nařízení, které rovněž řeší problém nedostatečné harmonizace právních řádů jednotlivých ČS, což přináší zbytečné náklady pro nadnárodní společnosti. Nařízení musí být oproti směrnici konkrétnější nebo poskytovat Komisi právo detaily stanovit sama. ČR preferuje vysoký stupeň konkrétnosti *Nařízení*, tedy detailní úpravu, před delegací pravomocí.

Popis problematiky:

V lednu 2012 navrhla Komise nařízení o ochraně osobních údajů, které má nahradit nyní platnou směrnici 95/46/ES. Komise chce dosáhnout politické shody do léta 2013, přestože dosud byla projednána asi polovina *Nařízení*. *Nařízení* je třikrát delší než platná směrnice, zavádí nové zásady ochrany údajů a nová práva subjektů údajů (právo být zapomenut atd.). Také přináší řadu nových povinností (okamžitě hlásit porušení ochrany osobních údajů, mít pověření pro ochranu dat apod.).

Nařízení se má vztahovat na ochranu osobních dat ve všech oblastech působnosti EU mimo trestněprávní spolupráce (tu má upravit směrnice). Pravidla tak budou v zásadě stejná pro podniky i pro orgány veřejné moci, pro společnost Facebook i pro uživatele Facebooku. (Budou v jistém rozsahu zachovány dosavadní výjimky, například zpracování pro domácí potřebu.)

Komise návrh opírá o čl. 16 SFEU, který se vztahuje na ochranu osobních údajů obecně (takže by mohla do *Nařízení* zahrnout i trestněprávní oblast). *Nařízení* se vyznačuje vyšším

stupněm centralizace, včetně mechanismu pro sjednocení rozhodování úřadů pro ochranu osobních údajů a včetně mnoha delegovaných pravomocí k další legislativní činnosti Komise (např. možnost definovat, co může být legitimním zájmem ve vztahu k ochraně údajů).

Mezi členskými státy panuje široká shoda na potřebě změnit dosavadní směrnici, ale řada států (DE, NL, SE, UK, SI, CZ, FR, CZ a další) vznáší různé námitky ohledně koncepčního přístupu Komise. V současnosti lze za největší riziko považovat pokusy o umělé urychlování postupu vyjednávání (tlak vyvíjí zejména Komise, která chce dosáhnout uzavření diskusí v příštím roce).

Pozice členských států

Většina států se vyslovuje pro snížení administrativní zátěže, dříve obecné volání se již soustředí na konkrétní ustanovení.

Většina států se vyslovuje pro zrušení či výrazné omezení většiny či všech svěřených pravomocí Komise i prováděcích aktů vydávaných Komisí.

Poměrně široká shoda na potřebě upravit návrh Komise existuje i v některých dalších dílčích bodech, jejich přehled by ovšem přesáhl účel mandátu.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o informaci a koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

Mandát ministra spravedlnosti pro jednání Rady pro spravedlnost
a vnitřní věci 7.12.2012

Název bodu jednání:

Legislativní balíček k ochraně osobních údajů - Zpráva o pokroku

Kód dokumentu: 16525/12 REV 1

Cíl jednání:

Kyperské předsednictví bude informovat o pokroku při projednávání obou nových předpisů o ochraně osobních údajů a členské státy v Radě vyjádří souhlas s dalším směrem činnosti, jak je naznačen v Závěrech předložené Zprávy.

Návrh vystoupení: NE / Na zvážení – při pokusech o změny Závěrů (zejm. čtvrtý bod)

Česká republika chce vyjádřit své díky Předsednictví za výbornou odvedenou práci v této oblasti i za organizaci důležitých horizontálních diskusí o těch nejvýznamnějších otázkách. Plně podporujeme Zprávu a oceňujeme, že její Závěry věrně zobrazují nejdůležitější otázky, které se projednávaly. Chceme ponechat souvislost mezi právní formou a flexibilitou pro členské státy v textu, protože diskuse jasně ukázaly, že směrnice v zásadě dovolují daleko více prostoru než nařízení.“

K orientační diskusi:

(delegované a implementační akty)

Česká republika jako většina ostatních států podporuje výrazné snížení počtu delegovaných a prováděcích aktů a je připravena po dokončení prvního čtení hledat, pokud to bude potřeba, vhodná náhradní řešení podle povahy jednotlivých problémů.

(administrativní zátěž)

Česká republika podporuje přístup založený na riziku. Základní administrativní zátěž správců a zpracovatelů by měla být co nejnižší, ale tam, kde je zpracování rizikové, by měly nastoupit přísnější povinnosti.

(flexibilita předpisu a právní povaha)

Česká republika se domnívá, že členské státy musí mít dostatek prostoru pro zohlednění vnitřních postupů a předpisů (v tak rozdílných oblastech, jako jsou volby, veřejné zakázky, správní řízení nebo přístup k informacím). Tuto flexibilitu zajistí, pokud bude mít předpis povahu směrnice, jako je tomu doposud, nikoli nařízení, jak navrhla Komise. Nařízení z povahy věci mění vnitrostátní právní řády zvnějšku a možnosti flexibility jsou daleko menší. ČR proto podporuje právní formu směrnice.

Pozice ČR:

Pozice CZ k delegovaným aktům byla připravena ve spolupráci s ÚOOÚ a s resorty s ohledem na schválenou rámcovou pozici. CZ podporovala a aktivně se účastnila horizontální diskuse ohledně všech tří témat a v rámci skupiny 11 podobně smýšlejících států se připojila ke tlaku na CY PRES, aby zohlednilo i otázku flexibility pro veřejný sektor.

K návrhu Závěrů na konci Zprávy o pokroku se CZ staví následovně:

2) souhlasí s tím, že finální rozhodnutí o podobě či náhradě nebo vypuštění jednotlivých ustanovení o delegovaných nebo prováděcích aktech bude nutno přijmout až (někdy) po dokončení prvního čtení textu Nařízení. Výsledky dotazníkové akce CY PRES přitom CZ v zásadě vítá a chápe jako významný signál o převažujících pozicích členských států, nikoli však jako definitivní řešení.

CZ podporuje co největší redukci delegovaných a prováděcích aktů s tím, že někde půjde o vypuštění aktu, jinde o nahrazení jiným způsobem regulace, například ze strany vnitrostátního nebo evropského dohledového orgánu.

3) podporuje větší důraz na přístup založený na riziku (*risk-based approach*), tedy to, aby regulace byla tím přísnější, čím větší a závažnější je riziko při konkrétním zpracování údajů.

CZ konzistentně kritizuje nastavenou úroveň administrativní zátěže. Výsledné řešení by mělo mít podobu horizontálního článku ohledně hodnocení, jak rizikové je příslušné zpracování osobních údajů, a to podle objektivních faktorů. Na to by měly být navázány smysluplné přísnější povinnosti upravující takové rizikové či vysoce rizikové zpracování. Kromě toho bude nezbytné specifická ustanovení dále cíleně upravovat, protože prostě přinášejí příliš velkou zátěž pro soukromý i veřejný sektor (např. čl. 11(1)).

4) souhlasí s tím, že finální rozhodnutí o možnostech flexibility pro veřejné sektory členských států bude nutno přijmout až (někdy) po dokončení prvního čtení textu Nařízení. CZ vnímá zřetelnou souvislost mezi možnostmi flexibility a právní formou (nařízení flexibilitu jistě umožňuje mnohem méně, než směrnice) a proto považuje za nutné se k této otázce vrátit nejpozději po dokončení prvního čtení.

CZ se přiklání k tomu, aby veřejná správa členských států měla dostatečnou flexibilitu, dosavadních pár klauzulí, které porůznu do návrhu zapracovala Komise, nepovažuje za adekvátní řešení. Flexibilitu lze dosáhnout buď právní formou směrnice, kterou si ve svých zákonech provedou členské státy s ohledem na zbytek právního řádu. Druhou, právně méně jistou a vyzkoušenou, možností by bylo zavést nějakou klauzuli flexibility do návrhu nařízení, která by ovšem podléhala restriktivní interpretaci ze strany Soudu a tím by hrozila poměrně velkou nestabilitou. ČR se domnívá, že harmonizační účinek nařízení, který je důležitý pro vnitřní trh (vč. nadnárodních společností typu Google nebo Facebook) lze dosáhnout i přesnější formulací textu směrnice a harmonizačními mechanismy typu Evropské rady pro ochranu údajů.

Popis problematiky:

V lednu 2012 Komise předložila návrh **Obecného nařízení o ochraně osobních údajů** (dále též „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995. Návrh Nařízení je velmi ambiciózní a komplexní, text návrhu má trojnásobek článků než platná směrnice.

Kromě prvního čtení obou návrhů se CY PRES soustředilo na tzv. horizontální otázky, jak byly identifikovány v obecných diskusích ohledně Nařízení:

- delegované a prováděcí akty

Komise navrhla, aby jí Nařízení svěřilo přijímání delegovaných a prováděcích předpisů. Zmocnění k delegovaným předpisům má být celkem 26, zmocnění k prováděcím předpisům má být celkem 22. Tento přístup vyvolal velké množství kritických připomínek ze strany členských států na expertní i na ministerské úrovni.

CY PRES se rozhodlo řešit tuto oblast horizontálně a připravilo dotazníky ke všem ustanovením. Na základě (aritmetického až mechanického) vyhodnocení dotazníků dospělo CY PRES k závěru, že existuje výrazná vůle mezi členskými státy minimalizovat počet delegovaných aktů, situace v oblasti implementačních aktů není tak jednoznačná. ČS odmítly „aritmetický“ přístup dotáhnout do konce tím, že by se rovno některé akty vypustily a jiné upravily nebo nahradily jinými alternativami, protože k tomu bude nejprve nutné zvážit nařízení jako celek, tj. dokončit první čtení a probrat otázky jako je spolupráce dozorových orgánů, role EDPB, role vnitrostátních předpisů atd.

- administrativní břemena a náklady na splnění

Členské státy systematicky napadaly jednotlivá ustanovení Nařízení jako výraznou zátěž pro podnikatelský i veřejný sektor. Některé členské státy provedly vlastní analýzu nákladů a se závěry Komise, že Nařízení přinese úsporu 2,3 mld euro kvůli sjednocení právních předpisů, se neztotožnily.

Z diskusí vplynuly dva obecné závěry. Zaprvé, velikost podniku 250 zaměstnanců, kterou v několika ustanoveních použila Komise, není nejvhodnějším a rozhodujícím kritériem (třeba zemědělský podnik o 250 zaměstnancích není tak intenzivním zpracovatelem osobních údajů jako cestovní kancelář o 25 zaměstnancích). Zadruhé, je třeba dbát větší ohled na rizikovitost příslušného zpracování, tj. poškození hrozící zájmům subjektu údajů na jedné straně a faktory zvyšující pravděpodobnost takového poškození na druhé straně.

Začíná se objevovat řešení v podobě horizontální klauzule v kapitole IV (o povinnostech správců a zpracovatelů) a v podobě cílených úprav dalších článků. Také zde nepovažovaly ČS za vhodné přijmout v této fázi projednávání nějaké definitivní závěry.

- větší flexibilita pro veřejný sektor

Vzhledem k tomu, že Nařízení má nahradit směrnici 46 z roku 1995, nebude už možné, aby členské státy implementovaly jednotlivé povinnosti ve více předpisech, které se věnují specifickým formám zpracování osobních údajů. Nařízení tak bude mít značný dopad na řadu vnitrostátních předpisů. Komise sice zapracovala několik ustanovení, která mají poskytnout určitou flexibilitu, ale nejde o ustanovení dostatečná. Navíc sama právní forma nařízení může vylučovat žádoucí stupeň flexibility.

Řada členských států z těchto důvodů Předsednictví v podstatě vnutila diskusi také o tomto horizontálním tématu. Tyto členské státy považují za nezbytné, aby byla flexibilita pro členské státy (jejich veřejný sektor) znovu zvážena nejen s ohledem na možná další horizontální ustanovení, ale také s ohledem na vhodnost volby právní formy (nařízení nebo směrnice).

Zpráva o pokroku tudíž musí vycházet z toho, že se CY PRES nepodařilo uzavřít žádnou horizontální otázku. Na druhou stranu odvedlo CY PRES značný kus práce nejen při řešení těchto otázek, ale i při projednávání textu nařízení.

CY PRES v dokumentu 16525/12 *navrhlo*, aby COREPER a Rada:

- 1) vzaly na vědomí tuto zprávu o pokroku
- 2) souhlasily s tím, že zachování či nahrazení delegovaných a prováděcích aktů vhodnými alternativami se bude řešit po dokončení prvního čtení textu Nařízení
- 3) uložily pracovní skupině DAPIX pokračovat v práci s předloženými návrhy za účelem zapracování přístupu založeného na riziku (tzv. risk-based approach)
- 4) souhlasily s tím, že otázka zda a jak může Nařízení poskytnout flexibilitu pro veřejný sektor členských států, se zodpoví po dokončení prvního čtení textu Nařízení.

Kromě návrhu Nařízení též jako součást „balíčku na ochranu údajů“ předložila Komise návrh směrnice pro ochranu osobních údajů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, která má nahradit rámcové rozhodnutí č. 977/2008/SVV (dále též „Směrnice“). CY PRES se soustředilo (zcela logicky a s podporou většiny ČS) na přípravu Nařízení, projednávání Směrnice pokročilo jen málo, takže většina zprávy o postupu, včetně návrhu závěrů, se zabývá Nařízením. Vzhledem ke stanovisku Právní služby Rady 12682/12 JUR 414, které návrh Nařízení vyloučilo z kategorie schengenského acquis pro relevantní země (Norsko, Island, Lichtenštejnsko, Švýcarsko), se Smíšený výbor bude zabývat zřejmě pouze návrhem Směrnice, o které ve Zprávě mnoho důležitého není. Substantivní diskuse se tedy odehraje především na standardní Radě.

Pozice členských států:

Výše uvedené pozice obecně s CZ sdílí určitý počet států. Největší shoda panuje na omezení delegovaných a prováděcích aktů, poměrně velká shoda i na přístupu založeném na riziku. Nejvíce kontroverzní je otázka právní formy (názory ČR sdílí např. DE, HU, SE nebo UK), KOM je ostře proti zpochybňování právní formy nařízení.

Návrh Zprávy o pokroku byl projednán na COREPER II dne 30. listopadu 2012. Diskuse se zaměřila na znění čtvrtého bodu Závěrů, kde se ohledně právní formy předpisu profilyovaly následující proudy:

KOM, LU, IT, AT, ES, NL – prosazovaly modifikaci čtvrtého bodu tak, aby nebyla dále zpochybňována právní forma nařízení.

CZ, UK, HU, SE, EE, SI – s opačným cílem než první proud prosadily modifikaci textu tak, aby bylo zřejmé, že otázka dostatečné flexibility pro členské státy souvisí i s právní formou předpisu (nařízení nebo směrnice)

Další státy (DE, IE, BE) podporovaly původní text CY PRES, ale vystoupily proti návrhům KOM.

CY PRES nakonec vyhovělo skupině s českou účastí.

Kromě toho CZ, UK, HU, SE, NL, DK prosadily modifikaci třetího bodu tak, aby bylo možné řadu ustanovení výrazně změnit pomocí přístupu založeného na riziku, které hrozí z konkrétních typů zpracování osobních údajů.

Finanční a rozpočtový dopad:

V souvislosti s projednávanou problematikou nepředpokládáme pro CZ žádné přímé finanční dopady.

Neformálního zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci

18. ledna 2013 v Dublinu

Název bodu agendy:

Ochrana osobních údajů – některé klíčové otázky

(Data Protection – certain key issues)

Cíl projednávání:

Budou se diskutovat dílčí, ale koncepčně významné, problémy ochrany osobních údajů. IE PRES následně výsledky diskuse využije při formulaci nových předpisů o ochraně osobních údajů (návrhy nařízení a směrnice, které Komise předložila loni).

Návrh vystoupení ČR: Na zvážení

Česká republika děkuje irskému Předsednictví za tuto koncepční diskusi a oceňuje jeho nasazení a úsilí při projednávání tohoto velice důležitého návrhu, který zásadním způsobem změní pravidla ochrany osobních údajů v Evropské unii. Podporujeme pokračování intenzivních prací, ale rychlost sama o sobě není nejlepším měřítkem kvalitní legislativní práce. O kvalitu musí jít především.

The Czech Republic thanks the Irish Presidency for this conceptual discussion and highly values its commitment and efforts in steering discussions of this very important proposal that is going to change fundamentally European data protection rules. We support further intensive legislative efforts, but speed alone is not the best gauge of legislative quality. It is quality that must come first.

K jednotlivým problémům:

Výjimka pro domácí zpracování - Podporujeme rozšíření výjimky způsobem, který navrhlo Předsednictví. Považujeme ale za stejně důležité, aby se vyřešila i regulace případů, které nelze považovat za „domácí zpracování“. Proto bychom uvítali zpracování několika jednoduchých a snadno vymahatelných pravidel, která by měly dodržovat fyzické osoby při nevýdělečné nebo neprofesionální aktivitě, která by však neměla charakter domácí činnosti, například při publikaci osobních údajů na Internetu.

As regards particular problems:

Household exemption - we support the proposal to make this exemption broader in a manner proposed by the Presidency. However we deem it equally important to solve regulation of cases which cannot be considered “household activity”. We would welcome a set of several simple rules that would be easy to explain and to enforce, to bind natural persons during their not-for-profit or non-professional activities, which do not fall under “household exemption”, such as publishing personal data on the Internet.

Právo být zapomenut – Je to velmi výrazný a velmi politický nový prvek, který ale může být právě proto málo srozumitelný. Přesto můžeme tento termín akceptovat. Za nezbytné minimum považujeme, aby byla zachována standardní práva na výmaz a na blokování osobních údajů, ať již budou nazývána jakkoliv. Související povinnosti správců údajů by měly být více vysvětleny, aby se zvýšila právní jistota a dozorové orgány a soudy se mohly opřít o konkrétní vodítka.

Right to be forgotten – It is very visible and very political new element, which may exactly for those reasons lead to misunderstandings. However we can accept this term. In any case, standard right to erasure and right to blocking of personal data must be retained as a minimum in the new rules, however they will be called. Related duties of data controllers should be explained in more detail to improve legal certainty and to give the supervisory authorities and courts more precise guidance.

Správní sankce – děkujeme irskému předsednictví za tyto návrhy, podporujeme jak možnost ukládat napomenutí nebo výtky, tak rozšíření okruhu okolností, které má vzít dozorový orgán v úvahu. Musíme se ale také zamyslet se nad výší sankcí – takto přísné sankce se hodí jen na podniky, které systematicky porušují pravidla za účelem vyššího zisku. Není také správné, že nejtěžšími pokutami se trestá daleko více deliktů než těmi nejlehčími. Tento poměr je třeba otočit. Pokud mám použít přirovnání, tak pyramida by neměla stát na svém vrcholu.

Administrative sanctions – we thank the Irish Presidency for these proposals and we support both the possibility to impose reprimands and the broadening of factors that may be taken into account. We must further consider also the level of sanctions – such high sanctions should be imposed only on enterprises that systematically flout the rules to obtain more profit. Also, it is not right that the largest fines are used for much more infringements than lowest fines. This ratio should be overturned. If I may use a parable, the pyramid should not stand on its summit.

A) zpracování pro domácí potřebu

ČR souhlasí s tím, že jde o důležitou otázku. Osobní údaje zpracováváme stále více a snadněji pomocí moderních technologií. Jde o běžnou věc v životě stále většího množství evropských občanů. ČR nechce na tyto fyzické osoby uvalit břemeno přímo aplikovatelného devadesátičlankového nařízení, pokud to nebude nutné. Jednou cestou je rozšíření výjimky, jak bylo navrženo IE PRES, které **ČR podporuje**.

Ani o změně v duchu IE PRES ovšem nebude text výjimky jasný. Klíčem totiž není vyjasnění podmínky „za účelem zisku“, ale vyjasnění podmínky „osobní nebo domácí činnosti“. Již nyní lze argumentovat, že jednorázový prodej nevyhovujícího vánočního dárku na internetové aukci je „osobní nebo domácí činnost“.

ČR si je vědoma závažných námitek proti tomu, aby bylo každé nevýdělečné zpracování osobních údajů fyzickými osobami zproštěno všech povinností. Jistá práva subjektů údajů je nutné zachovat, například pokud půjde o neomezené zveřejnění na Internetu.

Proto by ČR uvítala, kdyby se kromě definice výjimky z působnosti nařízení uvažovalo také o tom, že pro **další** nevýdělečná a neprofesionální zpracování osobních údajů fyzickými osobami by platil **velmi omezený soubor pravidel**, který by bylo možné snadno všem vysvětlit a realisticky vynuocovat. Česká republika nedávno jeden takový možný soubor jednoduchých pravidel zavedla do nového občanského zákoníku (§ 84 – § 90).

B) právo být zapomenut

Právo být zapomenut je nový a nezvyklý termín, který je politicky výrazný, ale může být velmi zavádějící, ČR jej přesto může akceptovat. Právo na výmaz a blokování (které je do jisté míry užší) však ČR považuje za nezbytné minimum.

ČR považuje za podstatné, aby byly podmínky pro uplatnění tohoto práva správně nastaveny, neboť to ovlivňuje právní postavení řady subjektů v praxi – například z hlediska pracovněprávního musí mít zaměstnanec jasno, jak se změní jeho postavení ve srovnání se stávajícími povinnostmi zaměstnavatele podle zákona 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dosavadní vyjednávání nás v tomto ohledu opravňuje k optimismu.

Povinnosti kladené správci údajů spočívají v:

- výmazu¹⁷ nebo (v některých případech) blokaci osobních údajů,
- v případě, že údaje zveřejnil, také v přijetí všech rozumných kroků¹⁸, aby informoval třetí strany o žádosti subjektu údajů o výmaz, nebo o provedených opravách.

Klíčovým pojmem je „provedení všech rozumných kroků“ a otázka řetězení informační povinnosti (od jedné třetí strany k dalším, které data čerpaly od ní).

ČR předpokládá, že neurčitý pojem „všech rozumných kroků“ bude v posledku vykládán Soudem, ale přesto se přiklání k tomu, aby nařízení v recitálech poskytlo adekvátní příklady takových „rozumných kroků“ a tím zvýšilo právní jistotu. ČR podporuje, aby byla povinnost přijmout „všechny rozumné kroky“ podmíněna tím, že to je možné a že to nepředstavuje neúměrné úsilí.

¹⁷ pokud uchování není nezbytné k uplatnění práva na svobodu projevu, k ochraně veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, pro statistické, vědecké a historické účely, pro plnění právní povinnosti

¹⁸ v případě vyhledávačů (Seznam, Google) chce Komise provedení takových úprav ve vyhledávacím algoritmu (nebo v množině výsledků), aby data, která měla být zapomenuta, nebyla sdělena jako výsledek vyhledávání.

Řetězení informační povinnosti lze akceptovat, pokud bude, stejně jako povinnost přijmout „všechny rozumné kroky“, podmíněno tím, že to je možné a nepředstavuje to neúměrné úsilí.

C) administrativní sankce

ČR bude usilovat o to, aby byla pyramida správních deliktů v čl. 79 postavena z hlavy na nohy, tj. aby nejvíce závažných deliktů bylo méně než těch nejméně závažných. ČR považuje maximální sankce pro podniky za příliš vysoké, protože vychází z globálního obratu, proto bude podporovat diferencovanější přístup. Pravděpodobnost odhalení a potrestání, stejně jako negativní publicita s tím spojená, hrají při ovlivňování chování povinných osob větší roli, než drakonická výše trestu. Naopak CZ může připustit, že pokud ekonomicky silný subjekt záměrně a systematicky porušuje pravidla ochrany osobních údajů za účelem zvýšení svého zisku, měla by v nařízení zůstat jasněji definovaná možnost přijmout adekvátní sankce, aby se takové postupy nevyplácely.

S návrhy IE PRES na možnost upuštění od potrestání a uložení výtky či napomenutí ČR **souhlasí**, stejně jako s návrhy na rozšíření množiny okolností, které má vzít dozorový orgán v úvahu.

Popis problematiky:

V lednu 2012 navrhla Komise nařízení o ochraně osobních údajů, které má nahradit nyní platnou směrnici 95/46/ES. Komise chce dosáhnout politické shody do léta 2013, přestože dosud byla projednána asi polovina *Nařízení*. *Nařízení* je třikrát delší než platná směrnice, zavádí nové zásady ochrany údajů a nová práva subjektů údajů (právo být zapomenut atd.).

Nařízení se má vztahovat na ochranu osobních dat ve všech oblastech působnosti EU mimo trestněprávní spolupráce (tu má upravit směrnice). Pravidla tak budou v zásadě stejná pro podniky i pro orgány veřejné moci, pro poskytovatele elektronických služeb a v některých případech i pro jejich uživatele. (Budou v jistém rozsahu zachovány dosavadní výjimky, například zpracování pro domácí potřebu.)

a) zpracování pro domácí potřebu

Tzv. „domácí výjimka“ existuje v platné směrnici. Podle čl. 3(2) se směrnice o ochraně osobních údajů nevztahuje na zpracování osobních údajů „prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností“.

Od roku 1995 nabyla tato otázka značné naléhavosti. Podíl populace aktivně zpracovávající osobní údaje pomocí informačních a komunikačních technologií se stále zvyšuje, jak roste počet lidí využívajících počítače s přístupem k Internetu, poměrně chytré telefony a další

zařízení¹⁹, a řadu konkrétních služeb, které zpracovávají osobní údaje nebo to umožňují (bez nároku na přesné členění například blogy, sdíleční služby jako Youtube, sociální sítě jako Facebook, vyhledávače jako Google StreetView, aukční systémy jako Aukro a další).

Návrh nařízení má přes 90 článků. Jak připomíná IE PRES, jde o pravidla vytvořená zejména pro „profesionální“ zpracovatele databází (reklamní společnosti, nemocnice, veřejnou správu, banky apod.). **Je nutno vyřešit, zda a jakou měrou mají taková pravidla regulovat chování jednotlivce, který využívá moderní technologie.**

I v návrhu nařízení se počítá s vyloučením některých aktivit. Článek 2(2)(d) návrhu nařízení vylučuje z jeho působnosti každé zpracování „prováděné fyzickou osobou, které má výlučně osobní či domácí povahu a které se neprovádí za účelem zisku“.

„Osobní či domácí povaha“ je definována zejm. judikaturou Soudu, v poslední době hlavně případem Lindqvist²⁰. Lze shrnout, že v případě využití prostředků informační a komunikační technologie záleží hlavně na nastavení úrovně přístupových oprávnění apod. Pokud mohou k osobním údajům získat přístup neomezené skupiny osob, nejde o „domácí“ aktivitu. Různé modality zůstávají nezřetelné, což právní jistotu nepodporuje.

Vyloučení zpracování „za účelem zisku“ je též problematické ve světle aukčních portálů a dalších systémů umožňujících kontakt mezi prodávajícím a kupujícím. Nelze přitom vyloučit, že budou v takovém případě zpracovávány osobní údaje i dalších osob (prodej knihy s podepsaným věnováním apod.).

IE PRES se ve svém materiálu zabývá především „ziskem“ a vyzývá ke zvážení, zda není výjimka příliš úzká. Pokud ano, navrhuje, aby se výjimka z působnosti nařízení rozšířila rozvedením slov „za účelem zisku“ na „za účelem profesionálního zisku“ nebo „za účelem zisku z povolání“ a aby se vzala v úvahu frekvence takového zpracování. Tím by byly různé jednorázové prodeje na aukčních systémech vyloučeny z působnosti nařízení.

b) právo být zapomenut

Komise navrhla nové „právo být zapomenut a na výmaz“ v čl. 17 nařízení. Jde v podstatě o rozpracování existujícího práva subjektu údajů domoci se v určitých případech výmazu²¹ (zničení) těchto údajů podle čl. 12(b) platné směrnice a v určitých případech aspoň jejich zablokování, přičemž některé další povinnosti se vztahují ke zveřejněným osobním údajům.

Zjednodušeně řečeno, subjekt údajů může požadovat vymazání svých osobních údajů, které dříve správci údajů sám předal, pokud nejsou údaje dále potřeba ve vztahu k účelům

¹⁹ např. fotoaparáty mohou přiřazovat jména, geolokaci a čas k fotografiím, dokážou je bezdrátově sdílet atd.

²⁰ C-101/01 (46, 47) – k rozsahu výjimky o „výlučně osobních nebo domácích činnostech“ se Soud vyjádřil s odkazem na recitál 12 směrnice, který hovoří o korespondenci či vedení adresáře tak, že je omezena na soukromý a rodinný život jednotlivců, což rozhodně nepokrývá případ, kdy jsou osobní údaje zveřejněny na internetu způsobem, který umožňuje přístup neomezeného počtu lidí.

²¹ správce nebude mít povinnost chodit se zapomínacím zařízením z filmu Muži v černém a vymazávat červeným paprskem data přímo z paměti jednotlivých lidí

zpracování či předání, pokud odvolá svůj souhlas se zpracováním nebo pokud je to v rozporu s právní povinností.

Pokud byly osobní údaje mezitím zveřejněny, musí správce podniknout všechny rozumné kroky, aby informoval třetí strany, které data zpracovávají, o požadavku subjektu údajů na výmaz.

IE PRES předkládá k diskusi otázku, zda členské státy podporují posílení dosavadního práva na výmaz ve formě práva být zapomenut, a pokud ano, zda jsou povinnosti uložené správcům údajů v této souvislosti rozumné a proveditelné.

c) správní sankce

Další novou relevantní oblastí jsou přestupky. Platná směrnice ponechává definici deliktů a výši sankcí na členských státech (článek 24). Nařízení naopak zavádí řadu různých deliktů ve třech skupinách (článek 79). Lehké delikty jsou dva, postih je až 250 tisíc euro (pro podniky až 0,5 % ročního celosvětového obratu). Středně těžkých deliktů je sedm, pokuta až půl milionu euro (pro podniky 1 % obratu). Nejtěžších deliktů je patnáct s pokutou až milion euro (2 % obratu pro podniky).

Uložení sankce je v zásadě povinné, je ovšem pravda, že pokud se deliktu dopustí subjekt, který údaje zpracovává jen okrajově (nevýdělečně fyzická osoba nebo menší podnik), může dozorový orgán (jednou) pokutu odpustit (čl. 79 odst. 3 nařízení).

V rámci stanoveného limitu má dozorový orgán přihlídnout k povaze, závažnosti a trvání deliktu, charakteru zavinění, stupni odpovědnosti, předchozím deliktům, opatřením, která osoba přijala a stupni spolupráce s orgánem dozoru k napravení následků.

IE PRES klade otázky, zda je rámec pro pokuty podle čl. 79 přiměřený, zejména

- zda by měly dostat větší úlohu varování nebo výtky, takže by byly pokuty nepovinné nebo podmíněné předchozím varováním nebo výtkou
- zda by dozorové orgány mohly zohledňovat i jiné polehčující okolnosti, například přihlášení se ke schválenému kodexu chování nebo pečeti soukromí.

Pozice členských států:

Mezi členskými státy panuje široká shoda na potřebě změnit dosavadní směrnici, ale řada států (DE, NL, SE, UK, SI, CZ, FR, CZ a další) vznáší různé námitky ohledně koncepčního přístupu Komise. V současnosti lze za největší riziko považovat pokusy o umělé urychlování postupu vyjednávání (tlak vyvíjí zejména Komise, která chce dosáhnout uzavření diskusí v roce 2013).

a) zpracování pro domácí potřebu

SE v reakci na judikát Lindqvist oznámilo preferenci pro změnu pravidel v této oblasti tak, aby byla praktická a bylo je možné rozumně vymáhat. Podobné pozice zastává řada dalších států (UK, DE, IE, NL, SI).

b) právo být zapomenut

Návrh Komise vyvolal mezi členskými státy dlouhé a nekonkluzivní diskuse jednak ohledně pojmenování²², jednak ohledně návaznosti na otázky spojené se svobodou projevu a s následnou činností správce, případně když se data týkají více osob (např. fotografie).

c) správní sankce

Návrh Komise vyvolal značnou kritiku mezi členskými státy z několika zásadních hledisek:

- výše sankcí je vhodná jen pro pár nadnárodních korporací, pokud vůbec, KOM nechápe, že pokud je dán rozsah sankcí, je to zároveň pokyn zákonodárce, aby se průměrně závažné případy postihovaly zhruba v polovině sankční sazby
- výše sankcí neodpovídá z hlediska proporcionality
- automatismus udělování sankcí je v rozporu s principem proporcionality i s pravidly a praxí efektivní a proaktivní regulace v řadě ČS (pracovat se správcem k prevenci dalších problémů, podmíněná varování apod.)
- chybí základní pravidla (ne bis in idem, slučování stejných případů do jednoho řízení)
- postih veřejnoprávních subjektů jde proti praxi většiny členských států.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o informaci a koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

²² delegace AT a DE dokonce sáhly k politickému argumentu, že některé věci by neměly být zapomenuty nikdy (holocaust apod.).

Mandát pro jednání delegace Ministerstva spravedlnosti
na jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci,
Brusel, 8. března 2013

Název bodu agendy:

Návrh nařízení o ochraně osobních údajů – orientační diskuse

(Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation))

Kód dokumentu: 6607/1/13 REV 1

Cíl projednávání:

Budou se diskutovat dvě zásadní témata ochrany osobních údajů. Předsednictví následně výsledky diskuse využije při dalším projednávání návrhu nařízení o ochraně osobních údajů.

Návrh vystoupení ČR: Na zvážení

Česká republika děkuje irskému Předsednictví za tuto koncepční diskusi a oceňuje jeho nasazení a úsilí při projednávání tohoto velice důležitého návrhu, který zásadním způsobem změní pravidla ochrany osobních údajů v Evropské unii. Podporujeme pokračování intenzivních prací, ale rychlost sama o sobě není nejlepším měřítkem kvalitní legislativní práce. O kvalitu musí jít především.

K jednotlivým problémům:

Česká republika podporuje povinnost konzultovat dozorový orgán v případech, kdy hodnocení dopadů naznačuje vysoký stupeň zvláštního rizika, protože tyto případy zasluhují vážné projednání.

Podporujeme dobrovolnost pověřenců pro ochranu údajů pro soukromý sektor. Určení pověřence pro ochranu údajů by mělo vždy ulehčit určité povinnosti, ať již je ustaven dobrovolně nebo povinně.

Podporujeme, aby použití schválených kodexů chování snížilo povinnosti ohledně hodnocení rizik. Přestože nepodporujeme certifikační mechanismy, pokud budou použity, měly by také snížit povinnosti ohledně hodnocení rizik.

Souhlasíme s tím, že by se mělo dále zkoumat, jakou flexibilitu lze poskytnout jasným určením podrobností, které podléhají vnitrostátnímu právu, i s odložením diskuse o právní formě návrhu na pozdější dobu.

Anglická verze:

The Czech Republic thanks the Irish Presidency for this conceptual discussion and highly values its commitment and efforts in steering discussions of this very important proposal that is going to change fundamentally European data protection rules. We support further intensive legislative efforts, but speed alone is not the best gauge of legislative quality. It is quality that must come first.

As regards particular problems:

The Czech Republic supports a duty to consult supervisory authority where the assessment indicates high degree of specific risk, since these cases should merit serious considerations.

We support optional data protection officers for private sector. Designation of data protection officer should always alleviate certain duties, even if data protection officer is obligatory.

The application of approved codes of conduct should reduce obligations as regards risk assessments. While we do not support certification mechanisms, these should also reduce obligations as regards risk assessment, when implemented.

We agree that flexibility for the public sector by clarifying details which may be set by national law should be explored; and we agree to postpone discussion on a legal form of draft to a later stage.

Pozice ČR:

ČR podporuje všechny adekvátní způsoby, jak do velmi detailního návrhu Nařízení prosadit větší stupeň flexibility pro soukromý i veřejný sektor. Proto zásadně souhlasí s prohloubením přístupu založeného na riziku i s pokračováním prací na flexibilitě pro veřejný sektor.

K návrhům IE PRES se ČR proto staví v zásadě pozitivně:

ad 2)

- a. podporuje, aby měli správci povinnost předchozí konzultace s dozorovým orgánem, pokud jejich vlastní hodnocení rizika indikuje vysoký stupeň specifického rizika.

ČR takovou konzultační povinnost považuje za vhodnou vzhledem k výši rizika a potřebě tato rizika minimalizovat vhodnými opatřeními. Bude nutno řešit koncepční i praktické otázky (závaznost doporučení pro dozorový orgán i pro správce, pokračující odpovědnost správce za zpracování, lhůty apod.).

- b. podporuje dobrovolné zřizování pověřenců ochrany osobních údajů pro soukromý sektor a souhlasí s tím, že pokud je pověřenec pro ochranu údajů

zřízen, mají být další povinnosti správce do jisté míry omezeny, a to bez ohledu na to, zda je zřízen povinně nebo ne.

Pověřenci pro ochranu osobních údajů byli řadou států identifikováni jako významná nová administrativní zátěž. Proto by se (zejména malým) podnikům, které přesto pověřence využijí, mělo usnadnit splnění dalších povinností administrativního charakteru.

- c. podporuje zjednodušení hodnocení rizik, pokud správce dodržuje schválený kodex chování. Podporuje ten samý přístup i při využití certifikačních mechanismů, pokud budou v nařízení implementovány (přestože s nimi na základě rámcové pozice nesouhlasí např. pro nedostatek transparentnosti a zvýšené náklady).

Kodexy chování budou podrobnější pravidla zpracování a ochrany dat, která budou „ušita na míru“ konkrétnímu sektoru či typu podnikání. Pokud budou náležitě schválené, mělo by jejich použití dostatečně omezovat relevantní rizika zpracování osobních údajů.

- ad 3) podporuje další práce na přístupu založeném na riziku (risk-based approach), mimo jiné
 - a. podporuje další rozvoj kritérií pro určení stupně rizika za účelem nastavení jejich dalších povinností. Podporuje rovněž odkaz na odstavec 6, který hovoří o velikosti správce, protože se domnívá, že povinnosti je nutno zvláště citlivě vyvážit v případech malých a středních podniků.

Současný odkaz na „riziko hrozící ochraně základních práv a svobod“ apod. je pro praktickou aplikaci zcela nedostatečný. Riziko má obvykle dvě složky – pravděpodobnost nějaké události a závažnost důsledků takové události. Závažnost důsledků může být vyjádřena například nebezpečím diskriminace, újmou na osobnostních právech, finanční a jinou újmou apod.

- b. podporuje další zkoumání, zda lze využití pseudonymních údajů považovat za způsob snížení dalších relevantních povinností.

Této otázce je ovšem nutné se koncepčně věnovat a vyhnout se nedorozuměním ohledně „pseudonymů“. Pseudonymizace není anonymizace, používání pseudonymu může mít v některých případech podobně závažné dopady na soukromí jako používání jména.

- ad 4) podporuje další práce na flexibilitě pro veřejný sektor v naznačeném směru.

ČR nechce vylučovat další možná řešení, včetně diskuse o právní formě instrumentu (směrnice nebo nařízení, ale respektuje přání Předsednictví, že tato diskuse by se měla vést později.

Popis problematiky:

V lednu 2012 Komise předložila návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále též „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995. Návrh Nařízení je velmi ambiciózní a komplexní, text návrhu má trojnásobek článků než platná směrnice.

Kromě návrhu Nařízení též jako součást „balíčku na ochranu údajů“ předložila Komise návrh směrnice pro ochranu osobních údajů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, která má nahradit rámcové rozhodnutí č. 977/2008/SVV (dále též „Směrnice“).

IE PRES se soustředilo (zcela logicky a s podporou většiny ČS) na přípravu Nařízení, projednávání Směrnice pokročilo jen málo, takže většina zpráva o postupu se zabývá Nařízením. Stanovisko Právní služby Rady 12682/12 JUR 414 návrh Nařízení vyloučilo z kategorie *schengenského acquis* pro relevantní země (Norsko, Island, Lichtenštejnsko, Švýcarsko), takže substantivní diskuse se odehraje především na standardním COREPER.

IE PRES se v prvních měsících roku 2013 návrhu velmi intenzivně věnovalo a dokončilo první čtení celého návrhu. Na březnovou Radu justice a vnitra hodlá předložit hlášení o dosaženém pokroku a požádat o další politické vedení. Kromě prvního čtení obou návrhů se IE PRES dle pokynů prosincové Rady soustředilo na tyto horizontální otázky:

- **přístup založený na riziku („risk-based approach“)**

Komise předložila velmi „byrokratický“ návrh, který většinu problémů řeší administrativní zátěží nebo zmocněním Komise k přijímání prováděcích předpisů. Výsledkem tlaku řady ČS je větší důraz na to, aby rozsah ukládaných povinností odpovídal riziku, spojenému s příslušným zpracováním osobních údajů.

IE PRES do řady článků, které se týkají povinností správců a zpracovatelů, zapracovalo prostý odkaz na riziko. Členské státy ale požadovaly jasnější úpravu, která by poskytla praxi dostatečná vodítka při posuzování závažnosti či úrovně rizika, a to i vzhledem k velikosti správce. Další možností, jak „odměřit“ povinnosti, by mohlo být používání pseudonymních údajů.

S přístupem založeným na riziku souvisejí tři konkrétní problémy, které IE PRES předkládá:

- a) panuje široká shoda na tom, že před zahájením rizikového zpracování by mělo být pořízeno hodnocení dopadů na ochranu osobních údajů (článek 33). Podle návrhu KOM by závěr z takového hodnocení, že skutečně hrozí vysoké riziko, měl ustavit povinnost správce konzultovat s dozorovým orgánem dříve, než zahájí takové zpracování. Některé státy tomu oponují.
- b) povinné zřízení pověřenců ochrany údajů představuje značnou administrativní zátěž. Proto různé ČS prosazují v zásadě nepovinné pověřence pro ochranu údajů. Kromě toho se uvažuje, že by zřízení pověřence pro ochranu údajů mělo snížit některé jiné povinnosti.
- c) některé ČS usilují o provázání kodexů chování (čl. 38) a certifikačních mechanismů (čl. 39) s hodnocením rizik. Pokud správce postupuje podle kodexu chování nebo získal certifikát soukromí, nemělo by se po něm žádat další hodnocení rizik.

- **větší flexibilita pro veřejný sektor**

Vzhledem k tomu, že Nařízení má nahradit směrnici 46 z roku 1995, nebude už možné, aby členské státy implementovaly jednotlivé povinnosti ve více předpisech, které se věnují specifickým formám zpracování osobních údajů. Nařízení tak bude mít značný dopad na řadu vnitrostátních předpisů. Komise sice zapracovala několik ustanovení, která mají poskytnout určitou flexibilitu, ale nejde o ustanovení dostatečná. Navíc sama právní forma nařízení může vylučovat žádoucí stupeň flexibility, protože co se nedá zákonem provést, nedá se ani zákonem sladit s dalšími zákony.

Neformální Rada justice a vnitra v Nikósii odložila rozhodnutí o tom, zda a jak může nařízení poskytnout dostatečný prostor členským státům, na dokončení prvního čtení.

Tematická diskuse se posunula za dílčí případy, kdy Nařízení odkazuje na právo členského státu, směrem k možnosti zakotvení horizontálního článku o tom, co lze upravit vnitrostátním zákonem. To by se mělo týkat nejen účelu zpracování, správce, typů osobních údajů, způsobů zpracování nebo doby uchování dat, ale také zásady přístupu veřejnosti k úředním dokumentům.

V návaznosti na projednání v pracovních orgánech IE PRES *navrhlo*, aby COREPER a Rada:

- 5) vzaly na vědomí tuto zprávu o pokroku
- 6) projednaly, zda
 1. mají mít správci povinnost předchozí konzultace s dozorovým orgánem, pokud jejich hodnocení rizika indikuje vysoký stupeň specifického rizika,
 2. má být zřízení pověřence pro ochranu údajů povinné nebo nepovinné a zda se má správci ulehčit na jiných povinnostech, pokud nepovinného pověřence pro ochranu údajů přesto zřídil,
 3. se má podněcovat k používání schválených kodexů chování a certifikačních mechanismů tím, že se tyto instituty propojí s procesem hodnocení rizik.
- 7) uložily COREPER a pracovní skupině DAPIX pokračovat v práci za účelem zapracování přístupu založeného na riziku (tzv. risk-based approach) mimo jiné
 1. dalším vývojem kritérií pro určení úrovně rizika ve smyslu odst. 6 zprávy za účelem „odměření“ povinností pro správce a zpracovatele osobních údajů,
 2. dalším zkoumáním využitelnosti pseudonymních údajů jako způsobu snížení povinností pro správce a zpracovatele osobních údajů.
- 8) uložily COREPER a pracovní skupině DAPIX pokračovat v práci na zajištění flexibility pro veřejný sektor ve smyslu odst. 12 zprávy pomocí vyjasnění, které podrobnosti lze upravit vnitrostátně.

Pozice členských států:

Mezi členskými státy panuje široká shoda na potřebě změnit dosavadní směrnici, ale řada států (DE, NL, SE, UK, SI, CZ, FR, CZ a další) vznáší různé námitky ohledně koncepčního přístupu Komise.

Přístup založený na riziku a flexibilita pro veřejný sektor byly naposledy diskutovány na COREPER dne 26. února 2013:

Návrhy Předsednictví obecně podpořily jak Komise, tak téměř všechny vystupující členské státy (cca polovina všech ČS, včetně DE, UK, FR nebo ES). Podpora se týkala zejména bodů ad 3) a 4). Diskuse ovšem nebyla detailní k dílčím bodům ad 2), míru podpory pro jednotlivá řešení proto dosud nelze stanovit.

Hlavní požadavky k textu dokumentu byly:

- vyjasnění, že o právní formě dosud není rozhodnuto (IE PRES akceptuje, nechce právní formu diskutovat na Radě)
- další zohlednění pozice malých a středních podniků a omezování administrativní zátěže
- větší zohlednění principu přístupu veřejnosti k informacím.

Předsednictví vydalo novou verzi dokumentu, kde se kromě DAPIX pověřuje i COREPER a kde je v odst. 13 odkaz na to, že otázka flexibility pro veřejný sektor je nadále otevřená, ale není zralá pro diskusi právní formy předpisu na březnové Radě.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o informaci a koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

Mandát pro jednání delegace Ministerstva spravedlnosti
na jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci,
Lucemburk, 6. června 2013

Název bodu agendy:

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů – klíčová témata

Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation)

Kód dokumentu: 10227/13

Cíl projednávání:

Ministři jsou vyzváni vyjádřit obecnou podporu vybraným tématům kapitol I-IV (územní a věcný rozsah nařízení, koncept souhlasu, zásady zpracování údajů, řešení střetu ochrany osobních údajů se svobodou projevu a právem na přístup k úředním dokumentům). Rada by dále měla podpořit pokrok a směr stanovený irským předsednictvím v případě posílení práv subjektu údajů, doplnění přístupu založeného na riziku a možnosti využití kodexů chování a certifikačních mechanismů.

Návrh vystoupení ČR: Na zvážení

The Czech Republic appreciates an intensive work and fundamental progress on the topic of data protection during the Irish presidency. In this respect we would like to thank the Presidency for the proposed document that reflects correctly the current state of play of negotiations.

It is apparent that there are still open questions that need to be addressed further in the document. An example could be the exemption of the maintenance of public order from the scope of the regulation supported in wide range by the Czech Republic. Our goal should be to ensure single data protection rules for law enforcement authorities. The possible need to apply two sets of different rules and the related increase of administrative burden can result in reduced work efficiency which is in any case undesirable by all of the Member states.

The second important issue that needs to be discussed further and was already subject to our discussion in March is the risk-based approach. The Czech Republic supports this principle and welcomes the work on the setting of criteria performed by the current presidency. It is very important that next to the level of risk we also take into account the likelihood of such a risk. Based on these aspects we can determine the further obligations.

Česká republika oceňuje práci irského předsednictví, které se tématu ochrany osobních údajů věnovalo velmi intenzivně a v projednávání dosáhlo velkého pokroku. V této souvislosti bychom chtěli poděkovat za předložený dokument, který správným způsobem reflektuje aktuální stav diskuze k návrhu.

Jak z dokumentu vyplývá, nadále zde zůstaly některé otevřené otázky, které bude třeba v budoucnu diskutovat. Příkladem může být vyjmutí zajišťování veřejného pořádku z působnosti nařízení, které Česká republika podporuje v širokém rozsahu. Naším cílem by mělo být zajištění jednotných pravidel ochrany údajů pro orgány vynucující právo. Případná nutnost aplikace dvou odlišných režimů a s tím spojený nárůst administrativy by mohl mít za následek snížení efektivity práce, což si jistě nikdo z nás nepřeje. Druhou důležitým tématem, které bude nutné v budoucnu dále diskutovat a který jsme již řešili již na naší březnové Radě je aplikace přístupu založeného na riziku. Česká republika podporuje tento princip a váží si práce, kterou předsednictví odvedlo při určování kritérií. Je důležité, abychom vedle posuzování úrovně rizika brali v úvahu také jeho pravděpodobnost a na tomto základě pak nastavovali další povinnosti.

Pozice ČR:

Pozice ČR vychází ze schválené Rámcové pozice k Nařízení a z předchozích instrukcí konzultovaných s připomínkovými místy k předloženému návrhu, zároveň však přihlíží ke stavu vyjednávání a reálnosti prosazení dílčích odlišných pohledů ČR.

K návrhu IE PRES se ČR staví pozitivně a je ochotna jej podpořit.

1. Věcný a územní rozsah nařízení:

- ČR podporuje řešení otázky působnosti Nařízení na orgány EU tak, že spolu s Nařízením bude přijata odpovídající zvláštní úprava pro orgány EU, jak je uvedeno v deklaraci EK
- ČR podporuje stávající definici výjimky pro domácí zpracování
- ČR podporuje výjimku pro donucovací orgány (orgány činné v trestním řízení) a zohlednění otázky zajišťování veřejného pořádku ve výjimce
- ČR má výhrady k příliš obecné a neostře výjimce pro otázky nespádající do práva EU, je však v menšině a nebude blokovat dosaženou shodu
- ČR má výhrady k vymezení územní působnosti i na subjekty mimo EU, chápe však i argumenty pro takovéto rozšíření působnosti

2. Definice souhlasu:

- ČR souhlasí s úpravami požadavků na formu souhlasu

Principy zpracování osobních údajů:

- ČR se ztotožňuje s navrženými principy zpracování

3.-4. Svoboda projevu a přístup k veřejným dokumentům:

- ČR podporuje řešení střetu ochrany osobních údajů s právem na svobodu projevu a právem na přístup k úředním dokumentům

5.-7. Klíčové otázky:

- ČR podporuje snahu o rozumné a jasné vymezení práv subjektů údajů
- ČR podporuje zohlednění přístupu založeného na riziku při určování povinností správců a zpracovatelů osobních údajů

Závěr:

- přes některé zmíněné výhrady ČR obecně podporuje návrh závěrů formulovaných IE PRES
- V podrobnostech k jednotlivým otázkám, které byly předmětem vyjednávání a jejichž aktuální úprava v návrhu Nařízení a dosavadní směr prací na nich má být předmětem podpory Rady, jakož i k dílčím výhradám ČR, viz níže:

Popis problematiky:

V lednu 2012 Komise předložila balíček legislativních návrhů k ochraně údajů. Vedle návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995, je jeho součástí i návrh směrnice pro ochranu osobních údajů v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, která má nahradit rámcové rozhodnutí č. 977/2008/SVV (dále „Směrnice“).

IE PRES se návrhu velmi intenzivně věnovalo a dokončilo první čtení návrhu Nařízení a v podstatě dokončilo třetí čtení kapitol I-IV (tj. prvních cca 40 článků).

EK ustoupila požadavku ČS na zahrnutí orgánů EU do působnosti Nařízení tak, že k datu účinnosti Nařízení má vstoupit v účinnost i novela stávajícího nařízení, upravujícího ochranu osobních údajů orgány EU, aby při respektování specifického postavení orgánů EU korespondovala s Nařízením a kladla na orgány EU obdobné nároky jako Nařízení na ČS.

Původním cílem IE PRES bylo dosažení shody na částečném obecném přístupu. Téma se proto objevovalo na jednáních CRP v průběhu celého května. Vzhledem k neochotě některých členských států vyjádřit třeba i jen předběžný souhlas nakonec PRES od této varianty upustilo.

Na jednání COREPER dne 24. a 29. května 2013 byla diskutována zejména forma, jakou se ČS přihlásí k dosaženým změnám, resp. k pokroku ve vyjednávání. IE PRES nakonec v textu závěrů zaručuje zásadu, že „nic není dohodnuto, dokud není shoda na celém textu“, připouští, že jsou stále otevřená témata, a zmiňuje nutnost dále řešit otázku, zda nařízení může poskytnout dostatečnou flexibilitu pro veřejný sektor

Ministři jsou vyzýváni „obecně podpořit“ následující body:

1) věcný a územní rozsah nařízení, jak je uvedeno v upravených verzích čl. 2 a čl. 3,

ČR má určité výhrady k vymezení věcné a územní působnosti Nařízení:

- v Nařízení je obecně uvedeno, že se nevztahuje na činnosti nespádající do práva EU, viz čl. 2(2)(a), to je však vymezení velmi vágní (hranice mezi tím, co spadá do práva EU a co ne, je neostrá a může se i v čase měnit); na druhé straně je zde ČR ve svých výhradách ve výrazné menšině a své požadavky (např. uvedení konkrétního výčtu oblastí, na které se Nařízení nevztahuje) nemá reálnou šanci prosadit.

- jde-li o výjimku z působnosti Nařízení pro donucovací orgány (orgány činné v trestním řízení), viz čl. 2(2)(e), nebyla dostatečně prodiskutována; na druhé straně je úspěchem začlenění oblasti zajišťování veřejného pořádku do výjimky a je zde zároveň příslib další diskuze.

- jde-li o vymezení územní působnosti, viz čl. 3(2), Nařízení se má vztahovat i na subjekty mimo EU, (mj.) nabízí-li v EU zboží nebo služby – ČR nepovažuje Nařízení za efektivně vymahatelné vůči subjektům mimo EU; na druhé straně je ČR se svou výhradou ve výrazné menšině a vynětí mimounijních subjektů z působnosti Nařízení by zároveň znamenalo znevýhodnění domácích subjektů na evropském trhu oproti např. USA.

ČR zároveň souhlasí s vymezením výjimky pro domácí zpracování, viz čl. 2(2)(d), (household exemption), která je formulačně zjednodušena a (jak je vysvětleno v recitálu) se vztahuje na nekomerční a ne-profesionální činnosti, včetně aktivit na sociálních sítích. Návrhy ČR na stanovení alespoň několika základních pravidel pro tzv. domácí zpracování se nasetkaly s kladnou odezvou a jejich prosazení již není reálné.

ČR zároveň vítá a podporuje kompromis týkající se výhrad ČS k vyjmutí orgánů EU z působnosti Nařízení, kde řešení spočívá v novelizaci nařízení vztahujícího se na orgány EU, které vstoupí v účinnost spolu s Nařízením.

2) pojetí souhlasu, jak je definováno v upraveném znění čl. 4(8) a dále specifikován v čl. 6(1)(a), 7, 9(2)(a),

ČR může souhlasit se změnami týkajícími se definice souhlasu subjektu údajů se zpracováním osobních údajů, který má být ve většině případů „jednoznačný“ (unambiguous), pouze v případě zpracování citlivých údajů, a také v případě profilování, viz čl. 20(1)(c), má být souhlas „výslovný“ (explicit).

Úpravy sice nebyly dostatečně prodiskutovány, na druhé straně ČR souhlasí se směřováním úprav, tedy se změkčením požadavků na formu souhlasu.

3) principy zpracování osobních údajů ve znění upraveného čl. 5, s výhradou případných změn týkajících se historických, statistických, vědeckých nebo archivních účelů,

S navrženým zněním lze souhlasit. Mezi principy (zásady) zpracování osobních údajů se řadí např. zákonnost, transparentnost, zpracovávání pouze v souladu s vymezeným účelem, přiměřenost, přesnost, bezpečnost apod. Nanejvýš lze požadovat doplnění přístupu založeného na riziku (risk based approach) při ukládání povinností správcům a zpracovatelům údajů; na druhé straně tento princip je do znění Nařízení promítán i bez výslovného zakotvení mezi obecnými principy a pro ČR nejde o zásadní otázku.

4) články 80 a 80a, regulující vztah mezi Nařízením a svobodou projevu a právem na přístup k úředním dokumentům,

ČR v zásadě souhlasí s navrženým zněním obou článků, které usilují o smíření mezi právem na ochranu osobních údajů a ostatními právy a veřejnými zájmy. Tyto změny nebyly dostatečně prodiskutovány, další diskuze je však očekávána; již dosavadní znění uvedených článků je však uspokojivé.

V čl. 80 je uznán vztah mezi právem na ochranu osobních údajů a dalšími základními právy (svoboda projevu, tisková svoboda), tento vztah má být regulován právem členských států. Úpravy provedené IE PRES vedly k tomu, že již není uložena povinnost hlásit EK příslušné domácí právo regulující zmíněné vztahy, výslovně je také zmíněno zpracování údajů pro novinářské účely, jak řada ČS, včetně ČR, požadovala. Tyto změny ČR vítá, byť by bylo ještě možno rozvést, co se rozumí právem ČS (tedy nejen psaná legislativa, ale i judikatura, ústavní zásady apod.).

V čl. 80a bylo doplněno na návrh SE ustanovení aprobující zpřístupnění (zveřejnění) úředních dokumentů obsahujících osobní údaje, aby byl sladěn požadavek na ochranu osobních údajů s právem na přístup k úředním dokumentům. Ve světle české úpravy informačního práva jde o pozitivní krok.

5) jde-li o práva subjektů údajů, princip zvýšení standardů transparentnosti, které umožní subjektům údajů mít kontrolu nad jejich daty a vykonávat jejich práva ve smyslu kapitoly III., V takto obecné rovině může ČR s doporučením souhlasit, neboť je bráno pouze jako směr, který má být nadále sledován. ČR podporuje rozumné nastavení práv subjektů údajů a zaručení jejich práva na kontrolu nad takovými údaji, včetně informace o tom, s jakými údaji a jakým způsobem je zacházeno.

6) jde-li o povinnosti správců a zpracovatelů údajů dle kapitoly IV., prosazování přístupu založeného na riziku, který zohledňuje charakter, rozsah, kontext a účely zpracování a úroveň rizika pro subjekty údajů, při určování opatření, která mají být přijata a

ČR podporuje přístup založený na riziku, uvítala by však formulaci zohledňující nejen úroveň (levels of risk), ale i pravděpodobnost (likelihood) rizika. Jednání se v tomto směru ubírají správným směrem a pravděpodobnost rizika již byla do určité míry do Nařízení zakomponována, především v recitálu.

7) rozvoj a přijímání schválených kodexů chování a certifikačních mechanismů správci a zpracovateli, na dobrovolné bázi, jako způsobu vyjádření souladu s nařízením.

ČR je skeptická k nutnosti výslovného zakotvení úpravy kodexů chování a certifikačních mechanismů pro správce a zpracovatele osobních údajů a nepodporuje je, neboť v případě poptávky mohou vzniknout i na tržním základě. Lze zároveň předpokládat, že tyto nařízením explicitně podporované mechanismy se stanou v důsledku neformálního tlaku na podniky záhy nutností, a tudíž i dalším nákladem, který může omezovat rozvoj inovací a konkurenceschopnost v porovnání s mimounijními zeměmi.

Většina ČS však uvedené instituty podporuje, ČR zde nemá reálnou možnost prosadit vypuštění úpravy. Zároveň je třeba uznat, že navrhovaná opatření jsou nepovinná. V další diskuzi pak lze prosazovat, aby subjekty přistoupivší na tyto mechanismy byly kompenzovány ulehčením od jiných povinností.

ČR se může ztotožnit s návrhem IE PRES na obecné schválení výše uvedených bodů. Výhrady, které ČR má, buďto nelze reálně prosadit (je ve výrazné menšině), nebo nejde o zásadní otázky nebo lze vylepšení textu Nařízení dosáhnout v další diskuzi. ČR nemá žádný zásadní důvod blokovat přijetí návrhu formulovaného IE PRES. Pro ČR je za daných okolností vhodnější být konstruktivní a návrh IE PRES podpořit.

Pozice ČS, EK, EP:

Obecně lze očekávat širokou podporu návrhu, jak je předložen IE PRES. členské státy pravděpodobně budou zmiňovat některá pro ně důležitá témata.

EK: lze očekávat, že EK bude ochotna přijmout návrh IE PRES, i když pravděpodobně, že by spíše uvítala závažnější znění.

UK, DE, FR, HU, DK, SI: na posledním CRP požadovaly mírnější znění závěrů a IE PRES jim vyšlo vstříc.

Finanční a rozpočtový dopad:

Souhlas s předloženým návrhem nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Pozice ostatních členských států: Pozice členských států není známa.

Neformální setkání ministrů spravedlnosti a vnitra

19. července 2013, Vilnius (Litva)

Část: Justice

Téma 2: Data Protection Reform

– Role of the European Data Protection Board in the consistency mechanism

Cíl projednávání:

Bude se diskutovat o pravomocích EDPB (Evropské rady ochrany údajů) a o rozsahu její činnosti. LT PRES následně výsledky diskuse využije při formulaci nových návrhů v textu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jehož návrh Komise předložila loni.

Návrh vystoupení: NA ZVÁŽENÍ

Děkujeme litevskému předsednictví za předložení této specifické otázky, která má bezprostřední souvislost s jinou významnou otázkou, tedy s nastavením příslušnosti dozorových orgánů. Musíme nejprve vědět, jak často Nařízení o ochraně údajů povede k situacím, že o právech občanů jednoho členského státu bude rozhodovat dozorový orgán jiného členského státu – Česká republika by přivítala, aby takových případů bylo co nejméně.

Poté bude namísto nastavit pravidla pro působnost Evropské rady ochrany údajů. Z nabízených variant dáváme přednost principu oportunity podle varianty 2, protože při přípravě Nařízení je velmi obtížné odhadnout, jaké typy rozhodování budou vyžadovat největší pozornost z hlediska konzistence.

Princip oportunity by měl být omezen tak, aby se Evropská rada ochrany údajů musela vždy vyjádřit alespoň v případech:

- s významným společenským nebo ekonomickým dopadem,
- kdy existují rozpory v rozhodování dozorových orgánů,
- kdy se řeší koncepčně nové otázky
- kdy existuje rozpor mezi příslušným dozorovým orgánem a dozorovým orgánem státu, kde je dotčeno významné množství subjektů údajů.

Anglická verze:

We thank Lithuanian Presidency for submitting this specific issue which is directly related to another important question, which is the competence of supervisory authorities. First, we have to know how of the Regulation will lead to situations where rights of citizens of one Member State are subject to decision making of supervisory authority of another Member State. The Czech Republic would welcome if such cases are limited to minimum.

Only then we should set the rules for competence of the European Data Protection Board. From the alternatives proposed we prefer the opportunity principle in variant 2, as it is very difficult to foresee now which types of decision making will require most attention in order to ensure consistency.

The opportunity principle should be limited so that the European Data Protection Board should always take position at least in cases:

- of greater societal or economic impact;**
- of divergences in decision making of supervisory authorities;**
- of significant novelties;of contradictions between competent supervisory authority and supervisory authority of a Member State where significant number of affected data subjects reside.**

Pozice ČR:

ČR považuje přijetí Obecného nařízení o ochraně osobních údajů za příležitost nastavit efektivní mechanismy spolupráce dozorových orgánů, které dosud fungují nevyváženě.

Nařízení však přichází se zásadní novinkou v podobě one-stop-shop, kdy se v čl. 51 odst. 2 určuje dozorový úřad příslušný pro dohled nad zpracováním osobních údajů podle toho, kde se v rámci správce přijímají hlavní rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování nebo kde v rámci zpracovatele sídlí jeho centrální řízení.

To může vést například k tomu, že pokud portugalská společnost založí v ČR dceřinou společnost, která na českém území zpracovává údaje českých občanů podle pokynů z Lisabonu, pak pro řešení stížností českých občanů bude příslušný portugalský dozorový orgán, který bude situaci řešit cestou dožádání Úřadu pro ochranu osobních údajů k provedení jednotlivých úkonů. (Čeští občané budou moci přesto stížnosti podávat česky směrem k ÚOOÚ, který je postoupí do Lisabonu.)

Ačkoli ČR vnímá užitečnost „one-stop-shop“ pro nadnárodní společnosti, domnívá se, že řešení některých případů by mělo podléhat i dalším kritériím příslušnosti, přičemž kritérium „hlavních rozhodnutí“ považuje za v praxi velmi těžko uchopitelné a účelově zneužitelné.

Jak je zřejmé z výše uvedeného příkladu, nastavení příslušnosti dozorových orgánů bude mít přímý vliv na frekvenci přeshraničních případů a tím též na zátěž EDPB. ČR tedy považuje za vhodnější **nejprve dokončit diskuse o příslušnosti dozorových orgánů** a následně se věnovat nastavení zátěže EDPB.

ČR podporuje silné postavení dozorových orgánů a tím i silnou koordinační roli EDPB jakožto platformy dozorových orgánů. ČR se zařadila mezi státy, které požadovaly oslabení role Komise jako „supervizora“ činnosti dozorových orgánů.

ČR si je vědoma požadavků judikátu Meroni (C 9/56), které omezují možnost přenést pravomoci z Institucí na nezávislá tělesa (jen jasně definované výkonné pravomoci, bez diskrece ústící v možnost tvorby politiky, přezkoumatelnost rozhodnutí podle objektivních kritérií). Díky roli justice není přesvědčena o nutnosti na úrovni EU přijímat závazná rozhodnutí, pokud by však bylo nutno takovou funkci zavést, preferuje další diskuse o možnosti nadat EDPB i rozhodovací pravomocí, před svěřením rozhodovacích pravomocí Komisi.

Konečně ČR nepovažuje ani roli EDPB za ultimátní, protože jak v rámci členských států, tak v rámci EU, bude finální výklad Nařízení poskytovat justice, která disponuje možností výklad sjednocovat pomocí řízení o předběžné otázce.

K nejasnému tvrzení LT PRES, že *Komise bude moci vykonávat všechny pravomoci podle Smluv k zajištění, že členské státy plní požadavky Nařízení*, ČR poznamenává, že by bylo chybou přičítat rozhodování nezávislého dozorového orgánu na vrub plnění povinností členského státu implementovat Nařízení. Nařízení stanoví řadu garancí nezávislosti dozorových orgánů (div pro ně nepožaduje oddělené rozpočty), a to nepochybně musí členské státy splnit. Členské státy však právě proto nemají jak ovlivnit konkrétní rozhodování dozorového orgánu. ČR proto navrhne v rámci dalších diskusí vyjasňující ustanovení, že rozpor opatření přijatého dozorovým orgánem v jeho vlastní působnosti s Nařízením nelze považovat za porušení povinností členského státu plynoucí ze Smluv.

Z těchto východisek plyne následující pozice ČR k předloženému dokumentu:

ČR považuje, v podmínkách justiční kontroly přijatých rozhodnutí a možnosti nalézat výklad Nařízení formou řízení o předběžné otázce, za dostatečné, aby stanoviska EDBP působila silou konsensu a své přesvědčivosti.

ČR dále preferuje oddělení EDBP a národních dozorových úřadů na jedné straně od Komise na straně druhé, přičemž role EDBP by měla být oproti roli Komise co nejméně výraznější. (ČR však nesouhlasí s tím, aby byla mechanismem jednotnosti řešena otázka sankcí minimálně pro nepodnikající fyzické osoby, neboť hladina cen se v členských státech velmi liší.)

Zatížení EDPB nelze oddělit zejména od určení příslušnosti jednotlivých dozorových orgánů. Musíme vycházet z toho, jak často bude systém generovat rozhodování dozorového orgánu o občanech jiného členského státu.

Poté bude namísto ustavit pravidla za účelem nalezení optimálního zatížení EDPB. Z variant nabízených Předsednictvím dává ČR přednost široké pravomoci EDPB neomezené na přeshraniční případy, při současném:

- použití principu oportunity podle varianty 2, protože zejména zpočátku nelze odhadnout, jaké typy rozhodování budou vyžadovat největší pozornost z hlediska zajištění konzistence

- omezení principu oportunitity různými hledisky, tak aby EDPB nemohl odmítnout vydání stanoviska v případech s:
 - o významným společenským nebo ekonomickým dopadem
 - o existujícím rozporem v rozhodování vnitrostátních dozorových orgánů
 - o koncepčně novými otázkami (např. nové způsoby či technologie zpracování)
 - o rozporem mezi příslušným dozorovým orgánem a dozorovým orgánem státu, kde je dotčeno významné množství subjektů údajů
 - o případně další kritéria...

Popis problematiky:

V lednu 2012 navrhla Komise nařízení o ochraně osobních údajů, které má nahradit nyní platnou směrnici 95/46/ES. Komise chce dosáhnout politické shody do léta 2013, přestože dosud byla projednána asi polovina *Nařízení*. *Nařízení* je třikrát delší než platná směrnice, zavádí nové zásady ochrany údajů a nová práva subjektů údajů (právo být zapomenut atd.).

Nařízení se má vztahovat na ochranu osobních dat ve všech oblastech působnosti EU mimo trestněprávní spolupráce (tu má upravit směrnice). Pravidla tak budou v zásadě stejná pro podniky i pro orgány veřejné moci, pro poskytovatele elektronických služeb a v některých případech i pro jejich uživatele. (Budou v jistém rozsahu zachovány dosavadní výjimky, například zpracování pro domácí potřebu.)

Diskuse na neformální Radě se má týkat jedné specifické části nařízení, která je oproti dosavadním předpisům koncepčně nová, a to mechanismu jednotnosti (konzistence).

Jednou z hlavních ambicí Komise je zakotvení uniformní právní úpravy ochrany osobních údajů v EU, což je důvodem, proč předložila návrh nařízení, nikoli směrnice. Za účelem zajištění konzistentní *aplikace* pravidel Komise navrhla mechanismus jednotnosti (články 57-63 návrhu Nařízení).

Nařízení zavádí Evropskou radu ochrany údajů (EDPB, European Data Protection Board), která má sdružovat vedoucí nezávislých dozorových orgánů (u nás ÚOOÚ) ze všech členských států na rovnocenné bázi, včetně evropského dozorce ochrany údajů, který dohlíží na instituce a agentury EU.

Role EDPB v mechanismu jednotnosti má být taková, že v případech s přeshraničním dosahem **národní dozorový orgán** sdělí EDPB, jaké opatření se **chystá přijmout**. Pokud tak neučiní příslušný dozorový orgán, mohou další dotčené dozorové orgány, evropský dozorce, nebo Komise, předložit věc EDPB samy.

Mezi **relevantní případy s přeshraničním dosahem** spadají jak rozhodnutí v individuálních případech, pokud se týkají subjektů údajů v dalších členských státech nebo pokud mohou mít významné důsledky pro volný pohyb údajů v EU, tak obecnější opatření (schválení obecných kodexů chování, seznamy činností vyžadujících předchozí konzultaci s dozorovým orgánem).

Pro zajištění jednotnosti pak EDPB (zpravidla prostou většinou) **vydá své stanovisko** ve věci. Příslušný národní dozorový orgán má stanovisko EDPB vzít maximální měrou v úvahu, ale **rozhoduje nakonec sám**. V případě nesouhlasu se stanoviskem EDPB má dozorový orgán EDPB a Komisi své důvody vysvětlit následně. Mechanismus jednotnosti zná i urychlenou variantu konzultací, kdy se před stanoviskem EDPB mohou přijímat jen časově omezená předběžná opatření. Výhodou mechanismu jednotnosti má být, že řádně projednané

opatření je po svém přijetí příslušným dozorovým orgánem vynutitelné ve všech dotčených členských státech.

Druhým hlavním hráčem pro zajištění jednotnosti měla být Komise. Podle svého návrhu měla mít pravomoc pozastavit rozhodnutí národního dozorového orgánu, které by bylo v rozporu se stanoviskem EDPB, až na jeden rok, a také pravomoc přijmout o sporné věci vlastní prováděcí předpis. S těmito pravomocemi ale většina ČS včetně ČR vyjádřila zásadní nesouhlas. Tento vývoj do značné míry akceptuje i LT PRES, když uvádí, že Komise nemůže mít pravomoc odkládat nebo blokovat rozhodnutí dozorových orgánů; zároveň však připomíná, že Komise bude moci vykonávat všechny pravomoci podle Smluv k zajištění, že členské státy plní požadavky Nařízení.

LT PRES vychází z toho, že EDPB (která nemá právní subjektivitu) v současné podobě nemůže přijmout právně závazná rozhodnutí. I v případě, že by se EDPB např. stala agenturou EU, mohla by přijímat jen akty jasně vymezené v Nařízení, bez diskreční pravomoci, politické úvahy, a obecné aplikovatelnosti.

Tuto první pasáž, která neobsahuje žádnou otázku na členské státy, lze vnímat jako pokus LT PRES dosáhnout implicitního konsensu bez diskuse. Takový postup však neodpovídá dosavadním pozicím členských států.

LT PRES se dále věnuje rozsahu použití mechanismu jednotnosti, aby se vyrovnalo s námitkami přetížení relativně elitního periodicky zasedajícího orgánu (předsedové ÚOOÚ). Za účelem dosažení operační akceschopnosti a subsidiarity, snížení nákladů a zvýšení efektivity předkládá LT PRES dvě cesty snížení zátěže EDPB:

1. regulaci nápadu případů podle těchto variant
 - a. ve všech případech použití vyšetřovacích pravomocí a přijetí předběžných opatření nebo sankcí, týká-li se věc subjektů údajů v jiném členském státě
 - b. v případech, kdy (významný) počet subjektů údajů v jiném členském státě může být dotčen takovým opatřením
 - c. pouze v případech, kdy bude podle Nařízení dozorový orgán příslušný k přijetí opatření ohledně údajů, umístěných na území jiného členského státu
 - d. pouze pokud jiný dozorový orgán má proti návrhu opatření námitky
 - e. nikdy v individuálních případech použití vyšetřovacích pravomocí nebo přijetí předběžných opatření nebo sankcí, ale pouze v případech opatření s obecnou působností.
2. oprávnění EDPB odmítnout vydání stanoviska
 - a. ve všech případech
 - b. pouze v individuálních případech, ale nikoli v případech s obecnou působností
 - c. (také) v případech s obecnou působností, ledaže neexistuje precedent nebo je případ novinkou.

Pozice členských států:

Členské státy se většinou shodují na preferenci širších pravomocí pro EDPB před novými pravomocemi pro Komisi, některé (NL, DE) dávají přednost i přijímání závazných rozhodnutí ze strany EDPB. Řada států se obává přetížení EDPB.

Některé členské státy (NL, UK) upozorňují, že nejprve je nutno vyřešit příslušnosti dozorových orgánů, rozsah Nařízení, řešení cloudových zpracování a další, a pak se vrátit k nastavení zátěže pro EDPB.

ES preferuje neformální předběžnou komunikaci dozorových orgánů a následně aplikaci principu oportunity před preventivním zužováním působnosti EDPB v Nařízení.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o informaci a koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

**Mandát pro jednání paní ministryně na Radě pro
spravedlnost a vnitřní věci,
Lucemburk, 7. října 2013**

Název bodu agendy:

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)

Dokument: 14260/13

Cíl projednávání:

Ministři prodiskutují zejména otázku dělby pravomocí a působnosti mezi dozorové orgány členských států v přeshraničních případech a udají směr dalších prací.

Návrh vystoupení: Na zvážení

Ráda bych poděkovala za předložený diskusní podklad. Jde skutečně o jednu z klíčových otázek celého nařízení, Rada by měla dát expertům jasná vodítka pro další práci. K jednotlivým bodům:

1) Obáváme se, že první princip opomíjí potřebu přiblížit rozhodující dozorový orgán a subjekt údajů, jakož i okolnosti celého případu. Některé oblasti práva se budou stále mezi členskými státy lišit. Navíc čistě vnitrostátní pochybení jedné pobočky nemá smysl řešit na úrovni hlavní provozovny v jiném státě.

2) Česká republika dává přednost prvnímu modelu s omezenými pravomocemi pro dozorový orgán místa „hlavní provozovny“. Nemusíme ovšem působnost dělit jen podle typu, ale také podle významu. „Místní“ dozorový orgán by například mohl sám řešit čistě vnitrostátní pochybení jedné pobočky. Uznáváme ovšem, že i model spolurozhodování má své kladné stránky a nebránili bychom se jejich syntéze.

3) Větší zapojení „místních“ dozorových orgánů považujeme za velmi žádoucí, protože jejich stanovisko může orgánu místa „hlavní provozovny“ velmi usnadnit orientaci v právních i věcných okolnostech.

4) Pokud jde o EDPB, Česká republika vychází z principu nezávislosti dozorových orgánů. Pokud bude nutné sjednotit jejich rozhodování, bude vhodnější, když posílíme EDPB než když svěříme prováděcí pravomoci exekutivnímu orgánu, například Komisi.

Pozice ČR:

Pro domo: ČR spolu s řadou dalších států (např. DE, UK) zastává názor, že návrh Obecného nařízení není v současnosti zralý pro stanovení konkrétního termínu jeho dokončení. Všechny státy se na jeho přípravě aktivně podílí, ale rozsah návrhu i šíře regulovaných právních vztahů vyžadují velmi pečlivý přístup. (Většina států ostatně odmítla v červnu „provizorně

odsouhlasit“ první polovinu textu Obecného nařízení.) Také podnikatelská sféra²³, která přípravy Obecného nařízení dlouhodobě sleduje, sdílí názor ČR, že stav rozpracovanosti předpisu²⁴ nedovoluje určit termín dokončení. ČR by se proto v případě, že bude navržen politický závazek dokončit legislativní práce v určitém termínu, měla připojit k těm členským státům, které takovému návrhu budou oponovat.

ČR podporuje ty navržené varianty, které vhodným způsobem snižují vzdálenost mezi dozorovým orgánem ve státě, kde má podnik hlavní provozovnu, a subjekty údajů ve státech jiných, například formou dělby práce mezi dozorovými orgány, jejich povinných konzultací nebo spolu-rozhodování, případně formou řešení sporů celoevropskou radou dozorových orgánů EDPB. ČR usiluje o to, aby dozorové orgány v EU byly nezávislé nejen na vládách členských států, ale také na Komisi, proto podporuje posilování EDPB s pravomocí rozhodovat spory dozorových orgánů před posilováním Komise.

K jednotlivým otázkám litevského Předsednictví:

- 1) ministři mají vyjádřit podporu principu, že v nadnárodních případech má Obecné nařízení zavést mechanismus jednoho kontaktního místa (one-stop-shop) tak, aby se přijímala jednotná dozorová rozhodnutí, která by byla rychlá, zajistila konzistentní aplikaci, poskytla právní jistotu a snížila administrativní břemena

ČR je touto otázkou překvapena, protože se zcela opomíjí blízkost rozhodujícího dozorového orgánu dotčeným subjektům údajů a okolnostem celého případu obecně. ČR připomíná, že i po přijetí Obecného nařízení budou existovat právní oblasti, které budou členské státy upravovat různě, například svoboda projevu, přístup k informacím, pracovní právo. Přijímání rozhodnutí by mělo také odpovídat potřebě zohlednit realitu v daném členském státě, a čistě vnitrostátní případy by se měly rozhodovat na domácí úrovni.

- 2) ministři mají indikovat, zda by se dále měli experti věnovat
 - a. modelu, ve kterém dozorový orgán v místě „hlavní provozovny“ přijímá jedno rozhodnutí, ale jeho výlučná působnost může být omezena na výkon určitých pravomocí, nebo
 - b. modelu, kde různé dozorové orgány spolurozhodují o jednom rozhodnutí

ČR dává přednost modelu prvnímu, který omezuje pravomoci „hlavního“ dozorového orgánu. Dělbá kompetencí podle typu je ovšem jen jedním hlediskem. Postupovat by bylo možné i tak, že by „lokální“ dozorový orgán měl úplnou nebo téměř úplnou kompetenci v případech, kdy zpracování vnitrostátních subjektů údajů probíhá primárně v daném členském státě, v ostatních případech by byl naopak příslušný dozorový orgán místa „hlavní provozovny“. Oba modely mají své výhody i nevýhody.

ČR proto nevyklučuje ani spolurozhodovací model, pokud by do něj byly zapracovány výjimky ve prospěch působnosti „lokálních“ dozorových orgánů v převážně

²³ např. ICT Unie v dopise ministryni spravedlnosti dne 25. září, Sdružení pro internetovou reklamu v dopise ministru vnitra z 26. září

²⁴ i dílčí téma této Rady, tedy dělba kompetencí mezi dozorové orgány, je zcela otevřené a řešení jednotlivých problémů není vůbec zřejmé. Za jiné nedeřešené oblasti lze zmínit např. problematiku sankcí, kdy je horním stropem 2% globálního celoročního obrátu, aniž KOM předložila jakékoli úvahy týkající se dopadu např. na evropský bankovní systém a jeho odolnost během krize (což je např. v příkrém rozporu s přístupem k trestání bank podle § 18 odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb., kdy se vyžaduje vyjádření ČNB před rozhodnutím soudu). Takových oblastí je řada, včetně ikonického návrhu „práva být zapomenut“.

vnitrostátních případech, jako je tomu doposud a jak již navrhovalo např. ES. Takový model by také oproti původnímu návrhu Komise představoval krok vpřed.

- 3) ministři mají indikovat, že příslušná pracovní skupina by měla prozkoumat metody pro „přiblížení“ jednotlivců a rozhodujícího dozorového orgánu tím, že by se „místní“ dozorové orgány zapojily do procesu přijímání rozhodnutí

Ano, ČR považuje takový postup za velmi žádoucí, protože stanovisko „lokálního“ dozorového orgánu může dozorovému orgánu místa „hlavní provozovny“ výrazně usnadnit orientaci v případě, včetně těch právních vztahů, které nařízení ponechává na úpravě členských států (jako je např. svoboda projevu a další oblasti) nebo hladiny sankcí pro fyzické osoby.

- 4) ministři mají indikovat, zda by s ohledem na zvýšení konzistence aplikace předpisů o ochraně údajů měla příslušná pracovní skupina prozkoumat, které pravomoci by bylo možno svěřit Evropské radě ochrany údajů (EDPB), pokud by bylo později rozhodnuto o tom, že se EDPB svěří právní subjektivita

Ano, ČR dává přednost posílení role EDPB před návratem k posílení prováděcích pravomocí Komise. Je to dáno požadavkem na nezávislost vnitrostátních dozorových orgánů, které EDPB sdružuje. Pokud jde o typy případů, tak EDPB by měl rozhodovat alespoň otázku příslušnosti (tj. identifikace dozorového orgánu místa „hlavní provozovny“, identifikace „dotčených“ dozorových orgánů), jakož i systémové otázky (např. standardní předschválené doložky ochrany údajů) a otázky, kde je mezi dozorovými orgány kvalifikovaný rozpor (např. pokud většina zúčastněných dozorových orgánů nesouhlasí s postupem dozorového orgánu místa „hlavní provozovny“).

Pro domo: ČR nepovažuje za potřebné opakovat to, v čem již zřejmě bylo dosaženo konsensu, tedy že dozorové orgány členských států budou vždy kompetentní v oblasti zpracování osobních údajů ze strany orgánů veřejné moci příslušného členského státu.

Popis problematiky:

V lednu 2012 Komise předložila návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále též „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995. Návrh Nařízení je velmi ambiciózní a komplexní, text návrhu má trojnásobek článků než platná směrnice²⁵.

LT PRES předkládá na Coreper k diskusi otázku **jednoho kontaktního místa („one-stop-shop“)**, tj. stanovení regulačních kompetencí dozorových orgánů ve vztahu ke správcům a zpracovatelům osobních údajů, kteří působí **ve více členských státech.**

Současná situace:

Podle platné směrnice (95/46/ES) určuje kompetenci dozorových orgánů jednotlivých členských států to, zda je správce nebo zpracovatel usazen na jejich území, a pokud nepochází z Unie, zda má na území členského státu své zařízení, kterým zpracovává osobní údaje.

To znamená, že i nyní může nastat situace, kdy občané členského státu nemohou žádat o účinný zásah přímo svůj „národní“ dozorový orgán, protože správce je usazen a jejich osobní údaje

²⁵ Kromě návrhu Nařízení též jako součást „balíčku na ochranu údajů“ předložila Komise návrh směrnice pro ochranu osobních údajů v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, která má nahradit rámcové rozhodnutí č. 977/2008/SVV, ale to nebude předmětem diskuse.

zpracovává v členském státě jiném. (Na okraj lze dodat, že platná směrnice má slabá ustanovení o spolupráci dozorových orgánů.)

Návrh Komise:

Komise vychází návrhem „jednoho kontaktního místa („one-stop-shop“) vstříc zejména nadnárodním korporacím. Jde o to, že pokud se údaje zpracovávají ve více členských státech, určí se jeden dozorový orgán (odpovědný za všechny právně závazné kroky) podle tzv. „hlavní provozovny“ („main establishment“). Hlavní provozovna je místo, kde správce přijímá rozhodnutí o účelu a prostředcích zpracování (tj. zásadní rozhodnutí).

Občané mohou dále podávat stížnosti „svému“ vnitrostátnímu dozorovému orgánu, ale ten je musí předat²⁶ dozorovému orgánu v tom členském státě, kde je „hlavní provozovna“. Pokud dozorový orgán místa „hlavní provozovny“ rozhodne o provedení vyšetřovacích nebo nápravných opatření, včetně sankcí, musí je vykonat ty dozorové orgány, na jejichž území se nachází vyšetřovaná zařízení apod. Dozorový orgán místa „hlavní provozovny“ tedy nedostává „přeshraniční“ pravomoci, jen nárok vyžádat si spolupráci ostatních dozorových orgánů.

Fragmentaci rozhodování (resp. riziku, že pár jurisdikcí, jako IE nebo LU, se bude profilovat „přátelsky“ vůči velkým společnostem) se Komise brání „mechanismem jednotnosti“ zajišťovaným EDPB (European Data Protection Board).

Obavy členských států se týkají zejména těchto bodů:

- a) výkon práv jednotlivce a jeho vzdálenost od „hlavního“ dozorového orgánu
- b) přenos suverénních pravomocí²⁷
- c) právní nejistota²⁸ a fragmentace dozoru
- d) byrokratická zátěž²⁹

LT PRES usiluje o další posunutí diskuse tak, aby Rada mohla určit směr dalších prací:

LT PRES vychází z toho, že většina ČS podporuje filosofii „one-stop-shop“, ale jen málokterý přijímá **výlučnou působnost** „hlavního“ dozorového orgánu ve všech věcech, včetně pokut. Za nejzávažnější obavu považuje **vzdálenost** „hlavního“ dozorového orgánu **od subjektů údajů**, včetně soudní ochrany proti rozhodnutí nebo nečinnosti dozorového orgánu (což lze nejlépe zajistit příslušností vnitrostátního dozorového orgánu, včetně přezkumu jeho rozhodnutí ve správním soudnictví nebo ochrany proti jeho nečinnosti). Jednotlivci navíc mohou hledat

²⁶ Vůči podnikům, které působí ve více členských státech, má být příslušný jen jeden dozorový orgán. To naopak znamená omezení kompetence jednotlivých dozorových orgánů řešit případy, které se týkají jejich občanů, což je **politicky citlivé téma**.

²⁷ Například pokud v ČR působí dceřiná banka založená bankou v Portugalsku, kde se také činí hlavní rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování údajů, budou moci čeští občané stížnosti na zpracování svých údajů, které český subjekt provádí čistě v ČR, podávat ÚOOÚ, ale ten je bude muset předávat lisabonskému dozorovému orgánu. Portugalský dozorový orgán bude ÚOOÚ žádat o provedení jednotlivých procesních úkonů, pak ve věci rozhodne a případně požádá o provedení sankce nebo jiného opatření. ÚOOÚ bude odpovědný jen za „způsob“ výkonu dožádaných kroků.

²⁸ Rozpory mohou nastat také u určení „hlavní provozovny“, to je i obava ČR, protože fakt, že na nějakém místě „došlo ke stanovení účelu a prostředků zpracování“, se obtížně ověřuje

²⁹ velké nároky na dozorové orgány pokaždé, kdy má dojít ke koordinovanému řešení nějakého případu pomocí EDPB (průtahy, dodatečné lhůty, vzájemná jednání, pořizování překladů).

ochranu rovnou u vnitrostátního (civilního nebo trestního) soudu. LT PRES proto usiluje o „vylepšení“ návrhu Komise v těchto směrech:

1) omezení pravomocí dozorového orgánu ze státu sídla „hlavní provozovny“

Dozorový orgán místa „hlavní provozovny“ by mohl mít jen některé „výlučné“ pravomoci (např. povolovací a schvalovací), ale jiné pravomoci související s dozorem nad dodržováním povinností by byly v rukou orgánů v těch členských státech, kde dochází ke zpracování údajů. (Tj. podniky se v řadě případů mohou obracet na jeden dozorový orgán v celé EU, ale občané mohou své stížnosti uplatnit u každého orgánu, v jehož státě dochází ke zpracování jejich údajů.) Působnost v oblasti kontroly plnění povinností by byla sdílená - jak dozorový orgán místa „hlavní provozovny“, tak „lokální“ dozorové orgány by mohly vykonávat kontrolní pravomoci za účelem zajištění plnění povinností v rozsahu odpovídajícím dělbě jejich působnosti. Subjekt údajů by tak komunikoval s „hlavním“ nebo „dozorovým“ orgánem na základě jejich působnosti.

Přesné rozdělení pravomocí (včetně ukládání pokut) by bylo nutno vyjasnit v expertní diskusi, ale Rada se vyzývá k poskytnutí vodítek.

2) spolurozhodování dotčenými dozorovými orgány

FR navrhla, aby dozorový orgán místa „hlavní provozovny“ sice působil jako jediný kontaktní bod pro správce s provozovny v různých členských státech, aniž by však měl pravomoc přijímat samostatně určitá (zásadní přeshraniční) rozhodnutí. Rozhodnutí „v nejdůležitějších přeshraničních případech“ by přijímaly všechny dotčené dozorové orgány (sídlu správce, bydliště subjektů údajů) zapojené ve spolurozhodovacím modelu, ke kterému FR navrhla řadu procesních kroků (jako je konsensuální určení „hlavního“ dozorového orgánu, lhůt (presumovaný souhlas po třech týdnech) a hlasovacích mechanismů (2/3 většina).

Způsob zavedení povinnosti dozorového orgánu přijmout a provést spolurozhodováním vytvořené rozhodnutí by museli prodiskutovat experti. Zjevnou výhodou je, že by nešlo o rozhodnutí „cizího“ orgánu, které by musel „lokální“ dozorový orgán vykonávat jako „cizí rozhodnutí“. Takové rozhodnutí by se považovalo za rozhodnutí podle vnitrostátního práva a tím by bylo možno zachovat přezkum v rámci vnitrostátního soudnictví (na rozdíl od přezkumu rozhodnutí EDPB, který by musel provádět Soud) buď ve státě subjektu údajů, který dával stížnost, jež byla odmítnuta, nebo ve státě hlavní provozovny, pokud by bylo rozhodnutí v neprospěch správce.

Posílení „lokálních“ dozorových orgánů při zachování výlučné působnosti „hlavního“ orgánu

LT PRES navrhuje dva další způsoby, jak zapojit zejména dozorové orgány států, ve kterých podaly subjekty údajů stížnost:

(a) dozorový orgán místa „hlavní provozovny“ by mohl vykonávat své schvalovací pravomoci jen po konzultaci s ostatními dotčenými dozorovými orgány „s cílem dosáhnout shody“.

(b) za účelem dosažení uniformity rozhodování dozorových orgánů by se mohlo dovolit „lokálnímu“ dozorovému orgánu, který obdržel stížnost, aby postoupil návrh opatření dozorovému orgánu místa „hlavní provozovny“. V případě rozporů by patrně nastaly konzultace v rámci EDBP před přijetím rozhodnutí.

Odvolání k Evropské radě ochrany údajů (EDPB)

Riziko konfliktů mezi dozorovými orgány lze omezit předkládáním finálních rozhodnutí k přezkumu EDPB. Tento přezkum by mohl navrhnout buď dozorový orgán, který má působnost ve vztahu ke správci, nebo orgán, který obdržel stížnost subjektu údajů. Také by bylo možno poskytnout možnost iniciace přezkumu správci, který má provozovny ve více členských státech.

Současná podoba EDPB není z právního hlediska způsobilá k přijímání právně závazných rozhodnutí, což by bylo nutno upravit. Bylo by možno dosáhnout právní závaznosti rozhodnutí EDPB tím, že by se EDPB propůjčila právní subjektivita (stala by se agenturou EU) a dále svěřením přesně definovaných výkonných pravomocí přijímat rozhodnutí ve správních věcech. Další expertní diskuse jsou nezbytné k (1) rozhodnutí jaké případy by měly být postoupeny EDPB a (2) definici jasných kritérií, podle kterých by musel rozhodovat. Na zrušení rozhodnutí EDPB by bylo nutno žalovat u Soudního dvora EU.

LT PRES klade ministrům několik otázek, které se uvádějí spolu s pozicí ČR.

Pro domo: Lze očekávat, že se KOM a některé státy (např. PL, FR, IT) pokusí využít aféry PRISM a dalších argumentů (posílení důvěry v ochranu soukromí posílí digitální trh v EU; podniky budou mít z přísnější regulace prospěch, protože bude jednotná, apod.) k pokusům stanovit časový horizont pro dokončení prací na návrhu Nařízení. Je zájmem komisařky Reding, aby byl „její“ nejviditelnější návrh přijat v tomto volebním období, tj. do jara 2014. Politické zadání k dokončení prací v konkrétním termínu také donutí členské státy oslabit nebo opustit své věcné protiargumenty. KOM nebude motivovaná ke kompromisům a bude mít tendenci lpět na svých návrzích, což frekvence jednání nevyřeší.

Pozice členských států:

Většina delegací ve svých vystoupeních na COREPER II dne 25. září podpořila princip jednoho kontaktního místa pro podniky („one stop shop“), ovšem mnoho z nich mělo výhrady k přenášení výlučných kompetencí (včetně správních pokut) na jeden hlavní dozorový orgán. Původní návrh KOM podpořilo PL, PT, RO, LU. Část ČS podpořila omezení pravomocí orgánu dozoru hlavní provozovny, další pak model spolurozhodování dotčených orgánů dozoru (nový návrh FR). DE za podpory několika dalších zemí navrhlo posílení role EDPB v celém procesu. Vzhledem k velké rozdílnosti názorů se PRES rozhodlo, že k tématu svolá jednání Radů JAV a následně ho znovu zařadí na program CRP. Cílem je omezení počtu variant, které by měly být předloženy ministrům k vyjádření.

Nový dokument předložilo PRES na COREPER II dne 2. října. Většina delegací ovšem nebyla spokojena s formulací otázek, které měly být základem pro diskusi ministrů. Hlavní kritika se týkala výběru pouze ze dvou variant a technické povahy některých dotazů. Část ČS podpořila návrh KOM, aby se ministři na Radě vyjádřili /pokusili dohodnout spíše na principech „jednoho kontaktního místa“ (blízkost rozhodnutí k subjektu údajů, právní jistota, zabránění fragmentaci, přijetí rychlých a jednoduchých postupů, otázka zahrnutí EDPB atd.). PRES v reakci na tyto hlasy slíbilo, že se pokusí dokument zpřehlednit a otázky zjednodušit. Připomenulo však, že i přesto bude nutné vyjasnit i některé konkrétní elementy mechanismu.

Diskusi o modelech preferují:
PRES, UK, CZ, DK, FI, patrně DE

Diskusi o principech preferují:

KOM, FR, BE, NL, HU, PT, IT, LV

Schematické shrnutí hlavních pozic členských států

	Preference PRES modelu s omezením pravomocí „hlavního“ orgánu, úlohou EDPB	Preference FR modelu spolurozhodování dozorových orgánů
Čistý model	FI, RO, EE,	AT, SI, DK, LV, MT, BG, CY
Právně závazná rozhodnutí EDPB	DE	FR (připravena zpracovat)
Výlučné pravomoci pro „hlavní“ dozorový orgán	LU ¹ , IE ¹ , PL ²	
Propojit oba návrhy	NL – zachovat silné EDPB SE – doplnit vnitrostátní soudní ochranu, neposilovat EDPB	IT – obavy z těžkopádnosti BE – pro podniky jen jedno rozhodnutí
Další ohledy	PT ² – vyjasnit roli EDPB CZ – jasné výjimky pro ostatní dozorové orgány	ES – kvůli jasné soudní příslušnosti; ale těžkopádné, spíše zavést jasné výjimky; posílit EDPB
Celkem	11	11

¹ IE a LU nejsou příliš spokojeny ani s jedním modelem - jako státy s velkou koncentrací sídel IT společností ze třetích zemí (Facebook, Google, Apple v IE, iTunes v LU apod.) požadují výlučné pravomoci pro dozorové orgány místa „hlavní provozovny“).

² PL a PT dávají nejvíce přednost původnímu návrhu KOM

KOM není spokojena ani s jedním modelem. Omezení pravomocí „hlavního“ orgánu na schvalovací a konzultační považuje za vyprázdňení modelu one-stop-shop. Spolurozhodování vyvolává pochybnosti o efektivitě a právní jistotě. Ale je připravena pracovat na přiblížení rozhodování subjektu údajů, což je pozice, ze které kritizuje posilování EDPB na úkor vlastních pravomocí.

Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

Mandát pro jednání paní ministryně na Radě
pro spravedlnost a vnitřní věci
Brusel, 6. prosince 2013

Název bodu jednání:

Návrh obecného nařízení o ochraně osobních údajů

Kód dokumentu: 17052/13

Cíl projednávání:

Ministři prodiskutují zejména otázku dělby pravomocí a působnosti mezi dozorové orgány členských států v přeshraničních případech a související otázky. Cílem diskuse je nalezení shody na základních prvcích budoucí úpravy; resp. alespoň nalezení „styčných bodů“.

Návrh vystoupení: Na zvážení

Rád bych poděkoval Předsednictví za odvedenou práci a za předložený diskusní podklad. Dělbá kompetencí mezi dozorovými orgány v přeshraničních případech je velice komplexní a citlivá otázka. Samozřejmě bychom přivítali větší přiblížení rozhodování k subjektům údajů a větší posílení „místních“ dozorových orgánů. Akceptujeme ovšem, že všechna diskutovaná řešení mají své slabé stránky, a proto nebudeme blokovat kompromisní návrh Předsednictví. Zároveň jsme ovšem připraveni pokračovat v expertních diskusích, pokud budou zapotřebí, ohledně posílení postavení subjektu údajů a pravomocí „místního“ dozorového orgánu a o obavách Právní služby Rady.

K jednotlivým otázkám:

- 1) Ano, dozorový orgán hlavní provozovny by měl mít i sankční a další nápravné pravomoci. Není vhodné oddělovat pravomoc kontrolovat dodržování pravidel od pravomoci ukládat sankce nebo další opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Práce však musí pokračovat na přesné kategorizaci a formulaci jednotlivých pravomocí, aby nedocházelo ke konfliktům mezi „hlavními“ a „místními“ dozorovými orgány.
- 2) Pokud nebudou nápravné pravomoci svěřeny orgánu hlavní provozovny, dává Česká republika jednoznačně přednost tomu, aby tyto pravomoci vykonávaly „místní“ nezávislé dozorové orgány a nemůže v tuto chvíli souhlasit s přidělením rozhodovacích pravomocí EDBP. Přejeme si, aby EDPB měl roli konzultační a poradní. Vzhledem k tomu, že by rozhodnutí EDBP bylo nutné napadat u Soudního dvora, nešlo by také o žádné významné přiblížení rozhodování občanovi. Pokud to ale bude nutné k nalezení kompromisu a k zajištění efektivní a koherentní ochrany osobních údajů, jsme připraveni tuto a související otázky znovu projednat s českým Parlamentem.

Návrh vystoupení v angličtině:

I would like to thank the Presidency for all the work done and for the discussion document. The division of competences between supervisory authorities in cross-border cases is very complex and sensitive issue. Of course we would welcome if the decision making were close to the data subjects and if the “local” supervisory authorities were strengthened. We accept, however, that all solutions that have been discussed have their weak points and therefore we would not block a compromise Presidency proposal. At the same time, we are ready to continue expert discussions, if needed, to further strengthen the position of data subject and powers of “local” supervisory authorities and to address the concerns voiced by the Council Legal Service.

As regards individual questions:

- 1) Yes, the supervisory authority of the main establishment should have also sanction and other corrective powers. It is not feasible to separate powers to supervise how rules are complied with from powers to impose sanction and to adopt other measures to correct wrongs. However, the work must continue on precise definition and categorization of individual powers in order to prevent conflicts between “main” and “local” supervisory authorities.
- 2) If the corrective powers would not be entrusted to the supervisory authority of the main establishment, the Czech Republic strongly prefers that such powers are given to “local” independent supervisory authorities and cannot agree now on conferring them to the EDPB. We wish the EDPB to have consultation and advisory role. Since the decisions of EDPB would need to be challenged at the Court of Justice, there would also be no substantial improvement of proximity of decision making to the citizen. If necessary to reach a compromise and to establish efficient and coherent protection of personal data, however, we would be prepared to discuss this and related issues again with the Czech Parliament.

3) Pozice ČR:

ČR vychází z toho, že problematika nemá jednoznačně pozitivní a jednoznačně negativní řešení, jde spíše o otázku, jaká hlediska budou při rozhodování upřednostněna.

Pro ČR je podstatné, že (zejm. ve vztahu ke schválené Rámcové pozici) návrh LT PRES:

- posiluje přeshraniční spolupráci mezi dozorovými orgány
- posiluje pozici „místního“ dozorového orgánu tím, že může své stanovisko uplatnit ve dvou konzultačních rovinách
- chrání nezávislost rozhodujícího (odpovědného) dozorového orgánu tím, že se EDPB jako centrálnímu tělesu sdružujícímu dozorové orgány nestanoví pravomoc vydávat právně závazné posudky
- chrání vnitrostátní povahu a dozor nad zpracováním osobních údajů v rámci veřejného sektoru (nejsou předmětem mechanismu jednoho kontaktního místa).

Nejvíce potenciálu ke kontroverzím vidí ČR v těchto oblastech:

- **sankční a jiné nápravné pravomoci „hlavního“ dozorového orgánu**

LT PRES sice tvrdí, že nemá smysl přiznávat sankční pravomoc „místnímu“ dozorovému orgánu v případech, kdy o zpracování rozhodla „hlavní“ provozovna, když „místní“ dozorový

orgán „dosáhne“ maximálně na pobočku (a to ještě ne vždy). „Místní“ dozorový orgán by tak netrestal „odpovědnou“ entitu. Ovšem problém nemusí být v samotném rozhodnutí o účelu a prostředcích zpracování, nýbrž v jeho nesprávné implementaci místní pobočkou. Zde by sankční pravomoc „místního“ dozorového orgánu byla důvodná.

Vzniklo by tím ovšem riziko protichůdných nebo neslučitelných rozhodnutí v různých členských státech ohledně jednoho zpracování.

Pokus LT PRES vydávat vlastní návrh za „kompromis“ v odst. 9 – 12 nepovažuje ČR za příliš vhodný, protože v zásadní oblasti nápravných opatření jde stále o monopol „hlavního“ dozorového orgánu.

Jisté riziko ČR vidí i v „regulatorní slabosti“ některých členských států, přičemž rozhodující nemusí být úroveň pravomocí (převážně harmonizovaná samotným nařízením), ale spíše kulturně či historicky podmíněný přístup, případně i kapacita, některých dozorových orgánů ve vztahu k velkým podnikům, přinášejícím významné hospodářské výhody jejich jurisdikci.

ČR proto bude připravena konstruktivně pracovat s dalšími vhodnými a funkčními návrhy na posílení role ostatních dotčených dozorových orgánů v přeshraničních případech s „hlavní provozovnou“.

- „vzdálenost“ rozhodování od subjektu údajů

Nařízení zvyšuje vzdálenost mezi subjektem údajů a rozhodujícím dozorovým orgánem i v některých případech, které byly dosud řešeny vnitrostátně – tj. když existuje na území EU centrála, která rozhodla o účelu a prostředcích příslušného zpracování. V tomto ohledu mají členské státy včetně ČR stále závažné výhrady, prozkoumané alternativy ovšem vykazují jiné závažné problémy.

ČR proto bude připravena konstruktivně pracovat s dalšími vhodnými a funkčními návrhy na posílení principu „blízkosti“ v přeshraničních případech s „hlavní provozovnou“.

LT PRES klade následující otázky, u nich se uvádí i česká pozice:

S ohledem na závěry říjnové Rady JHA a s ohledem na potřebu prosadit „blízkost“ ve vztahu k mechanismu jednoho kontaktního místa, delegace se vyzývají

1) indikovat, zda by měl „hlavní“ dozorový orgán, jednající v úzké spolupráci s „místními“ dozorovými orgány, kromě některých výlučných autorizačních (schvalovacích) pravomocí mít i určité výlučné pravomoci přijímat nápravná opatření;

Ano, ČR se dlouhodobě domnívá, že sankční pravomoci a další nápravná opatření by se neměla oddělovat od související kompetence zajišťovat plnění povinností podle Nařízení. Nápravné pravomoci představují nejvýznamnější prvek vztahu správce a dozorového orgánu. Mechanismus one-stop-shop by bez výlučné kompetence v oblasti autorizačních a nápravných pravomocí „hlavního“ dozorového orgánu vůči „hlavní provozovně“ neměl valný smysl. Práce však musí dále pokračovat na přesné kategorizaci a formulaci jednotlivých pravomocí.

ČR také v rámci hledání kompromisu zváží navržení pravidla, že pokud delikt nespočívá ve stanovení účelu a prostředků zpracování, resp. v rozhodování „hlavní provozovny“ jako takovém, ale pouze v nekorektní implementaci těchto rozhodnutí lokální pobočkou (např.

nedodržení lhůty uchování, nedbalá likvidace), mohly by se „hlavní“ a „místní“ dozorový orgán dohodnout na příslušnosti „místního“ dozorového orgánu.

2) v případě, že by nebyla dostatečná podpora pro přidělení určitých výlučných pravomocí přijímat nápravná opatření „hlavnímu“ dozorovému orgánu, indikovat, zda by pravomoc rozhodnout o nápravných opatřeních měla zůstat v rukou „místních“ dozorových orgánů ve všech případech nebo zda by mohly přijmout, že by v některých závažných nadnárodních případech byla pravomoc přijímat závazná nápravná opatření svěřena EDPB (European Data Protection Board).

ČR nebude blokovat konsensus ohledně kompromisu navrženého LT PRES, podpoří případné smysluplné a funkční návrhy na posílení role „místních“ dozorových orgánů a na posílení principu „blízkosti“. Dosud diskutované alternativy však buď nemají dostatečnou podporu, nebo mají stejně či více závažné jiné věcné nedostatky. ČR se ovšem rozhodně nebrání dalšímu pokračování prací v této oblasti. ČR však na základě rámcové pozice nesouhlasí s rozhodovací pravomocí EDPB o nápravných opatřeních, takže v případě volby mezi „místními“ dozorovými orgány a EDPB se přiklání k tomu, aby pravomoci zůstaly „místním“ dozorovým orgánům a aby EDPB vydával pouze poradní stanoviska.

K předběžné analýze Právní služby Rady (CLS, viz níže) zastává ČR následující stanovisko:

- ČR lituje, že Právní služba Rady předložila své, teprve předběžné, stanovisko až v závěru jednání o celém tématu
- ČR upozorňuje na to, že článek 16(2) na konci prvního pododstavce požaduje, aby „dodržování těchto pravidel (na ochranu údajů) podléhalo kontrole nezávislými orgány“, z čehož lze vyvozovat, že důraz na nezávislost těchto orgánů je významnější než jiné ohledy, zmíněné v předběžné analýze
- ČR nesouhlasí s představou, že jediné správní ochrana poskytovaná dozorovými orgány nebo soudní ochrana či soudní přezkum jsou formami výkonu základního práva na ochranu osobních údajů. Toto právo je vykonáváno i dalšími oprávněními subjektů údajů podle nařízení, ke kterým nutně nepotřebuje součinnost dozorového orgánu (např. právo na přístup k osobním údajům se vykonává ve vztahu správce – subjekt, vztah subjekt – dozorový orgán nastupuje až v případě tvrzeného pochybení správce).
- nový model ochrany práv musí reflektovat digitální, resp. on-line realitu dneška, včetně možností, které mají subjekty údajů při koordinaci svého právního postupu např. skrze nevládní organizace.
- nařízení nemůže sloužit jako principiální osa pro civilní procesní normy ani pro normy správní. CLS nemůže předpokládat, že obavy z toho, jak mohou členské státy ošetřit správní ochranu, soudní ochranu nebo soudní přezkum, mají formovat text nařízení. Je naopak nutné vycházet z toho, že členské státy musí splnit požadavky ESLP a další zásadní judikatury i ve svých vnitrostátních normách.
- přeshraniční případy jsou z definice složitější než čistě vnitrostátní. Dokonce ani trestní právo jako ultima ratio neposkytuje oběti (či společnosti) v těchto případech úplnou ochranu ve vnitrostátním systému (viz instituty odmítnutí extradice, předání trestního řízení).
- posunutí rozhodování s přeshraničním prvkem na EDPB by znamenalo (podle dřívějších stanovisek CLS) vytvoření EDPB jako agentury EU, přísně vázané nařízením (bez valné možnosti správního uvážení). Opravné prostředky by se

musely podávat u Tribunálu EU v Lucemburku. To jednak neznamená dramatické přiblížení se subjektu údajů ani to neřeší otázku paralelních řízení (civilní x přezkum správního rozhodnutí) v téže věci civilních řízení.

Pozici lze shrnout tak, že CLS vznáší do jisté míry validní argumenty, které však nelze absolutizovat. Ani vlastní návrhy CLS se nevyznačují přílišnou snadností použití pro subjekty údajů a nepředcházejí riziku paralelních řízení. Přesto je ČR připravena opět obnovit expertní diskuse k celému tématu za účelem náležitého zohlednění obav Právní služby Rady. ČR je také připravena předložit Parlamentu ČR úpravy Rámcové pozice zahrnující možnost v určitých případech přijmout roli EDPB jako závazně rozhodujícího orgánu.

4) Popis problematiky:

Úvod:

V lednu 2012 Komise předložila návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále též „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995.

Litevské Předsednictví („LT PRES“) předkládá na Coreper k diskusi otázku **jednoho kontaktního místa** („one-stop-shop“), tj. stanovení regulatorních kompetencí dozorových orgánů ve vztahu ke správcům a zpracovatelům osobních údajů, kteří působí **ve více členských státech**. Jde v zásadě o nastavení kompetence jednotlivých dozorových orgánů řešit případy, které se týkají jejich občanů, což je **politicky citlivé téma**.

Podle platné směrnice (1995/46/ES) určuje kompetenci dozorových orgánů jednotlivých členských států to, zda je správce nebo zpracovatel usazen na jejich území, a pokud nepochází z Unie, zda má na území členského státu své zařízení, kterým zpracovává osobní údaje. To znamená, že i nyní může nastat situace, kdy občané členského státu sice mohou „svému“ vnitrostátnímu dozorovému orgánu předložit stížnost, ale nemohou od něj očekávat účinný zásah, protože správce je usazen a jejich osobní údaje zpracovává v členském státě jiném. (Navíc má platná směrnice slabá ustanovení o spolupráci dozorových orgánů.) Hledisko pobytu subjektu údajů není ani dnes rozhodné.

Původní návrh Komise:

Komise vyšla návrhem jednoho kontaktního místa („one-stop-shop“) vstříc nadnárodním korporacím. Pokud se údaje zpracovávají ve více členských státech, určí se **jeden** dozorový orgán jako **hlavní**, a to ve členském státu, kde je situována „hlavní provozovna“ („main establishment“). Hlavní provozovna je místo, kde správce rozhodl o účelu a prostředcích zpracování.

Občané mohou dále podávat stížnosti „svému“ vnitrostátnímu dozorovému orgánu, ale ten je musí předat dozorovému orgánu v tom členském státě, kde je „hlavní provozovna“. Pokud „hlavní“ dozorový orgán rozhodne o provedení vyšetřovacích nebo nápravných opatření, včetně sankcí, musí je vykonat ty dozorové orgány, na jejichž území se nachází vyšetřovaná zařízení apod. „Hlavní“ dozorový orgán tedy nedostává možnost „přeshraničního“ výkonu vlastních pravomocí, ale možnost vyžádat si spolupráci příslušných vnitrostátních dozorových orgánů.

Fragmentaci rozhodování (resp. riziku, že pár jurisdikcí, jako IE nebo LU, se bude profilovat „přátelsky“ vůči velkým společnostem) se Komise brání „mechanismem jednotnosti“ zajišťovaným EDPB (European Data Protection Board).

Členské státy vyjadřovaly k návrhu Komise obavy zejména v těchto oblastech:

- e) výkon práv jednotlivce a jeho vzdálenost od „hlavního“ dozorového orgánu
- f) přenos suverénních pravomocí (rozhodování o případech týkajících se vnitrostátního zpracování údajů) na orgán jiného státu (tj. na dozorový orgán hlavní provozovny)
- g) právní nejistota a fragmentace dozoru
- h) byrokratická zátěž

Návrh LT PRES:

LT PRES diskutovalo „one-stop-shop“ a související otázky (tj. spolupráce dozorových orgánů, soudní přezkum a soudní ochrana, mechanismus konzistence) během celého podzimního období, včetně říjnové Rady JHA. Diskuse byly nekonkluzivní, což je dáno také rozpornou povahou problematiky – posílení „blízkosti“ rozhodování subjektu údajů, resp. posílení „místních“ dozorových orgánů vede v principu k rozvolnění výsledků jednotlivých případů a tím i k různému řešení stejných problémů v rámci EU, což bude pro nadnárodního správce zvláště obtížné.

Shrnutí říjnové Rady JHA ze strany litevského Předsednictví bylo následující:

- ve významných nadnárodních případech by se měl stanovit mechanismus jednoho kontaktního míst za účelem přijímání jednotných dozorových rozhodnutí, který by byl rychlý, konzistentní, poskytoval právní jistotu a snižoval administrativní břemeno
- další práce expertů by měla pokračovat podle modelu, kdy se jedno dozorové rozhodnutí přijímá dozorovým orgánem „hlavní provozovny“ ale jeho výlučná kompetence je omezena na výkon některých pravomocí
- experti by měli prozkoumat metody pro zvýšení „blízkosti“ subjektů údajů k tomu dozorovému orgánu, který ve věci rozhoduje, zapojením „místních“ dozorových orgánů do rozhodování
- experti by měli prozkoumat, jaké pravomoci lze svěřit Evropské radě pro ochranu údajů (European Data Protection Board, EDPB)

Toto zadání se LT PRES pokusilo následně splnit, ale dosavadní diskuse byly nekonkluzivní. Vědomo si nedostatku shody LT PRES výslovně zdůrazňuje, že nepředkládá k zaujetí jednotného přístupu *právní text*, ale pouze *zásadní prvky* budoucího řešení. Tyto prvky jsou následující:

a) „blízkost“ a působnost „místních“ dozorových orgánů:

Tato působnost se má vztahovat nově i na případy, kdy jsou v rámci služeb nebo obchodu kdekoli v EU zpracovávány údaje subjektu pobývajícího na území příslušného státu. Jde o působnost v zásadě podpůrnou (viz níže), která však umožňuje zapojení „místního“ dozorového orgánu do (dvou rovin) konzultací (v rámci mechanismu spolupráce podle článku 54a a v rámci mechanismu jednotnosti podle čl. 57, viz níže) při výkonu nápravných opatření, dále umožňuje

výkon ostatních pravomocí příslušného „místního“ dozorového orgánu. (Subjekt údajů má dále možnost soudní ochrany ve svém členském státě, byť nikoli soudního přezkumu.)

Územní příslušnost tak oproti platné směrnici může založit nejen teritorialita zpracování, ale také obvyklý pobyt subjektu údajů.

LT PRES výslovně připomíná nedostatečnost teritoriálního hlediska v digitálním světě i obavy z forum shopping. Podle současného návrhu má být „místní“ dozorový orgán vybaven všemi pravomocemi (monitorovací, vyšetřovací, autorizační a nápravné) ve všech případech na svém území (odst. 8 in fine), pokud nejde o případ, kdy jsou nápravné pravomoci přiděleny výlučně „hlavnímu“ dozorovému orgánu.

Dále LT PRES přiznává střet mezi nápravnou pravomocí „místního“ dozorového orgánu a jeho povinností předat případ „hlavnímu“ dozorovému orgánu. Vidí ČS rozděleny tak, že jedna skupina usiluje o existenci těchto pravomocí „místního“ dozorového orgánu a druhá jeho postavení limituje na procesní právo být zapojen do rozhodování „hlavního“ dozorového orgánu (dozorové orgány by tak měly jako podle platné směrnice kompetence omezené na případy, kdy by byl správce usazen na jejich území); „místní“ dozorový orgán by tak nemohl rozhodovat o opatřeních, ale mohl by být vybaven procedurálními oprávněními.

b) rozdělení pravomocí ve prospěch „hlavního“ dozorového orgánu

LT PRES vychází z tohoto rozdělení pravomocí:

- **monitorovací** (kontrolní) vykonává každý dozorový orgán na svém území
- **vyšetřovací** vykonává každý dozorový orgán na svém území, „hlavní“ dozorový orgán může dožádat „místní“ dozorové orgány o provedení dílčích šetření na jejich území
- **autorizační** (před-schvalovací) vykonává „hlavní“ dozorový orgán; v budoucnu mohou experti doplnit možnost správce požádat o „před-schválení“ zamýšleného zpracování s platností pro celou EU (DE návrh)
- **nápravné** (vč. sankcí) vykonává každý dozorový orgán (pouze) ve vztahu ke zpracování, k němuž má působnost. Tím je výlučná sankční působnost „hlavního“ dozorového orgánu vymezena případy, kdy o zpracování rozhodla „hlavní“ provozovna. (Zvláštním případem jsou zpracování ve veřejném sektoru, tam je vždy příslušný dozorový orgán daného členského státu.) LT PRES zvláště slibuje, že „hlavní“ dozorový orgán bude aplikovat nápravná opatření vůči „hlavní provozovně“ na vlastním území (odst. 20 in fine).

LT PRES si je vědomo námitek proti tomuto řešení. Ty spočívají nejen v (několika státy včetně ČR zdůrazňovaném) problematickém hledisku „hlavní provozovna je tam, kde se rozhodlo o účelu a prostředcích zpracování“, které činí z hlavní provozovny potenciálně dynamický element. Větší část členských států oponuje koncentraci nápravných pravomocí do rukou „hlavního“ dozorového orgánu a jeden v tomto směru indikoval ústavní problémy s právními účinky rozhodnutí přijatého správním orgánem jiného státu pro vlastní občany a podniky, což bude nutno dále řešit. Navíc i soudní přezkum je omezen na stát „hlavní provozovny“.

Argumenty LT PRES pro zvolené řešení, tj. pro výlučné pravomoci „hlavního“ dozorového orgánu přijímat nápravná opatření právě a pouze v těch případech, kdy o zpracování rozhodla „hlavní provozovna“ jsou následující:

- nemá smysl přiznávat sankční pravomoc „místnímu“ dozorovému orgánu v případech, kdy o zpracování rozhodla „hlavní“ provozovna, když „místní“ dozorový orgán „dosáhne“ maximálně na pobočku (a to ještě ne vždy). „Místní“ dozorový orgán by tak netrestal „odpovědnou“ entitu.
- „Místní“ dozorový orgán ovšem nemusí mít jurisdikci ani nad pobočkou a tak nebude mít příležitost svou pravomoc smysluplně využít (situaci vyšetřit, prosadit nápravná opatření).

Kvůli nedostatku shody LT PRES vyzývá ministry k jasnému rozhodnutí, zda ani v těchto omezených případech nelze tyto pravomoci soustředit u „hlavního“ dozorového orgánu.

c) spolupráce mezi „hlavním“ a ostatními dozorovými orgány

Dále LT PRES připomíná dvě konzultační roviny („mechanismus spolupráce“ a „mechanismus jednotnosti“) mezi „hlavním“ a „místními“ dozorovými orgány. Podle „mechanismu spolupráce“ se před přijetím nápravného opatření „hlavní“ dozorový orgán musí snažit o konsensus a „místní“ dozorové orgány, pokud s opatřením nesouhlasí, mohou (patrně stále, byť není uvedeno výslovně v odst. 23) věc postoupit EDPB. „Hlavní“ dozorový orgán musí věc postoupit EDPB v rámci „mechanismu jednotnosti“ také v případech se značným vlivem na subjekty údajů ve více členských státech, ledaže se všechny dotčené dozorové orgány dohodnou již v rámci „mechanismu spolupráce. V případě nečinnosti „hlavního“ dozorového orgánu před EDPB by byly nouzovou kompetencí věc řešit vybaveny i „místní“ dozorové orgány.

EDPB by zůstal konzultativním fórem bez pravomoci vydávat závazná stanoviska.

d) soudní přezkum a soudní ochrana

LT PRES činí rozdíl mezi soudním přezkumem rozhodnutí dozorového orgánu a soudní ochranou subjektu údajů proti správci a zpracovateli.

U **soudního přezkumu** se přiklání i na základě předešlého jednání DAPIXu k tomu, aby soudní přezkum prováděly pouze soudy toho členského státu, ve kterém působí rozhodující dozorový orgán (tj. - v případech o které jde – „hlavní“ dozorový orgán), aby se předešlo zásadním ústavním i praktickým obtížím.

Proto má princip „blízkosti“ v tomto případě jasné limity. Vzhledem k určení příslušnosti dozorového orgánu i podle místa pobytu dotčeného subjektu údajů (které ale bude prakticky významné jen pro konzultace nebo pro pobočky ve stejném státě) tak může být (teoreticky) příslušným každý dozorový orgán, tj. také odpovídající soud v každém členském státě. V praxi ovšem bude rozhodující soudní příslušnost ve státě „hlavní provozovny“.

U **soudní ochrany** se ukazuje, že obecná pravidla pro soudní pravomoc (zejm. Brusel I) poskytují dostatečný základ pro soudní ochranu. Použitelnost Brusel I má vyjasnit recitál. Pokud soud obvyklého pobytu subjektu údajů nemá pravomoc nad správcem, který je žalován, výkon soudního opatření nebo uplatnění náhrady škody vyústí v rozsudek, který bude třeba vykonat v tom členském státě, kde má správce sídlo. To je také možné podle Brusel I.

(Praktický příklad: Španělská banka má v ČR dceřinou banku. Ta zpracovává údaje o českých zákaznících v ČR, ale podle instrukcí (doba uchování, rozsah uchovávaných informací apod.) ze španělské centrály. Pokud si český občan stěžuje na praxi dceřiné banky, může stížnost zaslat na ÚOOÚ. Ten může situaci prověřit za účelem orientace v případě, ale pokud jde o zpracování, o kterém bylo rozhodnuto v Madridu, musí případ postoupit španělskému dozorovému orgánu. Ten může požádat ÚOOÚ o další právní pomoc. Oba úřady mohou ustavit společný tým, ÚOOÚ může vybavit španělského inspektora českými pravomocemi. ÚOOÚ nebo španělský dozorový orgán mohou navrhnout nápravné opatření. To musí být diskutováno se všemi dotčenými dozorovými orgány (protože španělská banka může mít dceřinou banku také např. v Polsku a Maďarsku nebo pobočku v Portugalsku). Rozhodnutí přijímá španělský dozorový orgán, který musí o všem informovat ostatní dozorové orgány a co nejvíce zohlednit jejich názory. Pokud jiný dozorový orgán s rozhodnutím nesouhlasí, může věc eskalovat na EDPB, což je sdružení všech dozorových orgánů (po jednom hlase za členský stát), které vydá stanovisko. To je nezávazné (nicméně z hlediska argumentace např. před Soudním dvorem nemusí být věcně irelevantní), ale španělský dozorový orgán musí vysvětlit, proč se jím nehodlá řídit. Poté má jak španělská banka, tak český subjekt údajů, právo na soudní přezkum rozhodnutí španělského dozorového orgánu u španělského soudu.

Kromě toho může český subjekt osobních údajů žalovat českou dceřinou banku nebo španělskou mateřskou banku u českého soudu, výkon civilního rozhodnutí probíhá podle nařízení Brusel I.)

Otázky, které LT PRES klade, jsou i s názorem ČR uvedeny v přechozí části mandátu.

Dne 4. prosince 2013 k tématu vydala „předběžnou analýzu“ Právní služba Rady (nečíslovaný dokument). Zabývá se zejména tím, zda je navržený systém „jednoho kontaktního místa“ v souladu s povahou práva na ochranu osobních údajů jako práva základního. Své úvahy Právní služba Rady (CLS) vztahuje k článku 16 SFEU, článku 47 Charty EU o účinné ochraně před soudem a článku 52(3) Charty EU o respektu k lidskoprávní ochraně a standardům EÚLP a ESLP.

Proti navrženému systému koncentrace správního dozoru a přezkumu správních rozhodnutí v členském státě, kde je „hlavní provozovna“ správce osobních údajů, vznášejí CLS následující argumenty:

- subjekty údajů dotčené zpracováním dat mohou být po celé EU. Sice se mohou obrátit na své vnitrostátní dozorové orgány, ale efektivní nápravná opatření bude moci přijmout jen dozorový orgán státu, ve kterém je hlavní provozovna správce, jenž měl zpracováním ochranu osobních údajů porušit. Tato úprava je výhodná jen pro nadnárodní podniky, nikoli pro subjekty údajů.
- soudní přezkum takto přijatých správních rozhodnutí je opět možný jen ve státě hlavní provozovny, v němž „hlavní“ dozorový orgán rozhodnutí vydal. To opět vytváří nerovnováhu v neprospěch subjektu údajů.
- oba procesy (správní dozor, soudní přezkum) probíhají podle vnitrostátních pravidel příslušného členského státu, což opět zvyšuje náklady subjektu údajů a snižuje možnost domáhat se svých práv.

- vzhledem k tomu, že subjekt údajů může navíc chránit svá práva civilní žalobou u svého soudu, riziko paralelních řízení s protikladnými výsledky stále existuje. To navíc platí u dalších řízení trestních ve stejné věci, která regulována nejsou vůbec.

Závěrem CLS shrnuje, že celková komplexnost systému ochrany a obtížnost efektivní nápravy pro subjekt údajů neposkytuje dosti jasný a koherentní rámec, že řešení je příliš složité k použití a příliš drahé pro normální subjekty údajů. Tím se systém stává nepřiměřeným a vede k nedodržení práva na účinnou soudní ochranu podle čl. 47 Charty EU a článku 6 a 13 EÚLP.

Jako alternativu CLS nabízí přidělení pravomocí rozhodovat přeshraniční případy Evropské radě pro ochranu údajů (EDPB), což je dosud jen poradní těleso sdružující hlavy vnitrostátních dozorových orgánů. Opravné prostředky proti jeho rozhodnutí by podle čl. 263 SFEU bylo nutno uplatnit u Tribunálu EU.

K výše uvedeným bodům CLS zpravidla připojuje stručné odkazy na relevantní judikaturu ESLP a EU.

5) Pozice členských států:

Dosavadní diskuse na všech úrovních (Rada JHA, Coreper II, pracovní skupina DAPIX, jednání radů JHA) byly nekonkluzivní, včetně jednání COREPER II dne 3. prosince 2013. Velká většina států vítá, že se LT PRES rozhodlo NEusilovat o podrobnou shodu nad právním textem, tj. o částečný obecný přístup.

Některé členské státy (PL, NL, PT) prosazují silné kompetence „hlavního“ dozorového orgánu, přičemž u dalších je to také důsledek silné koncentrace sídel nadnárodních korporací na jejich území (IE, UK, LU). Tyto státy mají také tendenci odmítat, že by se pravomoc „místních“ dozorových orgánů zakládala i v případech, kdy jsou zpracovávány data „jejich“ subjektů údajů a prosazují jen procesní řešení jejich zapojení.

Naopak ve skupině prosazující větší blízkost rozhodování k subjektu údajů a odmítající výlučnou sankční pravomoc hlavního dozorového orgánu (s preferencí „místního“ dozorového orgánu) výrazněji vystupují zejména DE, ES, HU, DK, EE, AT, SK a SE (které chce pravomoci rozdělit podle toho, zda jsou správní povahy nebo se týkají stížnosti subjektu údajů. Ty první by dostal „hlavní“ dozorový orgán a ty druhé „místní“ dozorový orgán).

Druhé skupině států pomohlo nedávné ústní stanovisko Právní služby Rady, která připomenula problém nemožnosti soudního přezkumu pro subjekt údajů před vlastními soudy (otázka souladu s čl. 47 Charty EU) a vyjádřila obavy, že navržené řešení se sice hodí pro vnitřní trh, ale nikoli pro ochranu základních práv, protože subjekt údajů musí svá práva hájit u cizích soudů. Část členských států (např. BE) ovšem kritizuje, že Právní služba toto stanovisko oznámila pozdě, Komise s ním také nesouhlasí.

K otázce právně závazných rozhodnutí EDPB se ČS vyjadřovaly spíše opatrně s tím, že tuto variantu by bylo vhodné dále diskutovat (DE, HU, CY, FI, LU, ES). Tuto variantu spíše odmítá PT, naopak spíše ji (v zásadních případech) podporuje SK,

Zdrženlivou pozici a potřebu dalších jednání zastává FI.

Většina zemí stále nemůže akceptovat kompromis navrhovaný PRES. Některé z důvodu příliš slabých pravomocí hlavního dozorového orgánu, jiné naopak z důvodů příliš omezených kompetencí místních orgánů a nedostatečnou blízkostí rozhodování k subjektu údajů. Pro některé ČS by mohlo být východiskem posílení role EDPB (Evropského kolegia ochranu údajů). Na Radě PRES očekává politické rozhodnutí ministrů k výše uvedeným problémům. PRES předloží dokument v této podobě k politické diskuzi ministrům a pokusí se najít styčné body.

6) Finanční a rozpočtový dopad:

Jde o koncepční diskusi bez dopadu na státní rozpočet.

**Mandát pro delegaci Ministerstva spravedlnosti na neformální jednání
Rady pro justici a vnitřní věci
Atény, 23. ledna 2014**

Název bodu jednání:

Session III: Obecné nařízení k ochraně osobních údajů - předávání osobních údajů do třetích zemí

Dokument: *Discussion Paper International Transfers in the General Data Protection Regulation*

Cíl jednání:

Ministři jsou vyzváni odpovědět na tři otázky zabývající se věcnou působností předpisu a způsoby ochrany dat předávaných do třetích zemí.

Návrh vystoupení: Na zvážení

K otázce č. 1:

ČR může s tímto ustanovením souhlasit v duchu hledání kompromisu, zejména díky vyjasňujícím recitálům 20 a 21.

Je sice pravdou, že evropským občanům slibujeme více ochrany, než budeme schopni v praxi zajistit díky globalizované povaze informačních technologií. Na druhou stranu bychom neměli ukládat přísné požadavky na ochranu osobních údajů pouze podnikům v EU. Pokud jde o bod b), považujeme jej stále za poněkud nejasný a přivítali bychom přesnější znění.

K otázce č. 2:

Domníváme se, že již navržená pravidla pro výjimky z rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo z jiných „dostatečných záruk“ v zásadě dostačují. Máme nyní několik „systémových“ možností pro předání osobních údajů do třetích zemí - tedy rozhodnutí o odpovídající ochraně, závazná podniková pravidla, smluvní doložky, kodexy chování a certifikační mechanismy. Stále však bude řada situací, ve kterých budou výjimky potřebné.

I nyní zahrnují rozhodnutí o odpovídající ochraně jen tucet států světa. Podniková pravidla, smluvní doložky a jiné záruky vyžadují přípravu předem, a nehodí se na řešení urgentních situací, nepředpokládaných okolností nebo pro předání údajů do málo připraveného prostředí např. v některých rozvojových zemích. V řadě konkrétních případů, například při cestování do rozvojových zemí, při plnění smluvních povinností vůči subjektu údajů a podobně, musí existovat operativní možnost předání osobních údajů do zahraničí. Proto ČR není přesvědčena o potřebě zavádět v tomto ohledu další omezení.

K otázce č. 3:

ČR podporuje současný návrh Nařízení v tom, že pro mezinárodní transfery osobních údajů využívá také kodexy chování a certifikační mechanismy. ČR by byla připravena zvážit i další vhodné alternativní modely nebo varianty, pokud by byly navrženy, protože evropským podnikům a občanům by se v principu nemělo bránit ve využívání jakékoli vhodné cesty k účasti na globální digitální ekonomice.

Pozice CZ:

Pozice ČR vychází zejména ze schválené Rámcové pozice k Nařízení a ze schváleného mandátu na Radu JHA v červnu 2013.

EL PRES klade následující dotazy:

1.

Ministři jsou vyzváni, aby potvrdili, že Obecné nařízení se má vztahovat jak na zpracování osobních údajů v kontextu činností správce nebo zpracovatele usazeného v EU, tak na zpracování osobních údajů subjektů pobývajících v EU správcem, který není usazen v EU, pokud (a) správce nabízí (i zdarma) zboží nebo služby subjektům v EU, nebo (b) zpracování zahrnuje monitoring subjektů údajů v EU, pokud k jejich chování dochází v EU. (Článek 3)

Pozice ČR k vymezení územní působnosti podle čl. 3(2) Obecného nařízení je taková, že ČR nepovažuje Nařízení za efektivně vymahatelné vůči subjektům mimo EU. Na druhé straně je ČR se svou výhradou ve výrazné menšině a vynětí mimounijních subjektů z působnosti Nařízení by zároveň znamenalo znevýhodnění domácích subjektů na evropském trhu oproti např. USA. Proto ČR s tímto zněním v duchu kompromisu souhlasila již na červnové Radě JHA.

2.

Ministři jsou vyzváni, aby indikovali, jak má být zajištěna ochrana práv a svobod jednotlivců, pokud je předání osobních údajů do třetí země založeno na výjimkách z požadavků na dostatečnou ochranu.

Pozice ČR je taková, že „systémové“ tituly k předání osobních údajů (rozhodnutí o odpovídající ochraně, závazná podniková pravidla, smluvní doložky, kodexy chování a certifikační mechanismy) musí být doplněny výjimkami pro další situace, které budou v praxi nezdědka nastávat. Systémová řešení vyžadují ke svému použití značný čas a přípravu, nejsou vhodná pro řešení urgentních situací, nepředpokládáných okolností nebo pro předání údajů do málo připraveného prostředí např. v některých rozvojových zemích. Proto ČR nepodporuje další omezování výjimek umožňujících v ad hoc případech předat osobní údaje do třetích zemí.

3.

Ministři mají indikovat, zda jednotlivé způsoby předání osobních údajů do třetích zemí uvedené v návrhu Obecného nařízení (rozhodnutí o odpovídající ochraně, závazná podniková pravidla, smluvní doložky a výjimky) jsou dostatečné nebo zda by měly být zváženy další modely a varianty.

ČR je obecně skeptická k nutnosti výslovného zakotvení úpravy kodexů chování a certifikačních mechanismů pro správce a zpracovatele osobních údajů a nepodporuje je, neboť v případě poptávky mohou vzniknout i na tržním základě. Lze zároveň předpokládat, že tyto nařízením explicitně podporované mechanismy se stanou v důsledku neformálního tlaku na podniky záhy nutností, a tudíž i dalším nákladem, který může omezovat rozvoj inovací a konkurenceschopnost v porovnání s mimounijními zeměmi.

Většina ČS však uvedené instituty podporuje, ČR zde nemá reálnou možnost prosadit vypuštění úpravy. Zároveň je třeba uznat, že navrhovaná opatření jsou nepovinná. V další diskuzi pak lze prosazovat, aby subjekty přistoupivší na tyto mechanismy byly kompenzovány ulehčením od jiných povinností. Proto ČR s tímto řešením vyslovila souhlas již na červnové Radě JHA.

Popis problematiky:

Řecké předsednictví (EL PRES) předložilo krátký dokument o velmi důležitém a politicky citlivém tématu – ochraně osobních údajů v podmínkách globalizované výměny informací.

Internet a moderní IT technologie umožnily každému sdílet informace, včetně osobních údajů, v globálním měřítku. To přináší zásadní výzvy pro evropské standardy ochrany osobních údajů. Jako jeden z mnoha příkladů lze uvést zpravodajské způsoby sběru informací zveřejněné E. Snowdenem.

Vzniklou krizí důvěry v transatlantických vztazích řešila EU po celý rok 2013. V jeho závěru vydala Komise sdělení o obnovení důvěry v datových tocích mezi EU a USA, kde navrhuje zejm. různá zpřísnění a doplnění regulačního rámce a další kontroly dodržování dohodnutých pravidel.

Tato politická diskuse má přímý dopad na probíhající legislativní práce na „balíčku k ochraně osobních údajů“³⁰ zejména v tom, že zvýšila tlak na členské státy ze strany Komise a Evropského parlamentu, aby projednávání návrhů Komise co nejrychleji dokončily. EL PRES se v diskusním podkladu věnuje pouze návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů:

Předání do třetích zemí

- systém „odpovídající ochrany“

Návrh Obecného nařízení vychází z platné směrnice (95/46/ES, čl. 25 an.). Komise (a doposud i členské státy³¹) mohou přijmout rozhodnutí („adequacy decision“), že třetí země (území, sektor) poskytuje odpovídající ochranu osobním údajům. V takovém případě se předávání osobních údajů do této třetí země nekladou další překážky. Jde o velmi těžkopádný mechanismus (prozkoumání podmínek v různých zemích trvá i řadu letů, za necelých 20 let platnosti směrnice bylo přijato jen 13 rozhodnutí o odpovídající ochraně).

Jedním z rozhodnutí o odpovídající ochraně je i „Safe Harbour“ (Bezpečný přístav). Protože právní řád USA nebyl uznán jako poskytující odpovídající ochranu, docházelo kvůli obtížím při předávání údajů podle jiných titulů k ekonomickým ztrátám pro evropské i americké podniky. Komise tedy stanovila podmínky, ke kterým se americké společnosti přihlašují na dobrovolném základě a které jsou následně kontrolovány americkými úřady. Tím se pro „evropské osobní údaje“ vytváří „bezpečný přístav“ v USA. Po 13 letech existence je do tohoto mechanismu zapojeno cca 3 000 společností. Po odhaleních spojených s E. Snowdenem Komise připravila zpřísnění některých podmínek a bude po jejich implementaci provádět přezkum celého mechanismu.

Obecné nařízení má platná rozhodnutí o odpovídající ochraně učiněná podle směrnice 95/46/ES přejmout³².

Kromě „odpovídající ochrany“ znají předpisy o osobních údajích další způsoby předání osobních dat do třetích zemí:

- závazná podniková pravidla (BCRs, Binding Corporate Rules)

³⁰ V lednu 2012 Komise předložila balíček legislativních návrhů k ochraně údajů. Vedle návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (dále „Nařízení“), které má nahradit dosavadní směrnici č. 46 z roku 1995, je jeho součástí i návrh směrnice pro ochranu osobních údajů v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, která má nahradit rámcové rozhodnutí č. 977/2008/SVV.

³¹ podle Obecného nařízení bude role ČS oslabena na konzultaci s Komisí

³² s tím CZ nesouhlasí, protože požadavky Obecného nařízení budou daleko přísnější. Správci a zpracovatelé v EU tak budou muset plnit podstatně náročnější povinnosti, a přitom budou vystaveni konkurenci podnikatelů v jiných jurisdikcích (Ostrov Man, Jersey, Švýcarsko, Izrael, Kanada a další), které musely vyhovět pouze daleko méně náročným pravidlům směrnice z roku 1995. CZ proto navrhuje omezit čas platnosti starých rozhodnutí o odpovídající ochraně (např. 5 let od přijetí Obecného nařízení).

Pokud existují pravidla právně závazná pro celé podnikatelské uskupení, která jsou dodržována jednotlivými subjekty takového uskupení, a která splňují řadu podmínek, lze mezi těmito subjekty předávat osobní údaje i pokud je zpracovávají v různých třetích zemích. BCR musí schválit příslušný dozorový orgán (v ČR jde o ÚOOÚ).

- smluvní doložky

Mezi předávajícím a přijímajícím subjektem lze dohodnout standardní (Komisí připravené) nebo specifické (dozorovým orgánem schválené) smluvní doložky určující režim ochrany osobních údajů.

- další „dostatečné záruky“

Mezi další dostatečné záruky se řadí zejména schválené sektorové kodexy chování a certifikační mechanismy (blíže regulované v Obecném nařízení).

- ad hoc situace

Řadu praktických situací dále řeší výjimky umožňující předat osobní údaje do třetí země, třebaže neposkytuje odpovídající ochranu, nejsou dohodnuty smluvní doložky, kodexy chování ani jiné dostatečné záruky. Mezi tyto tituly patří zejména souhlas subjektu údajů, dále plnění smlouvy mezi správcem a subjektem údajů, veřejný zájem, ochrana právních zájmů, ochrana životních zájmů nějaké osoby, veřejné rejstříky a v omezených případech prosazení dalších legitimních zájmů správce.

V praxi budou tyto výjimky v řadě případů důležitější než systém „odpovídající ochrany“ a některé jiné nástroje.

Územní působnost nařízení

Nařízení se má vztahovat na zpracování osobních údajů v kontextu činností správce nebo zpracovatele usazeného v EU, což je standardní přístup. Dále se má Obecné nařízení vztahovat na zpracování osobních údajů subjektů pobývajících v EU správcem, který není usazen v EU, pokud:

- správce nabízí (i zdarma) zboží nebo služby subjektům v EU, nebo
- zpracování zahrnuje monitoring³³ subjektů údajů v EU, pokud k jejich chování dochází v EU.

K těmto tématům klade EL PRES tři otázky, jejich znění se uvádí u pozice ČR.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Vychází se zejména z jednání Rady JHA v červnu 2013:

³³ recitál 21 vysvětluje, že se tím rozumí „sledování“ jednotlivce na Internetu (návštěvy webových stránek, využívání služeb apod.) s využitím profilovacích technik (zájmy, hledaná slova, služby) zpravidla za účelem nabízení služeb nebo cílení reklam nebo předpovídání chování apod.

Otázka č. 1

Obecně lze očekávat spíše podporu současného návrhu Nařízení, včetně KOM. Zdrženlivou podporu (jako CZ) vyjadřuje NL.

Nesouhlasné stanovisko by mohlo zaujmout zejména UK.

Otázka č. 2

Lze očekávat diskusi mezi státy požadujícími větší úroveň „tvrdé“ ochrany (typicky FR, AT, PL, případně IT, také KOM) a státy zdůrazňujícími dopady v praxi, zejména na podnikatelský sektor (NL, IE, typicky též UK, SE). Pozice DE, zasaženého aférou PRISM, se vyvinula do „tvrdého“ požadavku uplatňovat určité požadavky ochrany dat v každém případě (tj. vlastně chránit subjekt údajů i před jeho vlastním souhlasem³⁴.) ES a IE možná navrhnou doprovodná opatření - osvětu a mezinárodní spolupráci.

Otázka č. 3

S novými návrhy může přijít zejména DE (nespokojeno s neefektivní praxí přijímání rozhodnutí o odpovídající ochraně, podporuje kodexy chování, certifikace a podobné příklady „regulované samoregulace“, povinnou registraci cizích společností v EU, chce také ochranu proti požadavkům cizích orgánů na získání dat³⁵), které klade stále větší důraz na „export“ evropských pravidel³⁶. , případně též UK, které dosud upravené způsoby předání do ciziny považuje spíše za výjimky a netají se podezřením, že v praxi budou výjimky využívány daleko více. ES může zmínit bezpečnost sítí pojatou ve formě sektorového rozhodnutí o odpovídající ochraně. NL možná požádá o právo EU a ČS omezit toky dat za hranice Unie z veřejných zájmů a o propracovanější úpravu cloudového zpracování.

IE (jako CZ) podporuje i roli pro kodexy chování a certifikace.

Řada států však bude spíše pasivně reagovat na případné návrhy.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

³⁴ CZ považuje takové požadavky za nerealistické (jak má cestovní kancelář prosadit odpovídající standardy v peruánských nebo zambijských dopravních a ubytovacích sektorech?).

³⁵ uvažuje o článku, který by upíral požadavkům (např. FBI nebo NSA) vykonatelnost v EU, pokud nejsou podány formou justiční spolupráce v trestních věcech. Do té míry lze s DE souhlasit, ovšem jádro problému je v tom, že data evropských zákazníků jsou zpracovávána globálně a že evropské orgány obvykle ani nepoznají, že americká IT společnost je poskytuje americkým státním orgánům. Zde DE přijatelné řešení nenabídlo.

³⁶ Lze podpořit DE kritiku, že nesouměřitelnost rozhodnutí o odpovídající ochraně v cizím státě a stále přísnějších pravidel v EU povede k forum shopping

**Mandát pro jednání paní ministryně na Radě pro
spravedlnost a vnitřní věci
Brusel, 4. března 2014**

Návrh bodu agendy:

**Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) [první čtení]
= orientační diskuze k některým otázkám**

Kód dokumentu:

6762/14 JAI 25

Návrh nařízení EP a Rady o ochraně jednotlivců s ohledem na zpracování osobních údajů a volný pohyb takových údajů (Obecné nařízení o ochraně osobních údajů) – Orientační diskuse o některých otázkách

Cíl projednávání:

Ministři mají v rámci orientační diskuse potvrdit svou podporu definici územní působnosti Obecného nařízení a projednat několik dalších dílčích pasáží předpisu.

Návrh vystoupení: podle jednotlivých bodů

Úvodní poděkování:

Ráda bych poděkovala řeckému Předsednictví za organizaci této orientační diskuse. Jde o velmi důležitou problematiku a je vidět, že řecké Předsednictví v této oblasti odvádí dobrou práci.

K územnímu rozsahu: NE / Na zvážení

Česká republika může potvrdit svou podporu navrženému textu. Na jednu stranu se obáváme, že nebudeme vždy moci vynutit evropská pravidla v zahraničí. Ale na druhou stranu nemůžeme mít na cizí podniky slabší požadavky než na podniky vlastní.

K mezinárodním transferům: ANO

Toto je velice důležitá kapitola, které musíme i ve světle obav z masového sledování evropských občanů věnovat dostatek pozornosti. V textu byla provedena řada změn,

kteří si zaslouží podrobnou diskusi expertů. Obecně se domníváme, že text se vyvíjí správným směrem.

Přesto nejsme přesvědčeni o dvou dílčích bodech:

Zaprvé je třeba posílit roli EDPB. Tento orgán, sdružující evropské úřady pro dohled nad ochranou údajů, by měl mít větší slovo při posuzování úrovně ochrany osobních údajů ve třetích zemích. To jsou komplexní úvahy, do kterých by se měly promítnout i praktické zkušenosti těchto orgánů. Vzhledem k obecné povaze, viditelnosti a významu této otázky zároveň nepovažujeme běžné komitologické postupy za adekvátní způsob projednání.

Zadruhé musíme více dbát jak na konkurenceschopnost evropských podniků, tak na ochranu soukromí našich občanů. Není možné, aby stará rozhodnutí o adekvátní ochraně ve třetích zemích platila neomezeně dlouho. Naše podniky budou muset plnit daleko náročnější povinnosti podle nového nařízení, takže by byly vůči podnikům z těchto třetích zemí v nevýhodě. Naši občané se navíc budou spoléhat, že pravidla v těchto zemích jsou podobná. Je proto nutné stanovit přechodné období, po kterém stará rozhodnutí o adekvátní ochraně ztratí platnost. Jinak nové nařízení podkopáváme.

Na zvážení v případě diskuze:

(k německému návrhu oznamovací povinnosti, pokud cizí právo ukládá přenos dat)

Část návrhu můžeme akceptovat. Není skutečně důvod, abychom přiznávali vykonatelnost zvláštním požadavkům třetího státu zpřístupnit data z EU. Ale experti by měli dále diskutovat ty případy, kdy by unijní předpisy a právo třetí země pravidelně zatěžovaly podniky protichůdnými požadavky.

K pseudonymizaci: ANO

U návrhů týkajících se pseudonymizace nesouhlasí Česká republika s úpravami článků o povinnostech správců. Celým smyslem úpravy pseudonymizace bylo podpořit „přístup založený na riziku“ a umožnit přesnější vyvážení povinností správců a zpracovatelů. Nyní se ovšem zřejmě i to nejslabší šifrování považuje za lepší ochranu údajů než pseudonymizace. Přestože je pseudonymizace definována poměrně přísně, stejně byla vypuštěna z článků 14a a 32. Navíc se zdá, že pseudonymizace ještě zpřísňuje povinnosti

podle článků 23 a 30, protože slovo „včetně“ k povinnostem přidává, místo aby poskytovalo alternativu. Nejsme přesvědčeni, že tento návrh dostojí očekáváním, které podnikatelský sektor spojuje s přístupem založeným na riziku.

K přenositelnosti údajů: Na zvážení

Můžeme souhlasit s návrhem úpravy přenositelnosti ve vztahu k soukromému sektoru v článku 18. Preferujeme také omezení tohoto práva na údaje, které poskytl subjekt údajů samotný.

Silně podporujeme odstavec 2a, nevidíme významný prostor pro přenositelnost údajů například ve státní správě.

K povinnostem správců a zpracovatelů: NE / Na zvážení

Domníváme se, že provedené změny odrážejí diskusi expertů a jdou správným směrem. Protože jsou zde však i nové návrhy, měli bychom expertům umožnit dále na textu pracovat.

K profilingu: Na zvážení

Česká republika je v tomto ohledu flexibilní. Umíme si představit zvláštní pravidla pro vytváření a používání profilů, která stále nabývá na významu. Ta ale nejsou zcela nezbytná a pravděpodobně dále zdrží finalizaci Obecného nařízení. Nejsme přesvědčeni, že by tato pravidla měla být tak přísná, jako pravidla o automatizovaném rozhodování. Nepochybně však potřebujeme, aby bylo zcela jasné a srozumitelné, která zpracování podléhají zvýšeným povinnostem a která nikoliv.

Popis problematiky:

EL PRES předkládá Radě k projednání dílčí pasáže Obecného nařízení o ochraně osobních údajů při dodržení zásady, že dokud není dohodnut celý text, není dohodnuta žádná jeho část. Většina (nikoli však všechny) relevantní pasáže byly po lednové neformální Radě SVV projednány experty. Nakonec EL PRES klade dílčí otázku k automatizovanému rozhodování.

Jednotlivé oblasti:

- A. EL PRES vyzývá Radu, aby **prodiskutovala, zda lze potvrdit obecnou podporu Rady** ohledně územní působnosti (Článek 3 odst. 2) podle Přílohy I

Podle článku 3(2) se má Obecné nařízení vztahovat (kromě zpracování v EU) na zpracování údajů osob sídlících v EU správcem nebo zpracovatelem mimo EU, pokud zpracování souvisí s (a) nabízením zboží a služeb (i zdarma) subjektům v EU nebo (b) monitorováním³⁷ takového jejich chování, jež se odehrává v EU.

Návrh **nebyl** od lednové neformální Rady upraven ani projednán s experty, jak mělo EL PRES přislíbit.

B. EL PRES žádá Radu, aby projednala, zda potvrzuje své porozumění o obecných principech ohledně pravidel mezinárodních přenosů (Kapitola V)

Kapitola V a související recitály obsahují celou řadu doposud neprojednaných úprav. Za zvláštní zmínku stojí zejména následující případy substantivního posunu textu:

- systematické oslabení názoru EDPB oproti Komisi při posuzování, zda třetí země chrání osobní údaje odpovídajícím způsobem (recitál 81 in fine, čl. 41 odst. 3, 3a, 5),
- nic neříkající definice mezinárodní organizace (čl. 4 odst. 21) nebo
- specifická úprava zákazu přenosu údajů do třetí země (čl. 44 odst. 5).

Návrh **nebyl** od lednové neformální Rady upraven ani projednán s experty, jak slíbilo EL PRES.

Proto podle žádosti Coreper II upravilo svou poptávku po ministrech, kteří mají kapitolu projednat a tím orientovat finalizační práci v Pracovní skupině DAPIX.

C. EL PRES žádá Radu, aby potvrdila, že Pracovní skupina DAPIX má pokračovat na základě dosavadního pokroku v následujících oblastech:

- a. pseudonymizaci
- b. přenositelnost údajů
- c. povinnosti správců a zpracovatelů

ad a)

Úprava pseudonymizace byla (po lednové neformální Radě) během EL PRES projednána experty, přesto se v návrhu EL PRES objevují nové či pochybné prvky (spíše zbytečné doplnění recitálu 23 in fine, nejasný osud definice pseudonymních údajů v čl. 4(2a) při současném zavedení definice pseudonymizace v čl. 4(3a)).

EL PRES navrhuje vyřešit rozpory mezi ČS ohledně účinků využití pseudonymizace (používaná zejména pro kalibraci povinností správce) takto:

- článek 14a, odst. 4, písm. b) – pseudonymizace již není uvedena jako příklad kompenzačního opatření umožňujícího neinformovat subjekt údajů
- článek 23 odst. 1 – pseudonymizace je uvedena jako pravděpodobně povinný prvek cílené ochrany osobních údajů (data protection by design and by default)
- článek 30 odst. 1 - pseudonymizace je uvedena jako pravděpodobně povinný prvek bezpečnosti zpracování
- článek 32 odst. 3 písm. a) – pseudonymizace již není uvedena jako příklad kompenzačního opatření umožňujícího neinformovat subjekt údajů v případě narušení bezpečnosti dat
- článek 38, odst. 1a písm. bb) – pseudonymizace je jednou z oblastí, které mohou rozpracovat kodexy chování

ad b)

³⁷ recitál 21 monitorování vysvětluje jako „stopování“ (tracking) na internetu pomocí profilování, zejména za účelem přijímání rozhodnutí o subjektu údajů nebo analýzy jeho osobních preferencí, chování a postojů

Úprava přenositelnosti dat byla (po lednové neformální Radě) během EL PRES projednána experty, přesto se v návrhu EL PRES objevují významné úpravy (recitály 51, 55 i samotný článek 18). Článek 18 má ostatně polovinu odstavců a další část textu v závorkách a není jasné, zda budou ponechány či vypuštěny. Proto se na základě jednání COREPER rozhodlo EL PRES o tomto návrhu vést pouze orientační diskusi s další diskusí expertů.

EL PRES odpovídá na poptávku části členských států novým odst. 2a, na poptávku jiných ČS pak zpochybněním omezení přenositelnosti na služby informační společnosti v odst. 1.

ad c)

Úprava povinností správců a zpracovatelů byla (po lednové neformální Radě) během EL PRES projednána experty v obecné rovině, přesto se v návrhu EL PRES objevují významné úpravy článku 26 (odstavce 2a – 2aa).

Tyto úpravy zčásti odpovídají výsledkům diskuse (zavedení nezávazných smluvních klauzulí pro úpravu vztahu mezi správcem a zpracovatelem), zčásti kreativně rozvádějí dílčí poptávku několika členských států (vyřešit vztahy mezi zpracovatelem a případným dalším subdodavatelem zpracování, což má odpovědět i na otázky zpracování v cloudu).

Naopak návrh EL PRES se nevěnuje otázkám reálné kontroly zpracovatele (IT gigant) ze strany správce (fyzická osoba, malý podnik apod.) a rozdělení odpovědnosti mezi jednotlivé povinné subjekty ponechává na smluvním vztahu.

D. EL PRES žádá Radu, aby **projednala**, zda se kromě úpravy automatizovaného rozhodování má doplnit i zvláštní úprava pro vytváření a používání profilů:

EL PRES se dříve pokusilo sloučit vytváření a používání profilů do úpravy automatizovaného rozhodování. Je pravdou, že vytváření profilů (např. za účelem adresování reklamy) je významným typem zpracování s netriviálními dopady. Je ovšem často používán i pro ochranu spotřebitele (např. pro detekci zneužívání platebních karet).

Výsledkem návrhů EL PRES byl bohužel zcela nesrozumitelný a nepřehledný chaos. Nyní EL PRES od návrhů opticky ustupuje (byť například stále omezuje profilování založené na citlivých údajích) a táže se ministrů, zda chtějí jít cestou rozšíření regulace na profilování jako takové (byť jeho součástí není automatizované rozhodování).

Pozice ČR:

A. územní působnost Obecného nařízení

ČR nepovažuje Obecné nařízení za efektivně vymahatelné vůči všem subjektům mimo EU, pokud nemají v EU postižitelné zájmy (pobočky apod.). Řada zejména méně viditelných subjektů ze třetích zemí (hotely v Asii apod.) z dosahu Obecného nařízení unikne. V tomto smyslu může být Obecné nařízení zavádějící, protože se na jeho ochranu budou evropští občané spoléhat. Na druhé straně je ČR se svou výhradou ve výrazné menšině a vynětí mimounijních subjektů z působnosti Nařízení by zároveň znamenalo znevýhodnění domácích subjektů na evropském trhu oproti jiným technologicky vyvinutým zemím.

Proto ČR s tímto zněním v duchu kompromisu souhlasila již na červnové Radě JHA v minulém roce. Ani další státy zpochybňující efektivitu vymáhání ve třetích zemích to zpravidla nevnímají jako důvod pro nesouhlas s návrhem. ČR může text podpořit.

Procedurálně – je možné, že jiné členské státy (DE, UK, DK, SE nebo další) vnesou námitku, že text nebyl po neformální lednové Radě projednán experty. Vzhledem k tomu, že si lze

představit další upřesnění textu (např. u pojmu monitorování), ČR nemá problém ani s pokračováním expertní diskuse; nebude prosazovat odsouhlasení textu i přes procedurální námitky.

B. mezinárodní přenosy (Kapitola V)

ČR je zařazením tohoto tématu překvapena, protože řada ustanovení (recitály 81, 82, 83, 87, 107, články 4(21), 41(2)(b), 41(3), 41(3a), 41(5), 44(1)(a)(h), 44(5) a 45(2)) obsahuje netriviální změny, které nebyly předmětem expertní diskuse a byly velmi obecně a nekonkrétně zmíněny jen neformální lednovou Radou.

CZ některé provedené změny vítá (například vlastní návrhy ohledně informování o rizicích ve třetí zemi), jiné ovšem odmítá (například systematické oslabování EDPB proti Komisi v otázce posuzování odpovídající ochrany dat třetími zeměmi).

CZ lituje, že nebyla příležitost k podrobné výměně názorů a případným úpravám textu na expertní úrovni. ČR se zároveň nedomnívá, že by expertní diskusi měli suplovat ministři, protože nejde o situaci, kdy by bylo nutné uzavřít politický kompromis nebo přijmout politické rozhodnutí k odblokování cesty vpřed. Vítá proto změnu pozice Předsednictví v tom, že dílčí otázky budou dále projednávat experti.

CZ dále nesouhlasí s časově neomezeným převzetím stávajících rozhodnutí o adekvátní ochraně³⁸ podle čl. 41(3a), protože jsou založena na podstatně slabším standardu platné směrnice. Pokud by měla platit bez omezení, dostanou se správci a zpracovatelé v EU do konkurenční nevýhody oproti správcům a zpracovatelům ze třetích zemí, které se nyní těší rozhodnutí o adekvátní ochraně. Občané budou uvedeni v omyl ohledně standardu ochrany, jakému se jejich údaje těší. Celkově neochota Komise přezkoumávat stará rozhodnutí vede k forum-shopping a podkopává celé Obecné nařízení.

U některých ustanovení (např. čl. 43(3)) není jasné, zda mají být zachována nebo vypuštěna.

CZ může akceptovat, že do textu článku 44 odst. 5 byla vložena specifická možnost zakázat předpisem EU nebo členského státu, z důležitých důvodů veřejného zájmu, přenos dat od správce či zpracovatele do třetí země nebo mezinárodní organizace. Této možnosti lze využít jen, pokud neposkytuje třetí země dostatečnou ochranu dat, a pokud chybí i další dostatečné záruky ochrany dat.

Pro domo:

V textu se naopak neobjevuje dřívější návrh DE³⁹ na zvláštní ustanovení inspirované aférou PRISM, podle kterého se (1) upírá vykonatelnost rozhodnutím třetího státu, jež vyžadují

³⁸ Návrh Obecného nařízení vychází z platné směrnice (95/46/ES, čl. 25 an.). Komise (a dopsud i členské státy) mohou přijmout rozhodnutí („adequacy decision“), že třetí země (území, sektor) poskytuje odpovídající ochranu osobním údajům. V takovém případě se předávání osobních údajů do této třetí země nekladou další překážky. Jde o velmi těžkopádný mechanismus (prozkoumání podmínek v různých zemích trvá i řadu letů, za necelých 20 let platnosti směrnice bylo přijato jen 13 rozhodnutí o odpovídající ochraně).

³⁹ Article 42a - Disclosures not authorised by Union law

1. No judgment of a court or tribunal and no decision of an administrative authority of a third country requiring a non-public controller or processor to disclose personal data shall be recognised or be enforceable in any manner, unless this is provided for by a mutual assistance treaty or an international agreement between the requesting third country and the Union or a Member State or other legal provisions at national or Union level.

zpřístupnění údajů od správce či zpracovatele, pokud není opřena o mezinárodní dohodu nebo odpovídající právo. Problematickou částí návrhu DE je (2, 3) povinnost správce či zpracovatele, který je takovému rozhodnutí vystaven, žádat po unijním orgánu ochrany údajů povolení k takovému přenosu, protože předmětné státy (např. USA) typicky zákonem ukládají správcům a zpracovatelům (jako je Google, Apple nebo Facebook) povinnost mlčenlivosti o takových požadavcích.

CZ může akceptovat první část návrhu, o druhé je nutná další diskuse s cílem vyhnout se protichůdným požadavkům na společnosti.

V textu se neobjevuje ani pozice DE ohledně toho, že rozhodnutí o Safe Harbour⁴⁰ by mělo být zvláště regulováno. KOM to považuje za standardní rozhodnutí o adekvátní ochraně. DE není vůbec spokojeno s kapitolou jako takovou.

CZ nevidí nutnost úplné změny přístupu, přestože ty instrumenty, které se tváří jako hlavní (rozhodnutí o adekvátní ochraně) budou mít ve skutečnosti jen dílčí dopad jako doposud.

C. dílčí oblasti:

V těchto oblastech EL PRES vyzývá ministry k potvrzení, že Pracovní skupina DAPIX má na základě dosud dosaženého pokroku dále pracovat na těchto oblastech:

a. pseudonymizace

ČR předpokládá, že bude v článku 4 vypuštěna definice „pseudonymních údajů“ v odst. 2a a nahradí ji definice „pseudonymizace“ v odst. 3a, jisté to ovšem není. Proti poměrně přísným definicím nemá ČR zásadní námitky a může s nimi souhlasit.

Naopak ČR nesouhlasí s tím, že EL PRES provedlo v člancích o povinnostech správců a zpracovatelů (14a, 23, 30, 32) systematicky volby vedoucí ke zpřísnění těchto povinností. To je v rozporu s přístupem orientovaným na riziko a s původním úmyslem využít pseudonymizaci ke kalibraci povinností správců. Současný návrh opouští přístup orientovaný na riziko (jakékoli šifrování se považuje za bezpečnější než pseudonymizace) a povinnosti

-
2. Where a judgment of a court or tribunal or a decision of an administrative authority of a third country requests a non-public controller or processor to disclose personal data, the controller or processor and, if any, the controller's representative, shall notify the supervisory authority of the request without undue delay and must obtain prior authorisation for the transfer by the supervisory authority in accordance with point (i) of Article 44 (1).
 3. The supervisory authority shall inform the competent national authority of the request. The controller or processor shall also inform the data subject of the request and of the authorisation by the supervisory authority.
 4. Paragraphs (2) and (3) shall not apply to the disclosure of personal data for the purpose of investigation, detection or prosecution of criminal offences or the execution of criminal penalties.

⁴⁰ Jedním z rozhodnutí o odpovídající ochraně je i „Safe Harbour“ (Bezpečný přístav). Protože právní řád USA nebyl uznán jako poskytující odpovídající ochranu, docházelo kvůli obtížím při předávání údajů podle jiných titulů k ekonomickým ztrátám pro evropské i americké podniky. Komise tedy stanovila podmínky, ke kterým se americké společnosti přihlašují na dobrovolném základě a které jsou následně kontrolovány americkými úřady. Tím se pro „evropské osobní údaje“ vytváří „bezpečný přístav“ v USA. Po 13 letech existence je do tohoto mechanismu zapojeno cca 3 000 společností. Po odhaleních spojených s E. Snowdenem Komise připravila zpřísnění některých podmínek a bude po jejich implementaci provádět přezkum celého mechanismu.

správce a zpracovatelů jen zvyšuje. To neodpovídá záměru EL PRES (str. 5) podpořit pseudonymizaci jako jeden z nejdůležitějších způsobů ochrany dat.

Bude-li vedena konkrétní diskuse, ČR požaduje:

- uvést pseudonymizaci výslovně jako příklad kompenzační povinnosti do článku 14a, odst. 4, písm. b) a článku 32 odst. 3 písm. a)
- v článku 23 odst. 1 a článku 30 odst. 1 místo „including“ uvést „such as“, aby se z nejasné povinnosti stala jasná možnost alternativního splnění.

b. přenositelnost

ČR nemá zásadní námitky proti upřesněním v recitálech (které považuje za zbytečně mnohomluvné) ani v článku 18. Tato pasáž se ostatně v dosavadních diskusích vedených EL PRES zdála jako nejméně kontroverzní.

ČR vnímá dosavadní text článku 18 jako nejistý, protože klíčový odst. 2a je uveden v závorkách a jeho další osud není jasný, přestože EL PRES chce diskutovat o přenositelnosti údajů jen v soukromém sektoru. Proto ČR vítá, že se EL PRES rozhodlo o tomto návrhu vést pouze orientační diskusi s další diskusí expertů.

ČR v zásadě může návrh na přenositelnost v soukromém sektoru akceptovat, preferuje jeho omezení na on-line služby na základě souhlasu a smlouvy. Preferuje omezení na služby informační společnosti a zejména omezení na data, která poskytl samotný subjekt údajů (např. vlastní příspěvky na sociální sítě). Přenositelná by neměla být data, která představují přidanou hodnotu ze strany správce či zpracovatele (informace o oblíbených tématech, frekvenci připojení, apod.), protože by to mohlo narušovat ekonomické modely těchto služeb.

Ohledně odstavce 2a ČR silně podporuje, aby bylo právo na přenositelnost údajů omezeno na ta zpracování, která jsou založena na souhlasu nebo smlouvě. ČR nesouhlasí s tím, aby se toto právo rozšířilo i na zpracování založená na zákoně, veřejném zájmu nebo legitimním zájmu (což může mít poměrně dramatické důsledky nejen pro přímý marketing, ale zejména pro státní správu – kupř. katastry nemovitostí, rejstříky - i plnění dalších zákonných povinností).

c. povinnosti správce a zpracovatele

Skeptickou pozici ČR k samotné existenci institutu zpracovatele, zejména pochybnost o závažných důvodech pro jeho zachování, žádné jiné členské státy nesdílí, přestože ji uplatňuje více než rok. Ani EL PRES na ni specificky nereflexuje.

Návrhy dílčích změn v článku 26 považuje ČR za v zásadě odpovídající výsledkům expertní diskuse. Ustanovení odst. 2a a 2aa přináší výslovnou regulaci „sub-zpracovatelů“, což bude mít význam pro cloudová zpracování, přestože je zde patrně stále potenciál pro otázky.

ČR vítá, že standartní smluvní klauzule jsou podle odst. 2ab nepovinné. Expertní diskusi bude zřejmě dále nutné vést ohledně dělby odpovědnosti mezi jednotlivé povinné subjekty (kdy např. zpracovatelem je velká společnost jako Facebook, zatímco správcem fyzická osoba).

Protože ministři by neměli provádět draftování zcela nových textů, oceňuje ČR, že budou jen schvalovat směr, kterým se návrh ubírá s tím, že je možno provádět další korekce na expertní úrovni. To může podpořit.

D. zvláštní regulace profilování

Zásadním požadavkem ČR je jasnost a srozumitelnost úpravy.

K samotné otázce, zda je vhodná zvláštní regulace profilování, je ČR v zásadě flexibilní. Je pravdou, že profilování nabývá na významu. ČR si proto může představit například postupně zpříšňované povinnosti pro profilování, používání personalizovaného profilu a pro automatizované rozhodování, což by bylo věcí další expertní diskuse. Vzhledem k opakovanému přání PRES a KOM dospět rychle k finalizaci textu Obecného nařízení však nehodlá ČR zvláštní úpravu profilování prosazovat, byť nebude takové případné poptávce ostatních členských států bránit.

Pozice členských států, EK, GS Rady (vč. právní služby), EP:

Poslední jednání k této problematice proběhlo dne 27. února 2014 na COREPER II:

Většina ČS měla problém s formulací otázek, které neodpovídají orientační diskuzi, ale spíše vyzývají ministry k vyjádření obecného souhlasu nebo podpory návrhů. Zejména v souvislosti s mezinárodním předáváním údajů bylo poukazováno na absenci expertní diskuse. U pseudonymizace a přenositelnosti údajů část ČS podpořila obecné směřování, přesto však vyjádřily neochotu témata uzavřít. U profilování se část ČS vyjádřila proti doplnění specifické úpravy, jiné naopak požadovaly zvláštní pravidla pro tento druh zpracování. PRES uzavřelo, že zohlední výhrady ČS a vydalo revidovanou verzi dokumentu, kde oslabilo požadavek souhlasu ministrů na požadavek projednání, případně potvrzení podpory (územní rozsah).

Hlavní věcné i procedurální výhrady (u D pozice) členských států k jednotlivým pasážím:

A – územní působnost: AT (neprojednáno experty) + SE + DK + EE + UK

B – mezinárodní transfery: PL (doplnit EDPB), AT (neprojednáno experty) + IT + SE + DK + EE + UK + DE + RO + IE + SI + SK + MT + CY

C - pseudonymizace: PL (více risk-based), LU (dále diskutovat) + UK + RO + SI + MT

- přenositelnost: LU (dále diskutovat) + UK + RO + FR + SI + SK + MT

- povinnosti správce a zpracovatele: LU (dále diskutovat) + UK + SI + MT

D - pro úpravu profilování: LV, DE, MT

- proti úpravě profilování: IT, ES, LU, IE, FR

Konkrétně:

PRES cílem PRES je mít na Radě orientační diskuzi k několika tématům. Prvním z nich jsou mezinárodní předávání údajů a s tím spojený teritoriální rozsah nařízení. Diskuze k těmto tématům proběhla na neformální Radě v Aténách 23. 1., kde ministři vyjádřili podporu návrhům PRES, byli by rádi, pokud by ministři na Radě mohli vyjádřit obecný souhlas. Dále jde o vybraná témata (pseudonymizace, přenositelnost údajů, vztahy správce a zpracovatel) u kterých by uvítali obecnou podporu. Posledním bodem by byla orientační diskuze o profilování, kde by se delegace měli vyjádřit, zda by chtěli specifickou úpravu pro profilování. V návrhu EK je profilování součástí automatizovaného zpracování (jako v současné směrnici) **EK** oceňuje práci odvedenou EL PRES a vítá, že v přílohách je text, který umožňuje lepší orientaci.

Ohledně mezinárodních předávání připomenuli, že ministři na neformální Radě vyjádřili

souhlas ohledně rozsahu. Myslí si, že současná struktura/architektura nevyklučuje do budoucna možnost využití i nové modely. Jsou připraveni tyto nové modely diskutovat. Vítají i pseudonymizaci. Profilování je politicky důležité a citlivé téma. Podporují mít podobnou formulaci jako ve směrnici (není třeba mluvit o rozhodnutích). Cílem je neblokovat do budoucna vývoj internetu, což by se mohlo stát, pokud bychom měli specifický článek.

PL podpora PRES, doplnili by i závěry ER, které mluví o včasném přijetí balíčku na ochranu údajů.

Na jednotlivé otázky mohou odpovědět pozitivně. Mají jen drobné připomínky např. u mezinárodního předávání by chtěli doplnit roli EDPB a pseudonymizaci by chtěli uvést jako příklad přístupu založeném na riziku.

HU cílem, jak je uvedeno v dokumentu a jak zmínilo i PRES je orientační diskuze o vybraných tématech. Formulace otázek na s. 8 však vyzývá k obecnému schválení, schválení nebo podpoře konkrétního textu. Měli bychom tedy sladit cíl se zněním dotazů.

AT podobně jako HU má problém se zněním otázek a otázky A a B nebyly projednány na technické úrovni, jak bylo dohodnuto na neformální Radě.

IT souhlasí s teritoriálním rozsahem, vyjadřují obecnou podporu směru kapitoly V (mezinárodní předávání) a vybraných témat kapitol I-IV, přesto si myslí, že je zde potřeba pokračovat v expertní diskusi (např. doplnění elementů do rozhodnutí o přiměřenosti). Ohledně profilování nepodporují specifickou úpravu.

SE má problém s formulací otázek. U A a B je potřeba diskuze na expertní úrovni. U vybraných témat kapitol I-IV by bylo vhodné doplnit otázky, které by umožnili ministrům rozhodnutí o směřování dalších diskuzí.

DK, EE chtějí upravit otázky a připomenuli, že některé úpravy nebyly diskutovány na expertní úrovni.

LV požadavek úpravy otázek, u vybraných témat kapitol I-IV podporují současné směřování návrhů. Podporili by doplnění definice profilování.

CZ na Radě má jít o orientační diskusi, proto je nutné upravit dotazy. Podporujeme další expertní diskusi, problémy máme zejména s mezinárodním předáváním údajů a pseudonymizací.

NL podporují, aby na Radě proběhla diskuze o politickém směřování, ale nechtějí mluvit o schválení. Uvítali by roadmap pro další postupu po Radě. Vítají čl. 44/5 v kapitole V.

PT cílem jednání na Radě bude debata ne schválení. Přesto mohou podpořit obecné směřování všech zmiňovaných témat. Drobné připomínky mají k přenositelnosti údajů.

ES uvítali by spíše orientační diskusi. Ohledně profilování se jim více líbil text navržený za IE PRES

DE souhlasí s předřečníky ohledně nutnosti úpravy postupu (má jít o orientační debatu). Obecné podpora směřování k teritoriálnímu rozsahu a otázce přenositelnosti údajů. Mají problém s druhou přílohou, která nebyla prodiskutována na expertní úrovni, chtěli by do diskuzí k této kapitole zahrnout Safe Harbour a také se jim zdá, že požadavky na třetí státy nezohledňují technologie. U profilování podporují specifickou úpravu (nejen v rámci automatizovaného zpracování).

UK otázky by měly být otevřenější a měli by zajistit politické směřování. Neměli bychom zde mít technické detaily. K otázkám A a B požadují expertní diskusi. U C podporují dosažený pokrok, přesto je nutné ještě pokračovat.

LU podpora PL ohledně doplnění závěrů ER (dokončení jednotného digitálního trhu včetně balíčku do roku 2015). Na otázky A a B odpovídají ANO (byla zde shoda v Aténách), u C je ještě třeba expertní diskuze, je nutné zajistit technologickou neutralitu. Profilování nechtějí specificky upravovat (omezilo by to rozvoj internetu).

RO souhlasí, že cílem Rady má být politická diskuze, ne částečný obecný přístup. Odpověď na A ANO, k B a C je potřeba další diskuze

IE souhlasí s teritoriálním rozsahem, ohledně B mohou vyjádřit obecnou podporu, je však ještě třeba diskutovat specifické dohody a kodexy chování. Pseudonymizaci podporují, u přenositelnosti údajů musíme diskutovat čl. 18. Nechtějí specifikou úpravu profilování.

FR uznávají pokrok. Souhlasí s hlavními principy pro mezinárodní předávání údajů. U pseudonymizace a přenositelnosti by měla Rada přijmout politická vodítka. U profilování nepodporují specifickou úpravu.

SI navrhuje přeformulovat dotazy B a C – mělo by jít o zprávu o pokroku. Nejsme však daleko od dohody.

SK Rada by měla určit další směřování diskuze, dotaz A je pro ně OK, k B je třeba další diskuze. U C vítají definice pseudonymizace a chtěli by vyjasnit na jaké subjekty se bude vztahovat přenositelnost údajů.

MT podpora otázek A a D (zde preferují první variantu), u B a C podporují směřování, ale je nutná další diskuze

CY podpora PRES ohledně A, u dotazu C a D by mělo jít o rozhodnutí o politickém směřování, u B chtějí další expertní diskuzi.

EK na základě procedurálních výhradám si myslí, že by v textu měl být jasně reflektován pokrok dosažený během EL PRES. Jsou zde velká očekávání od internetového sektoru a dalších, navíc EP přijme zprávu k balíčku na plenárním jednání. Měli bychom vyslat také jasný signál.

PRES uzavřelo, že zazněly některé obavy ze strany ČS, pokusí se je zohlednit. Potvrdilo, že na Radě půjde o orientační diskuzi a na základě výsledku se pokusí vytvořit roadmap.

Pro domo: EL PRES po jednání slíbilo, že se pokusí ve světle diskuze na CRP přepracovat dotazy, tak aby umožnili orientační diskuzi ministrů na Radě, jak je uvedeno v programu.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Název bodu agendy:

Trestněprávní směrnice o ochraně osobních údajů – současný stav

Dokument: 6799/14 JAI 108

Cíl projednávání:

Předsednictví bude informovat ministry o postupu vyjednávání.

Návrh vystoupení: Na zvážení JEN v případě diskuze

Ráda bych poděkovala Předsednictví za informaci o současném stavu. Jasně se ukazuje, že toto i předchozí Předsednictví odvedly hodně dobré práce.

Přesto bych ráda znovu zdůraznila dvě zásadní obavy, které sdílíme s některými dalšími členskými státy.

Zaprvé, článek 60 nezpochybňuje pouze dvoustranné smlouvy uzavřené členskými státy, ale i mnohostranné úmluvy dojednané v rámci OSN, Rady Evropy a dalších organizací. Česká republika přirozeně pochybuje o tom, že všechny takové dohody mohou být v praxi renegociovány a nemá žádný zájem na oslabení právního rámce pro potírání mezinárodního zločinu.

Zadruhé, směrnice by se neměla vztahovat na čistě vnitrostátní zpracování osobních údajů. Evropská pravidla se mají vztahovat na justiční a policejní „spolupráci“, nikoli na justiční a policejní „práci“. To není v souladu se zásadou subsidiarity. Kompromisní řešení by se hledala lépe, kdyby nebyly členské státy nuceny chránit celé své systémy trestního práva. Navíc volání po „jednotné úpravě“ není příliš přesvědčivé, pokud i návrh Komise ponechává řadu dílčích specifických evropských předpisů o ochraně dat nadále v platnosti. Ani podle této směrnice tedy nezavádíme jednotný soubor pravidel. Česká republika sice předpokládá, že řadu ustanovení směrnice promítne i na vnitrostátní zpracování, ale chceme mít flexibilitu v případě, že bude nutná zvláštní úprava.

Pozice ČR:

ČR se domnívá, že EL PRES v tomto výčtu vystihlo většinu zásadních změn návrhu Směrnice o ochraně osobních údajů v trestní justiční a policejní spolupráci (dále též „Trestněprávní směrnice“) i většinu zásadních problematických bodů.

Obecně hodnotí ČR návrh Trestněprávní směrnice nadále jako předčasný; Trestněprávní směrnice byla navržena v lednu 2012, tj. zhruba po roce používání předchozího rámcového rozhodnutí z roku 2008. Komise ani neprovedla vyhodnocení rámcového rozhodnutí na

základě výstupů z praxe, zejména protože zkušeností bylo pomálu. Nenavrhla ani sjednocení dalších dílčích předpisů o ochraně údajů z bývalého třetího pilíře.

Vzhledem ke komplexní povaze instrumentu, jeho nepřímému, ale zásadnímu vlivu na trestní řízení, i vzhledem k tomu, že se předchozí předpis o ochraně osobních údajů v této oblasti (tj. rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV) připravoval zhruba pět let, nedomnívá se ČR, že uspěchané uzavření projednávání za každou cenu by představovalo správný a odpovědný postup. Proto ČR příznivě hodnotí, že zpráva Předsednictví neobsahuje žádné explicitní lhůty pro ukončení legislativních prací (byť je EL PRES pod velkým tlakem EP a KOM).

Pro ČR je nadále podstatné, aby se Trestněprávní směrnice nevztahovala na čistě vnitrostátní zpracování (právo EU hovoří o justiční trestní a policejní spolupráci, nikoli „práci“). To neznámá, že by ČR měla v úmyslu používat vždy dvojí soubor pravidel pro ochranu údajů podle toho, zda byly získány vnitrostátně nebo z EU, ale že v diverzitě vnitrostátních zpracování může být nezřídka zapotřebí upravit nějaký prvek odchylně (typicky předání do třetí země). K argumentům o jednotném souboru pravidel lze poznamenat tolik, že Trestněprávní směrnice selhává i v tomto ohledu a ponechává nadále v platnosti (článek 59) různé dílčí předpisy o ochraně osobních údajů v různých instrumentech oblasti SVV s tím, že Komise může po pěti letech navrhnout změnu tohoto stavu (článek 61). Jinými slovy, sjednocení mají podléhat předpisy ČS, nikoli předpisy EU.

Je dále nezbytné, aby se článek 60 nijak nedotýkal již sjednaných mezinárodních smluv. Tyto dva faktory totiž ve vzájemném působení umožňují ČR zajišťovat efektivní mezinárodní spolupráci. Je nepřijatelné vystavovat již tak složitou mezinárodní spolupráci riziku, že za několik let nějaký orgán označí nějakou smlouvu (které se někdy datují již z počátku dvacátého století) za nekompatibilní, případně vytvářet tímto způsobem další cestu k formálnímu napadání důkazů opatřených cestou mezinárodní spolupráce. Již platné rámcové rozhodnutí obsahuje ustanovení čl. 26(1), které výslovně vylučuje přezkum existujících smluv; není důvod jej nepřevzít.

ČR vítá vypuštění různých nedomyšlených návrhů Komise i další dílčí provedené změny. K textu návrhu nadále uplatňuje řadu konkrétních a konstruktivních připomínek ve většině uvedených oblastí a je připravena na jejich další projednávání.

Popis problematiky:

EL PRES podává (ze svého pohledu) informaci o dosavadním průběhu projednávání Trestněprávní směrnice.

Úvodem EL PRES drží pozici, že článek 16(2) SFEU zakládá kompetenci EU upravit nejen policejní a trestní justiční *spolupráci*, ale také čistě vnitrostátní činnosti policie a trestní justice (tj. zpracování osobních údajů při těchto činnostech).

Dále EL PRES přiznává, že většina práce na „data protection package“ je věnována návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, ze kterého se dílčí úpravy přebírají do Trestněprávní směrnice.

Hlavní kroky EL PRES shrnuje takto:

Potřeba a rozsah

Trestněprávní směrnice se od platného rámcového rozhodnutí liší zejména v tom, že se nemá vztahovat jen na přeshraniční výměnu informací (třeba EAW) a zpracování údajů z evropských databází (třeba Eurodac), ale **také na všechny čistě vnitrostátní činnosti policie a trestní**

justice. EL PRES se kromě své interpretace článku 16(2) opírá o zvláštní argument, že pro vnitrostátní orgány není vždy jednoduché poznat, jestli předávají údaje vnitrostátně nebo přes hranice.

EL PRES přiznává, že část států má výhrady k návrhu Trestněprávní směrnice i k zahrnutí vnitrostátních zpracování.

Část států také požaduje, aby se další „policejní“ typy zpracování, jako je udržování veřejného pořádku, přenesly z úpravy Obecného nařízení do úpravy Trestněprávní směrnice z důvodu zjednodušení úpravy. Tu návrh zatím nepřináší a rozšiřuje se jen na „udržování veřejného pořádku s účelem prevence a potírání trestné činnosti“.

Sladění s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů vidí EL PRES v tom, že panuje značná shoda na převzetí některých řešení (definice, práva subjektů údajů, některé povinnosti správců apod.) z Obecného nařízení.

Ukládání specifických podmínek je dílčí řešení, které překlápí vnitrostátní omezení do formy závazku přijímajícího orgánu, kterému jsou osobní údaje poskytovány. To by mělo usnadnit politickou dohodu v tom, že státy s přísnějšími předpisy nemusí trvat na zavedení svých pravidel pro ostatní.

Odstranění preskriptivních požadavků je vznešený název pro vypuštění těch nejradikálnějších nápadů Komise z textu (např. článek 5 rozlišující kategorie osobních údajů podle vysvětlení Komise vyžadoval, aby vyšetřovatel pravidelně procházel videozáznam činu a vymazával z něj svědky, kteří si na nic nevzpomněli nebo nic neviděli apod.). Z pověřence ochrany údajů byl učiněn nepovinný institut.

Další přizpůsobení zmiňují dílčí probíhající diskuse:

Některé ČS požadují doplnit pravidla zákonnosti zpracování podle čl. 7 o souhlas a nezačínat úpravu citlivých údajů (čl. 8) zákazem s výjimkami, ale povolením s podmínkami.

Některé delegace usilují o další úpravy práv subjektu údajů na přístup včetně procesního kontextu.

Předání dat do třetí země je nově podmíněno souhlasem toho členského státu, který je původně poskytl. Definovat se má „mezinárodní organizace“ (potíže s Interpolem) a případné další účely zpracování předaných údajů (např. správní účely).

Článek 60 vyžadující uvedení platných smluv (o extradici, o justiční spolupráci v trestních věcech, o policejní spolupráci) do souladu s Trestněprávní směrnicí stále přes odpor řady ČS zůstává, EL PRES vidí kompromis v tom, že již neobsahuje časový limit, a patrně i v tom, že se bude mluvit jen o „bilaterálních“ smlouvách (přestože mezi ně reálně patří např. všechny trestněprávní úmluvy OSN).

EL PRES se prý dále bude snažit smířit pozice členských států s Chartou EU a Smlouvami, při zajištění účinného vymáhání práva.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Komise je předkladatelem návrhu.

Většina členských států uplatňuje vůči návrhu konkrétní připomínky (v poslední verzi dokumentu je uvedeno cca 170 dílčích pozic, často zastávaných více než jedním státem). Například zahrnutí čistě vnitrostátního zpracování nebo zpochybnění doposud platných smluv oponuje kromě ČR řada dalších států.

Podkladový dokument o stavu jednání byl krátce projednán na COREPER II dne 27. února 2014:

Předsednictví představilo základní body zprávy. Směrnice má nahradit stávající rámcové rozhodnutí a podle návrhu by se měla vztahovat i na zpracování údajů na národní úrovni. U rozsahu byl do směrnice s jistými omezeními doplněn veřejný pořádek, diskutovala se i otázka doplnění souhlasu subjektu se zpracováním údajů, na základě diskuse o nařízení bylo navrženo, aby inspektor ochrany údajů byl nepovinný. Probrána byla i kapitola o mezinárodním předávání údajů a otázka předchozího souhlasu. Ohledně bilaterálních smluv vypustili lhůtu, ale ponechali povinnost renegotiovat dohody, které nebudou v souladu s EU acquis.

EK vítá pokrok, návrh je součástí balíčku a doufají v brzké schválení.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený dokument nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

**Mandát pro jednání paní ministryně na Radě pro
spravedlnost a vnitřní věci
Lucemburk, 6. června 2014**

Návrh bodu agendy:

Obecné nařízení k ochraně osobních údajů

- částečný obecný přístup k mezinárodnímu předávání osobních údajů (Kapitola V a další)
- orientační diskuse k mechanismu jednoho kontaktního místa (one-stop shop)

Dokument:

Návrh nařízení EP a Rady o ochraně jednotlivců s ohledem na zpracování osobních údajů a volný pohyb takových údajů (= Obecné nařízení o ochraně osobních údajů)
– Částečný obecný přístup / Orientační diskuse o některých otázkách

Cíl projednávání:

Ministři mají v souvislosti s přípravou Obecného nařízení o ochraně osobních údajů:

- zaujmout podmíněný částečný obecný přístup ohledně předání dat do třetích zemí (zejména Kapitola V), a
- v rámci orientační diskuse potvrdit svou podporu zvolenému modelu jednoho kontaktního místa (= one-stop shop).

Návrh vystoupení: podle jednotlivých bodů

Úvodní poděkování:

Ráda bych poděkovala řeckému Předsednictví za organizaci této diskuse. Jde o velmi důležitou problematiku a je vidět, že řecké Předsednictví v této oblasti odvádí dobrou práci.

K návrhu částečného obecného přístupu: ANO

Česká republika považuje za nezbytný předpoklad dohody, že budou respektovány tři omezující podmínky, které pro tento částečný obecný přístup Předsednictví stanovilo. Za těchto podmínek může Česká republika v rámci úsilí o kompromisní řešení potvrdit svou podporu navrženému textu Kapitoly V a dalších souvisejících článků.

Nebyla přijata řada našich návrhů, které považujeme za důležité, a bude-li to třeba, jsme připraveni se k těmto dílčím požadavkům vrátit. Naopak jsou v návrhu prvky, se kterými souhlasíme jen s obtížemi. Přesto se domníváme, že Předsednictví představilo v zásadě vyvážený kompromis, který respektuje stanoviska velké většiny členských států. ČR by ovšem nemohla souhlasit s dalším zpřísněním těchto pravidel.

Pokud jde o poslední změny článku 42 odstavec 2, dáváme přednost předchozímu textu Předsednictví. Zejména nesouhlasíme s úpravou písmene oa), které nyní hovoří o „vynutitelném“ nástroji. To je zcela nesrozumitelné. Není jasné, zda mají mít mezinárodní smlouvy vždy doložku o řešení sporů cestou Mezinárodního soudu, nebo rozhodčí doložku, nebo zda mají přímo poskytovat jednotlivcům práva vynutitelná před národními soudy. Všechny tyto varianty příliš omezují praktické použití. Navrhujeme proto slovo „vynutitelný“ (*enforceable*) vypustit a vycházet z toho, že jde o závazné smlouvy a že proto platí, že *pacta sunt servanda*. V duchu kompromisu pak můžeme souhlasit s ostatními úpravami tohoto článku i celé kapitoly V.

K německému návrhu článku 42a: Na zvážení v případě konkrétní diskuse

Část návrhu můžeme akceptovat. Není skutečně důvod, abychom přiznávali vykonatelnost zvláštním požadavkům třetího státu zpřístupnit data z EU. Ale experti by měli dále diskutovat nad úpravou těch případů, kdy by unijní předpisy a právo třetí země zatěžovaly podniky protichůdnými požadavky.

K mechanismu jednotného kontaktního místa (one-stop shop): NE / Na zvážení

Domníváme se, že všechny modely, které byly v této věci navrženy, mají své silné i své slabé stránky. Opravdu není jednoduché vytvořit efektivní a pružný systém, který bude schopen vyřešit velmi různé případy na soudní i správní rovině, zároveň bude pečlivě chránit základní práva evropských občanů a současně bude předvídatelný pro podniky a snadno použitelný pro úřady na ochranu osobních údajů. Budou nutné určité rozumné kompromisy.

Ale abych odpověděla na otázku Předsednictví, Česká republika může přijmout nastíněné prvky jako základ další práce. Stále tu však jsou důležité otázky pro diskusi expertů, například prováděcí pravomoci Komise.

Popis problematiky a pozice České republiky (kurzívou):

Návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl předložen Komisi na počátku roku 2012 jako součást „balíčku na ochranu osobních údajů“, kam spadá i Trestněprávní směrnice. Evropský parlament k oběma předpisům již svou pozici zaujal, práce v Radě pokračují.

E. Mezinárodní předávání údajů - návrh částečného obecného přístupu

Řecké Předsednictví se snaží dosáhnout shody na textu Kapitoly V (o předání osobních údajů mimo EU) a souvisejících ustanovení, tj. článku 3(2) o územní působnosti a článku 4(17)(21) definujícího závazná vnitropodniková pravidla a mezinárodní organizace.

Kapitola V byla na základě pokynu březnové Rady ministrů spravedlnosti intenzivně projednávána, stejně jako definice v článku 4(17) a (21). Na článku 3(2) byla značná shoda již na březnové Radě.

Pro usnadnění průchodnosti částečného obecného přístupu navrhlo řecké Předsednictví další tři **dobře definované podmínky**:

- i. nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše, další změny v Kapitole V za účelem celkové konzistence předpisu **nejsou** vyloučeny
- ii. částečný obecný přístup nijak **nepředjímá** horizontální otázky, jako je právní forma instrumentu a delegované pravomoci
- iii. částečný obecný přístup **nedává** Předsednictví mandát k účasti na neformálním dialogu s Evropským parlamentem

ČR považuje tato tři omezení za zcela nezbytná; nemohla by souhlasit s návrhem částečného obecného přístupu, kdyby bylo nějaké omezení vypuštěno. První a druhá podmínka jsou nezbytné k další efektivní práci na textu (a důležité vzhledem k nevyřešeným otázkám článku 42a o ochraně proti požadavkům třetích států na správce, jakož i článku 89a o mezinárodních smlouvách členských států). Třetí podmínka zabraňuje jakémukoli Předsednictví uzavírat „obchody“ s EP v situaci, kdy se EP, vybavený celkovou pozicí k předpisu, může v relativní váze jednotlivých sporů orientovat lépe než Rada.

Řecké Předsednictví se snaží dosáhnout dostatečného konsensu řadou dílčích úprav, ale zejména odmítáním většiny těch návrhů, které si nezískaly dostatečnou podporu.

Dílčí otázky řeckého Předsednictví ke Kapitole VI:

Článek 42 – povinnost získat schválení „dostatečných záruk“

„Dostatečné záruky“ jsou způsoby, jak ošetřit ochranu údajů předávaných do třetí země, jejíž právní řád z pohledu EU nezaručuje sám o sobě dostatečnou ochranu osobních údajů (tj. není

zde rozhodnutí KOM o dostatečné ochraně – adequacy decision). Diskuse se nyní vede o odstavci 2, který obsahuje demonstrativní výčet „dostatečných záruk“, jež nemusí schvalovat dozorový úřad. Na základě jednání COREPER navrhlo Předsednictví další úpravy některých písmen:

(oa) – kvůli výkladu se vyjasňuje, že má jít o „vynutitelný“ (enforceable) právně závazný nástroj „mezi veřejnými orgány“.

ČR je znepokojena snahou řeckého Předsednictví neustále text zužovat. ČR může souhlasit s upřesněním, že má jít o právní nástroj pro veřejné orgány. Dává ale jednoznačně přednost vypuštění požadavku na „vynutitelnost“, protože není jasné, o jakou vynutitelnost se jedná. Jestli stačí, že je mezinárodní smlouva závazná (pacta sunt servanda), nebo jestli musí vždy mít doložku o řešení sporů mezi stranami cestou Mezinárodního soudu, nebo rozhodčí doložku, nebo jestli jde o to, aby takový nástroj přiznával jednotlivcům nebo právníkům osobám přímo práva vynutitelná před národními soudy apod. Všechny tyto požadavky mohou být v konkrétních případech omezující a ČR se jim chce vyhnout.

d) a e), kde se stále šroubovanější formulací požaduje, aby předání na základě kodexů chování nebo certifikací zahrnovalo závazné a vynutitelné závazky správce/zpracovatele ve třetí zemi použít dostatečné záruky včetně záruk práv subjektu údajů.

ČR se domnívá, že původní znění bylo jasnější, ale v rámci kompromisu může tyto návrhy akceptovat.

Článek 44 odst. 1 písm. h) – předání v rámci legitimního zájmu

Velmi rozporuplně přijímané ustanovení dovoluje předat osobní údaje do třetí země, i když neexistuje rozhodnutí o dostatečné ochraně ani „dostatečné záruky“, pokud:

- není předání časté ani ve velkém rozsahu
- je nezbytné pro účely legitimních zájmů správce, před kterými není nutno dát přednost právům subjektu údajů
- po zhodnocení okolností správce doplní vhodné záruky k ochraně osobních údajů.

Řecké Předsednictví obhajuje toto ustanovení globální propojeností moderního světa. DE operuje s příkladem, kdy jsou ze strany nevládní organizace (což uzavírá výjimku osobního zpracování) zaslány disidentům ve třetí zemi, která ani není právním státem, podpůrné materiály obsahující osobní údaje – pro takovou činnost jinak v předpisu právní titul schází.

„Regulované“ právní tituly jsou navíc velmi řídké (závazných vnitropodnikových pravidel bylo v EU schváleno cca 50, rozhodnutí o dostatečné ochraně asi tucet).

ČR návrh rozhodně podporuje, staví se proti dalším omezením. ČR se staví k „regulovaným“ právním titulům (rozhodnutí o přiměřené ochraně, závazná vnitropodniková pravidla, kodexy chování, certifikace) v zásadě vstřícně, poměrně skepticky však hodnotí jejich velkou administrativní náročnost a malou flexibilitu (trvá to léta). Proto podporuje rozumně definované výjimky umožňující předání osobních údajů i v dalších případech, včetně tohoto ustanovení, které je již omezeno více než dostatečně. ČR s uspokojením kvituje, že řecké Předsednictví již další zúžení nenavrhuje.

Článek 44 odst. 5a – omezení předání do třetích zemí zákonem

Původně NL návrh reagující na aféry NSA byl částečně upraven a omezen. Nyní text ustanovení umožňuje, pokud není vydáno ve vztahu ke třetí zemi rozhodnutí o dostatečné ochraně, aby právo EU nebo členského státu z důvodu důležitého veřejného zájmu výslovně omezilo předání specifických kategorií osobních údajů do třetí země (mezinárodní organizace).

Návrh je spíše „politické“ povahy. NL jej odůvodnilo příklady veřejnoprávních databází pasů nebo pacientů. Pravdou je, že obdobná zpracování založená na zákoně (nebo předpise EU) často podobná omezení či zákazy již obsahují. Pravdou také je, že širší zákazy či omezení by bylo nutno posoudit a odůvodnit zvláště pečlivě (může jít i o omezení svobody projevu atd.) a proto tato explicitní pravomoc vyvolává problémy z hlediska systematického výkladu.

Navíc se objevuje poznámka č. 43, odkazující na DE návrh článku 42a, která se odsouvá na pozdější diskusi (německý návrh měl v reakci na aféru E. Snowdena upřít v EU vykonatelnost příkazům třetí země, aby předala data jejím úřadům, což by zřejmě bylo možné; navíc měl ale zavázat správce a zpracovatele, aby takové tajné příkazy hlásily dozorovým úřadům, což by je vystavilo střetu právních povinností, aniž bylo navíc jasné, zda jsou členské státy připraveny absolvovat podobný střet i v opačné situaci).

ČR vítá omezenou povahu tohoto ustanovení. ČR není přesvědčena o nutnosti tohoto ustanovení, jeho výslovné zakotvení může vyvolávat pochybnosti z hlediska systematického výkladu. ČR nebude v duchu kompromisu toto ustanovení blokovat, pokud nebude nepřiměřeně rozšiřováno. ČR oceňuje, že řecké Předsednictví se již toto ustanovení nepokouší rozšiřovat, dalším diskusím o článku 42a se zřejmě nevyhneme.

Shrnutí ke kapitole V:

Po obsahové stránce jde o kompromis mezi nezdánlivě velmi rozdílnými pozicemi členských států, kdy byly opakovaně upravovány, často velmi radikálně, v podstatě všechny odstavce článků 40 - 45. Poslední diskuse se týkaly článku 42 (způsoby, jak zajistit přijatelnou ochranu dat ve třetí zemi), článku 44(1)(h) (limitované předání údajů pro zajištění legitimních zájmů správce) a článku 44(5a) (možnost omezit předání údajů do třetí země zákonem).

ČR uplatnila ke všem předmětným ustanovením řadu návrhů, jen některé byly přijaty. ČR má nadále k textu řadu kritických stanovisek. Protože však podpora dalších jejích návrhů byla nedostatečná, může ČR v duchu kompromisu souhlasit s navrženým textem. ČR nebude podporovat další zpřísňování článku 42(2) ani článku 44(1)(h); domnívá se, že v navržené podobě jde o kompromis v zásadě vyvážený.

Další možné komplikace:

V textu se výslovně neobjevuje dřívější návrh DE (podpořený AT, SI) na zvláštní ustanovení inspirované aférou PRISM, podle kterého se (1) upírá vykonatelnost rozhodnutím třetího státu, jež vyžadují zpřístupnění údajů od správce či zpracovatele, pokud není opřena o mezinárodní dohodu nebo odpovídající právo. Problematickou částí tohoto návrhu je povinnost podniku (odst. 2 a 3), který je takovému rozhodnutí vystaven v jiných než trestních věcech (odst. 4), žádat po unijním orgánu ochrany údajů povolení k takovému přenosu. Předmětné státy (např. USA) totiž typicky zákonem ukládají správcům a zpracovatelům (jako je Google, Apple nebo Facebook) povinnost mlčenlivosti o takových požadavcích. Návrh však **explicitně zůstává na jednacím stole** díky poznámce pod čarou č. 48 ke článku 44(5a). Neměl by být projednáván nyní na Radě.

ČR dává přednost tomu, aby byl tento návrh dále projednáván na expertní úrovni. Nepovažuje za vhodné, aby jej nyní projednávala Rada ministrů. CZ může akceptovat první odstavec návrhu, o druhém a třetím je nutná další diskuse s cílem vyhnout se protichůdným požadavkům na podniky.

F. Jedno kontaktní místo (one-stop shop) – orientační diskuse

Mechanismus jednoho kontaktního místa je jedním z mála rysů návrhu Obecného nařízení, kterým KOM vychází vstříc kritice nadnárodních společností, že evropský správní dozor je příliš roztržštěný a tím i do jisté míry nevypočitatelný⁴¹. Správní dozor včetně sankcí má vykonávat ten národní dozorový orgán, v jehož státě má dotyčná společnost hlavní provozovnu (své evropské sídlo, resp. kde dochází k rozhodnutím o nastavení zpracování osobních údajů touto společností pro celou EU).

Krátký dokument řeckého Předsednictví shrnuje dosavadní vývoj prací na hledání optimálního modelu správního dozoru nad zpracováním osobních údajů, včetně obecných pokynů Rady a výstražného stanoviska Právní služby Rady o vzdálenosti systému subjektům údajů (kterému protiřečí stanovisko Právní služby Komise).

Řecké Předsednictví vyzvalo delegace, aby při zvážení (níže popsaných) obrysů návrhu sdělily, zda navržená zlepšení **umožňují postavit na tomto základě** konzistentní a efektivní mechanismus jednoho kontaktního místa, který zaručuje blízkost subjektu údajů (tj. pro subjekt údajů je snadné domoci se ochrany svých práv).

ČR může s tímto návrhem souhlasit. ČR sice nadále uplatňuje vůči dílčím návrhům konkrétní připomínky a **nepovažuje** tuto část za zralou ke schválení; nedomnívá se ovšem, že by existoval systémově kvalitnější alternativní způsob řešení. Práce jistě **mohou pokračovat na tomto základě.**

Jednotlivé rysy návrhu:

- a. pokud je zpracování prováděno jen v jednom členském státě a týká se pouze tamních subjektů údajů (pracovníci místní pobočky), věc má vyřešit tamní dozorový orgán

ČR se podílela na prosazení tohoto principu; dala by přednost mírně širší formulaci, ta však naráží na jiné ČS.

- b. místní dozorový orgán může přijímat stížnosti a i v případech, kdy je příslušný dozorový orgán hlavní provozovny, mu podat návrh rozhodnutí
- c. místní dozorový orgán se po přijetí stížnosti i v případech, kdy je příslušný dozorový orgán hlavní provozovny, může pokusit o smírné urovnání stížnosti místního subjektu údajů na zpracování v jeho členském státě; při neúspěchu pak věc postoupí hlavnímu dozorovému orgánu
- d. hlavní dozorový orgán po spolupráci s místními dozorovými orgány předloží návrh rozhodnutí k připomínkám, které musí zvážit, ostatním orgánům

⁴¹ (např. Google kdysi shromáždil diametrálně odlišná vyjádření dozorových orgánů ohledně chystaného StreetView)

ČR tento model v zásadě akceptuje.

- e. místní dozorové orgány mohou během tiché procedury požadovat, aby o navrženém rozhodnutí hlavního dozorového orgánu jednala EDPB (Evropská rada ochrany dat) a vydala své stanovisko (které však zřejmě bude nezávazné, ledaže by se EDPB stala agenturou vedle EDPS, nebo dostala příslušnou pravomoc Komise aspoň pro budoucí podobné případy)

ČR dává přednost minimálním pravomocem Komise, ale mohla by jako kompromis akceptovat její velmi limitované prováděcí pravomoci. Takové řešení je patrně schůdnější než byrokratizace formou tvorby další agentury na ochranu osobních údajů.

- f. místní dozorové orgány mohou také, po dohodě s hlavním dozorovým orgánem, podané stížnosti odmítnout nebo jim nevyhovět; proti tomu stěžovateli (subjektu údajů) poskytuje soudní ochranu soud příslušný podle místního dozorového orgánu (kterému byla stížnost podána), správce má naopak soudní ochranu u soudu příslušného pro hlavní dozorový orgán (tj. podle své hlavní provozovny)

ČR měla dílčí připomínky k formulaci zapojení soudů v tomto ohledu.

- g. hlavní dozorový orgán svá rozhodnutí adresuje hlavní provozovně. Protože DK mělo ústavní problém, nechává se „promítnutí“ následků rozhodnutí do poboček jinde v EU na vnitřní strukturu podniku, kterému bylo určeno (tj. hlavní provozovna si to musí zajistit v jiných členských státech po linii vlastnictví a ovládacích, personálních a organizačních vztahů, případně upravit právní strukturu).

ČR nepovažuje ústavní rovínu za zásadní překážku; má jisté pochyby o praktických dopadech absolutního spoléhání se na soukromoprávní linii prosazení rozhodnutí orgánu hlavní provozovny, ale může návrh akceptovat v očekávání důsledné spolupráce všech dozorových orgánů, jejíž posílení považuje za významnou přidanou hodnotu Obecného nařízení.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

A. Mezinárodní předávání údajů:

KOM v podstatě podporuje kompromisní znění.

Kompromisní znění více méně podporují zejména: NL, IE, BE, IT, FR, SE, DK, EE, LU, FI
Přísnější pravidla prosazují: ES, PL, AT, RO, PT, MT, SI (s podporou IT, CY, někdy FI, BE, FR v konkrétních věcech)

Volnější pravidla prosazují: UK (ale s podporou IE, SE, DE, DK, EE, CZ, NL a dalších v konkrétních věcech)

ČS dosud více méně **nespokojené** s přijatými řešeními, resp. s částečným obecným přístupem: DE, SI, AT, UK, HU

Poslední jednání o této problematice proběhlo na COREPER II dne 28. května 2014:

Výbor stálých zástupců konstatoval částečný obecný přístup ke Kapitole V návrhu obecného nařízení o ochraně údajů. Do kompromisního textu Předsednictví, který bude předložen ministrům na Radě JHA, budou zahrnuty návrhy PL a BE pokud jde o čl. 42 odst. 2 písm. d) a e) (schválení „dostatečných záruk“). Některé členské státy (PL, AT, SI, PT, HU, MT)

vyjádřily své obavy z koncepce čl. 44 odst. 1 písm. h) (předání v rámci legitimního zájmu). Pokud jde o mechanismus jednoho kontaktního místa, proběhla orientační debata. EK považuje aktuální znění textu za posun vpřed, na rozdíl od právní služby Rady, která ho považuje za neefektivní a v rozporu s principem proporcionality. S textem mají problém také ES a DE, podpořily ho naopak LU a PL. EK bude na Radě JHA informovat o výsledcích vzájemných jednání mezi EU a USA o ochraně dat.

B. Jedno kontaktní místo (one-stop shop):

Výhradu si doposud ponechávají zejména DE, AT a FR, které navrhly tři vlastní konkurenční modely, a ES.

Řada dalších států pochybuje o jednotlivých dílčích otázkách, což ovšem nevylučuje další práce na zvoleném modelu.

Právní služba Rady se netají výhradami ohledně zacházení se subjektem údajů ve světle judikatury Soudního dvora, naopak Komise a její Právní služba mají stanovisko kladné.

Poslední jednání o této problematice, které proběhlo na COREPER II dne 28. května 2014, tyto pozice potvrdilo.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Název bodu agendy:

Trestněprávní směrnice o ochraně osobních údajů – současný stav

Dokument: 9873/1/14 REV 1 DATAPROTECT 72 JAI 314 DAPIX 65 FREMP 91 COMIX 265 CODEC 1296

Cíl projednávání:

Předsednictví bude informovat ministry o postupu vyjednávání.

Návrh vystoupení: Na zvážení JEN v případě diskuze

Ráda bych poděkovala Předsednictví za informaci o současném stavu. Jasně se ukazuje, že toto i předchozí Předsednictví odvedly hodně práce.

Přesto bych ráda zopakovala, že se řadíme mezi ty členské státy, které stále nesouhlasí s použitím směrnice na čistě vnitrostátní zpracování údajů. Evropské předpisy by se měly zabývat jen policejní a justiční spoluprací, nikoli jejich veškerou činností. Kdyby členské státy nebyly nuceny chránit celé vnitrostátní trestněprávní systémy, hledala by se kompromisní řešení daleko snadněji. Navíc neplatí ani argument sjednocení pravidel ochrany osobních údajů, protože i samotný návrh Komise ponechává řadu dílčích pravidel v oblasti justice a vnitřních věcí v platnosti. Přijetím směrnice tedy rozhodně nedojde ke sjednocení pravidel. Česká republika sice předpokládá, že řadu ustanovení směrnice promítne i na vnitrostátní zpracování, ale chceme mít flexibilitu v případě, že bude nutná zvláštní úprava.

Pozice ČR:

ČR souhlasí s potřebou **dále pokračovat** na přípravě textu; samotný návrh Trestněprávní směrnice ostatně považuje za **předčasný**, neboť skutečné problémy plynoucí z aplikace rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV dosud nebyly zjištěny, shromážděny, vyhodnoceny ani prodiskutovány.

K substantivní informaci Předsednictví:

ČR nemá s **návrhy definic orgánů** předloženými Předsednictvím v tomto ohledu zásadní problém; nadále však odmítá, aby se směrnice vztahovala i na čistě vnitrostátní zpracování údajů, které nebyly získány z jiného ČS ani z evropského informačního systému.

ČR nemá zásadní problém ani s **termínem veřejné bezpečnosti**; nadále však (jako část dalších ČS) **odmítá** jejich podřazení ostatním účelům⁴² a požaduje jejich uvedení v rovnocenné podobě, aby se předešlo spekulacím, kdy byl zásah policie proti výtržnosti jen udržováním veřejného pořádku a kdy již byl prevencí trestné činnosti.

U **možnosti přijmout přísnější úpravu** může ČR akceptovat pouze, aby členský stát takové přísnější požadavky vyvážel do ostatních států formou povolených (dílčích) dodatečných

⁴² text zní „za účelem prevence, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestné činnosti, a za těmito účely, zajišťováním veřejné bezpečnosti, nebo výkonem trestu.

podmínek při předání údajů; nebude moci akceptovat možnost členského státu na základě svých přísnějších pravidel předání údajů do jiného členského státu zablokovat.

ČR rozumí delegacím, které vidí **mírné zpoplatnění práva na přístup** jako užitečnou zábranu frivolním žádostem; prosazuje podle svého systému bezplatné právo na přístup, které lze opakovat po určitém období (šest měsíců).

Pro ČR je nadále podstatné, aby se Trestněprávní směrnice **nevztahovala na čistě vnitrostátní zpracování** (právo EU hovoří o justiční trestní a policejní spolupráci, nikoli „práci“). ČR neprosazuje dvojí soubor pravidel pro ochranu údajů podle toho, zda byly získány vnitrostátně nebo z EU, ale v rozličných vnitrostátních případech může nastat nutnost upravit nějaký prvek odchýlně (např. předání do třetí země).

Popis problematiky:

Návrh Směrnice o ochraně osobních údajů v trestní justiční a policejní spolupráci (dále též „Trestněprávní směrnice“) předložila komisařka Reding jako součást tzv. balíčku na ochranu osobních údajů. Prioritu v projednávání věnovala dosavadní Předsednictví (se souhlasem ostatních ČS) projednávání Obecného nařízení o ochraně osobních údajů (které má nahradit téměř 20 platnou směrnici) před projednáváním Trestněprávní směrnice, která má nahradit rámcové rozhodnutí z roku 2008.

Z toho plyne, že diskuse prozatím nenazrály ani k pokusu o částečný obecný přístup; Předsednictví bude pouze informovat o dosavadním průběhu projednávání Trestněprávní směrnice.

Substantivní informace Předsednictví se týká těchto oblastí:

Věcná působnost:

Jde o důležitou část předpisu, protože určuje, které činnosti budou podléhat pravidlům podle Trestněprávní směrnice a které podle Obecného nařízení; přičemž oba typy činností může v praxi vykonávat jeden orgán (policie, celní správa apod.).

Předsednictví se pokusilo vyřešit problémy ohledně **definice relevantních orgánů** (za účelem pokrytí subjektů soukromého práva se svěřenými donucovacími funkcemi v trestním řízení, jako jsou burzy a jiné organizace v systému common law, letištní ostraha nebo soukromé věznice a nestátní forenzní laboratoře). Většina států usiluje o precizaci, ale návrh neodmítá.

Předsednictví dále informuje o pokusech **definovat účely**, které činí příslušné zpracování předmětem Trestněprávní směrnice (tj. je jisté, že například služebněprávní nebo pracovněprávní účely budou vždy řešeny v Obecném nařízení, ale posuzování přestupků nebo rozpuštěných demonstrací představuje již nejasnou zónu). Předsednictví se pokouší hovořit o „zajišťování veřejné bezpečnosti“ namísto „udržování veřejného pořádku“. Některé ČS usilují o další precizaci (s malou nadějí na úspěch), otázka patří mezi otevřené.

Předsednictví připojilo pravidlo, že ČS **mohou přijmout přísnější úpravu**; není však jasné, jaké to má mít důsledky pro volný pohyb osobních údajů mezi příslušnými orgány.

Práva subjektů údajů:

Předsednictví se koncentrovalo na bezplatné právo na přístup. ČS se na této otázce dosud neshodly.

Povinnosti správců a zpracovatelů:

Diskuse se vedly o povinnosti předchozí konzultace dozorového úřadu v určitých případech a o konzultaci při přípravě nové legislativy, o modalitách povinnosti hlásit technická narušení osobních údajů.

Dále zůstávají **oblasti uvedené v březnové zprávě** Předsednictví (6799/14):

- kompetence EU upravit nejen policejní a trestní justiční spolupráci, ale také **čistě vnitrostátní** činnosti policie a trestní justice (tj. zpracování osobních údajů při těchto činnostech);
- **potřeba sladit** některé části Trestněprávní směrnice s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů (definice, práva subjektů údajů, některé povinnosti správců apod.);
- **vypouštění** nejvíce administrativně **zatěžujících** novot Komise;
- **status platných smluv** (o extradici, o justiční spolupráci v trestních věcech, o policejní spolupráci).

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Komise je předkladatelem návrhu. EP přijal svou pozici v březnu 2014.

Většina členských států uplatňuje vůči návrhu konkrétní připomínky, kterých je stále velmi mnoho.

Podkladový dokument o stavu jednání byl krátce představen bez diskuse na COREPER II dne 28. května 2014.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený dokument nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

**Mandát pro delegaci Ministerstva spravedlnosti na neformální jednání
Rady pro justici a vnitřní věci
Milán, 8. července 2014**

Název bodu jednání:

Session I: Horizontální aspekty systému ochrany osobních údajů

Dokument: Diskusní podklad „Obecné nařízení o ochraně osobních údajů: aplikace na veřejný sektor

Cíl jednání:

Ministři jsou vyzváni buď schválit doposud připravený způsob aplikace Obecného nařízení na veřejný sektor, nebo indikovat další prvky nezbytné flexibility.

Návrh vystoupení: ANO/na zvážení

ANO:

Rád bych poděkoval Předsednictví za oživení diskuse k tomuto důležitému tématu. Do návrhu Obecného nařízení již sice byly zapracovány určité změny, které umožňují členským státům jistou flexibilitu, část těchto úprav však dovoluje pouze upřesnění Obecného nařízení, nikoli volbu skutečně jiné úpravy. Proto považujeme za nezbytné v této snaze dále pokračovat.

Na zvážení:

Souvisí to i s právní formou předpisu – kdybychom se rozhodli přijmout předpis ve formě směrnice, řešení řady problémů s flexibilitou by to usnadnilo. Směrnice by lépe ukotvila hlavní rysy základního práva na ochranu osobních údajů a zároveň by nám umožnila stanovit nezbytné podrobnosti.

ANO:

Pokud jde o další nabízené prvky flexibility, domníváme se, že většinu lze do určité míry použít. Přednost dáváme zejména variantě b), tedy dalším sektorovým úpravám, ovšem s možností skutečných odchylek od textu nařízení. Naopak variantu d), tedy legislativní oddělení veřejného sektoru, považujeme za krajní řešení. Bylo by lepší, kdyby členské státy svůj veřejný sektor vymezily samy a využívaly přitom výjimky jasně povolené v Obecném nařízení.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Nově nastupující italské Předsednictví (IT PRES) předložilo krátký dokument o tom, do jaké míry mají být pravidla pro ochranu osobních údajů upravena odlišně pro veřejný sektor. Tato iniciativa navazuje na dlouhodobé obavy řady členských států (ČS) z toho, že Obecné nařízení buď (a) naruší zvláštní předpisy o různých druzích veřejnoprávního zpracování a ochrany dat, nebo (b) neumožní zavést podrobnější či přísnější ochranu dat ve veřejném sektoru.

Jde o rozporuplný požadavek, protože smyslem Obecného nařízení je posílit uniformitu celé úpravy. Již platnou směrnici o ochraně osobních údajů přitom považuje Soudní dvůr za obecně plně harmonizační. S tím souvisí obava, že různá národní pravidla budou bránit volnému pohybu osobních údajů.

Rada ministrů spravedlnosti v prosinci 2012 tuto otázku odložila dobu po projednání celého textu.

ČR obecně podporuje nezbytnou flexibilitu pro členské státy. Vzhledem k tomu, že právní formu nařízení (přímo závazné, netransponuje se do vnitrostátního právního řádu) zatím podporuje většina členských států, nelze spoléhat na organické napojení předpisu na české právo formou transpozičního zákona. Stále také není dořešeno, jakých oblastí (např. přestupky, veřejný pořádek) se Obecné nařízení nebude týkat. Proto ČR obecně podporuje většinu výjimek a odkazů na vnitrostátní právo.

IT PRES shrnuje, že oproti návrhu Komise již členské státy do textu Obecného nařízení prosadily určité prvky flexibility, zejména ve formě specifického vynětí veřejného sektoru z dílčího pravidla (právo být zapomenut, právo na přenositelnost). Pro nalezení systémové rovnováhy se dosud používají tři techniky:

1. umožnění, aby vnitrostátní právo specifikovalo podrobnosti zpracování a ochrany osobních údajů

Tato možnost je zapracována zejm. v článku 6(3)⁴³. Stále však vyžaduje soulad s Obecným nařízením. Členské státy nemohou podle tohoto článku nějaké právo subjektu údajů omezit; není ani jasné, zda mohou nad rámec unijního předpisu omezit správce a zpracovatele.

⁴³ právní povinnost správce nebo úkol ve veřejném zájmu, což jsou tituly pro zpracování údajů, mají být stanoveny v právu EU nebo členského státu, jež určí účel a může upřesnit správce, operace a záruky.

Podle ČR toto ustanovení poskytuje flexibilitu spíše opticky a jen v rozsahu, v jakém zůstává samo Obecné nařízení u obecných formulací. Přesto ČR vnímá, že některé ČS takové podrobnější předpisy považují za tradiční a nechce jim v tom bránit.

2. omezení práv a povinností z Obecného nařízení vnitrostátním právem

Tuto možnost dává článek 21, který umožňuje, aby se právo členského státu odchýlilo od práv subjektů údajů či některých povinností správců, jak je stanoví Obecné nařízení. Kromě standardních omezujících podmínek⁴⁴ musí navíc členský stát takové výjimečné zpracování podrobně vymežit (účel, kategorie dat, správci, rozsah výjimek) a stanovit zvláštní záruky ochrany dat.

ČR podporuje toto ustanovení včetně jeho rozšíření o důvody národní bezpečnosti a obrany, které prosadily členské státy. Domnívá se, že cesta explicitně formulovaných výjimek je právně daleko jistější než jiné pokusy o flexibilitu.

3. zvláštní sektorové úpravy

Kapitola IX Obecného nařízení stanoví řadu zvláštních úprav pro různé sektory a právní oblasti (výjimky plynoucí ze svobody projevu, z práva na přístup k informacím, dále pravidla pro zpracování rodných čísel, zdravotnický sektor, zaměstnanecký poměr, sociální ochranu, archivnictví, statistiku, vědu, historiografii, církev a pravidla mlčenlivosti).

ČR na základě schválené rámcové pozice tyto zvláštní úpravy podporuje, byť skutečné odchylky od Obecného nařízení jsou dovoleny jen pro ochranu svobody projevu a práva na informace; v ostatních oblastech jde především o specifikaci a rozpracování jednotlivých parametrů ochrany osobních údajů.

Nejdůležitějším dotazem IT PRES je, zda ministři považují tento přístup za dostatečný.

ČR tento přístup za dostatečný nepovažuje. Známa tendence unijních institucí k extenzivnímu výkladu těchto předpisů a značná obecnost textu Obecného nařízení vyžadují podle názoru ČR hledání dalších možností, jak by mohly členské státy řešit jak specifické formy zpracování, tak nepředvídané důsledky, které jistě nastanou.

Pro případ, že by to nestačilo, nabízí IT PRES další prvky, které by mohly posílit či modulovat oprávnění členských států ve vztahu k ochraně osobních údajů ve veřejném sektoru:

a) stanovit pouze minimální úroveň harmonizace ve veřejném sektoru

Na rozdíl od platné směrnice by v oblasti veřejného sektoru Obecné nařízení stanovilo jen minimální pravidla s tím, že členské státy by mohly poskytnout vyšší ochranu. To by byl krok

⁴⁴ musí jít o opatření nezbytné a přiměřené v demokratické společnosti pro zajištění národní bezpečnosti, obrany, veřejné bezpečnosti, potírání trestné činnosti, dalších důležitých veřejných zájmů jako jsou rozpočtové, peněžní a daňové záležitosti, potírání etických prohřešků u regulovaných profesí, úřední dohledové funkce, ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod ostatních.

zpět z hlediska jednotnosti úpravy; vzniklé výjimky by musely být přiměřené a důvodné. Bylo by třeba ujistit, že nedojde k omezení volného pohybu osobních údajů.

ČR se domnívá, že jde o komplikovaný návrh (závisí na nejasném a proměnném rozlišení mezi minimální a plnou harmonizací); dává přednost dalším nabízeným řešením.

b) umožnit členským státům výjimky nebo specifická pravidla ve více oblastech

V Kapitole IX Obecného nařízení by mohly být uvedeny další oblasti, ve kterých mohou členské státy poskytnout vyšší úroveň ochrany. Rizika jsou u taxativního výčtu zřejmá. Naopak oproti současnému stavu (viz bod 3. shora) nabízí IT PRES i možnost specifických odchylek od textu Obecného nařízení.

ČR považuje možnost zavedení specifických odchylek sektorových úprav za logickou přidanou hodnotu a za tento návrh IT PRES děkuje.

c) vyjasnit legislativní pravomoci členských států

IT PRES navrhuje „zviditelnit“ zákonodárné pravomoci zbývající členským státům přesunutím článku 6(3) do článku 1 a zvláštním recitálem o vztahu Obecného nařízení a národních pravidel pro veřejný sektor. (DE navrhuje tímto způsobem výslovně umožnit členským státům přísnější ochranu nad rámec Obecného nařízení.)

ČR považuje tento návrh spíše za optické než právní řešení, dosavadní pokusy o nastavení vztahu mezi Obecným nařízením a národními předpisy skončily tak, že národní předpisy využívají explicitní výjimku nebo pouze „upřesňují“ nařízení bez možnosti odchylky – což je tento případ.

d) oddělit předpisy o ochraně osobních údajů pro soukromý a veřejný sektor

IT PRES považuje tuto variantu za extrémní řešení. Nevýhodou je, že dělení by musel provést unijní předpis, přičemž na unijní úrovni není obecně přijímaná hranice mezi „veřejným“ a „soukromým“ sektorem (např. ohledně postavení nemocnic, divadel, škol). Další nevýhodou je zvýšení fragmentace právní úpravy. Na politické úrovni lze i proto očekávat nesouhlas Evropského parlamentu.

ČR souhlasí s tím, že jde o krajní řešení, jisté obtíže se již nyní objevují kvůli vydělení trestní justice a policie z působnosti Obecného nařízení. Výhodou by bylo, že soukromý sektor dostane více méně uniformní pravidla, která v podmínkách jednotného trhu potřebuje, pro veřejný sektor naopak taková motivace není a lze jej lépe regulovat směrnicí. Proto by mohla ČR i toto řešení akceptovat, ale dává přednost tomu, aby veřejná zpracování (veřejné orgány, veřejné zájmy) identifikovalo právo členského státu ad hoc a využívalo pro ně povolené výjimky z Obecného nařízení.

ČR na závěr poznamenává, že IT PRES nehodlá (v tuto chvíli) diskutovat právní formu předpisu, přestože lze očekávat, že právní forma směrnice by umožnila členským státům vyšší míru flexibility již svou povahou. Problematika ochrany osobních údajů jako základního práva by také mohla být snadněji na unijní úrovni řešena obecnými ustanoveními směrnice. ČR si proto svou preferenci pro směrnici nadále ponechává k další diskusi.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Tato otázka nebyla od roku 2012 předmětem podrobnějších diskusí, aktuální podrobná pozice ČS proto nelze uvést.

Lze očekávat, že mezi příznivce větší harmonizace (tj. minimální výjimky, malá flexibilita, odmítání rozdělení instrumentu, odmítání právní formy směrnice) se opět zařadí zejména KOM, LU, AT, ES, NL, PL, případně FR.

Lze očekávat, že mezi příznivce větší flexibility se zařadí zejména IE, UK, DE, SE, HU, EE, DK, SI. Z nabízených prvků preferuje: c) – DE; d) – SI.

Specifickou preferenci právní formy směrnice lze (kromě CZ) očekávat u UK, DE (jen pro veřejný sektor), SE, HU, DK, SI a EE. Proti tomu aktivně vystupovaly zejména FR, LU, IE, NL, PL, AT.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

**Mandát pro jednání paní ministryně (zastoupena
náměstkem úseku mezinárodního a ústavněprávního) na
Radě pro spravedlnost a vnitřní věci
Lucemburk, 10. října 2014**

Název bodu agendy:

Obecné nařízení k ochraně osobních údajů

- částečný obecný přístup k povinnostem správců a zpracovatelů (Kapitola IV)
- orientační diskuse k právu být zapomenut

Kódy dokumentů:

13619/14 DATAPROTECT 127 JAI 711 MI 704 DRS 118
DAPIX 132 FREMP 162 COMIX 490 CODEC 1883

13772/14 DATAPROTECT 129 JAI 730 MI 726 DRS 120
DAPIX 137 FREMP 164 COMIX 503 CODEC 1926

Cíl projednávání:

Ministři mají v souvislosti s přípravou Obecného nařízení o ochraně osobních údajů:

- zaujmout podmíněný částečný obecný přístup ohledně povinností správců a zpracovatelů (Kapitola IV), a
- v rámci orientační diskuse si vyměnit názory na úpravu práva být zapomenut, ovšem bez úprav textu předpisu

Návrh na vystoupení ČR: podle jednotlivých bodů

Úvodní poděkování:

Rád bych poděkoval italskému Předsednictví za organizaci této diskuse. Jde o velmi důležitou problematiku a je vidět, že Předsednictví v této oblasti odvádí dobrou práci.

K návrhu částečného obecného přístupu: NA ZVÁŽENÍ

Definice vysokého rizika:

Stále se domníváme, jako jiné státy, že definici rizika by bylo možno zlepšit. Recitál 60b definuje „vysoké riziko“ jako „zvláštní riziko narušení práv a svobod jednotlivce“. To

ale říká jen málo o stupni rizika. Je každé specifické riziko „zvláštní“? Přivítali bychom jiný termín, jako „významné riziko“, „relevantní riziko“, „nepominutelné riziko“ apod.

Odpovědní zástupci cizích podniků:

Pokud jde o povinnost podniků ze třetích zemí ustanovit v EU odpovědné zástupce, jsme připraveni podpořit kompromisní znění článku 25 navržené Předsednictvím. Další zpřísnování této povinnosti považujeme za nerealistické.

Vedení obecné dokumentace:

Pokud jde o povinnost vést dokumentaci podle článku 28, domníváme se, že výjimka v odstavci 4 je namístě. Mohla by být i širší a zahrnovat podniky všech velikostí. Stejně musí dokládat splnění svých povinností podle článku 22. Ale v rámci kompromisu můžeme souhlasit s návrhem Předsednictví.

K právu být zapomenut: Na zvážení

Domníváme se, že rozhodnutí Soudního dvora ve věci Google proti Španělsku by mělo být vnímáno jako řešení specifického případu, nikoli jako zásadní podnět pro zákonodárce. Soud řešil střet oprávněných zájmů v souvislosti s výsledky vyhledávání. Nelze na základě tohoto rozhodnutí mechanicky upřednostnit právo na ochranu osobních údajů před svobodou projevu nebo právem na informace. Záležet bude vždy do značné míry na kontextu konkrétního zpracování.

Domníváme se, že vzájemná konkurence vyhledávačů dostatečně v praxi podpoří právo na informace a účinnou svobodu projevu. Sporné případy jistě bude moci řešit soud. Kontexty zpracování se ovšem mění, měnit se bude i relativní vyvažování právem chráněných statků. Proto není vhodné snažit se, aby správce, který byl požádán „o zapomenutí“, musel do této žádosti nějak zapojovat jiné správce, kteří také údaje zpracovávají.

Popis problematiky a pozice CZ (kurzívou):

Návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl předložen Komisí na počátku roku 2012 jako součást „balíčku na ochranu osobních údajů“, kam spadá i Trestněprávní směrnice. Evropský parlament k oběma předpisům již svou pozici zaujal, práce v Radě pokračují.

G. Povinnosti správců a zpracovatelů - návrh částečného obecného přístupu

Italské Předsednictví se snaží dosáhnout shody na textu Kapitoly IV (o povinnostech správců a zpracovatelů). Kapitola IV byla intenzivně projednávána.

Pro usnadnění průchodnosti částečného obecného přístupu navrhlo řecké Předsednictví další tři **dodatečné procesní podmínky**:

- iv. nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše, další změny v Kapitole IV za účelem celkové konzistence předpisu **nejsou** vyloučeny
- v. částečný obecný přístup nijak **nepředjímá** horizontální otázky
- vi. částečný obecný přístup **nedává** Předsednictví mandát k účasti na neformálním dialogu s Evropským parlamentem

ČR považuje tato tři omezení za zcela nezbytná; nemohla by souhlasit s návrhem částečného obecného přístupu, kdyby bylo nějaké omezení vypuštěno. První a druhá podmínka jsou nezbytné k další efektivní práci na textu (a důležité vzhledem k nevyřešeným otázkám článku 42a o ochraně proti požadavkům třetích států na správce, jakož i článku 89a o mezinárodních smlouvách členských států). Třetí podmínka zabraňuje jakémukoli Předsednictví uzavírat „obchody“ s EP v situaci, kdy se EP, vybavený celkovou pozicí k předpisu, může v relativní váze jednotlivých sporů orientovat lépe než Rada.

Shrnutí ke kapitole IV:

Po obsahové stránce jde o kompromis mezi nezřídka velmi rozdílnými pozicemi členských států, kdy byly opakovaně upravovány, často velmi radikálně, v podstatě všechny odstavce článků 22- 39a.

Na rozdíl od původního návrhu Komise, který obsahoval určité úlevy jen pro malé a střední podniky (SMEs, small and medium enterprises) byl do Kapitoly IV členskými státy implementován přístup založený na riziku („risk-based approach“), který je v zásadě uznanou metodou odstupňování povinností správců a zpracovatelů v závislosti na rizikovosti příslušného zpracování osobních údajů. Mírná většina ČS se vyslovila pro dva stupně rizika.

Kromě toho byla odstraněna, opět k nevoli Komise, řada pravomocí Komise přijímat akty ve svěřené působnosti (delegated acts) a prováděcí předpisy (implementing acts).

Některé povinnosti byly učiněny v podstatě dobrovolnými – zejména ustavení pověřence pro ochranu osobních údajů (DPO, data protection officer).

Naopak oproti návrhu Komise byla v textu zvýrazněna a posílena úprava tzv. regulované samoregulace pomocí kodexů chování a certifikátů ochrany soukromí (články 38 – 39a)-.

ČR s výjimkou certifikací velkou většinu změn podporovala, zejména s cílem snížit administrativní zátěž, posílit pozici dozorových orgánů vůči Komisi a umožnit správcům a zpracovatelům v soukromoprávním sektoru, aby si sami zvolili způsob dodržení stanovených požadavků. Její poslední návrhy ohledně mechanismu certifikací však byly podpořeny jen minimálně a některé ČS včetně Předsednictví je odmítly.

Poslední diskuse se týkaly článku 22 a recitálu 60b (definice zvýšeného rizika) a vztahu dozorových orgánů (v ČR jde o ÚOOÚ) k plánovaným rizikovým zpracováním, kde převážila podpora pro systém povinných konzultací v článku 34.

Přestože ČR má poněkud odlišné představy o optimálním znění diskutovaných ustanovení, může v duchu kompromisu s návrhem italského Předsednictví souhlasit.

Možné komplikace a další diskuse:

Definice vyššího rizika v recitálu 60b

SE, BE, UK mohou požadovat změnu definice „vysokého rizika“. To je v současnosti definováno jako „zvláštní riziko porušení práv a svobod jednotlivce“ (particular risk). Není tak jasné, zda jde o vyjádření toho, že je riziko specifické, nebo toho, že je závažné.

CZ také dává přednost jednoznačnějšímu vyjádření stupně závažnosti (substantial, material, relevant, higher risk). Vzhledem k tomu, že delegace prosazující tuto úpravu jsou v menšině, dává se návrh vystoupení pouze na zvážení.

Zmenšování výjimky z povinnosti podniků ze třetích zemí jmenovat odpovědného zástupce

Podle článku 25(2)(b) nemusí cizí podniky jmenovat v EU odpovědného zástupce, pokud je zpracování údajů rezidentů EU málo rizikové a navíc jen občasné. FR, PL, HU, LU, AT a případně další mohou požadovat další omezení výjimky, protože si myslí, že by podniky ze třetích zemí neměly samy zvažovat, zda musí jmenovat zástupce, a navíc budou takto snadněji regulovatelné (bude kam doručovat a koho pokutovat).

ČR se naopak domnívá, že jen mimořádně neprozíravý podnik ze třetí země, kterému zatím v praxi nelze doručovat ani jej pokutovat, to bude Unii usnadňovat tím, že sem pošle „rukojmí“. Ustanovení tak představuje falešný slib ochrany pro občany EU. Velké IT podniky se značnými zájmy v EU (Google, Apple, Microsoft atd.) již EU tak jako tak do značné míry regulovat dokáže; regulace filipínských hotelů nabízejících on-line v češtině rezervaci naopak není úplně nezbytná. Také Komise usiluje o pragmatičtější rovnováhu. Na zvážení je připraveno stručné vystoupení k podpoře návrhu Předsednictví.

Zmenšování výjimky z povinnosti vést obecnou dokumentaci podle článku 28(4)

PL a možná další státy se mohou pokusit dále zúžit výjimku, která v současnosti dovoluje malým a středním podnikům (pod 250 zaměstnanců) nevést obecnou dokumentaci o zpracování, ledaže je vysoce rizikové.

ČR podporuje návrh Předsednictví, mohla by souhlasit i s aplikací na všechny podniky. Všichni správci musí být podle čl. 22(1) „schopni doložit plnění Obecného nařízení“, takže rozšířenou dokumentaci podle článku 28 je rozumné omezit jen na případy vysokého rizika,

nikoli např. u triviálních operací. Na zvážení je připraveno stručné vystoupení k podpoře návrhu Předsednictví nebo širšího návrhu.

NL může u článku 34 opakovat svůj návrh na systém povinného předběžného povolení vysoce rizikových zpracování dozorovým orgánem, který se ovšem těšil dosud jen velmi malé podpoře.

Pro ČR je optimální systém nepovinné konzultace dozorového orgánu, může však akceptovat i výsledný kompromis v podobě systému povinné konzultace. Povolovací systémy nepodporuje, ale vzhledem k minimální podpoře NL návrhu nemusí vystupovat.

Další výhrady:

ČR dosud s dalšími státy specificky držela výhradu k článku 33 odst. 2a, 2c (poznámky pod čarou 30, 31).

Vzhledem k tomu, že ostatní státy od výhrad ustoupily, může tak v duchu kompromisu učinit i ČR. Na žádných dalších výhradách netrvá.

H. Právo být zapomenut – orientační diskuse

Předmětem diskuse má být problematika práva být zapomenut (tj. práva na výmaz osobních údajů), které je zakotvena v čl. 17 návrhu Obecného nařízení, a to ve světle nedávného rozhodnutí ESD ve věci Google vs Španělsko. V právě uvedené věci byl internetový vyhledávač posouzen jako správce osobních údajů s tím, že již na základě platné směrnice (čl. 12 a 14) se lze po on-line vyhledávači domáhat výmazu osobních údajů, resp. výsledků vyhledávání, tzn. lze se de facto domáhat realizace práva být zapomenut v prostředí internetu. Uvedených práv se však lze domáhat po jakémkoliv správci, bez ohledu na důvod zpracování.

Zmíněná práva však musí být poměřována ostatními kolidujícími právy a zájmy, např. právem na informace. Dle soudu obecně převažují práva subjektů údajů nad zájmy internetových uživatelů, byť může záležet na povaze informace, její citlivosti, pokud jde o soukromí, na zájmu veřejnosti disponovat danou informací či na roli dotčené osoby ve veřejném životě. Jinými slovy zájmy subjektu údajů mohou kolidovat s právem na získávání a šíření informací nebo svobodou projevu v jejích různých formách (tisková svoboda, svoboda politické kritiky aj.).

Problematickým momentem může být mj. skutečnost, že svoboda projevu respektovaná EU je regulována národními právy, která se zároveň navzájem liší. Návrh zařízení pouze obecně zavazuje členské státy uvést v soulad právo na ochranu osobních údajů se svobodou projevu, počítaje v to i zpracovávání osobních údajů pro tiskové, umělecké nebo literární projevy.

Některé členské státy upozornily, že právo veřejnosti na přístup k informacím může být v procesu vzájemného vyvažování správcem podhodnoceno, tím spíše, že půjde o internetový vyhledávač, jehož typickou činností ochrana svobody projevu není (spíše komerční činnost). Je

tak pravděpodobné, že praxe vyhledávačů při vyřizování žádostí o výmaz informací nebude svobodu projevu příliš zohledňovat.

Návrh Komise zároveň požaduje, aby správce informoval třetí strany, které předmětné údaje také zpracovávají, že subjekt údajů podal žádost o výmaz, kdy třetí strana může mít (a může uplatnit) na oprávněnost výmazu odlišný názor.

Delegace jsou s ohledem na výše shrnuté vyzvány k tomu, aby diskutovaly o vztahu mezi právem být zapomenut a svobodou projevu.

ČR je toho názoru, že je třeba postupovat opatrně, neboť na základě jednoho judikátu řešícího jeden specifický případ by neměla být překotně upravována norma, která má platit nadlouho do budoucna pro mnohem pestřejší škálu situací. ČR je dále toho názoru, že otázku práva na výmaz, potažmo práva být zapomenut, nelze při přípravě Obecného nařízení zužovat jen na problematiku vyhledávačů, jako vhodnější se proto jeví stanovení obecných norem, které budou dotvářeny další judikaturou.

ČR považuje mj. s ohledem na ústavní specifika jednotlivých zemí i nadále za nevyhnutelné, aby byl vztah mezi ochranou osobních údajů a právem na svobodu projevu řešen národním právem, „centralizace“ přístupu ke svobodě projevu se nejeví jako reálná.

Obecně je ČR zastáncem práva na získávání a šíření informací, jakož i svobody projevu v širokém slova smyslu, jakkoliv s respektem k osobním údajům. Na tomto fóru však neusiluje o nalezení konečného stanoviska, ani nepodporuje kazuistické úpravy práva být zapomenut či okamžité ad hoc reakce na jediný rozsudek pro všechny, vnitřně i značně diferencované, případy do budoucna.

Pokud jde o riziko podhodnocení svobody projevu při posuzování žádostí být zapomenut, domnívá se ČR, že snadné řešení neexistuje. Například vyhledávače přebírají obsah médií a další jinde zveřejněné informace (blogy apod.). Tím se mění kontext zpracování a může se měnit i relativní váha chráněných zájmů. Zatímco deník může snadněji obhájit právo na informování svých odběratelů o specifické události, právo běžného uživatele internetu seznámit se s dílčí událostí v životě pouze podle jména a příjmení vyhledaného subjektu údajů je slabší. Internet ovšem umožňuje sofistikovanější způsoby propojování a získávání informací než pouhé spoléhání se na vyhledávač. Není vhodné tlačit vyhledávače nebo jiné správce do pozice mediátorů práva jednoho subjektu informovat a vyjadřovat se oproti právu jiného subjektu na ochranu soukromí. Takovou úlohu by měly mít soudy. ČR proto nepodporuje povinnost správce, který je požádán „aby zapomněl“, aby tuto žádost předával jiným správcům, kteří údaje využívají.

Navíc nelze apriori předpokládat, že vyhledávače, skrze které populace získává podstatnou část informací, budou cíleně preferovat právo na soukromí. Vyhledávače jsou využívány, protože vyhledávají, nikoli protože utajují. Jejich konkurenční výhoda je v efektivitě vyhledávání a relevanci výsledků. Proto lze očekávat další regulatorní a judikatorní vývoj této otázky a bližší vyjasňování toho, v jaké situaci převažuje který právní statek.

Vystoupení je navrženo na zvážení.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

C. Kapitola IV - Povinnosti správců a zpracovatelů:

KOM v podstatě podporuje kompromisní znění.

Kompromisní znění více méně podporují zejména: **FI, PT, MT, DK, CY, RO, EE**

Přísnější pravidla u článku 25, resp. 28 prosazují: **HU, LU, AT, PL, FR**

Jasnější (volnější) definici vysokého rizika prosazují: **UK, CZ, SE, BE**

Poslední jednání o této problematice proběhlo na COREPER II dne 1. října 2014:

Většina delegací vyjádřila podporu kompromisnímu textu kapitoly IV. UK společně s CZ, SE a BE kritizovalo vágní definici vysokého rizika, IT PRES však toto téma uzavřelo s tím, že většina ČS podporuje navrhovaný text. Podporu získalo také nové znění čl. 28, konkrétně výjimky pro SME neprovádějící vysoce rizikové zpracování ohledně z povinnosti vést obecnou dokumentaci. Stále otevřené však zůstává znění čl. 25 o povinnosti správců ze třetích zemí jmenovat v EU svého zástupce, vůči kterému by bylo možné vynucovat povinnosti stanovené nařízením. Povinnost firem jmenovat správce pouze v případech, kdy zpracování představuje riziko, byla kritizována některými delegacemi v čele s FR, které chtějí zakotvit povinnost jmenovat zástupce a stanovit pouze drobné výjimky. Toto téma bude pravděpodobně ještě předmětem jednoho jednání Radů JAV.

D. Právo být zapomenut:

Řada států (např. DE, NL) je kritická k vyznění rozhodnutí ESD ve věci Google vs Spain, zejména ve vztahu k vnímanému omezení svobody projevu.

Poslední věcné jednání bez jasného výsledku proběhlo na DAPIX 11. a 12. září 2014:

- ***Právo být zapomenut podle článku 17** bylo obsáhle diskutováno v souvislosti s nedávným judikátem Google vs. Spain. Negativně bylo částí vystupujících (NL, DE, IE, PT, LU) hodnoceno zavádění hierarchie mezi základními právy (omezování svobody projevu a informací). Kritizován (IE, ES, PL, NL, HU, DK, SI, UK) byl zejména odst. 2a upravující povinnost dotčeného správce vynaložit rozumné úsilí k předání informace o tom, že subjekt údajů požadoval výmaz, i dalším správcům. Také recitál 53a byl napaden, že na základě jednoho rozhodnutí stanoví hierarchii mezi základními právy. Část delegací zpochybňovala také nový text odst. 3(a).*

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Mandát pro jednání paní ministryně
na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci
Brusel, 4. prosince 2014

Název bodu agendy:

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob s ohledem na zpracovávání osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) [první čtení]
- částečný obecný přístup / orientační rozprava

Kódy dokumentů: 16140/14, 15656/1/14 REV 1

Cíl projednávání:

Ministři mají v souvislosti s přípravou Obecného nařízení o ochraně osobních údajů:

- zaujmout podmíněný částečný obecný přístup ohledně flexibility pro veřejný sektor (článek 1, článek 6 odst. 2, 3 a článek 21 a Kapitola IX), a
- v rámci orientační diskuse si vyměnit názory na mechanismus jednoho kontaktního místa

Návrh na vystoupení ČR: ANO / Na zvážení (podle jednotlivých bodů)

Úvodní poděkování:

Ráda bych poděkovala italskému předsednictví za předložené návrhy. Jde o velmi důležitou problematiku a je vidět, že Předsednictví v této oblasti pracovalo skutečně usilovně.

K návrhu částečného obecného přístupu: NA ZVÁŽENÍ (DEFENZÍVNĚ)

K úpravě flexibility pro veřejný sektor bych nejprve ráda uvedla, že Česká republika není s návrhem příliš spokojena, protože usilovala o větší míru flexibility pro členské státy. Zpracování osobních údajů zahrnuje všechny oblasti života společnosti, takže je logické, že někde potřebujeme pravidla přísnější, jinde volnější. Přesto jsme připraveni tento návrh podpořit jako výsledek obtížného hledání kompromisu mezi

členskými státy. Další omezování flexibility, například pokud jde o rozsah povolených výjimek, by pro Českou republiku znamenalo velký problém.

K mechanismu jednoho kontaktního místa: ANO / NA ZVÁŽENÍ

Nejprve bych ráda uvedla, že v oblasti jednotného kontaktního místa nemůžeme očekávat dokonalá řešení. Je velmi obtížné smířit výhody pro podniky a výhody pro občany. Proto k návrhu Předsednictví přistupujeme v jádru pozitivně a flexibilně. Přesto je nutné v práci na tomto tématu pokračovat, zejména v těchto oblastech:

- za prvé, bylo by vhodné více omezit „dotčené“ dozorové orgány. Souhlasíme se silným postavením těchto orgánů. Protože však mají právo věc zablokovat a předložit EDPB (*European Data Protection Board*), je důležité, aby hrály svou roli jen v těch případech, kde je to zapotřebí;
- za druhé, bude potřeba vyřešit důsledky závazného rozhodování v EDPB. Kvůli povoleným odchylkám od Nařízení se může stát, že rozhodnutí EDPB bude odporovat vnitrostátnímu právu v některém ze států, kde má účinky. Tomu bychom měli věnovat další pozornost;
- za třetí, dosud nejsou podrobně známy důležité prvky, jako je fungování a náklady na činnost EDPB, rozhodování o sankcích, soudní ochrana, soudní přezkum. To musíme dále posoudit. Proto bychom měli nyní souhlasit spíše s celkovou architekturou návrhu, abychom umožnili úpravy již předložených prvků, pokud to bude nezbytné k nalezení konzistentního řešení.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Jedná se o bod v gesci Ministerstva vnitra, projednávaný však v části justice.

Návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl předložen Komisí na počátku roku 2012 jako součást „balíčku na ochranu osobních údajů“, kam spadá i trestněprávní směrnice. Evropský parlament k oběma předpisům již svou pozici zaujal, práce v Radě pokračují.

I. Flexibilita pro veřejný sektor

Formálně:

Italské Předsednictví se snaží dosáhnout shody na textu ustanovení článků 1(2a), 6(3) a 21, jakož i Kapitoly IX (o sektorových úpravách). Tato ustanovení obsahují jádro úpravy rozsahu, v jakém se členské státy mohou od Obecného nařízení odchylovat při úpravě zpracování osobních údajů ve veřejném sektoru.

Pro usnadnění průchodnosti částečného obecného přístupu navrhlo italské Předsednictví další tři **dobatečné procesní podmínky**:

- vii. nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše, další změny relevantních ustanovení a v Kapitole za účelem celkové konzistence předpisu **nejsou** vyloučeny
- viii. částečný obecný přístup nijak **nepředjímá** horizontální otázky
- ix. částečný obecný přístup **nedává** Předsednictví mandát k účasti na neformálním dialogu s Evropským parlamentem

CZ považuje tato tři omezení za zcela nezbytná; nemohla by souhlasit s návrhem částečného obecného přístupu, kdyby bylo nějaké omezení vypuštěno. První a druhá podmínka jsou nezbytné k další efektivní práci na textu. Třetí podmínka zabraňuje jakémukoli Předsednictví uzavírat „obchody“ s EP v situaci, kdy se EP, vybavený celkovou pozicí k předpisu, může v relativní váze jednotlivých sporů orientovat lépe než Rada.

Věcné shrnutí

Kromě toho, že některá ustanovení jsou zvláště upravena pro veřejné orgány a jiná aplikaci na veřejný sektor přímo vylučují (právo na přenositelnost dat, právo být zapomenut), byly použity následující systémové přístupy:

CZ patří mezi státy (v různých formách DE, UK, SE, DK, EE a další), které usilovaly o větší flexibilitu buď změnou právní formy předpisu na směrnici, nebo prosazením dostatečné volnosti textu. Dosažený text je z tohoto ohledu spíše zklamáním.

- Článek 1(2a) stanoví, že členské státy mohou podrobnější úpravou „adaptovat“ pravidla Obecného nařízení pro zpracování založené na právní povinnosti nebo výkonu veřejné moci. Hlavní střet byl veden o možnost skutečných odchylek od textu předpisu, přičemž KOM nabízela pouze povolení „podrobnější“ ale plně kompatibilní úpravy. Tlak (DE, AT, HU, SI, SK) na zavedení minimální harmonizace pro veřejnou sféru v tomto ohledu neuspěl; IT PRES volí ambivalentní obrat „adaptovat“, aby vyšlo vstříc DE.

CZ se nedomnívá, že lze proti tlaku jiných ČS prosadit výslovnou možnost odchylek, a to ani přísnějších, proto může s navrženým textem souhlasit.

- Článek 6(3) dovoluje členským státům zachovat či stanovit vnitrostátní předpisy upřesňující pravidla Obecného nařízení, vztahující se na určité oblasti veřejného sektoru. Podobná diskuse vedla k podobným ambivalentním formulacím jako u článku 1(2a).

CZ se nedomnívá, že lze proti tlaku jiných ČS prosadit výslovnou možnost odchylek, a to ani přísnějších, proto může s navrženým textem souhlasit.

- Článek 21 připouští řadu omezení práv a povinností vztahujících se k ochraně osobních údajů vnitrostátním právem, pokud jde o opatření nezbytná a přiměřená v demokratické společnosti k ochraně řady veřejných zájmů. Jde o standardní vymezení výjimek z lidsko-

právního závazku, které sice existuje již v platné směrnici z roku 1995, ovšem projevil se tendence rozsah výjimek omezit.

CZ patřila mezi státy hájící adekvátní rozsah výjimek, což se kromě do jisté míry omezené výjimky k principům v článku 5 i podařilo.

- Kapitola IX bude poskytovat řadu specifických režimů ochrany osobních údajů, které lze rozdělit do těchto skupin:
 - o článek 80 směřující ochranu dat a svobodu projevu nyní v souladu s *acquis* obsahuje pozitivní závazek upravit pro žurnalistická, akademická, umělecká a literární vyjádření patřičné nezbytné výjimky. Související recitál 121 vyjasňuje, že platí výjimky v tom členském státě, jehož právu správce podléhá.

CZ má výhrady k pojetí svobody projevu jako výjimky z práva na ochranu osobních údajů a spoléhá spíše na dosavadní právem poskytovanou ochranu. Velká většina států však v tomto bodě vidí nezbytný prvek předpisu.

- o Velmi podobné články 80a-80aa o smíření ochrany dat s přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a s opětovným využitím dat veřejného sektoru obsahují podobný princip, ale výslovně nevyžadují nezbytné výjimky.

CZ takovou úpravu podporuje.

- o článek 80b o jedinečném identifikátoru (rodné číslo atd.) a článek 82 o zpracování v kontextu zaměstnání upravují do jisté míry specifické situace, nedovolují však skutečné odchylky od Obecného nařízení

CZ může tuto úpravu akceptovat, zejména možnost národním právem vymezit podmínky platnosti souhlasu zaměstnance jako právního základu pro zpracování, byť je zklamána nesouhlasem většiny států s možností „přísnějších“ pravidel na ochranu zaměstnanců v čl. 82(1).

- o článek 83 stanoví (po vzoru platné směrnice) široké výjimky pro vědecké, statistické, historické a archivní zpracování; ty se ovšem nevztahují na jiná zpracování stejných dat.

CZ vítá vývoj ustanovení a může poslední verzi textu podpořit včetně souvisejících recitálů (59 a 125), které mj. potvrzují možnost provádět pomocí archivů lustrace.

- o článek 84 omezující pravomoci dozorových orgánů pravidly profesního tajemství a podobně

Článek i související recitál 127 byl upraven dle návrhů CZ s ohledem na dosavadní předpisy EU o bankovním tajemství, výsledný text může podpořit.

- o článek 85 poskytuje zdánlivou flexibilitu církvím, s ohledem na DE bude doplněn o recitál upozorňující na ústavní svobody.

CZ opakovaně zdůrazňovala připravenost podpořit relevantní poptávku církví nad dosavadní rámeček; k vyjádření takové poptávky ovšem nedošlo. Článek 85 považuje za nepříliš potřebný, ale neškodný. Související recitál 128 nově na DE návrh odkazuje na ústavní úpravu církví a náboženských společností v ČS.

J. Mechanismus jediného kontaktního místa - orientační diskuse

IT PRES navrhuje orientační debatu k tomuto tématu. IT PRES vychází z orientační diskuse ministrů dne 5. června, jakož i ze závěrů Rady v říjnu a prosinci 2013:

- v důležitých nadnárodních případech by měl mechanismus poskytnout rychlé a konzistentní jednotné rozhodnutí
- experti by měli prozkoumat možnosti posílení „blízkosti“ rozhodovacího orgánu k subjektům údajů zapojením místních dozorových orgánů
- další práce by měla prozkoumat možnost zavedení pravomoci EDPB přijímat závazná rozhodnutí

IT PRES se soustředilo na vylepšení dosavadního návrhu o dva důležité prvky: a) zajištění účinné „blízkosti“ pro jednotlivce a b) svěření pravomoci závazně rozhodovat EDBP.

Současná situace je dle IT PRES (podle platné směrnice) následující:

Směrnice nemá žádná podrobná ustanovení o spolupráci dozorových úřadů (DPAs), což vede k právní nejistotě a fragmentované ochraně. Správce musí jednat s dozorovými úřady ve členských státech, pokud v nich působí; tyto úřady se nemusí podrobně koordinovat. Výsledkem je fragmentace dozoru v aktivitách zahrnujících více členských států.

Platná směrnice sice přiznává každému právo stěžovat si „svému“ vnitrostátnímu dozorovému úřadu, ale vzhledem k povaze (územní) působnosti je k řešení kompetentní jen dozorový úřad provozovny (pokud uvažujeme evropské správce); ostatní úřady poskytují jen dílčí ochranu.

Navíc pokud správce působí jen v jednom členském státu, přestože zpracovává údaje občanů EU, není zde žádná role pro DPA ostatních zemí.

„Blízkost“ subjektu údajů tudíž také není zajištěna.

Návrh Obecného nařízení:

IT PRES se snaží o vyjasnění pravidel zacházení s jednotlivými kategoriemi případů, které jsou tři:

1. Lokální případy (článek 51)

IT PRES uvádí, že vyjasnilo řešení lokálních případů (stížnost zaměstnance na vnitrostátní pobočku, narušení údajů v pobočce). Místní dozorový úřad může posoudit a vyřídit stížnost, usilovat o dohodu subjektu údajů a správce dle čl. 54b(1) nebo vykonávat plný rejstřík pravomocí podle čl. 53.

Místní dozorový úřad není vázán pravidly jednoho kontaktního místa. Kompetence má být dána kritériem územním (případ se týká území daného členského státu) a věcným (pokud zpracování probíhá v provozovně na území členského státu nebo výlučně zasahuje subjekty údajů na takovém území). IT PRES zmiňuje také funkční působnost, tj. nad veřejnými orgány daného členského státu.

CZ v zásadě souhlasí, dále však bude podporovat co nejširší vymezení „lokálních“ případů, protože se na ně použije nejjednodušší procesní úprava a protože ponechávají rozhodující pravomoci v rukou místních dozorových orgánů. Jde zejména o věcné kritérium působnosti. Funkční působnost CZ podporuje, o tu se však spory nevedou.

2. Přeshraniční případy - mechanismus jednoho kontaktního místa:

IT PRES se snaží pokrýt jen důležité přeshraniční případy. Navrhuje tato (alternativní) kritéria:

- 1) zpracování se odehrává v kontextu aktivit správce s provozovny ve více členských státech; hlavním DPA bude dozorový úřad ve státu, kde je hlavní provozovna správce/zpracovatele
- 2) zpracování je prováděno správcem/zpracovatelem s provozovnou jen v jednom členském státě, ale podstatně se dotýká či může dotýkat subjektů údajů v dalších členských státech; hlavním DPA bude dozorový úřad státu jediné provozovny

Spolupracovat budou „dotčené“ DPAs, tedy dozorové úřady ve státech s provozovny nebo s (potenciálně) významně dotčenými subjekty údajů (článek 4 odst. 19a).

CZ by vzhledem k významné roli „dotčených dozorových úřadů“, které mají efektivní právo veta s následným rozhodnutím EDPB, dala přednost mechanismu, který by umožnil rozhodnout o oprávněnosti takového postavení u nějakého dozorového úřadu v konkrétním případě, nebo užšímu vymezení těchto úřadů. Domnívá se, že hrozí nadbytečná aktivita lépe personálně vybavených dozorových orgánů velkých států směrem k „zajímavým“ případům.

Správce / zpracovatel indikuje příslušnému DPA svou hlavní provozovnu, ten nechá tuto informaci zanést do veřejného rejstříku, který by mohl vést EDPB.

CZ by se mohla obejít bez takových rejstříků. Jejich přidaná hodnota není velká, pokud se může místo hlavní provozovny přesouvat pouhým rozhodnutím o účelu zpracování (ve smyslu definice podle čl. 4 odst. 13). Podporuje proto dosažené textové oslabení jejich úpravy.

Spolupráce a spolurozhodování (článek 54a)

Hlavní DPA spolupracuje s dotčenými DPA na řešení případu, může je žádat o právní pomoc a společné operace. Navrhuje rozhodnutí; buď je dosaženo shody, nebo ne. Odpor dotčeného DPA musí být odůvodněn, neshoda eskaluje případ na úroveň EDPB. Společné rozhodnutí by mělo zahrnovat výsledky šetření a závět ohledně porušení pravidel Obecného nařízení, jakož i nápravná opatření nebo zamítnutí stížnosti.

CZ poznamenává, že IT PRES se vyhýbá explicitnímu rozhodnutí v otázce sankcí.

Závažnější ovšem je, že návrh stále neřeší použitelné právo, tj. situaci, kdy Obecným nařízením povolené národní výjimky (např. s ohledem na trestní řízení) povedou k rozdílu v hodnocení, zda je nějaké jednání v souladu či v rozporu s Obecným nařízením.

Přijetí a výkon společného rozhodnutí jsou nově místo hlavního DPA svěřeny tomu dozorovému úřadu, který bude nejlépe schopen zajistit efektivní ochranu z hlediska správce/zpracovatele i subjektů údajů. Konkrétně má jít o dvě varianty:

1. pokud společně odsouhlasené rozhodnutí plně přiznává oprávněnost stížnosti a týká se (nápravných) opatření vůči správci/zpracovateli, bude jej provádět hlavní DPA, který má pravomoc nad hlavní provozovnou správce. To zahrnuje např. zákaz zpracování, výkon práva na přístup, opravu nebo výmaz.

Hlavní DPA přijme a notifikuje rozhodnutí hlavní provozovně správce, ta zajistí výkon napříč pobočkami. Správce se brání u soudu proti hlavnímu DPA, tj. u soudu státu hlavní provozovny.

Místní DPA uvědomí relevantní stěžovatele na svém území o rozhodnutí přijatým hlavním DPA.

2. pokud společně odsouhlasené rozhodnutí nepříznivě dopadá na jednotlivce (odmítnutí stížnosti), přijme a zprocesní jej místní DPA podle vnitrostátních předpisů, aby se zajistily plné možnosti subjektu údajů žalovat u vnitrostátního soudu.

Ve všech případech částečného uspokojení stížnosti bude jednotné rozhodnutí přijímáno hlavním DPA a dotčenými DPA a notifikováno všem stranám a proto budou k přezkumu příslušné soudy všech dotčených členských států.

CZ je k navrženému řešení v zásadě flexibilní; záleží bude do značné míry na jeho implementaci. Upřesnění o přijímání rozhodnutí CZ vítá.

Uvážíme-li povolené rozdíly v právu, mohou nastat situace, kdy navržené jednotné rozhodnutí bude v přímém rozporu s národním právem. Dotčený DPA může takové rozhodnutí vetovat, jinak bude nucen zprocesnit a provést postup, který nebude vnitrostátně udržitelný.

CZ se domnívá, že podobné případy by bylo vhodné výslovně řešit adekvátními důvody pro odmítnutí nebo alespoň možností adaptovat příslušná nápravná opatření podle vnitrostátního práva. (Problém má pokračování v roli EDPB níže.)

Místní DPA zůstane kompetentní pro všechny kroky na území svého členského státu po odsouhlasení jednotného rozhodnutí (zejm. monitoring implementace uložených opatření). Proto nově IT PRES navrhuje, aby místní DPA také přijaly jednotné rozhodnutí.

CZ nerozumí, proč se IT PRES k této variantě vrací. IT PRES střídavě navrhuje, aby místní DPA také přijaly jednotné rozhodnutí, a zase od toho ustupuje, jako nyní.

CZ nerozumí, proč se IT PRES k této variantě občas vrací, a vítá, že od ní v konečném návrhu ustoupilo. Některé ČS nechťejí vykonávat cizí rozhodnutí ani tak, že by jej přijímaly jejich DPA. Dohodnutým způsobem vynucení rozhodnutí je vliv hlavní provozovny, nikoli kontroly místními DPA. Navíc v první variantě místní DPA nic nepřijímají, ve druhé a třetí jde jen o DPA s neúspěšnými stěžovateli.

V urgentních případech může místní DPA přijmout provizorní opatření k ochraně subjektů údajů (článek 61).

3. Řešení sporů mezi DPAs v přeshraničních případech

Je zaměřeno na konzistenci aplikace Obecného nařízení. IT PRES spoléhá na „peer pressure“, ale v záloze má rozhodovací systém pro případy, kdy:

- jde o důležité přeshraniční situace, a
- zapojené DPA (hlavní a dotčené) se nedohodly

Scénáře řešení (článek 57 odst. 2a) jsou čtyři:

- spor o pozici hlavního DPA
- spor o provádění spolupráce mezi DPA (právní pomoc, společné operace)

- spor o meritum návrhu jednotného rozhodnutí (zejm. zda jde o porušení Obecného nařízení)
- spor plynoucí z toho, že DPA nedodržel mechanismus konzistence a nepožádal o názor EDPB před přijetím systémového rozhodnutí (např. schválení významného kodexu chování)

CZ souhlasí s tím, že tyto věci by měly spadat do pravomoci EDPB. Doporučuje, aby tam v nějaké formě spadala také identifikace „dotčených dozorových orgánů“, vzhledem k významnému právu veta v prvním stupni, které může některé DPA svádět k využívání své personální kapacity tímto směrem. Proto by měl mít EDPB také pravomoc rozhodovat, zda je nějaký DPA skutečně v daném případě dotčeným dozorovým orgánem. To může být jednodušší než snaha o zaujetí věcného stanoviska kvůli účelovému rozporu. Alternativně by měl mít EDPB pravomoc rozpracovat pravidla pro určení dotčených dozorových orgánů obecně.

European Data Protection Board (EDPB), složený ze zástupců DPAs všech ČS, má být nadán právní subjektivitou. Má mít pravomoc rozhodovat výše uveden spory závazným rozhodnutím 2/3 většinou. IT PRES neřeší postup, pokud většina nebude. Rozhodnutí má být následně zprocesněno relevantním dozorovým úřadem podle variant 1. a 2. shora.

CZ se jako další státy domnívá, že zřízení dalšího orgánu není tak jednoduché. K rozhodnutí chybí základní údaje jako rozpočtové nároky, další pravomoci apod. CZ může proto nyní souhlasit se systémovou rolí EDPB, ale finální rozhodnutí si vyhradí na dobu, kdy bude moci zvážit ostatní dopady.

Dílčí návrhy CZ byly doposud respektovány, CZ bude v dalších fázích trvat na (v současnosti daném) hlasování podle počtu členů, nikoli podle váhy členských států.

V tomto ohledu více pokračuje problém s přijetím a výkonem rozhodnutí, o němž se relevantní DPA domnívá, že není zákonné (podle vnitrostátního práva s povolenými odchylkami), přestože byl v EDPB přehlasován. Tato situace bude patrně nastávat zřídka, protože IT PRES již nepožaduje, aby společné rozhodnutí přijaly i DPA ve všech státech, kde jsou pobočky. Přesto k ní může dojít třeba při částečném úspěchu subjektů údajů proti správci s pobočkami ve více státech (v jednom však bylo zpracování legální). Tato situace může nastat častěji, protože IT PRES požaduje, aby se společného rozhodnutí účastnily i DPA ve všech státech, kde jsou pobočky. Proto by měla být dále diskutována či řešena (snad kvalifikované důvody pro odmítnutí, rozdělení věci apod.); IT PRES na zpracování této námítky již nemá kapacitu.

V takovém případě sice může národní soud v rámci správního přezkumu prosadit vnitrostátní právo (včetně svobody projevu a dalších povolených specifických úprav). Ovšem pokud bude vázán povinností předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru ohledně rozhodnutí EDPB, může dojít k faktické harmonizaci práva i v oblastech, kde to nebylo úmyslem Obecného nařízení (a to ani Komise). CZ se domnívá, že pokud další diskuse v této oblasti povedou k potřebě revidovat předložený přístup nebo jeho konkrétní prvky, mělo by se tak stát.

System by měl zajistit, že fyzické a právnické osoby zapojené do procedury mohou napadnout zákonnost rozhodnutí EDPB, které se jich týká. Soudní dvůr a/nebo nepřímo národní soudy by proto měly mít pravomoc přezkoumat legalitu rozhodnutí EDPB a strany by měly mít v relevantním stádiu řízení aktivní legitimaci k takovému podnětu. To předpokládá i notifikaci rozhodnutí EDPB stranám způsobem, který bude nutno teprve posoudit.

Další rysy rozhodnutí EDPB a zajištění soudní ochrany a přezkumu pro jednotlivce svěřuje IT PRES dalšímu zkoumání na expertní úrovni v souvislosti s diskusemi Kapitoly VIII (opravné prostředky a sankce).

Závěrem IT PRES vyzývá Radu ke schválení konstitutivních prvků „mechanismu jednoho kontaktního místa“ podaných shora a tím i k dalšímu vedení technických prací v této věci.

CZ v souladu se svými pozicemi na předchozích jednáních Rady uvede, že je k návrhu v principu flexibilní, protože každé řešení má pozitivní i negativní stránky. Přesto se domnívá, že by se technické diskuse měly dále věnovat těmto dílčím prvkům:

- *určení „dotčených“ dozorových úřadů*
- *důsledky sjednoceného rozhodování pro povolené výjimky z Obecného nařízení. Jde o možnost důvodů pro odmítnutí ze strany dozorového úřadu, který má rozhodnutí provést, a to zejména pokud je v rozporu s vnitrostátním právem, nebo jiného řešení takové situace.*
- *důsledky otevřených otázek – náklady, podoba a fungování EDPB, rozhodování o sankcích, soudní ochrana, soudní přezkum. Tyto podstatné prvky nejsou návrhem IT PRES řešeny, proto bychom měli připustit úpravu předložených prvků, pokud to bude nezbytné k nalezení konzistentního řešení.*

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

E. Veřejný sektor a Kapitola IX

Po opakovaném jednání COREPERu a radů JHA došlo k poměrné stabilizaci většiny ustanovení a k odmítnutí (KOM, PRES, IE, BE, FR, LU) explicitní úpravy možností odchýlit se od požadavků Obecného nařízení. Přesto mohou některé státy (FR, PL) a KOM zpochybňovat ambivalentní formulaci o „adaptaci“ pravidel Obecného nařízení v člancích 1(2a) a 6(3).

F. Mechanismus jediného kontaktního místa:

Většina vystupujících států (DE, FR, FI, SI, ES, NL, AT) podporuje návrh IT PRES s cílem překonat dlouhodobé neshody na toto téma. Menšina států (UK, IE, SE, LU) zdůrazňuje těžkopádnost mechanismu, náklady na EDPB apod., přičemž částečně (IE, LU) sleduje své zájmy, neboť v nich mají hlavní unijní sídla velké americké IT společnosti. KOM se po zatlačení do defenzivy zřejmě směřuje s opuštěním svého návrhu (vše měl řešit dozorový orgán v sídle hlavní provozovny).

Závěrem jednání radů JHA dne 28. listopadu indikovalo IT PRES následující záměry:

1. Trochu změnit jazyk v části týkající se veřejných registrů (ministři se mohou na Radě vyjádřit, zda je chtějí nebo ne – nebude to však žádná konkrétní otázka)
2. Upraví právo veta „dotčeného“ DPA v prvním stupni – musí odůvodnit svůj nesouhlas
3. Předposlední odstavec na s. 9 vyjasní v tom směru, že přímé odvolání proti rozhodnutí EDPB bude možné pouze k ESD a nepřímé prostřednictvím národních soudů (které využijí předběžnou otázku k ESD)

4. Zamyslí se nad tím, s čím budou ministři vyjadřovat souhlas. Možnou alternativou by mohlo být vyjádřit souhlas se základními prvky celkové architektury mechanismu.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Mandát pro delegaci Ministerstva spravedlnosti
na neformálním jednání
Rady pro spravedlnost a vnitřní věci
Riga, 30. ledna 2015

Název bodu jednání:

Session II: Ochrana osobních údajů
- rozdělení působnosti Obecného nařízení a Trestněprávní směrnice

Dokument:

Podklad lotyšského Předsednictví z 20. ledna 2015 bez čísla

Balíček na ochranu osobních údajů: Rozdělení působnosti návrhu Obecného nařízení na ochranu osobních údajů a návrhu Směrnice na ochranu osobních údajů

Cíl jednání:

Ministři mají v souvislosti s přípravou Balíčku o ochraně osobních údajů diskutovat optimální rozsah působnosti tzv. trestněprávní směrnice, zejména zda má kromě prevence a potírání trestné činnosti zahrnovat i udržování pořádku a bezpečnosti.

Návrh vystoupení: ANO

Rád bych poděkoval lotyšskému Předsednictví za organizaci této diskuse. Souhlasíme s tím, že je nutné poskytnout expertům politické vedení v této základní otázce.

Nejprve musím upozornit, že česká pozice nespadá jasně ani do jedné ze dvou variant navržených Předsednictvím.

Z platných předpisů plyne, že zpracování osobních údajů pro některé účely není v současnosti na úrovni Evropské unie upraveno. Jde mimo jiné o zajištění veřejné bezpečnosti.

Souhlasíme s obavami řady členských států, že současný návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů nám zabrání upravit zpracování dat při všech policejních činnostech jedním souborem pravidel.

Rozšíření působnosti návrhu směrnice ovšem nepovažujeme za nezbytné. Daleko důležitější je jasně omezit působnost návrhu Obecného nařízení podobně, jako to činí

platná směrnice z roku 1995. To by dalo členským státům žádoucí prostor pro jednotnou úpravu ochrany údajů v rámci policejních činností.

Další návrhy k úpravě textu návrhu směrnice v současnosti nemáme.

(V závislosti na průběhu dnešní diskuse svou pozici k tomuto tématu dále zvážíme.)

Popis problematiky a pozice CZ (kurzívou):

Jedná se o bod v gesci Ministerstva vnitra, projednáváný však v části justice.

Součástí „balíčku na ochranu osobních údajů“ jsou:

- návrh „**Trestněprávní**“ **směrnice** o ochraně osobních údajů, která se má týkat zpracování osobních údajů orgány činnými v trestním řízení v rámci prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání trestné činnosti, jakož i výkonu trestu. Stávající předpisy se vztahují jen na data předaná mezi členskými státy, ale nově se má regulovat i čistě vnitrostátní zpracování.
- návrh **Obecného nařízení** o ochraně osobních údajů, které se má vztahovat na všechna ostatní veřejnoprávní a všechna soukromoprávní zpracování osobních údajů v působnosti EU, s výjimkou osobních záležitostí (fotka dítěte v mobilu), diplomacie a národní bezpečnosti (zpravodajské služby). V této oblasti se již platné právo vztahuje i na čistě vnitrostátní zpracování.

Důsledky návrhu Komise:

- expanze práva EU do oblasti vnitrostátního trestního procesu a policejního práva
- přímá použitelnost Obecného nařízení znemožní členským státům ošetřit související oblasti stejným zákonem (implementovat budou jen směrnici), flexibilita pro veřejný sektor v Obecném nařízení zde nebude stačit.

Návrh Komise na rozdělení působnosti (viz výše) byl kritizován, zejména protože znemožní úpravu souvisejících činností policie a dalších orgánů v jednom předpise.

CZ s kritikou souhlasí, je velmi obtížné určit, kdy udržování veřejného pořádku, samo o sobě relativně obecné pojmenování řady dílčích aktivit, je prováděno právě pro účely prevence a potírání trestné činnosti a kdy pro účely jiné (např. prevence přestupků, zajištění bezpečnosti např. na přechodech u škol, záchranné práce, ochrana objektů apod.). To platí zejména pro činnosti policie. Je velmi obtížné vést hranici mezi prevencí trestné činnosti a ochranou veřejného pořádku, ustanovení by nemělo vytvářet takové problémy v praxi. V řadě členských států se navíc velmi liší přístup k méně závažným deliktům – někde je tentýž skutek trestným činem řešeným ve zjednodušeném řízení, jinde je správním přestupkem apod. Ani u deliktů často není zpočátku zřejmé, zda půjde o trestný čin nebo přestupek, takže právní režim závislý na povaze trestnosti by přinesl řadu komplikací.

Nový návrh proto počítá s definicí působnosti Trestněprávní směrnice, která by zahrnovala nejen prevenci a potírání trestné činnosti, ale také „udržování práva a pořádku a zajišťování veřejné bezpečnosti“.

CZ udržuje k rozšíření působnosti směrnice ambivalentní postoj. Je sice vhodnější, aby zpracování osobních údajů za účelem udržování pořádku a bezpečnosti upravovala směrnice, neboť ta více respektuje potřeby orgánů vynucování práva a poskytuje státům flexibilitu při implementaci. Na druhou stranu se do působnosti unijního předpisu (Trestněprávní směrnice) dostává další právní oblast, tedy veřejná bezpečnost (platné předpisy, včetně článku 3(2) směrnice 95/46/ES, se na tuto oblast nevztahují). Udržování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, které jsou či mají být zásadně mimo odpovědnost Evropské unie (srov. čl. 72 SFEU). V ČR sem mohou spadat např. aktivity obecních policí, která se zabývá záležitostmi veřejného pořádku lokálního významu.

CZ nepodporuje, aby tyto oblasti upravovala směrnice; dosud unijním právem upraveny nejsou vůbec. Ale vzhledem k neustále se rozpínající působnosti EU (pozice Právní služby Rady je, že zcela mimo působnost EU je jen národní bezpečnost) dává CZ přednost tomu, tuto oblast upravovala Trestněprávní směrnice spíše než Obecné nařízení. Důvodem pro rozšíření působnosti Obecného nařízení na tuto oblasti by mohl být zejména článek 71 SFEU o posílení operativní spolupráce v oblasti vnitřní bezpečnosti.

CZ bude stále usilovat, aby se směrnice vztahovala jen na přeshraniční zpracování, čímž by se většinu otázek vnitřní bezpečnosti podařilo vyloučit, to ovšem není předmětem jednání.

KOM návrhu oponuje, protože

- (a) dochází k „převzetí“ některých oblastí nyní pokrytých platnou „civilní“ směrnicí 46/95/ES a tím snížení ochrany osobních údajů (může jít o dílčí oblasti jako přestupky v dopravě, ochrana hranic)
- (b) je podle ní oddělení působnosti Trestněprávní směrnice a Obecného nařízení ještě méně jasné
- (c) právní základ pro jiné než trestněprávní účely nemůže využít Prohlášení 21 k Lisabonské smlouvě, které právě vyděluje trestní řízení z obecné úpravy ochrany dat
- (d) postačí podle ní využít bezbřehou interpretaci pojmu „prevence“ trestné činnosti
- (e) nová působnost Trestněprávní směrnice bude vnímána v členských státech nejednotně

CZ si je vědoma těžkostí spojených se změnou přístupu, ale ty existovaly v obrácené podobě již nyní. Například využití dat v SIS je pro trestněprávní i pro další účely, takže je upravováno paralelními předpisy s různými právními základy. Bezbřehá interpretace „prevence“ také narušuje právní jistotu a navíc je závislá na pozici Soudního dvora. Nejednotné vnímání působnosti není problémem posledního návrhu, protože ani působnost trestněprávních norem v členských státech není jednotná. Lze předpokládat, že typicky policejní činnosti budou, v souladu s celkovou situací a tradicí v členských státech, upraveny Trestněprávní směrnicí.

CZ souhlasí s Komisí v tom, že nadále půjde o autonomní pojmy práva EU, vykládané Soudním dvorem. Vzhledem k aktivismu Soudního dvora v oblasti ochrany dat ovšem nepůjde o nějaké překvapení. Jisto je, že nový návrh působnosti Trestněprávní směrnice dává členským státům více flexibility i s ohledem na roli Soudního dvora, než návrh Komise.

Závěrem se lotyšské Předsednictví táže ministrů, zda

- dávají přednost omezení Trestněprávní směrnice na účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání trestných činů a výkon trestů, nebo
- se má Trestněprávní směrnice rozšířit i na udržování zákonnosti a pořádku a zajišťování veřejné bezpečnosti, a pokud ano,
 - o zda je nutné upravit současný recitál 11a:

„Činnosti prováděné policií nebo jinými orgány vynucování práva jsou zejména zaměřeny na prevenci, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů. Ovšem tyto činnosti zahrnují také udržování zákonnosti a pořádku a zajišťování veřejné bezpečnosti, což by se mělo považovat za úkoly svěřené policii a/nebo jiným orgánům vynucování práva v každém členském státě, které jsou zaměřené na prevenci hrozeb základním zájmům společnosti obecně, chráněným právem, a jež (hrozby) mohou vyústit v trestný čin. Tak by se jim (policii a dalším orgánům) mělo umožnit vykonávat svou pravomoc a přijímat donucovací opatření v kontextu takových činností. Agentury nebo jednotky zabývající se zvláště národní bezpečností by neměly být považovány za orgány vynucování práva.

Činnosti zajišťování veřejné bezpečnosti, v míře v jaké nejsou nutně vykonávány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů, mohou zahrnovat činnosti, které jdou nad rámec Kapitoly 4 nebo 5 Hlavy V Části Třetí Smlouvy o fungování EU (tj. nad rámec justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce).“

CZ vystoupí v tom smyslu, že rozšíření působnosti návrhu směrnice nepovažuje za nezbytné, ale za nezbytné považuje omezení působnosti návrhu Obecného nařízení. Jsou zde oblasti, kde ochrana údajů v současnosti není předpisem Unie upravena, a může to tak zůstat.

Zahrnutí těchto oblastí do návrhu směrnice je CZ připravena dále zvážit s ohledem na výsledek diskuse.

Další úpravy recitálu 11a CZ nežádá, prosadila své na expertní úrovni.

Některé státy mohou navrhnout zahrnutí soukromoprávních entit (např. soukromých věznic, bezpečnostních služeb) - CZ v současnosti neplánuje přebírání veřejnoprávních bezpečnostních funkcí soukromoprávními entitami nebo vybavování např. soukromých bezpečnostních služeb veřejnoprávními pravomocemi, ale je flexibilní s ohledem na potřeby jiných členských států.

Pro domo: Před úpravou v nařízení CZ preferuje úpravu ve směrnici, takže pokud nebudou vyhlídky na vyloučení činností spočívajících v prosazování zákonnosti a pořádku a zajišťování veřejné bezpečnosti, je přijatelnou variantou rozšíření směrnice.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Poslední jednání k tématu proběhlo na PS DAPIX dne 24. listopadu 2014, kde se jednalo o třech variantách:

- (KOM) návrh omezený na prevenci a potírání kriminality, bez samostatných účelů spočívajících v udržování pořádku a veřejné bezpečnosti
- (PRES) návrh rozšířený na udržování veřejné bezpečnosti jako samostatný účel, vyjasněný v recitálu 11a

- (DE) návrh rozšířený na prosazování zákonnosti a pořádku a vnitřní bezpečnosti

Hlavní diskuse se točila okolo 3 variant navrhovaný PRES s cílem vyřešit rozsah působnosti směrnice. První variantu, která by podřadila zajištění veřejné bezpečnosti trestněprávním účelům, podpořilo vedle EK překvapivě UK a SE (pro domo: pravděpodobně mají možnost široké intepretaci prevence kriminality). Další delegace se rozhodly buď pro druhou variantu PRES (škrtnout podřazení trestněprávními účely a definovat v recitálu veřejnou bezpečnosti) u které bylo kritizováno znění recitálu 11a (omezení pouze na zásadní hrozby a otázka zpravodajských služeb). Mírná většina pak podpořila návrh DE (vychází ze znění podle SFEU). Zde se však ČS obávaly pojmu „internal security“ (aby to neznamenal národní bezpečnost) a navrhovaly ho změnit na „public security“ (což by však nevyřešilo problém). PRES jako kompromis navrhlo svou druhou variantu s tím, že veřejná bezpečnosti nebude definována a pouze do recitálu doplní konkrétní příklady (vyzvalo ČS k zaslání příkladů).

Vzhledem k tomu, že se lotyšské Předsednictví pokusilo návrh předchozího italského Předsednictví a Německa do jisté míry sloučit, lze odhadnout, že nový návrh na rozšíření působnosti směrnice na oblasti vynucování pořádku a veřejné bezpečnosti:

- spíše podporují zejména DE, FR, FI, NL, CY, EE, HU, BE, IE, HR, ES, RO, BG, SK, SI, ale řada z nich požaduje různé dílčí úpravy a nezřídka uplatňuje (RO, MT, HU, EE, FI) protichůdné požadavky
- spíše nepodporuje zejména AT
- nepodporují SE, UK s obavou ze začlenění dalších oblastí do působnosti předpisů Unie

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Mandát pro náměstka ministra spravedlnosti
na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci
Brusel, 13. března 2015

Název bodu agendy:

**Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob s ohledem na zpracovávání osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) [první čtení]
- částečný obecný přístup**

Kódy dokumentů: 6833/15, 6833/15 COR 1, COR 2, COR 3 6834/15, 6834/15 COR 1, COR 2

Cíl projednávání:

Ministři mají v souvislosti s přípravou Obecného nařízení o ochraně osobních údajů zaujmout podmíněný částečný obecný přístup v rozsahu:

- Kapitoly II (Zásady) a souvisejících recitálů
- Kapitol VI a VII (nezávislé dozorové úřady, spolupráce a konzistence, mechanismus jednoho kontaktního místa) a souvisejících recitálů

Návrh na vystoupení ČR: ANO / Na zvážení (podle jednotlivých bodů)

ANO:

Úvodní poděkování:

Rád bych poděkoval lotyšskému Předsednictví za předložené návrhy. Jde o velmi důležitou problematiku a je vidět, že Předsednictví v této oblasti pracovalo skutečně usilovně.

Kapitola II

Pokud jde o Kapitolu II, můžeme v duchu kompromisu podpořit text předložený Předsednictvím. S dalšími úpravami některých článků bychom ovšem měli značný problém.

NA ZVÁŽENÍ:

Pokud jde o článek 6 odstavce 3a a 4, dali bychom přednost tomu, aby byl v odstavci 3a také odkaz na „téhož správce“, jako v odstavci 4, nebo aby nebyl nikde. V duchu kompromisu

můžeme přesto s nově navrženým textem souhlasit, ale uvítali bychom, kdyby se v recitálu 40 smysl posledních provedených změn jasně popsal a nedocházelo tak k nejistotě.

NA ZVÁŽENÍ:

Pokud jde o článek 8 odstavec 1, chtěl bych zdůraznit, že text je pro Českou republiku přijatelný jen kvůli odkazu na podmínky souhlasu stanovené vnitrostátním právem.

NA ZVÁŽENÍ:

Článek 10 považujeme za důležité snížení administrativního břemene, které přitom zachovává podstatu ochrany osobních údajů v téměř všech ohledech. Dáváme jednoznačně přednost jeho současnému textu.

Kapitoly VI a VII – mechanismus jednoho kontaktního místa:

ANO:

Chtěl bych poděkovat Předsednictví za novou úpravu těch případů přeshraničního zpracování, které mají dopady jen v jednom členském státě. Je to pro nás důležitý signál, že mechanismus jednotného kontaktního místa, hlasování v Evropské radě pro ochranu údajů a další komplikovaná pravidla se mají používat skutečně jen tam, kde je toho z hlediska ochrany údajů v celé Evropské unii zapotřebí. Řešení místních problémů by mělo být co nejjednodušší. To je pro nás podstatné.

Je zřejmé, že v rámci kompromisu v oblasti jednotného kontaktního místa nemůžeme očekávat dokonalá řešení. Je velmi obtížné smířit výhody pro podniky a výhody pro občany. Proto k návrhu Předsednictví přistupujeme celkově pozitivně a flexibilně.

NA ZVÁŽENÍ v případě irského návrhu přezkumné doložky:

O některých prvcích celého návrhu však stále nejsme zcela přesvědčeni. Jde o právo jednoho dozorového orgánu pomocí námítky celou věc eskalovat na Evropskou radu pro ochranu údajů, a o úpravu rozhodování této rady prostou většinou. Domníváme se, že by tato rada měla řešit spíše koncepční otázky, a to s dlouhodobou platností.

Až praxe ukáže, jak bude nový mechanismus fungovat. Proto bych rád podpořil doložku o přezkumu, o které hovořil irský kolega. To by nám umožnilo věci zhodnotit s odstupem několika let.

ANO:

Vzhledem k nové úpravě případů s místním dopadem může Česká republika částečný obecný přístup ke Kapitolám VI a VII podpořit.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Jedná se o bod v gesci Ministerstva vnitra, projednávaný však v části justice.

Návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl předložen Komisi na počátku roku 2012 jako součást „balíčku na ochranu osobních údajů“, kam spadá i trestněprávní směrnice. Evropský parlament k oběma předpisům již svou pozici zaujal, práce v Radě pokračují. Evropská rada na podzim 2013 vyzvala k dokončení prací v tomto roce.

Formálně:

Lotyšské Předsednictví se snaží dosáhnout shody na kapitolách II, VI a VII, spolu s některými souvisejícími definicemi (článek 4 odstavce 3b, 13, 19a – 19c) a recitály.

Pro usnadnění průchodnosti částečného obecného přístupu navrhlo lotyšské Předsednictví v obou dokumentech standardní tři **dobře definované procesní podmínky**:

- x. nic není dohodnuto, dokud není dohodnuto vše, další změny relevantních ustanovení za účelem celkové konzistence předpisu **nejsou** vyloučeny
- xi. částečný obecný přístup nijak **nepředjímá** horizontální otázky
- xii. částečný obecný přístup **nedává** Předsednictví mandát k účasti na neformálním dialogu s Evropským parlamentem

CZ považuje tato tři omezení za zcela nezbytná; nemohla by souhlasit s návrhem částečného obecného přístupu, kdyby bylo nějaké omezení vypuštěno. První a druhá podmínka jsou nezbytné k další efektivní práci na textu. Třetí podmínka zabraňuje jakémukoli Předsednictví uzavírat „obchody“ s EP v situaci, kdy se EP, vybavený celkovou pozicí k předpisu, může v relativní váze jednotlivých sporů orientovat lépe než Rada.

Kapitola II – Zásady (Principy) – články 5 - 10

Tato Kapitola obsahuje klíčová (průřezová) ustanovení celého návrhu, zejména zásady zpracování osobních údajů, úpravu právního základu pro zpracování, včetně rozvedení podmínek souhlasu pro dospělé i nezletilé, a úpravu tzv. citlivých údajů.

Návrh z nemalé části vychází z dosavadního acquis, zejména platné směrnice 95/46/ES o ochraně osobních údajů, která byla do českého právního řádu implementována zákonem 101/2000 Sb. Stručný přehled hlavních změn oproti textu platné směrnice, resp. dalších kontroverzních ustanovení, následuje:

Článek 5

Oproti článku 6 platné směrnice obsahuje v odst. 1 písm. a) princip transparentního zpracování ve vztahu k subjektu údajů.

V odst. 1 písm. b) a e) se rozpracovávají výjimky pro archivní, vědecká, historická a statistická zpracování, navazuje se na dříve dohodnutý článek 83. Lze shrnout, že úprava je oproti platné směrnici podrobnější.

Konečně v odst. 1 písm. ee) přibyla nová zásada zpracování – princip dostatečné bezpečnosti.

CZ může kompromisní podobu článku akceptovat, přispěla k omezení zásad tam, kde KOM prve navrhla jejich nepřiměřené rozšíření nad rámec platné směrnice.

Článek 6

Odst. 1 velmi těsně vychází z článku 7 platné směrnice, významným doplněním je ochrana životních zájmů jiných osob v písm. d).

KOM a některé ČS stále zpochybňují, zda lze oprávněný zájem použít jako právní základ pro zpracování údajů ve veřejném sektoru.

CZ této námitce koncepčně rozumí (veřejný sektor by měl spoléhat na právní základ podle písm. c) nebo e)), ale v zájmu kompromisního řešení respektuje, že některé státy se obávají vést příliš striktní hranici mezi soukromým a veřejným sektorem a v tomto ohledu se příliš spoléhat na explicitní právní tituly.

Významný je odst. 3a, který nově uvádí hlediska, která se mají použít pro posouzení, zda je účel dalšího zpracování kompatibilní s účelem sběru dat. Následující odst. 4 řeší zpracování pro nekompatibilní účely. Lotyšské PRES na poslední chvíli znovu změnilo přístup a pro účely odstavce 4 vychází z toho, že „další zpracování“ za nekompatibilním účelem se má upravit ve vztahu k účelu sběru dat u toho samého správce. V odstavci 3a je naopak odkaz na „téhož správce“ opuštěn, posuzování kompatibility účelů tudíž nemá být omezeno na jednoho správce, což lépe odpovídá smyslu článku 5 odst. 1 písm. b). Tím se ovšem naznačuje, že je odstavec 4 omezen na nekompatibilní zpracování u téhož správce, což je patrně omezení pro správce jiné, jisté to však není – buď vzhledem ke koncepci Komise, že u nového správce nastává nové, nikoli další, zpracování, nebo vzhledem k textaci recitálu 40, druh pododstavce, poslední věta, str. 13, který zná jen „správce“. V odst. 3a dále chybí vyjasnění typu „zpracování jakýmkoli správcem“.

CZ je překvapena snahou LV PRES stále materiál měnit; Rada nemusí být vhodným fórem pro technickou diskusi. Proto by dala přednost tomu, aby byl i v odst. 3a uveden odkaz na „téhož správce“, nebo aby byl tento termín vymazán i v odstavci 4. Může ovšem souhlasit i se stávajícím zněním v případě, že bude jeho pozadí náležitě vysvětleno v recitálu 40 i ve vztahu k odstavci 4. Současný text totiž do jisté míry zpochybňuje koncepci Komise.

Koncepčně nový odst. 4 umožňuje další zpracování i v případě, že jeho účel není kompatibilní s účelem sběru dat (a je tak v rozporu s článkem 5 odst. 1 písm. b). Kompromisní znění takové zpracování umožňuje témuž správci, pokud mu pro něj svědčí právní základ podle odstavce 1 písmen a) – e), základ podle písm. f) je omezen druhou větou.

KOM, BE, AT, FI, PL, HU, IT a další mohou proti návrhu protestovat, FR a další mají problémy se druhou větou, DE, IE, UK pak s odkazem na *téhož správce*, DE navíc s tím, že druhá věta zahrnuje i správce z veřejného sektoru.

CZ může být v zájmu kompromisu flexibilní, protože jde o jistý průlom v dosud platných pravidlech, a LV PRES pochopitelně usiluje o kompromisní znění. Dala by však přednost tomu, aby celou koncepci s tímž nebo novým správcem lépe vysvětlil recitál 40. CZ však nemůže podpořit případné vypuštění poslední věty, kterou již nyní chápe jako kompromisní řešení.

Článek 7

Jde o nové ustanovení, které rozděluje povahu souhlasu na „jednoznačný“ („unambiguous“) pro zpracování většiny osobních údajů a na „výslovný“ („explicit“) pro zpracování tzv. citlivých osobních údajů. Toto kompromisní řešení vychází z platné směrnice. Posledním doplňkem je povinnost správce informovat subjekt údajů před udělením souhlasu, že jej může kdykoliv vzít zpět.

CZ může souhlasit s celým navrženým textem.

Článek 8

Jde o velmi kontroverzní ustanovení, které vyžaduje, aby správce, který nabízí služby informační společnosti nezletilému, získal souhlas jeho odpovědného zástupce ke zpracování osobních údajů. Je inspirováno zákonem COPPA z USA, který se vztahuje na osoby do 13 let.

Členské státy se neshodly na věkovém limitu, proto žádný není a ustanovení se vztahuje na všechny nezletilé. Výjimkou jsou případy, kdy právo EU nebo členské země souhlas dítěte považuje vzhledem k okolnostem za platný.

Souhlas zákonného zástupce má správce ověřovat s vynaložením smysluplného úsilí.

Státy se neshodují např. u věku (některým by stačila hranice 14 let, jiné usilují o 18), nebo ohledně rozšíření článku na všechna zpracování (např. DE, HU, ES, FR, SE, SK, PT).

CZ se shodně s dalšími (UK, SI, MT, ES) obává, že správce je vystaven stěží splnitelným povinnostem – nejen souhlas ověřit, ale zejména poznat, že nabízí službu nezletilému nebo dokonce osobě mladší určitého věku. S článkem může souhlasit jen kvůli poslední části odstavce 1, která dává národnímu právu možnost souhlasy dětí řešit smysluplněji.

Článek 9

Podobně jako článek 8 platné směrnice upravuje tzv. citlivé údaje tak, že zakazuje jejich zpracování v odstavci 1, zatímco v odstavci 2 a 4 povoluje a upravuje jednotlivé výjimky. Odstavec 5 umožňuje zpřísnění podmínek zpracování zdravotních a genetických dat.

Kontroverzní otázkou je, nakolik se kromě článku 9 odst. 2 uplatní i podmínky podle článku 6. Lotyšské Předsednictví se nakonec rozhodlo tuto otázku ponechat výkladu.

CZ může se současným textem v zájmu kompromisu souhlasit.

Článek 9a

Podobně jako článek 8 odst. 5 platné směrnice upravuje zpracování osobních údajů vztahujících se k odsouzením, trestům a souvisejícím bezpečnostním opatřením.

Některé státy by (oproti platné směrnici) rády zařadily tyto údaje mezi tzv. citlivé v článku 9.

CZ může se současným textem v zájmu kompromisu souhlasit.

Článek 10

Nové ustanovení snižuje nároky na správce, který při svém zpracování subjekt údajů neidentifikuje – nemusí tak učinit ani za účelem splnění povinností podle Obecného nařízení.

Ve druhém odstavci se pro případy, kdy správce ani nedokáže subjekt údajů identifikovat, splnění některých práv subjektu údajů podmiňuje tím, že subjekt údajů umožní svou identifikaci.

Se druhým odstavcem nesouhlasí KOM a FR, ta navrhovala větu výslovně omezující množství dat poskytnutých subjektem údajů na minimum s tím, že mu nemohou být jeho práva upřena.

CZ znění článku podporuje jako kompromisní. Připomíná, že velká většina povinností správce je vázána na to, že subjekt údajů identifikovat lze, nikoli že identifikován opravdu byl. Proto se neobává nějakého popření smyslu Obecného nařízení, článek ostatně navrhla původně KOM.

S doplněním druhého odstavce může souhlasit, nejde však o nezbytné ustanovení.

Kapitoly VI a VII - Mechanismus jediného kontaktního místa

Kromě mechanismu jediného kontaktního místa (One-stop shop mechanism) obsahují tyto kapitoly ustanovení o pravomocech, působnosti a fungování vnitrostátních dozorových úřadů (v ČR jde o ÚOOÚ) i o jejich vzájemné spolupráci jak při řešení jednotlivých případů, tak v novém institucionálním rámci, kterým je EDPB (Evropská rada pro ochranu údajů, European Data Protection Board), složená z hlav nezávislých dozorových úřadů každého členského státu nebo jejich zástupců.

CZ vítá zejména posílení pravidel o vzájemné spolupráci dozorových úřadů.

V posledním roce se většina úsilí zaměřovala na dokončení **mechanismu jediného kontaktního místa**.

Současná situace podle platné směrnice je následující:

Směrnice nemá žádná podrobná ustanovení o spolupráci dozorových úřadů (DPAs), což vede k právní nejistotě a fragmentované ochraně. Správce musí jednat s dozorovými úřady ve členských státech, pokud v nich působí; tyto úřady se nemusí podrobně koordinovat. Výsledkem je fragmentace dozoru v aktivitách zahrnujících více členských států.

Platná směrnice sice přiznává každému právo stěžovat si „svému“ vnitrostátnímu dozorovému úřadu, ale vzhledem k povaze (územní) působnosti je k řešení kompetentní jen dozorový úřad provozovny (pokud uvažujeme evropské správce); ostatní úřady poskytují jen dílčí ochranu.

Navíc pokud správce působí jen v jednom členském státu, přestože zpracovává údaje občanů EU, není zde žádná role pro DPA ostatních zemí.

„Blízkost“ subjektu údajů k řešení problému tudíž také není zajištěna.

Návrh Obecného nařízení:

Nově navržený mechanismus jediného kontaktního místa měl zajistit maximální jistotu pro správce, kteří sice provozují řadu poboček v členských státech, ale rozhodnutí o zpracování osobních údajů činí v zásadě v centrále (Google, Apple aj.), že budou komunikovat pouze s jedním dozorovým úřadem. Po předložení návrhu Komisí (B.a níže) byla tato idea transmutována do podoby, která více vyhovuje velkým státům (DE, FR) z hlediska zajištění ochrany práv subjektů údajů na svém území, protože mohou do značné míry „exportovat“ svou pozici do rozhodování dozorového orgánu v místě, kde takový nadnárodní správce sídlí (B.b níže).

A) – základní teritoriální působnost

Pravidlem zůstává teritoriální působnost dozorových úřadů ve svých členských státech (článek 51). Ty mají, pokud je to potřebné, spolupracovat zejména podle článků 55 a 56.

CZ tento postup považuje za standardní.

B) – přeshraniční zpracování

Výjimkou z tohoto pravidla jsou podle článku 51a odst. 1 případy „přeshraničních zpracování“, která článek 4 odstavec 19b definuje jako situace, kdy:

- (a) na zpracování se podílí provozovny správce, které jsou ve více členských státech, nebo
- (b) zpracování probíhá v jedné provozovně správce, ale závažně zasahuje nebo může zasáhnout subjekty údajů ve více členských zemích.

V těchto případech se dozorový orgán (DPA) členského státu, kde má správce hlavní sídlo, nebo kde se efektivně rozhoduje o zpracování dat, stane „vedoucím“ či „hlavním“ DPA. Dozorové orgány členských států, kde jsou provozovny nebo závažně dotčené subjekty údajů, se stanou „dotčenými“ DPA.

Následně Obecné nařízení upravuje rozhodovací mechanismus, podle kterého „hlavní“ DPA vede vyšetřování a navrhuje rozhodnutí, přičemž každý „dotčený“ DPA může s rozhodnutím nesouhlasit a podat „relevantní a odůvodněnou námitku“ podle článku 4 odst. 19c, ovšem jen do otázek, zda bylo Obecné nařízení porušeno, a zda je s ním navržená reakce v souladu.

Taková námitka musí být zapracována, jinak se podle článku 54a odst. 3 případ eskaluje na EDPB. EDPB rozhoduje podle článku 58a nejprve 2/3, a poté prostou, většinou. Jeho rozhodnutí jsou závazná v konkrétním případě. Kromě toho vydává další doporučení a směrnice. Byla přijata „odlehčená“ varianta EDPB, který disponuje právní subjektivitou, ale využívá zdroje evropského inspektora osobních údajů (EDPS).

CZ se snažila prosadit maximální oddělení personálu EDPB od EDPS tak, aby funkce EDPB zajišťoval personál řízený předsedou EPDB, což se do značné míry podařilo.

Ať bylo rozhodnutí dosaženo dohodou dozorových úřadů, nebo skrze EDPB, přijmou je „hlavní“ DPA v rozsahu, v jakém má zavazovat správce, a „dotčený“ DPA v rozsahu, v jakém se odmítá stížnost subjektu údajů. (Kvůli odporu některých států k tomu, aby rozhodnutí cizího orgánu zavazovalo jejich orgán, se spoléhá, že tlak „hlavního“ DPA na sídlo správce zajistí, aby správce prosadil finální rozhodnutí ve všech relevantních pobočkách.)

To má umožnit soudní přezkum podle místa a práva státu, kde je správce nebo subjekt údajů. Na případný přeshraniční výkon rozhodnutí se použije nařízení Brusel I.

V případě rozhodnutí EDPB, která bude orgánem Unie, ovšem platí, že správce nebo subjekt údajů jej musí napadnout před Soudním dvorem EU. Proto článek 58a odst. 7 manipuluje s daty vyhlášení rozhodnutí tak, aby měl správce nebo subjekt již k dispozici i vnitrostátní rozhodnutí místního dozorového orgánu založené na rozhodnutí EDPB.

CZ vynaložila veškeré síly na zjednodušení celého postupu a na nastavení praktičtějších parametrů. Ve světle úsilí několika Předsednictví i ve světle pozic velké většiny ostatních států však současné znění, se kterým není v několika ohledech (prostá většina v EDPB, eskalace jedním DPA) spokojena, považuje za akceptovatelné.

Případné návrhy dalších států na zařazení doložky o přezkumu („review clause“), motivované podobnou nespokojeností s návrhem mechanismu jednoho kontaktního místa, CZ dle vývoje diskuse podpoří, aniž tím podmiňovala svůj souhlas s částečným obecným přístupem (což by bylo vzhledem k ústupkům, které již získala, nepřiměřené).

C) – lokální dopad

Výjimkou z výjimky, založené přeshraničním zpracováním, je podle článku 51a odst. 2a až 2d „lokální dopad“ takového zpracování.

V některých případech může rozhodnutí hlavní provozovny správce mít negativní dopady jen v určitém státě, nebo jen v určité provozovně. (Může jít o případy triviální, jako je sídlem správce špatně přeložená informace pro subjekty údajů do určitého jazyka, o případy úniku dat subjektů z jedné země z databáze, nebo i o případy zásadnějšího konfliktu spojené například i s porušením dalších pravidel jednoho státu.)

Tyto případy s dopadem do jednoho členského státu může dozorový úřad ve státě hlavního sídla správce svěřit plně do působnosti místního dozorového úřadu (např. českého v případě pražské pobočky španělské banky). Pokud tak neučiní, postupuje se podle pravidel „přeshraničního zpracování“ (viz B) s tím, že místní DPA může přesto navrhnout vlastní řešení, které musí „hlavní“ dozorový úřad vzít co nejvíce v potaz. Jinak zůstane případ v kompetenci místního dozorového úřadu (typicky v případech, kdy jsou nejen dotčeny subjekty údajů, ale ve státě je také provozovna, vůči které lze postupovat).

CZ se dlouhodobě intenzivně snaží prosadit existenci a maximální rozsah této výjimky. Vychází z toho, že v ČR zhusta působí pobočky evropských podniků, nikoli jejich sídla. Vychází dále z toho, že Obecné nařízení může mít koncentrační efekt, tj. že i doposud samostatně působící pobočky a provozovny budou s větší pravděpodobností více řízeny z centra kvůli podstatně jednotnější právní úpravě ochrany dat. Protože jen v případě vnitrostátního řešení se může správce i subjekt údajů spolehnout na vnitrostátní, poměrně známé a blízké, řízení u správního orgánu i u soudu, považuje CZ tuto výjimku za důležitou pro ochranu práv jednotlivců i podniků, jakož i pro ochranu působnosti dozorového orgánu.

Celkový souhlas CZ s návrhem mechanismu jednoho kontaktního místa je hraniční. Pokud by došlo ke znehodnocení pravomocí místních dozorových orgánů u případů přeshraničního zpracování s lokálním dopadem, CZ částečný obecný přístup ke Kapitolám VI a VII nepodpoří.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

Kapitola II

Řada států uplatňuje dílčí připomínky, jak je uvedeno v textu mandátu k jednotlivým ustanovením. S pokračujícím projednáváním, které proti novým změnám staví protivně

návrhy, lze však odhadnout, že většina připomínek není takového charakteru, aby zablokovala částečný obecný přístup ke Kapitole II. Dílčí návrhy však lze na jednání Rady předpokládat, v relevantních případech je navrženo defenzivní vystoupení CZ.

Kapitola VI a VII

Poslední projednávanou oblastí byl kompromisní návrh KOM a CZ na změnu úpravy u případů s „lokálním dopadem“ v článku 51a odst. 2a až 2d. Návrh podpořila většina ČS, jako kompromis jej akceptovaly i DE a FR. Proti se vyslovilo EL a AT. Část států je flexibilní a může akceptovat původní i kompromisní návrh (PL, LU, DK).

V ostatních bodech si je Předsednictví jisté většinovou podporou.

Pro nesouhlas s možností každého dotčeného orgánu podle článku 54a odst. 3 eskalovat věc na EDPB (a pro širší nesouhlas s vlivem, který mají dotčené dozorové orgány na rozhodování toho hlavního) lze předpokládat nesouhlas zejména UK a IE, případně též SK, LT, NL, FI, PT.

IE indikovala v této souvislosti, že na Radě navrhne, aby se v další horizontální diskusi doplnila doložka o přezkumu, která by případně umožnila na základě zkušeností z praxe mechanismus jednoho kontaktního místa upravit.

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Mandát pro ministra spravedlnosti
JUDr. Roberta Pelikána, Ph.D.
pro jednání na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci
Lucemburk, 15. června 2015

Název bodu agendy:

**Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob s ohledem na zpracovávání osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) [první čtení]
- obecný přístup**

Kódy dokumentů: 9565/15

Cíl projednávání:

Ministři mají zaujmout obecný přístup ohledně kompromisního textu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

Návrh na vystoupení ČR: (podle jednotlivých bodů)

Doporučeno:

Rád bych poděkoval lotyšskému Předsednictví za usilovnou práci, která nás přivedla až k diskusi o celkovém obecném přístupu k reformě ochrany údajů. Stejně či snad ještě více chci poděkovat paní komisařce za konstruktivní přístup Komise při projednávání tohoto zásadního předpisu.

Česká republika považuje reformu ochrany osobních údajů za mimořádně důležité téma, které ovlivní životy Evropanů po celou další generaci. Zpracování údajů je neodmyslitelné od současného života. Během platnosti dosavadní směrnice jsme zažili neuvěřitelný technický pokrok. Naše technologické možnosti se od roku 1995 znásobily. Stejně se změnilы výzvy, na které musí právo reagovat.

Je správné, že se na tyto výzvy snažíme odpovědět. Ale pravdou je, že nevíme, co přinese dalších dvacet let. Evropa dnes také není nejvýznamnějším zdrojem inovací, nejsme hlavní laboratoří světa. Stojí za zamyšlení, jestli to nějak nesouvisí s touhou mít ve všem

jasno předem. Proto by nám slušela jistá pokora a otevřenost. Slušela by nám a prospěla by nám.

Chraňme hodnoty, ale neprosazujeme konkrétní prostředky. Stanovme pravidla, ale neprosazujeme konkrétní výsledky. A především, spolupracujme. Spolupracujme navzájem, spolupracujme s ostatními státy, spolupracujme s podniky i s občany. Nedokonalé řešení, které funguje v praxi, je lepší než dokonalé řešení, které zůstalo v Úředním věstníku.

Návrh, který máme dnes před sebou, je ambiciózní. Není problém jej mechanicky zpřísnit. Někdo by nás jistě pochválil, a možná by to také fungovalo. Ale toto je výsledek našeho úsilí, našich zkušeností, naší pečlivé starosti i našich pochyb. Mějme dost síly a energie si za tímto výsledkem stát. Mějme dost pokory jej opravovat, kde to bude nezbytné, a nepodléhejme přitom iluzím, že dokážeme předvídat a vyřešit všechny problémy.

Můžeme tento návrh podpořit (ve znění, ve kterém je Předsednictví předložilo).

NA ZVÁŽENÍ k administrativní zátěži a sankcím:

Byli bychom ale velmi znepokojeni dalším prohlubováním stanovených povinností, než bude jejich dopad prověřen realitou.

Návrh Obecného nařízení vychází z platného práva a z důrazu, který Evropa klade na ochranu osobních údajů jako na zvláštní právo. Jsme v tomto ohledu daleko před většinou ostatních zemí. Nemáme důvod považovat navržená práva za slabá. Nemáme důvod považovat naši ochranu soukromí za nerozvinutou.

Nesmíme zapomínat, že právu jednoho odpovídá povinnost druhého. Povinností jsme stanovili opravdu hodně. Sankce za jejich porušení se také velice zvyšují. Tuto zátěž nejvíce pocítí evropské podniky. Evropská ekonomika se přitom teprve vzpamatovává z poslední krize. Mějme tuto zátěž na paměti a snažme se preferovat regulaci přiměřenou a chytrou, nikoli regulaci mechanickou, svazující a umrtvující.

DEFENZIVNÍ BODY dle potřeby:

Výjimky pro národní předpisy a smlouvy:

Rozsah výjimek pro vnitrostátní předpisy a ochrana platných mezinárodních smluv jsou dvě mimořádně důležité oblasti, ve kterých Česká republika nemůže souhlasit s oslabováním textu. Naléhavě potřebujeme dohodnutý stupeň flexibility v těchto otázkách, abychom zajistili odpovídající možnosti pro základní funkce státu.

Inspektor osobních údajů (Data Protection Officer):

Domníváme se, že bychom neměli narušovat dosažený kompromis v této oblasti. Byli jsme připraveni zavádět inspektory osobních údajů pro veřejnou sféru, ale požadovali jsme flexibilitu pro soukromý sektor. Nemůžeme souhlasit s tím, aby všechny podniky dostaly nařízeno, jak přesně mají zajistit ochranu údajů. Je jejich věc, jestli zřídí inspektora osobních údajů, nechají si poradit od specializované advokátní kanceláře nebo zvolí jinou cestu.

Pravomoci dozorového orgánu vůči jiným veřejným orgánům (článek 53):

Dozorové orgány mají mít dostatečné a pokud možno jednotné pravomoci. Ale rozumíme obavám, že by jedno rozhodnutí správního orgánu mohlo narušit například volby nebo vyplácení důchodů. Členské státy by mohly dostat možnost, aby v případech ohrožení nějakého základního veřejného zájmu tuto pravomoc omezily nebo podmínily souhlasem soudu a podobně.

Mezinárodní transfery:

Dosažené znění kapitoly V považujeme za velmi obtížně vyjednaný kompromis. Další zpřísnování považujeme za nerealistické.

Návrhy na zavedení povinnosti správců ze třetích zemí, aby hlásili požadavky orgánů těchto zemí na osobní údaje, považujeme za málo praktické. Naše dozorové orgány takové situace odhalí a prokážou jen náhodou. Taková úprava navíc může vytvářet zdání větší ochrany, než jsme Evropanům schopni poskytnout.

Sankce:

Za nejlepší bychom považovali systém denních pokut. Lépe bychom sankci mohli odstupňovat podle ekonomické síly podniku i podle závažnosti deliktu. Schází nám také další procesní záruky při ukládání sankcí, například povinnost konzultovat další regulátory – třeba centrální banku u sankcí ukládaných finančním institucím. Litujeme, že se tyto náměty nepodařilo zohlednit

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Jedná se o bod v gesci Ministerstva vnitra, projednávaný však v části justice. Mandát byl Ministerstvem vnitra projednán s ostatními resorty a zejm. Úřadem na ochranu osobních údajů.

Návrh Obecného nařízení o ochraně osobních údajů byl předložen Komisí na počátku roku 2012 jako součást „balíčku na ochranu osobních údajů“, kam spadá i “Trestněprávní“ směrnice o ochraně dat v rámci justiční trestní a policejní spolupráce. Obecné nařízení má nahradit platnou směrnici o ochraně osobních údajů z roku 1995, kterou provádí zákon 101/2000 Sb. Evropský parlament k oběma předpisům již svou pozici zaujal, práce v Radě pokračují. Evropská rada na podzim 2013 vyzvala k dokončení prací v tomto roce.

Formálně:

Lotyšské Předsednictví se snaží dosáhnout obecné shody na celém textu předpisu.

Obecné shodě předcházely částečné obecné shody uzavřené ohledně převážných částí textu (kapitoly II, IV, V, VI, VII a další ustanovení) na předchozích Radách ministrů spravedlnosti.

CZ může obecnou shodu na předloženém textu podpořit. Ve svém vystoupení obecně zdůrazní ohled na praktickou proveditelnost a zátěž, kterou způsobují jednotlivé povinnosti, a na potřebu zlepšit podmínky pro inovace v evropské ekonomice. Návrh vystoupení, které je doporučeno, ale zůstává na zvážení, tak do jisté míry předjímá pozice CZ v rámci dialogu.

Předsednictví na poslední chvíli navrhlo na základě poptávky FR, CZ a dalších úpravu recitálu 134, který akceptuje již probíhající zpracování podle platné směrnice a nevyžaduje nové splnění podmínek, které se váží k počátku takového zpracování (nový souhlas subjektu údajů, posouzení dopadů na soukromí, předběžná konzultace dozorového orgánu).

CZ takový recitál podporuje, nebude bránit ani jeho případnému rozšíření (např. ohledně cílené ochrany údajů - data protection by design – která má také smysl zejména před a na počátku zpracování).

Defenzivní red line - CZ nebude souhlasit s návrhy na oslabení následujících ustanovení:

- rozsah výjimek pro vnitrostátní právo (čl. 21 Obecného nařízení)***
- nepovinná povaha Data Protection Officer (čl. 35 Obecného nařízení)***
- ochrana platných mezinárodních smluv (čl. 89a Obecného nařízení)***

Stručný přehled kapitol Obecného nařízení:

- účel a působnost, definice (články 1 – 4)
- zásady (5 – 10)
- práva subjektu údajů (11 – 21)
- povinnosti správce a zpracovatele (22 – 39)
- mezinárodní transfery (40 – 45)
- nezávislé dozorové úřady (46 – 54)
- spolupráce a konzistence (54a – 72)
- prostředky nápravy, odpovědnost a sankce (73 – 79b)
- zvláštní situace (80 – 85)
- zmocňovací a závěrečná ustanovení (86-87, 88 – 91)

Obecné nařízení je zhruba trojnásobné délky než platná směrnice. Komise volbu právní formy obhajovala potřebou stanovit jednotné podmínky pro digitální trh v Evropě; členské státy si ale vymohly různé stupně flexibility pro zpracování upravená zákonem (veřejný zájem, veřejná správa). Podniky zpravidla nesdílí názor Komise, že sjednocení úpravy přinese úspory v oblasti compliance, naopak považují zpřísnění dosavadních pravidel za větší zátěž a tvrdí, že Obecné nařízení přinese čisté náklady.

Hlavní rozdíly jsou v těchto oblastech (**politicky nejvíce viditelné** oblasti tučně):

- posílení působnosti (více oblastí unijního práva, silnější působnost extraterritoriální)
- **posílení ochrany dětí** (podmínky souhlasu se zpracováním, podmínky výmazu dat)
- posílení informačních povinností správců (bezplatnost, lhůty)
- posílení některých práv subjektů údajů (bezplatnost, lhůty, rozsah)
- **nová či výslovně upravená práva** subjektu údajů:
 - o **právo „být zapomenut“** (čl. 17)
 - o **právo na přenositelnost** osobních údajů (čl. 18)
- podrobná úprava vztahu správce a zpracovatele
- posílení kontroly nad správci mimo území EU
- posílení řady požadavků na správce a zpracovatele
- posílení pravidel o bezpečnosti dat (zejm. technické) a hlášení úniků dat
- (nepovinný) silný **vnitřní inspektor** ochrany dat
- podrobná úprava instrumentů soft law (kodexy chování, certifikace)
- zásadní sjednocení pravomocí dozorových úřadů (pro ochranu dat)
- podrobná úprava spolupráce dozorových úřadů
- zcela nová a principiálně nevyzkoušená úprava společného rozhodování dozorových úřadů v různých typech přeshraničních případů
- zavedení rozhodovací pravomoci pro kolegium dozorových úřadů v konkrétních věcech
- sjednocení prostředků pro soudní ochranu před rozhodnutím či nečinností dozorového úřadu a pro soudní ochranu před nezákonným zpracováním, včetně náhrady škody
- **sjednocení a zásadní zvýšení sankcí** formou 0,5 – 2 % podílu z ročního globálního obrátu podnikatele
- sektorové úpravy pro smíření práva na ochranu údajů se svobodou projevu, s přístupem k úředním dokumentům, pro národní identifikační čísla (RČ apod.), pro zaměstnanecké vztahy atd.

Naopak Obecné nařízení od platné směrnice v zásadě přebírá:

- většinu definic (osobní údaj, citlivé údaje, správce, koncept souhlasu atd.)
- většinu zásad ochrany dat (principy a zákonnost zpracování)
- většinu práv subjektů údajů a základní povinnosti správců
- systém opt-out z přímého marketingu
- koncept „pevnosti Evropa“ pro mezinárodní transfery s důkladnými restrikcemi
- zásadní prvky postavení nezávislých dozorových úřadů
- koncept výjimek pro privilegovaná zpracování (archivní, statistická, vědecká, historická)
- koncept výjimek pro ochranu veřejných zájmů (bezpečnost, ekonomika, ochrana práv jiných atd.)

Celkový výsledek dosavadního vyjednávání CZ hodnotí jako dílčí úspěch.

Při srovnání s aktivními prvky rámcové pozice, kde indikovala úsilí o změnu oproti původnímu návrhu, lze v hlavních ohledech velmi obecně označit

- *jako neúspěchy*
 - *širokou působnost EU včetně extraterritoriálních prvků*
 - *trvající rozlišení mezi správcem a zpracovatelem*
 - *neprosazení větší volnosti pro zpracování oprávněně zveřejněných údajů*
 - *neprosazení přístupu založeného na riziku u okruhu citlivých údajů*
 - *nezrušení institutu osvědčení a pečeti soukromí (byly však výrazně přepracovány)*
 - *přetrvávající zásadní kompetence Komise v oblasti mezinárodních transferů*
 - *zachování rozhodovací role EDPB (ale při omezení role Komise)*
 - *zachování adaptační lhůty (legisvakance) na 2 letech (ale byly prosazeny články a recitály obsahující přechodná ustanovení i prodloužení platnosti dosavadních instrumentů a právního základu zpracování)*
- *jako úspěchy*
 - *funkční rozlišení „standardních“ osobních údajů a zvláštních kategorií údajů (pseudonymizované, zemřelých osob)*
 - *rozvolnění ztotožnění dítěte s nezletilcem (v klíčovém článku)*
 - *dílčí vyvážení některých práv subjektu údajů z hlediska dopadu na správce i na třetí osoby*
 - *dílčí vyvážení a omezení administrativní zátěže kladené na správce a zpracovatele, např. v oblasti hlášení narušení bezpečnosti*
 - *prosazení fakultativní povahy vnitřních inspektorů ochrany údajů v soukromém sektoru*
 - *posílení spolupráce mezi dozorovými úřady, oslabení role Komise*
 - *ukotvení flexibility států ohledně ochrany osobních údajů trestním právem*
 - *prosazení přístupu založeného na riziku v některých ustanoveních*

Některé stále aktuální otázky:

Věcná působnost Obecného nařízení a policejní činnosti

Obecné nařízení v zásadě nebude implementováno, a dosti se liší od návrhu směrnice pro trestní justiční a policejní spolupráci. Státy tak nebudou moci zajistit ochranu dat v policii jedněmi (stejnými) pravidly. Proto usilovaly o pokrytí co největší části „policejních činností“ ve směrnici. To nakonec bylo dosaženo velmi pružnými a abstraktními formulacemi v recitálech. Část zemí s nimi nicméně není spokojena a požaduje něco konkrétnějšího.

CZ může rozdělení působnosti akceptovat; má v úmyslu většinu typicky policejních činností (nikoli tedy např. plné správní řízení nebo zaměstnanecké vztahy) pokrýt při implementaci směrnice. Je si vědoma, že jisté části policejních činností zatím pravomocím EU nepodléhají vůbec (srov. čl. 72 SFEU) nebo je jejich pokrytí značně nejisté.

Další zpracování za nekompatibilním účelem

Článek 6 odst. 4 – umožňuje další zpracování údajů za účelem, který není kompatibilní s účelem, za kterým byly osobní údaje shromážděny. Jde v důsledku o průlom požadavku na slučitelnost účelů, pro které jsou data shromážděna i dále zpracovávána, v článku 5.

Proti článku 6(4) se nadále zásadně staví: AT, IT, LT.

CZ stejně jako řada dalších států není spokojena s výsledným zněním, které považuje za vnitřně rozporné a velmi křehké. Ale jako další státy dává přednost revizi přístupu v rámci dialogu s EP, protože ani přes velké úsilí Předsednictví nebyla nalezena jiná kompromisní textace.

Právo být zapomenut

Jde o velmi politickou až filosofickou otázku, do jaké míry lze vynucovat „zapominání“. Návrh Komise v podstatě rozpracovává právo na výmaz údajů podle platné směrnice, přičemž již podle ní formuloval v rozhodnutí *Google vs. Španělsko* Soudní dvůr právo „být zapomenut“. Hlavní přidanou hodnotou je stanovení povinnosti toho správce, který údaje zveřejnil, a který je na žádost musel vymazat, aby o žádosti subjektu údajů informoval i další správce, kteří údaje převzali, je-li to rozumně možné.

CZ dlouho prosazovala, aby následná informace dalším správcům byla činěna jen na aktivní žádost subjektu údajů (vymažte moje data a řekněte všem, kteří je převzali, aby je také vymazali). Jde o to, že v některých kontextech právo subjektu údajů na výmaz nepřevází (např. v kontextu žurnalistických aktivit o veřejných osobách) a subjekt údajů si ani nemusí přát v některých kontextech toto právo uplatňovat (v cizině se již stává, že novináři publikují články o tom, jak někdo chtěl po vyhledávači, aby potlačil jejich předchozí článek ve výsledcích vyhledávání, aby své téma udrželi „živé“). Tato pozice získala jen slabší podporu (např. IE, NL) a Předsednictví ji nakonec opustilo. CZ následně učinila ústupek a dále ji neprosazuje.

Mezinárodní předávání dat

Kapitola V prohlubuje „pevnostní přístup“ k ochraně osobních údajů. Předání do států mimo EU je bezproblémové, jen když je zvláště stanoveno, že třetí země má dostatečnou ochranu dat (takových rozhodnutí je nyní tucet, států na světě asi dvě stovky). Jinak nastupují různě silné a regulované záruky ochrany dat (např. smluvní klauzule) a výjimky. Poslední a již nyní kompromisní možností je předání dat na základě oprávněného zájmu správce podle článku 44 odst. 1 písm. h).

Přesto některé státy (AT, HU, FR ...) mohou navrhnout další zpřísnění úpravy nebo vypuštění některých možností pro předání.

CZ bude hájit dosaženou kompromisní úpravu, další zpřísnění považuje za zcela neodpovídající situaci moderního globalizovaného světa.

DE a případně další státy mohou navrhnout nové ustanovení (čl. 42a), které by podniky ze třetích zemí (např. Google z USA) zavazovalo hlásit dozorovému úřadu, že jsou vystaveny požadavkům orgánů svého státu na zpřístupnění osobních údajů (osob z EU). Takové návrhy již byly projednávány dříve a nezískaly dostatečnou podporu.

CZ takové ustanovení nepodporuje, protože vytváří pouze iluzi bezpečnosti a jeho praktické dopady mohou být snadno negativní. Pokud je správce ze třetí země vystaven zákonnému požadavku např. bezpečnostního orgánu svého státu, dozorový úřad v EU o tom zpravidla vědět nemůže (správce bývá vázán mlčenlivostí a trestán za její porušení). Případný postih správce za nesplnění ohlašovací (nebo jiné podobné) povinnosti je pak spíše věcí náhody a nepředstavuje efektivní ochranu. Navíc by mohl vést k recipročním opatřením a celkově ke snížení úrovně zcela legitimní spolupráce například na řešení počítačové kriminality.

Pravomoci dozorového orgánu

Některé státy (např. DE) mohou navrhnout omezení pravomocí dozorových orgánů ve vztahu k těm zpracováním osobních údajů, které provádí veřejná sféra. Jde například o to, zda může dozorový orgán svým rozhodnutím pozastavit zpracování osobních údajů, které je předpokladem pro vyplácení důchodů, volby apod.

CZ podporuje harmonizované a efektivní pravomoci dozorových orgánů. Přesto již v zájmu kompromisu souhlasila s tím, že členské státy nemusí dozorové orgány vybavit pravomocí ukládat pokuty jiným veřejným institucím. V případě hledání kompromisu by mohla souhlasit s jistým omezením pravomocí dozorových orgánů, ale jen v případě, kdy by jejich zásah znamenal závažné dopady na zpracování, které se provádí za účelem naplnění zásadního veřejného zájmu. CZ by v takových případech doporučovala např. rozhodnutí soudu na návrh dozorového orgánu.

Sankce

Podniky nezřídka kritizují připravovanou povahu sankcí za porušení Obecného nařízení. Nemá jít o pevnou horní hranici, ta se má určit, podle závažnosti deliktu, jako 0,5% až 2% z globálního ročního obrátu předmětného podniku. Na tomto přístupu, typickém pro ochranu hospodářské soutěže spíše než pro vynucování správní regulace, byla shoda velké většiny zemí.

CZ má proti tomuto řešení závažné námitky. Nepovažuje oblast ochrany osobních údajů za srovnatelnou s oblastí hospodářské soutěže, kde veřejný regulátor vědomě spoluutváří trh a je na to vybaven. Obává se dále, že tento přístup bude mít obtížně odhadnutelné dopady na jednotlivé podniky a bude potlačovat inovace. Dala by přednost vysokým, ale omezeným pokutám, nebo systému denních pokut, nebo povinným konzultacím s dalšími regulátory u systémově důležitých firem (např. u finančních institucí). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy nezískaly politickou podporu jiných zemí, může ale stávající návrh akceptovat.

Pozice členských států, Předsednictví a Evropské komise:

KOM je předkladatelem návrhu.

Žádný stát není plně spokojen s kompromisním zněním. Přesto se jasně rýsuje ochota většiny států postoupit do dialogu s EP.

Tuto převážnou ochotu (často stále chtějí uplatnit některé dílčí body) výslovně indikovaly:

- na jednání COREPER dne 9. června:

EL, CY, HR, SK, ES (nepotvrzeno ústředím), BG, SE, FI, IE, podmíněně i DE, HU

- posléze:

NL, FR,

Zásadní problémy indikovaly: SI (připravuje deklaráce), IT, UK (rozhodne ministr).

S touto výhradou lze celkově a velmi obecně shrnout, že mezi státy prosazující co největší ochranu osobních údajů i za cenu značné zátěže správců a zpracovatelů patří AT, IT, PL, FR, PT, HU, SK, LU.

Naopak mezi státy prosazující opatrnost při zvyšování ochrany osobních údajů nad rámec platné směrnice a respekt k administrativní zátěži patří UK, IE, CZ, SE, NL, DK.

Některé státy předloží svá jednostranná prohlášení, která budou akcentovat politicky citlivé body (viz výše).

Finanční a rozpočtový dopad:

Předložený materiál nemá žádné bezprostřední finanční nebo rozpočtové dopady.

Číslo verze: 2 Datum vypracování: a hodina 18.11.2015 16,00 hodin

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2564 dne 19. listopadu 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

- Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données) **(première lecture)**
 - = Préparation du trilogue - Chapitres II, III, IV et V

Kód dokumentu: 13914/15 DAPIX 206
14076/15 DAPIX 208

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, tel.: 974 832 779, e-mail: petr.habarta@mvcr.cz

Schválil: Mgr. David Chovanec

Cíl projednávání:

Substantivní diskuse ke kapitolám II – V návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a jejich volném pohybu s cílem schválit kompromisní návrhy Předsednictví za účelem dokončení vyjednávání s EP do konce roku. LU PRES nyní předpokládá uzavření jednání na jednom z posledních letošních COREPER, na prosincové Radě JHA bude pouze informovat o vývoji jednání.

Návrh vystoupení ČR: Ano (alespoň tučné části)

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

We can support many proposals of the Presidency, as they represent a good compromise. However, there are few points where we are very concerned.

Article 6 is now too weak on compatibility of processing. Paragraph 3a makes sure there will more cases of incompatible processing. Paragraph 4, which allowed such processing to continue, is almost entirely lost. **We would strongly prefer to at least return to the Commission original wording of paragraph 4.** We are open to other solutions, but this goes too far.

Deletion of Article 9(5) on domestic legislation about sensitive data should wait for two reasons. First, we do not know how the Article 6(3) will look like. Second, it is still not clear whether Article 6 applies to processing based on Article 9. These points are technical, but important.

Articles 14 and 14a on information to data subject is too unclear for us. Will the controller need to provide all information in all cases or all information where necessary to ensure fair processing? The first option is not acceptable, the second could be.

As regards data breaches, we need the threshold of “high risk” both in Article 31 and 32. There will almost always be “some” risk to fundamental rights and freedoms. Threshold of any “risk” would lose its meaning.

As regards DPO, we could accept mandatory DPO for public bodies, but not in other cases proposed by EP. Private sector should be able to choose their means of compliance. There are enough burdens for them to carry already.

While we are flexible on most Presidency proposals on international transfers, **we cannot agree with amendment to Article 40. This Article is general principle for transfers. If we say here that high level of data protection must be ensured, we put in danger many tools for transfer in later Articles.** Let us remember Schrems decision. There, high level of data protection was used to deny data transfers under Safe Harbour. But data protection is not absolute right. It must be balanced with other rights and there the exceptions are very important.

Last but not least – in Article 8 on child’s consent, national flexibility to legislate on valid consent has been lost, and we do not agree with that. Also, an age of 16 years has been introduced, which we can accept.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem
- Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů ke kapitolám II, III, IV a V návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit trialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (sedmi dialogů od června, extenzivní konzultace a debriefingy) a vyzývá k flexibilitě.

Text dokumentu 14075/15, který je v závorkách, bude na COREPER projednán později, protože souvisí s dosud neprojednanými ustanoveními. Jde zejména o tzv. Privilegovaná zpracování (historická, archivní, vědecká a statistická).

LU PRES navrhuje schválit následující hlavní kompromisy:

Souhlas – články 4(8), 6(1)(a), 7 a 9

Obecný přístup Rady dodržuje platnou směrnici, a vyžaduje nepochybný (unambiguous) souhlas u většiny dat, zatímco výslovný (explicit) souhlas u citlivých údajů.

EP naopak předpokládá výslovný souhlas u obou kategoriích.

LU PRES navrhuje trvat na GA, ale ustoupit EP u článků 7(2) a 7(4). U článku 7(2) LU PRES navrhlo text, podle kterého by souhlasem krytá část prohlášení, která odporuje Obecnému nařízení, nebyla závazná.

CZ tento návrh hodnotí jako zlepšení původních požadavků EP, domnívá se, že je stále možné dobrovolné plnění (nebo odvolání souhlasu nebo jiné řešení, pokud o to budou mít strany zájem) a může jej v rámci kompromisu akceptovat. Podpoří však případně lepší návrhy jiných ČS, které se budou více blížit GA.

U článku 7(4) návrh LU PRES navrhuje místo složité úpravy EP obsahující zániky platnosti a zákazy doprovodných souhlasů podstatně lehčí a jednodušší text, že dobrovolnost souhlasu se posuzuje mj. i podle toho, zda plnění smlouvy či poskytnutí služby, založené na čl. 6(1)(b), je prováděno požadavkem na souhlas s dalším zpracováním. To již tolik neohrožuje služby poskytované bezplatně (free emaily nebo sociální sítě), kde poskytovatel těží ze zpracování osobních údajů.

CZ tento návrh hodnotí jako zlepšení původních požadavků EP a může jej v rámci kompromisu akceptovat. Podpoří však případně lepší návrhy jiných ČS, které se budou více blížit GA.

Omezení účelu – články 5(1)(c), 6(3a)(4)

LU PRES navrhuje upravit princip v článku 5(1)(c) („not excessive“ podle platné směrnice) na „limited to what is necessary“ a tvrdí, že na to má mandát

CZ má k této změně výhrady, neboť hrozí restriktivním výkladem, ale v kontextu jednání bude flexibilní.

Ohledně článku 6(3a) o testu kompatibility a v čl. 6(4) o dalším zpracování pro neslučitelné účely, který se setkal se značným odporem EP, navrhuje LU PRES kompromis ohledně článku 6(3a) a výmaz článku 6(4). Místo původního návrhu KOM, který v odst. 6(4) připouštěl nové (další) zpracování založit na téměř všech titulech (čl. 6 odst 1 písm. a-e, ale ne f), nabízí LU PRES v návěti čl. 6(3a) jen souhlas nebo zákonné výjimky podle čl. 21(1). Faktory kompatibility podle odst. 3a se nemění.

CZ návrh kompromisu považuje za velmi omezující. I Komise navrhovala více titulů, resp. jejich širší rozsah. CZ požaduje uvést do čl. 3a i další tituly v širším rozsahu, než tak činí LU PRES. Lze ostatně očekávat, že řada ČS bude mít problém i s vypuštěním druhé věty článku 6(4). CZ podpoří vhodné alternativní návrhy.

Citlivé údaje – článek 9

EP vkládá mezi citlivé údaje (jejichž používání je povoleno jen výjimečně) i biometrická data (v době, kdy otevíráme mobily palcem a platíme obrazem oka). LU PRES vidí v souladu s GA biometriku jako potenciální riziko, nic víc, a navrhuje se toho držet.

CZ souhlasí.

LU PRES zároveň navrhuje vypustit odst. 5 o legislativní kapacitě ČS upravit dále zpracování genetických a zdravotních údajů, protože to již pokrývá článek 6(3).

CZ se domnívá, že bude vhodnější odst. 5 ponechat. Panují totiž neshody, zda článek 9 přináší samostatné tituly pro zpracování, nebo zda musí být splněn také článek 6. Znění článku 6(3) také není dokončeno.

Ikony – článek 12, 13a(text EP)

EP navrhl povinné standardizované piktogramy pro usnadnění informování subjektů údajů. (Česká organizace zastupující spotřebitele se vyjádřila, že pro většinu populace jsou tyto ikony zcela nesrozumitelné.) LU PRES navrhuje do článku 12 vložit odstavce 4b a 4c, které zavedou nepovinné, ale standardizované ikony a svěří Komisi (delegovanou) pravomoc k definici jejich obsahu a proceduře jejich poskytování.

CZ může akceptovat, podpoří případné hlasy po prováděcí, nikoli svěřené, pravomoci Komise.

Informování subjektu údajů – články 14, 14a

EP odmítá dvoufázové poskytování informací (základ vždy, zbytek jen když je to nutné k zajištění férovosti zpracování). LU PRES drobnou úpravou textu („with the following further information necessary“ místo „with such further information that is necessary“) text dále znejasňuje – není zřejmé, zda je povinnost informace poskytovat vždy nebo jen někdy, ale všechny.

LU PRES dále navrhuje do první skupiny (povinné vždy) přesunout informaci o příjemcích a o mezinárodních předáních a titulech, o které se opírají, oboje jen „where applicable“.

CZ připomíná, že již nyní je text článku nesmyslně náročný (poraněného je nutno informovat před tím, než se ho na něco lékař zeptá), vyjádří obavy z jeho nejasnosti a silnou preferenci pro text Rady.

V duchu kompromisu by CZ mohla akceptovat přesun informace o příjemcích do první skupiny, přinejhorším i informaci o mezinárodních předáních.

Právo být zapomenut – článek 17

EP trvá na omezené svěřené pravomoci pro Komisi v odst. 9 za účelem úpravy procedur pro výmaz odkazů, kopií nebo replik údajů, které byly zveřejněny a mají být „zapomenuty“. LU PRES připomíná flexibilitu EP v tomto ustanovení a doporučuje přijmout delegovaný akt.

CZ akceptuje, jako dříve, důležité pro ni bylo omezit delegovaný akt na to nové, a nevztáhnout jej na celé právo na výmaz. Jen připomíná, že jde o odst. 2a, nikoli odst. 2.

Právo na námitku a profilování – články 19, 20

EP požaduje výslovný odkaz na právo namítat profilování, které LU PRES navrhuje zpracovat do čl. 19(1) pokud je profilování založeno na čl. 6(1) písm. e) nebo f).

CZ může akceptovat.

LU PRES se drží GA, ale doporučuje doplnit do čl. 20(1) frázi o tom, že neprávni důsledky musí být „podobně“ významné.

CZ podporuje.

EP dále trvá na úpravě možnosti subjektu údajů vykonávat své právo na námitku pomocí technických specifikací on-line, tj. „do-not-track“ volby. LU PRES navrhuje možné znění, omezené na služby informační společnosti, aniž je dotčena směrnice o e-Privacy.

CZ může akceptovat.

Data breaches – články 31, 32

EP v čl. 31 požaduje nižší práh („risk“ místo „high risk“) pro oznámení dozorovému úřadu. Mohl by přijmout vyšší práh zde i v čl. 32 (pro oznámení subjektu údajů), pokud Rada přijme povinného DPO (data protection officer). Navíc chce EP obrátit formulaci tak, aby správce prokazoval, že pravděpodobně nedojde k riziku (podle GA správce informuje při pravděpodobném vysokém riziku).

CZ trvá na „high risk“ v článku 31(1) i 32(1), protože „risk“ je v problematice základních práv příliš slabé vyjádření – nějaké riziko je skoro vždycky a podmínka by ztratila smysl. CZ je ochotna přijmout povinného DPO pro veřejné orgány, nikoli však v dalších případech navržených EP.

Data protection officer – článek 35

EP trvá na povinném DPO v určitých případech. LU PRES navrhuje omezit na: veřejné orgány, správci s klíčovými činnostmi spočívajícími v pravidelném a systematickém monitoringu subjektů údajů a správci zpracovávající ve svých hlavních činnostech citlivé údaje ve velkém měřítku. Na oplátku LU PRES nabízí trvat na flexibilitě pro veřejný sektor (ale pouze v čl. 3(6), nikoli v čl. 1(2a)).

CZ je ochotna přijmout povinného DPO pro veřejné orgány, nikoli však v dalších případech navržených EP. Soukromý sektor má mít možnost sám si zvolit, jak zajistí splnění nařízení.

V článku 33 chce EP použít ta samá kritéria pro hodnocení dopadů, naopak LU PRES trvá na GA ohledně čl. 33(2)(a) až (c), což kritériím EP odpovídá.

CZ podporuje GA.

European Data Protection Seal – článek 39

EP trvá na této pečetí vydávané podle kritérií stanovených EDPB jako na jedné možnosti. LU PRES řeší doplněním jedné věty do čl. 39(2a).

CZ je flexibilní, dokud je pečeť dobrovolná.

Mezinárodní přenosy – články 40, 41, 42

LU PRES informuje o návrhu EP znovu projednat některé prvky kapitoly V Obecného nařízení o předání osobních údajů do třetích zemí, s cílem reflektovat rozsudek C-362/14 Schrems ze dne 6. října 2015. LU PRES tuto potřebu nevidí, ale je ochotno jisté ústupky vyměnit za jiné požadavky Rady. Navrhuje zvážit:

- obecnou doložku v čl. 40, že je nutné zajistit vysokou úroveň ochrany při předání do třetí země.

CZ tuto změnu odmítá. Ochrana údajů není absolutním základním právem. V některých případech se budou údaje předávat i bez zajištění vysoké úrovně ochrany ve třetí zemi, záleží na okolnostech. Tato změna by znamenala, že za pár let Soudní dvůr vztáhne kritéria, nyní kladená na rozhodnutí o odpovídající ochraně, na všechny přenosy osobních údajů.

- vložení obrátů o přihlédnutí k bezpečnostní a trestní legislativě do čl. 41(2)(a), vzhledem k tomu, že už je tento odkaz v recitálu 81

CZ je flexibilní k recitálu 81 i k právnímu textu. Nemá smysl, aby KOM něco nezávažila a pak to Soudní dvůr zrušil.

- potvrzení, že čl. 42(1) počítá s vynutitelnými právy subjektů údajů a účinnými prostředky nápravy, jak již činí recitál 83

CZ preferuje, aby text zůstal v recitálu 83, protože struktura článku 42 je komplikovaná (shrnuje závazné veřejnoprávní instrumenty, smluvní doložky, vnitropodniková pravidla i nezávazné dokumenty) a bylo by to matoucí, ale v posledku je flexibilní.

- vyjasnění v recitálu 81, že „adequate“ je „essentially equivalent“

CZ nepreferuje v právním textu. To, že „adekvátní“ je „v podstatě stejné“, si myslí jen Soudní dvůr, ani část ochránců údajů si to nemyslí. Ale vzhledem k rozsudku Schrems to může akceptovat v recitálu.

Další otázky:

LU PRES navrhuje další prý méně významné úpravy, sladění a drobné ústupky, ke kterým se cítí mít mandát, v řadě recitálů a ustanovení uvedených v bodu 20.

CZ podpoří kritiku rozsáhlých změn recitálu 38, který je nově postaven na velmi problematickém pojmu „reasonable expectations“, jímž se zpochybňuje zpracování založené na oprávněném zájmu podle čl. 6(1)(f).

Recitál 40 souvisí s bodem „omezení účelu“ výše a bude jej patrně nutné upravit podle výsledné dohody. To samé platí o recitálu 67 a problematice „data breaches“ a recitálu 75 a DPO.

V recitálu 67 chybí na pátém řádku „such as“.

V článku 8 se opouští předchozí struktura (18 let a nebo národní limit) a stanoví se hranice 16 let (takže zatímco v USA nevyhází ochrana dětí pod 13 let, v EU nebude vycházet ochrana dětí pod 16 let. Jsme lepší.).

Některé zde uvedené články (např. čl. 28(4) nebo čl. 26(4)) budou diskutovány na jednání radů JHA dne 18. listopadu, takže CZ předpokládá, že LU PRES výsledky tohoto jednání zohlední.

Rozhodovací procedura:

i) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Číslo
verze: 2

Datum a **hodina**
vypracování:

25.11.2015 15,50 hodin

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2565 dne 26. listopadu 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

- Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données)
(première lecture)
 - = Compte rendu oral de la Présidence sur les résultats du trilogue
 - = Préparation du trilogue - Chapitres I, VI, VII, VIII, IX, X, XI

Kód dokumentu: 14318/15 DAPIX 212
14319/15 DAPIX 213

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, **tel.:** 974 832 779, **e-mail:** petr.habarta@mvcz.cz

Schválil: Mgr. David Chovanec

Cíl projednávání:

Substantivní diskuse ke kapitolám I, VI – XI návrhu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a jejich volném pohybu s cílem schválit kompromisní návrhy Předsednictví za účelem dokončení vyjednávání s EP do konce roku. LU PRES nyní předpokládá uzavření jednání na jednom z posledních letošních COREPER, na prosincové Radě JHA bude pouze informovat o vývoji jednání.

Návrh vystoupení ČR: Ano (alespoň tučné části)

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

We can support many proposals of the Presidency, as they represent a good compromise. However, there are few points where we are very concerned.

As regards national flexibility, we still prefer to have the text in Article 1 for systemic and interpretation reasons.

As regards limitations in Article 21, we welcome the Presidency proposal. Still, the laws should not be notified to everyone in particular. That is why we would need to add a

recital saying that such information can be provided on the website of competent authority.

As regards powers of data protection authorities in Article 53, we can agree with harmonized list. However, it would be better if domestic law formally introduced these powers – we would not have any problem with integrating these powers into the rest of legal order, including judicial remedies, oversight, enforcement etc.

We share the concerns about class actions in Article 76(1) and do not support new proposal.

On liability in Article 77(3), we strongly prefer the General Approach. However, we could support Presidency proposal, if it would be clear that the court still *may* exempt the innocent controller from liability even in cases when some other controller is bankrupt or unavailable. We would rely on consideration of court in those cases.

On Article 83, we find the chapeau of paragraph 1a confusing – the words “at least” should be deleted.

On sanctions in Article 79, we believe that JHA counsellors should discuss these complex changes first. We are afraid that this text is testing the limits of rule of law. We have two serious concerns:

- **The paragraph 3aa is unacceptable in current wording. Sanctions are too high and apply to just about everything, including data protection by design.** It should be deleted or at least very strictly limited. For example, it could penalize non-compliance with previous instructions of data protection authority.
- **The absence of description of offences is alarming. Mere references to articles are too vague.** General requirement of proportionality will not help in practice. To avoid lengthy litigations, we would need at least an explicit respect to the extent in which the Article in question has been infringed.

Defenzivně:

Data processing on political behaviour in totalitarian regimes must remain in recitals 59 and 125b. We cannot be flexible in this regard, it is a political issue and the EP has no problem with it.

The word “single” must remain at least in recital 111, otherwise we cannot prevent wrong interpretations of Article 73(1).

The Article 79(5) is intended to solve constitutional problems of Denmark and Estonia. We support any compromise text that is acceptable to those delegations.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem
- Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů ke kapitolám I, VI až XI návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit trialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (sedmi trialogů od června, extenzivní konzultace a debriefingy) a vyzývá k flexibilitě.

Text dokumentu 14319/15, který je v závorkách, bude na COREPER projednán později, protože souvisí s dosud neprojednanými ustanoveními. Jde zejména o vymezení působnosti oproti Trestněprávní směrnici.

LU PRES navrhuje schválit následující hlavní kompromisy:

Instituce, orgány a další tělesa EU – článek 2(2a)

Obecný přístup Rady dodržuje návrh KOM, která vyloučila entity EU s příslibem, že po přijetí urychleně novelizuje platné nařízení 45/2001.

EP na zahrnutí EU trvá.

LU PRES navrhuje pouze v čl. 2(2a) potvrdit použití nařízení 45/2001 a v recitálu 14a deklarovat podřízení tohoto nařízení zásadám Obecného nařízení, jakož i v čl. 90a vyzvat KOM k nové legislativní úpravě.

CZ je flexibilní.

Flexibilita pro adaptaci použití pravidel – článek 6(2a)(nový)

EP má stále problémy s textem čl. 1(2a) (zejm. termíny „adapt“ a „application of“), snaží se jej vměstnat do rámce čl. 6(1)(c)(e), resp. 6(3).

LU PRES ponechat text Rady, ale přenést jej z čl. 1(2a) do čl. 6(2a) a zjednodušit jej stručnějším odkazem na zpracování podle čl. 6(1)(c)(e).

CZ je znepokojena úpravou systematiky, která může vést k oslabení principu. Dává silnou přednost uchování čl. 1(2a), a podpoří případné jiné návrhy ČS, v posledku je ale flexibilní.

V článku 6(3) navrhuje LU PRES zpřísnit návěti. To dosud dovoluje právní základ pro zpracování podle čl. 6(1)(c)(e) „založit podle zákona“, zatímco dle návrhu PRES tento právní základ „musí být dán zákonem“. Náhradou LU PRES v recitálu 36 ujišťuje, že jeden zákon stanovící povinnost nebo úkol může být základem pro více zpracování.

CZ se drží stanoviska CLS, že „in accordance“ není z právního hlediska problém, a ví, že státy common law mají s „lay down by law“ potíže, takže dává přednost textu Rady, ale v posledku je flexibilní.

Omezení - článek 21(2)

LU PRES přichází s novým zněním ohledně informování subjektů údajů o omezeních, kdy mají subjekty údajů mít právo na obecnou indikaci, pokud to nepopírá smysl omezení.

CZ připomíná, že hovoříme o legislativních opatřeních omezujících práva a svobody, tedy o zákonech, které se vyhláší veřejně a platí obecně. Stačí obecná informace například na webu. CZ může v zásadě akceptovat navržené znění, ale uvítala by recitál, který by vyjasnil, že informaci lze podat obecným způsobem:

„Provision of such information could take place on the website of the competent authority.“

Obecné podmínky pro členy dozorového orgánu – články 48(4)(5)

EP trvá na odstavcích 4 (odvolání, ztráta důchodu a dalších benefitů) a 5 (nucené setrvání ve funkci, dokud se nenajde náhrada) v právním textu.

Výhrady CZ jsou zjevné – předseda dozorového orgánu by neměl být trestán za ztrátu schopnosti pracovat při autohavárii odebráním důchodu. Nucené setrvání ve funkci lze v omezené míře připustit u čistě politických funkcí (ministr při zvažování přijetí demise apod.), ale ne zde.

LU PRES dle návrhu DE řeší problémy s odst. 4 vložím odkazu na vnitrostátní právo k rozhodování soudu. Odst. 5 navrhuje dále odmítat.

CZ oceňuje toto řešení, které může akceptovat, protože sankční postup národního soudu ošetří vnitrostátně podle dosavadních zvyklostí a zdravého rozumu. Dokonce by mohla souhlasit

s vložení „only“ před „by the competent“. Vypuštění nucených prací podle odst. 5 podporuje.

Důvěrné oznamování – článek 49(2), článek 53(1)(ja)EP a článek 66(4)EP

EP navrhuje v čl. 53(1)(ja) povinnost pro dozorové orgány „zavést účinný mechanismus pro podporu tajného hlášení narušení tohoto nařízení“, který souvisí s čl. 66(4b), kde je úkol pro EDPB (evropskou radu dozorových orgánů) vydat směrnice k přijímání a vyšetřování tvrzení o nezákonném zpracování, a k zajištění důvěrnosti zdrojů. Podobnou myšlenku obsahuje návrh čl. 52(1)(d) textu EP.

CZ takto unijně organizované práskání nepodporuje. Zkušenosti z praxe z jiných oblastí (např. protikorupční linky) dokládají, že anonymní informování ve velké většině případů nepřináší informace, ale nepodložená obvinění či podezření, se kterými nelze dále pracovat. Mechanismus není efektivní – navíc insiderů je málo a snadno se odhalí. Identifikovaným oznamovatelům zase nelze ve správním řízení poskytnout ochranu formou nesdělení tomu, proti komu se řízení vede (má podle zásad spravedlivého procesu nárok na přístup ke spisu a právo vyjádřit se i ke spolehlivosti osob, které něco tvrdí). Omezené výjimky zná trestní řízení, to však není tento případ.

LU PRES navrhuje doplnit čl. 49(2) o povinnosti mlčenlivosti o větu, že během funkce musí členové i personál dozorového úřadu zachovávat mlčenlivost zejména ohledně hlášení porušení tohoto nařízení.

CZ může, vzhledem k tomu, že podrobnosti upraví sama, akceptovat (není problém neprozradit osobu, podle jejíž informace se koná kontrola, ale nelze se opírat o svědectví utajené osoby ve správním řízení).

Pravomoci dozorových orgánů – článek 53(1)(1b)(1c) a (3)

EP trvá na tom, že pravomoci dozorových orgánů v odst. 1-1c musí stanovit přímo Obecné nařízení, a to jednotně, žádá výmaz obrátů „ČS zákonem stanoví“ a „přínejmenším“.

LU PRES připomíná recitál 6a, podle kterého mohou ČS prvky Obecného nařízení opakovat při jeho specifikaci či omezení, a navrhuje vyjít vstříc vynětí vnitrostátního práva (při zachování možnosti stanovit další pravomoci).

CZ vidí v odst. 2 omezení odst. 1 až odst. 1c, takže souhlasí s LU PRES, že v takovém případě se použije recitál 6a a proto může vnitrostátní právo pravomoci podle odst. 1 až odst. 1c dle potřeby opakovat. Na druhou stranu některé pravomoci se odvolávají na vnitrostátní právo i ve svém textu, takže EP předvádí poněkud europoslanecky povrchní harmonizaci.

Přestože je v posledku flexibilní, uvítala by udržení textu Rady.

U čl. 53(3) trvá LU PRES na legislativě ČS ohledně možnosti podat trestní oznámení a možnosti zapojení dozorového orgánu do řízení.

CZ vítá tento přístup.

Hlasovací právo EDPS – článek 64 odst. 4 a odst. 5(nový)

EP chce zavést hlasovací právo pro European Data Protection Supervisor (EDPS) (unijní dozorový orgán podle nařízení 45/2001 dohlížející nad institucemi a tělesy EU). LU PRES vidí kompromis v tom, že se připustí hlasování EPDS při rozhodování podle článku 58a, ale pouze v rozsahu, ve kterém se rozhodnutí týká zásad a pravidel použitelných na tělesa EU, která jsou totožná s Obecným nařízením.

CZ dlouhodobě indikuje, že by byla ochotna připustit hlasování EDPS v případě přijímání obecných stanovisek, nikoli otázek, ve kterých nemá EDPS kompetenci. Navržený text by bylo možno vylepšit, ale lze jej akceptovat.

Právo být zapomenut - články 17 a 66

Vzhledem k tomu, že COREPER 19. listopadu zamítl v čl. 17(9) delegovaný akt týkající se postupů podle odst. 2a téhož článku, LU PRES hledá kompromis v podobě nového úkolu pro EDPB podle článku 66(1)(ab)(nový) vydávat o těchto postupech (vymazání odkazů, kopií nebo replikací) svá stanoviska.

CZ může akceptovat, jako by dokázala akceptovat i takto omezenou delegovanou pravomoc.

Zastoupení subjektů údajů - článek 76

EP trvá na tom, aby podle čl. 76(1)(2) mohly subjekt údajů zastupovat aktivistická tělesa ustavená podle čl. 73(2) i v případě žalob na náhradu škody podle článku 77.

LU PRES navrhuje vložit odkaz jen do článku 76(1), který je povinný, ale který vyžaduje, aby měla aktivistická tělesa mandát subjektu údajů. Dále by mělo být zajištěno, že tělesa jsou vskutku aktivistická, požadavkem na „non-profit making character“ a „statutory objectives in the public interest“.

CZ poznamenává, že tento krok ze strany LU PRES není kompromisem, protože v odst. 1 všechny státy něco zavést musejí, v odst. 2 ne. CZ sdílí připomínky dalších států, které se obávají například toho, že fakticky vznikne alternativní úprava „class actions“.

Článek 76(2), který je nepovinný, neb nevyžaduje mandát zastupovaného, má zůstat beze změny.

Odpovědnost – článek 77

EP v odst. 3 požaduje nepovinné zproštění odpovědnosti toho, kdo prokáže svou nevinu, v odst. 3 („may“ místo „shall“). Jde mu o to, aby subjekt údajů neodešel bez satisfakce, i kdyby musela být od nevinného. EP to hodlá vyměnit za akceptaci GA a výmaz „jointly and severally liable“.

LU PRES navrhuje držet povinné zproštění nevinného („shall“) s tím, že by se vyloučení z odpovědnosti neuplatnilo, pokud v případech podle odst. 4 není jiný spoluodpovědný správce či zpracovatel solventní či od něj není kompenzace dobytná. To LU PRES vzalo ze standardních smluvních doložek.

CZ byla flexibilní k „may“, ale toto je složitější znění. Začíná sice povinností vyloučit odpovědnost nevinného („shall“), ale stanoví výjimku pro nikoli řídké případy více správců či zpracovatelů, která vytváří dojem, že v takových případech nevinného odpovědnosti zprostit nelze.

Navíc je formulace založena na pouhé existenci jednoho subjektu, od kterého nelze náhradu škody dobyt (přičemž může existovat dalších několik společně odpovědných).

CZ v této podobě s návrhem nesouhlasí. Preferuje GA Rady nebo alespoň úpravu závěru věty: „ to the damage; it may be exempted from liability in cases referred to in paragraph 4 ...“. CZ považuje za důležité zachovat alespoň možnost úvahy soudu.

Oznamovací povinnost členských států - články 80, 80a, 80b

EP trvá na notifikační povinnosti ohledně zákonů přijatých podle čl. 80(1) ke smíření ochrany osobních údajů se svobodou projevu, podle čl. 80a ke smíření ochrany osobních údajů s právem na přístup k dokumentům a podle čl. 80b ke zpracování národního identifikačního čísla.

LU PRES jako kompromis navrhuje vložit do čl. 90 o vyhodnocení odstavce 2a, podle kterého KOM může žádat od ČS a dozorových orgánů informace zejména podle článků 80, 80a a 80b.

CZ připomíná diskuse, zda musí UK notifikovat 1689 Bill of Rights nebo DE rozsudky BVGh. Toto je snesitelnější, v rámci kompromisu lze akceptovat.

Článek 83 – výjimky pro privilegovaná zpracování

EP trvá na (nějakých) zárukách pro všechna tato zpracování, odmítá výjimky podle odst. 1 a 1a GA Rady.

LU PRES vyzývá k přijetí záruk (safeguards) a k omezení výjimek uvedených v čl. 83. Články 14a, 17 a 19(2aa) již prý tyto výjimky obsahují a další lze zavést podle článku 21.

LU PRES nabízí novou verzi článku 83:

Odst. 1 stanoví povinnost záruk pro privilegovaná zpracování.

CZ je flexibilní.

Odst. 1a(nový) rozpracovává záruky podle původního odst. 2, ale na rozdíl od něj stanoví, že taková opatření „mohou sestávat z, mezi jinými, alespoň“ zpracování pseudonymizovaných nebo anonymizovaných údajů nebo oddělení údajů umožňujících přiřazení subjektu údajů.

CZ nesouhlasí s návrhem, protože je zcela nejasné, zda jde o příklady, nebo o minimální požadavky. CZ požaduje vypuštění „at least“.

Odst. 1b(nový) omezuje výjimky pro vědecké, statistické nebo historické zpracování na články 17a, 17b a 18. Kromě dříve zmíněných čl. 5(1)(b)(e), čl. 6(2), čl. 9(2)(i), čl. 14a(4)(b), čl. 17(3)(d) a čl. 19(2aa), kde jsou privilegovaná zpracování výslovně uvedena, resp. jsou jim poskytnuty výjimky, tak LU PRES z GA Rady vypouští jen výjimky z práva na přístup a na opravu (články 15 a 16).

CZ je v zásadě flexibilní, podpoří případně doplnění chybějících ustanovení, pokud bude přesvědčivě odůvodněno.

Odst. 1c(nový) omezuje výjimky pro archivní zpracování ve veřejném zájmu na články 17a, 17b a 18, 23, 32 a 33. Kromě dříve zmíněných čl. 5(1)(b)(e), čl. 6(2), čl. 9(2)(i), čl. 14a(4)(b), čl. 17(3)(d) a čl. 19(2aa), kde jsou privilegovaná zpracování výslovně uvedena, resp. jsou jim poskytnuty výjimky, tak LU PRES z GA Rady vypouští jen výjimky z práva na přístup a na opravu (články 15 a 16) a nápravné pravomoci dozorového orgánu (čl. 53(1b)(d)(e)).

CZ je v zásadě flexibilní, podpoří případně doplnění chybějících ustanovení, pokud bude přesvědčivě odůvodněno.

Odst. 1d opakuje stávající odst. 1b o tom, že výjimky se vztahují jen na privilegované zpracování, na jiné nikoliv.

CZ akceptuje.

Další otázky:

LU PRES navrhuje další prý méně významné úpravy, sladění a drobné ústupky, ke kterým se cítí mít mandát, v řadě recitálů a ustanovení uvedených v bodu 21, ze kterých lze upozornit na:

recitály – CZ není zcela spokojena s posunem významů u recitálu 15, 94, 95, 108, 110a, ale může je akceptovat. Drží odkaz na lustrace v recitálech 59 a 125b

čl. 4(7) – rozšíření definice příjemce o ujištění, že i orgán, který není příjemcem, musí dodržovat příslušná pravidla ochrany osobních údajů

- *CZ může akceptovat, byť vhodnější by bylo v recitálu*

čl. 48(1) – úprava ke zpřehlednění a zkrácení textu. K problematice jmenování se váže i recitál 95, podle kterého prezident jmenuje na návrh vlády, parlamentu nebo jeho komory.

- *návrh zohledňuje požadavky CZ, která může akceptovat*

čl. 52(2)(jb) – (má být odst. 1(jb) na str. 170 dokumentu 14319) povinnost dozorového úřadu vést vnitřní záznamy narušení Obecného nařízení a přijatých opatření

- *CZ je flexibilní*

čl. 52(6) – právo dozorového úřadu buď zpoplatnit nebo odmítnout excesivní žádost

- *CZ akceptuje*

čl. 56(1) – úprava povinnosti ve vhodných případech zahájit společné operace dozorových úřadů

- *CZ akceptuje*

čl. 56(3a) – rozvedení odpovědnosti územního státu za činnost vyslaných zástupců spolupracujícího dozorového orgánu

- *CZ akceptuje*

čl. 66 – doplněny úkoly v odst. 1 písm. aa), ab), nových ba), bb), bc), bd), be), rozvedeno, ale obsahově zúženo, je písm. ce), doplněno je písm. gb). Doplněn odst. 4a o vhodné konzultaci zainteresovaných stran.

- *Byť nová písm. ba) - be) v odst. 1 mohla být formulována lépe, CZ akceptuje.*

čl. 73(1) – EP odmítá „single“ v textu článku, ČS odmítají paralelní stížnosti více dozorovým úřadům. Proto je upraven text recitálu 111, který nyní uvádí právo subjektu stěžovat si „jednomu“ dozorovému orgánu, zatímco text článku zůstává bez „single“, ale v jednotném čísle, pokud jde o dozorové orgány.

- *CZ může akceptovat, ale „single“ v recitálu 111 musí zůstat, jinak článek 73(1) nějaký soud vyloží ve „prospěch“ subjektu údajů.*

čl. 79(3b), (5) – flexibilita pro netrestání státních orgánů a pro trestní náhradu správního trestání

- CZ může akceptovat odst. 3b. U odst. 5 se bude řídit stanoviskem DK, EE, jejichž ústavní problémy to má řešit
- CZ je překvapena tím, že LU PRES nenavrhuje diskutovat zbytek článku 79 o sankcích, kde předkládá novou úpravu. CZ je v zásadě flexibilní vůči kategorizaci, ale má silné výhrady zejména k:
 - absenci skutkových podstat či popisů přestupků. Chybí alespoň požadavek, aby se při ukládání pokuty přihlíženo k míře porušení konkrétního článku.
 - zbytkové sankční klauzuli v odst. 3aa, která je jednak příliš obecná a postihuje i porušení, která zákonodárce trestat odmítl (např. čl. 23), a jednak hrozí příliš vysokým trestem a kterou CZ odmítá. CZ by dokázala přijmout výrazně omezené znění, např. sankce za neuposlechnutí dřívějšího pokynu dozorového orgánu, který měl napravit nezákonné zpracování (čl. 53(1b)(ca) nebo (da)).

Rozhodovací procedura:

j) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Část projednávaných otázek byla řešena na jednání radů JHA dne 5. listopadu:

Bod 9 – čl. 48 (4), (5)

IE: jsou zásadně proti zavedení těchto 2 ustanovení do textu, jsou příliš detailní.

FI: jsou proti těmto ustanovením, red line.

UK: podpora IE

SK: chtějí GA

AT: jsou proti navrženému textu.

LV: jsou proti oběma ustanovením, je to otázka národního práva.

DK, SE: podpora IE

CZ: dle instrukce

DE: mohou souhlasit s odst. 4 – chtějí doplnit „in line with national law“, pak mohou být flexibilní.

LV: nemohou podpořit odst. 4.

SI: proti odst. 4 a 5

Norsko: jsou proti oběma ustanovením.

PRES: z diskuze jasně vyplývá, že většina ČS je proti těmto ustanovením.

Bod 14 – článek 53

PRES: EP trvá na novém textu, je tu obava z nedostatečné harmonizace.

PL: jsou proti textu EP, pravomoci musí vycházet z národní úpravy.

HU: jsou proti textu EP, GA text je dostatečný, ČS by si měly zachovat svoje pravomoci.

FR: jsou proti ustanovení EP, s textem EP bychom nemohli přidat další pravomoci DPA. Domnívají se, že EP text podkopává harmonizaci.

SI: jako FR a PL

IE: jako předchozí delegace, potřebují „at least“ – možnost přidat nové pravomoce.

CZ: dle instrukce

Řada projednávaných otázek byla řešena na jednání radů JHA dne 18. listopadu:

Kapitola I, čl. 6 odst. 3 a čl. 21

Bod 2 – článek 1 odst. 2a, návětí čl. 6 odst. 3

AT: k první odrážce – mají problém s „particularise“, zbytek mohou podpořit.

DE: jsou proti přesunutí do čl. 6. Nejsou flexibilní a návrh EP nemohou podpořit, text rady byla jejich podmínka pro podporu GA.

SI: chtějí zachovat „adapt“ – je tu větší prostor k uvážení. Ve zbytku mohou být flexibilní.

UK: chtějí zachovat „adapt“ – je to zásadní požadavek, potřebujeme tu takovou flexibilitu, „further specify“ to nám nedává žádnou flexibilitu a mění to smysl textu. Nemohou podpořit změnu v čl. 6 odst. 3.

CZ: dle instrukce

IE: mohou podpořit změny v čl. 1 odst. 2a, ale jsou proti změnám v čl. 6 odst. 3.

FR: mají problém s novým textem v návěti čl. 6 odst. 3 – nejsou přesvědčeni, že je tu zachován význam původního textu.

DK: chtějí zachovat původní text GA, ale jsou flexibilní k tomu, kde bude tento text.

SK, PL: jsou flexibilní k textu

EE: chtějí flexibilitu pro veřejný sektor, nemohou tak podpořit záměnu „adapt“. K čl. 6 odst. 3 – mohou být flexibilní.

Norsko: mohou být flexibilní až na výraz „adapt“. Ke zbytku jsou flexibilní.

BE: mohou podpořit změnu „adapt“. Chtějí zachovat ideu „maintaining existing legislation“.

SE: k výrazu „adapt“ chtějí zachovat GA.

HU: chtějí zachovat GA, jsou flexibilní k případnému přesunutí textu.

LS: k flexibilitě veřejného sektoru – nejde se o výjimku z nařízení, cílem je adaptace a implementace na národní úrovni. Co se týče kompatibility – je tu možnost jít i dále, to již bylo diskutováno v rámci GA. K odst. 3 – je to otázka výkladu. Čl. 8 charty říká „lay down by law“ – je tu prostor pro interpretaci a nevidí tu problém.

FR: mají problém s aplikací, která by mohla vést k nejasnostem.

PRES: můžeme to tak vyjasnit v recitálu.

KOM: bez ohledu na znění textu, soud to bude interpretovat ve světle charty. Domnívají se, že tu jsou jasné důvody pro přesunutí textu.

PRES: jsou si vědomi toho, že je tu pouze malá flexibilita ze strany ČS k tomuto ustanovení.

Bod 3 – článek 2 odst. 2 b)

AT: chtějí dodat „accordingly applies“.

FI: mohou být flexibilní.

UK,IE: jsou proti tomu, aby zde byly zahrnuty EU instituce, ale mohou být flexibilní, když KOM bude reagovat novým návrhem.

SI: mohou být flexibilní, pokud KOM provede určité texty.

CZ: dle instrukce

DE, HU: mohou podpořit ideu, ale nelíbí se jim text. Text je příliš vágní.

PT: nelíbí se jim takové řešení v textu nařízení, lepší by bylo mít deklaraci.

PRES: už tu máme takový text v jiných instrumentech. Z právního pohledu by takové řešení nemělo být problém. Ještě se zkusí podívat na jiné znění.

EE: text není zcela jasný, ale mohou být flexibilní.

PL: domnívají se, že nařízení 45/2001 je lex specialis. Nicméně takový text nás ujistí, že KOM předloží nový text.

SK: jako PL. K volebnímu právu EDPS – chtějí zachovat GA.

KOM: jejich cílem je harmonizovat celou oblast ochrany dat, takže po uzavření těchto trialogů budou intenzivně pracovat na textu. „Without prejudice“ není to ideální řešení.

Některé otázky (např. čl. 17) byly projednány na COREPER 2 dne 19. listopadu:

PRES shrnulo, že do současné doby proběhlo 7 trialogů. Cílem je ukončit trialogy do konce tohoto roku. PRES předkládá kompromisní text ke kapitolám II – V. Cílem dnešního jednání je nalezení kompromisu k předmětným kapitolám pro další vyjednávání s EP.

KOM domnívá se, že PRES se podařilo dosáhnout dobrého kompromisu. K souhlasu čl. 7 odst. 2,4 – zde požadují explicitní souhlas. K čl. 35 DPO mohou podpořit kompromis PRES. Ke kapitole V se domnívají, že není třeba provádět změny ve světle rozsudku SD EU.

FR čl. 35 – povinný DPO je pro FR red line a návrh PRES nemohou podpořit, vidí to jako velký problém pro SMEs. Mohou souhlasit s cílem, ale nemohou podpořit to, že to bude povinné. K čl. 42 odst. 1 – mají problém s formulací textu, který je těžkopádný. K čl. 9 odst. 5 – chtějí zachovat tento odstavec. K delegovaným aktům u práva být zapomenut – tady

požadují implementační akty, chtějí použít národní expertizu. K souhlasu – čl. 7 odst. 4 – tady je nutné mít právní jistotu.

PRES je tu spojení mezi data breaches a DPO – nutné je to brát jako balíček. K čl. 7 odst. 4 – tady se domnívají, že text EP byl už velice zřejmý.

CZ v souladu s instrukcí vystoupilo proti textu v čl. 6 odst. 3 a požádalo o zachování/navrácení odst. 4 do textu čl. 6, rovněž vystoupilo proti vypuštění čl. 9 odst. 5. U čl. 14 a 14a je proti poskytování všech informací vždy. U čl. 31 a 32 požaduje zachování požadavku na „high risk“, může podpořit povinného DPO pouze pro veřejný sektor. Nepodporuje změnu v čl. 40 a nový požadavek na „high level of data protection“. K čl. 8 požaduje navrácení textu z GA k možnosti národní flexibility ohledně souhlasu.

BE zvedají VP k čl. 6 odst. 4. Mají stále VP k povinnému zřízení DPO. K čl. 9 odst. 5 – VP, mají národní úpravu a chtějí zachovat tuto kompetenci pro ČS. Ve zbytku mohou podpořit návrh PRES.

RO k čl. 9 – chtějí zařadit biometrické údaje do citlivých údajů. K DPO – mohou v rámci kompromisu podpořit návrh EP.

AT nelíbí se jim čl. 7 odst. 4, odst. 2. U čl. 5 odst. 1 písm. c chtějí zachovat GA. K čl. 6 (3a) tady není jasné, zda mluvíme o stejném „controller“. Profilování – je nutné odkazovat na směrnici o e-privacy. K čl. 39 - kritéria k pečeti – není jasné, jak se toto bude aplikovat.

IE nemohou v současné chvíli podpořit celý text. K souhlasu – jako FR. K čl. 9 odst. 5 – chtějí zachovat daný odstavec. Jako CZ, nejsou si jisti zda, to je pokryto čl. 6. K ikonám v rámci kompromisu mohou souhlasit. K čl. 14 a 14a – mají problém s návěťím, které je v současné význačné. K čl. 31, 32, 35 – nepodporují tyto ustanovení. K čl. 42 a 41 mohou podpořit, ale mají problém s „essentially equivalent“.

IT „right to object“ – použití technické specifikace – tady vytváříme nechtěnou situaci, ve světle e-privacy směrnice. Chtějí upravit text.

DK nemohou podpořit povinnost mít DPO, k recitálu 81- je to politický problém, nejde pouze o záměnu pojmů. K delegovaným aktům – stejně jako FR podporují implementační akty.

FI i nadále mají problém s limite rizika u čl. 31 a 32, rovněž u DPO – nemohou podpořit návrh PRES. K recitálu 55 odst. 3 – nedomnívají se, že tu nedošlo pouze k technické změně, ale je tu významný posun ve smyslu tohoto ustanovení, chtějí tak zachovat původní text GA, jinak nemohou akceptovat čl. 18. Popřípadě mohou souhlasit, když do odst. 3 přidáme „right to transmit“ vedle práva „right to receive“.

DE k čl. 6 odst. 3a – je to významný návrh PRES, který mohou podpořit za předpokladu, že dojde k úpravě recitálů 38 a 40. K čl. 14 a 14a – tady jde PRES příliš daleko, musí tady být

určitá vyváženost mezi subjektem dat a povinností zpracovatele dat poskytovat informace. Je nutné mít dvoustupňový systém. K čl. 35 – souhlasí povinným DPO pro veřejný sektor.

SE k čl. 7 odst. 4 – mají problém s textem, k DPO – jsou proti povinnému zřízení DPO. K „right to be forgotten“ – tady nemohou podpořit návrh PRES.

MT k DPO – mají zásadní problém s kompromisem PRES. K čl. 8 - nechtěli věkový limit pro děti, ale v rámci kompromisu mohou souhlasit. Problém s čl. 40 – domnívají se, že návrh jde proti rozsudku SD EU.

BG: celkově mohou podpořit kompromis. Vítají vypuštění odst. 4 v čl. 6, rovněž podporují změny týkající se citlivých údajů, nejsou proti DA u práva být zapomenut. Chtějí povinného DPO. Rovněž podporují dodatečné záruky v kapitole V.

PL chtějí podpořit body 10, 14, 16 . K bodu 14 (right to object) – chtějí GA, k bodu 15 požadují GA, do-not-track features chtějí do recitálu. K bodu 16 (čl. 31 a 32) – chtějí držet „high risk“. K DPO – mohou podpořit kompromis, chtějí však omezit koncept a přidat „on large scale“. K bodu 19 (international transfer) – podporují návrhy PRES a upozorňují, že rozhodnutí Schrem je pro ně zásadní.

SK chtějí do citlivých údajů přidat i biometrické údaje, ikony – požadují dobrovolnost, K „right to be forgotten“ jsou proti DA. „Data breaches“ – chtějí vyšší limit. K DPO – jsou proti mandatornímu charakteru.

SI vítají vypuštění odst. 4 v čl. 6. Jsou proti DA u „right to be forgotten“, k „data breaches“ – chtějí GA. K DPO – nemohou podpořit návrh PRES. Vítají úpravu PRES v kapitole V ve světle Schrem rozhodnutí.

EE mají problém s čl. 75 jako DK. Rovněž jsou proti povinnému DPO.

LV k čl. 35 – nemohou podpořit povinného DPO i pro limitované případy to bude velká finanční zátěž.

NL k bodu 9 – „minimalizace“ NL podporuje PRES, k čl. 6 odst. 4 – souhlasí s vymazáním, ale mají problém s čl. 6 odst. 3a – nelíbí se jim odkaz na čl. 21 odst. 1, který řeší pouze výjimky, zatímco odst. 3a stanoví obecné pravidlo. Cíl čl. 21 chtějí to přesunout do recitálu 40.

CY obecně mohou podpořit text, k čl. 19 (right to be forgotten) – flexibilita k DA. K DPO – nemohou podpořit.

PT k bodu 10 – jsou skeptičtí k výmazu odst. 5 u čl. 9, alespoň do té doby, než bude jasné, co je v čl. 6 odst. 3. K bodu 9 – preferují GA u čl. 5 odst. 1 (c).

UK výhrada k případným dalším komentářům. K čl. 6 (3a) – tento článek musí být ještě změněn. K ikonám – chtějí dobrovolné použití, nechtějí DA. K čl. 14 – chtějí GA, původní text byl vyvážený. K čl. 17 – chtějí IA. K DPO – jako FR. K čl. 31, 32 – chtějí vyšší limit. Ke kapitole V – jako IE, je nutné tyto změny ještě projednat.

LT problém s čl. 14, 14a jako CZ.

ES jsou proti DA u ikon a práva být zapomenut. K DPO – mohou souhlasit s povinným DPO jen pro případy navržené PRES. Rozsudek Schrem není důvodem pro znovu otevření kapitoly V.

HU k čl. 8 – chtějí to rozšířit i na offline servis. K citlivým datům – jako FR.

KOM „data breach“ a DPO – návrh PRES je velice vyvážený. Ke kapitole V – upozorňují že rozsudek Schrem se týká výměny záruk, tj. pouze určitého výseku problematiky, nemohou tedy podpořit takové zobecnění v úvodním ustanovení.

PRES je tu řada bodů, kde máme prostor pro flexibilitu a budeme schopni najít kompromis s EP. U povinného DPO, citlivých údajů a DA – nevidíme žádný prostor pro flexibilitu. Není Domnívají se, že jsou tu sektory, kde je DPO intenzivně využíván.

Číslo
verze: 2

Datum a **hodina**
vypracování:

1.12.2015 15,30 hodin

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2566 dne 2. prosince 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données) (première lecture)

= **Préparation du trilogue**

Kód dokumentu: 14605/15
14481/15
14824/15

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, **tel.:** 974 832 779, **e-mail:** petr.habarta@mvcz.cz

Schválil: ~~Mgr. David Chovanec, e-mail:~~

Cíl projednávání:

Substantivní diskuse k návrhu celého Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a jejich volném pohybu s cílem schválit kompromisní návrhy Předsednictví za účelem dokončení vyjednávání s EP do konce roku. (LU PRES nicméně nepředpokládá schválení textu prosincovou Radou JHA.)

Návrh vystoupení ČR: Ano/Na zvážení viz níže

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

ANO:

Scope – Article 2

We of course have to insist on the scope as agreed by the Council, especially in relation to the broad scope of the parallel Directive which includes prevention of threats to public security. Our police forces simply need it to be able to work in practice. Our policemen cannot ruminate on proper legal basis for data protection each time they act in the streets.

ANO:

Information to data subjects – Articles 14 and 14a

We need two-step approach to prevent great and useless administrative burden. The Presidency wording is ambiguous but in the end will be interpreted strictly by the Court of Justice. Therefore we need to insert “where” before “necessary” in the second paragraphs of both Articles.

ANO:

DPO – Article 35

As regards DPO, we could accept mandatory DPO for public bodies, but not in other cases. Private sector should be able to choose their means of compliance. In addition, we find the other two categories very vaguely defined – too many terms are not clear, such as “core activities”, “monitoring” or “large scale”.

NA ZVÁŽENÍ:

But we could improve the wording of the tasks of DPO. Monitoring of compliance and the function of contact point should be dependent on request of the management. The management should also be able to request that DPO performs the impact assessment.

NA ZVÁŽENÍ:

Dismissal of the members of supervisory authority – Article 48

We liked very much the previous version. Dismissals should be made by the court to preserve independence of DPA. We do not think that last Presidency version is really acceptable to the EP. But we could say, at the end of previous version, that Member States could provide for dismissal by another body on condition that the independence of supervisory authority is preserved. Member States would need to notify such provisions to Commission, of course.

ANO:

Sanctions – Article 79

We do not agree with the proposed upper limits. The Commission and the Council agreed on maximum sanctions, so the Parliament should show more flexibility here. We believe that 1 million of euros and 2 per cent of annual turnover are already very high and may stifle innovation and put even large enterprises in dire situations.

NA ZVÁŽENÍ k témuž:

We could not support higher sanctions than 3 per cent of annual turnover and 1.5 million euros.

NA ZVÁŽENÍ – OSTATNÍ:

In recital 15, we would like to delete “purely”, since the present wording is quite limiting and does not correspond to realities of digital era.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem
- Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů k celému textu návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit trialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (osm trialogů od června, extenzivní konzultace a debriefingy) a vyzývá k flexibilitě.

Text dokumentu 14481/15, který je v závorkách, je stále v jednání, a je možno jej komentovat. Jde zejména o rozhraničení působnosti Obecného nařízení a Trestněprávní směrnice.

CZ se vyjádří k podpoře textu Rady ohledně působnosti Trestněprávní směrnice.

LU PRES navrhuje schválit následující hlavní kompromisy:

Citlivé údaje – článek 9

EP vkládá mezi citlivé údaje (jejichž používání je povoleno jen výjimečně) i biometrická data (v době, kdy otevíráme mobily palcem a platíme obrazem oka). LU PRES jako kompromis nabízí text modernizované Úmluvy 108, která definuje citlivé biometrické údaje jako ty, co „uniquely identify a person“. Půjde tedy o údaje jednoznačně identifikující osobu nebo používané k verifikaci její identity. LU PRES navíc navrhuje omezit rozsah „citlivosti“ touto formulací:

“biometric data specifically processed to uniquely identify an individual”

Na jednání radů JHA dne 30. listopadu byly proti „uniquely identify a person“ SE, PL, DE, IE, UK, ES, FR, DK.

CZ vítá další explicitní specifikaci definice, neboť takových údajů bude přibývat s přesností technologií (např. chůze), ale často budou zpracovávána bez úmyslu (a kapacit) provádět identifikaci. Zároveň definice v čl. 4(11) znamená, že sem nelze počítat např. mateřská znaménka na skrytých místech a podobné znaky, které nejsou výsledkem technického zpracování. Vzhledem k tomu, že biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů, je podle § 4 písm. b) zákona 101/2000 Sb. za citlivý považován v ČR již nyní, bude CZ v posledku flexibilní.

V odst. 5 LU PRES navrhuje drobnou úpravu, která ale stále pracuje s podmínkami, nikoli výjimkami:

“Member States may maintain or introduce further conditions, **including limitations**, with regard to genetic data or health data.”

Na jednání radů JHA dne 30. listopadu byly proti DE, CZ, KOM (patrně z jiných důvodů).

CZ preferuje text Rady, mohla by akceptovat návrh LU PRES, ale podpoří vhodné kompromisy případně navržené ČS.

Přenositelnost údajů – článek 18

EP trvá na ustanovení, podle kterého by museli správci zajistit přímý přenos údajů na žádost subjektu údajů, pokud je to technicky přijatelné (feasible) a dostupné (provided for), což je v posledním bodě uvolnění oproti předchozímu návrhu.

Ustanovení odst. 2a(new) by v podání LU PRES znělo:

“In exercising his or her right to data portability pursuant to paragraph 1, the data subject has the right to obtain that the data is transmitted directly from controller to controller where technically feasible and provided for by those controllers.”

LU PRES zároveň uchovává recitál 55, který uvádí, že právo subjektu údajů přenášet nebo získávat informace nezahrnuje povinnost správců zavádět technicky kompatibilní systémy.

Na jednání radů JHA dne 30. listopadu byly proti předchozímu znění FI, UK, MT, IE, ES, SI, pro MT, FR.

CZ vítá nový, opatrnější návrh. Mohla by ovšem v duchu kompromisu akceptovat i předchozí formulaci, pokud budou platit všechna omezení (včetně disproportionate efforts):

“In exercising his or her right to data portability pursuant to paragraph 1, the data subject has the right to obtain that the data is transmitted directly from controller to controller where technically feasible and available, or unless this would involve disproportionate efforts for the controllers”.

Lze se nadít, že různí správci nebudou mít vzájemně kompatibilní systémy, zejména pokud necílí na (geograficky, sociologicky) podobné skupiny klientů. V tom případě by k přímému přenosu neměli být nuceni.

Data Breaches – články 31 a 32

LU PRES (i před jednáním radů JHA dne 30. listopadu) tvrdí, že ČS jsou flexibilní a nadále žádá o podporu „stupňovitého přístupu“ k povinnosti ohlašovat data breaches, tj. mít jako práh „riziko“ v čl. 31 (ohlašování dozorovým orgánům) a „vysoké riziko“ v čl. 32 (ohlašování subjektům údajů).

Na CRP dne 19. listopadu tento přístup odmítly CZ, PL, FI, IE, UK.

Součástí snížení prahu u čl. 31 je vypuštění jeho odst. 1a, který dále omezoval ohlašování v některých případech společných pro oba články, tj. pokud jsou data nesrozumitelná neoprávněnému, nebo pokud správce přijal jiná opatření ke snížení vysokého rizika. LU PRES zároveň z čl. 31 odst. 1 vypouští podmínku, aby správce doložil, že data breach nepřinese riziko (ale to lze stejně v jistém rozsahu dovozovat z obecných ustanovení).

Článek 31 odst. 4 zůstává bez substantivních změn.

CZ může snížení prahu pro ohlašování dozorovému orgánu akceptovat, byť to pravděpodobně znamená pro podniky i dozorové orgány zejména administrativní zátěž.

CZ v této logice může akceptovat i vypuštění omezení povinnosti informovat, pokud správce následně snížil vysoké riziko, ale trvá na omezení povinnosti informovat v případě, že data byla již před narušením bezpečnosti nesrozumitelná (čl. 32 odst. 3 písm. a).

S vypuštěním výslovného požadavku na dokládání nízkého rizika v čl. 31 odst. 1 může CZ souhlasit.

Data Protection Officer – článek 35

EP trvá na požadavku zavést DPO ve třech (prý striktně omezených) oblastech:

- veřejné orgány (ne však soudy při soudním rozhodování)
- správci, jejichž klíčové činnosti zahrnují zpracování, které svou povahou, záběrem nebo účelem vyžaduje pravidelný a systematický monitoring subjektů údajů ve velkém rozsahu
- správci, jejichž klíčové činnosti spočívají ve zpracování citlivých údajů ve velkém rozsahu

Proti tomuto návrhu byly na CRP dne 19. listopadu FR, CZ (pro veřejný sektor), BE, IE, DK, FI, SE, MT, SK, SI, EE, LV, CY, UK, pro bylo RO, DE (pro veřejný sektor), BG, PL, ES.

LU PRES zdůrazňuje, že DPO lze ustanovit i ke v rámci podnikatelských skupin či k více veřejným tělesům dohromady (nebo je nasmlouvat).

LU PRES konečně v novém odst. 4a nabízí roční přechodné období pro vznik povinnosti jmenovat DPO.

CZ může stále akceptovat DPO pouze pro veřejný sektor, nikoli v ostatních dvou oblastech, které navíc považuje za příliš vágně definované (patří tam například církev či odbory?). Státních úřadů je přeci jen omezené a v podstatě konstantní množství, zatímco podnikatelských subjektů, které zpracovávají stále intenzivněji osobní údaje, neustále přibývá. Vzhledem k odporu řady ČS k jakýmkoli povinným DPO považuje CZ svou pozici za skutečně kompromisní.

Zároveň je LU PRES ochotno k úpravám úkolů DPO v článku 37(1).

Pokud by to bylo cestou k nalezení kompromisu, CZ navrhuje provést v úkolech DPO podle čl. 37(1) tyto úpravy:

a) – úkol informovat a radit může zůstat

b) – úkol monitorovat plnění Obecného nařízení, dalších předpisů na ochranu údajů a politiky ochrany osobních dat by měl být uvozen „where so required by the highest management level“, protože některé audity či kontrolní činnosti může vedení organizace z dobrých důvodů svěřit někomu jinému (např. pokud jde o bezpečnost IT nebo mlčenlivost).

f) – úkol poskytovat rady a monitorovat vypracování hodnocení dopadů na ochranu osobních údajů podle čl. 33 by měl být doplněn tak, že pokud je o to DPO požádán, měl by toto hodnocení sám vypracovat (to by byla jistá motivační přidaná hodnota pro podniky)

g) – monitoring odpovědí na žádosti dozorového orgánu a oznamování problémů za tepla dozorovému orgánu může zůstat

h) – fungovat jako kontaktní bod pro dozorový orgán by DPO měl jen, pokud tím bude vedením pověřen (protože v tomto případě vystupuje za organizaci).

Propouštění členů dozorového orgánu – článek 48

EP trvá na ustanovení o propouštění členů dozorového orgánu, odebrání důchodů a dalších benefitů, přímo v Obecném nařízení.

LU PRES se snaží získat souhlas s upraveným zněním, které vypouští rozhodování soudem, což vyvolává problémy z hlediska ochrany nezávislosti dozorového orgánu:

„A member may only be dismissed or deprived of benefits in cases of serious misconduct or if the member no longer fulfils the conditions required for the performance of the duties.“

Změny se vymýšlí, protože na Maltě členy dozorového orgánu odvolávají 2/3 parlamentu. ostatní ČS mohly s textem souhlasit.

Předchozí znění, které mohla CZ podpořit, znělo:

A member may be dismissed or deprived of benefits by the competent national court, when provided for by national law, if the member no longer fulfils the conditions required for the performance of the duties or is guilty of serious misconduct.

CZ byla flexibilní už k minulé verzi, ale toto je ještě lepší. Sankční postup národního soudu ošetří vnitrostátně podle dosavadních zvyklostí a zdravého rozumu. Dokonce by mohla souhlasit s vložením „only“ před „by the competent national court“.

CZ příliš nesouhlasí s novým zněním, protože zpochybňuje nezávislosti dozorového orgánu a také protože nebude kompromisní vůči EP. Doporučuje tuto verzi, vycházející vstříc Maltě:

A member may be dismissed or deprived of benefits by the competent national court, when provided for by national law, if the member no longer fulfils the conditions required for the performance of the duties or is guilty of serious misconduct. Member State law may enable dismissal of a member by another body only insofar as the independence of supervisory authority is preserved.

Odpovědnost – článek 77

EP v odst. 3 požaduje nepovinné zproštění odpovědnosti toho, kdo prokáže svou nevinu, v odst. 3 (chce „may“ místo „shall“). Jde mu o to, aby subjekt údajů neodešel bez satisfakce, i kdyby musela být od nevinného. EP to hodlá vyměnit za akceptaci GA a výmaz „jointly and severally liable“.

LU PRES navrhuje v odst. 3 držet formulaci podle GA Rady:

3. A controller or processor shall be exempted from liability in accordance with paragraph 2 if it proves that it is not in any way responsible for the event giving rise to the damage.

V odst. 4 navrhuje LU PRES doplnit odkaz na kompenzaci pro subjekt údajů:

4. Where more than one controller or processor or a controller and a processor are involved in the same processing and, where they are, in accordance with paragraphs 2 and 3, responsible for any damage caused by the processing, each controller or processor shall be held liable by a court for the entire compensation to the data subject for the entire damage in order to ensure effective compensation of the data subject.

Ve výsledku se tedy drží GA Rady, včetně povinného zproštění nevinného („shall“) v odst. 3, přičemž škůdci stále odpovídají solidárně (s regresem podle odst. 5), ale starost o subjekt údajů je explicitní.

Na jednání radů JHA dne 30. listopadu byly proti předchozímu znění FR, SE, IT, PL, DE, SI, IE, ES, KOM (z opačných pozic), flexibilní či pozitivní byly UK, CZ, AT,

CZ se nedomnívá, že jde o kompromis skutečně přijatelný pro EP, ale jistě jej může akceptovat.

Správní pokuty – článek 79

Rada stanovila 3 kategorie vymezených přestupků, v nejpřísněji trestné kategorii s maximální sankcí do 1 milionu euro nebo v případě podniků 2% celosvětového ročního obratu za minulý rok.

EP stanovil paušální sankci za jakékoli porušení Obecného nařízení s maximální sankcí sto milionů euro nebo 5% celosvětového ročního obratu za minulý rok, podle toho, co je vyšší.

LU PRES si je po CRP dne 26. listopadu (kritika jen ze strany FI, CZ, SI) a po diskusi radů JHA dne 30. listopadu (kritika jen IE, CZ, KOM) jisto většinou podporou, a žádá o mandát pro vyjednávání s EP s těmito horními mezemi:

- čl. 79(3)(new) obsahuje sankce za porušení povinností správce, a to do 1 milionu euro nebo, v případě podniků, do 2% celosvětového ročního obratu za minulý rok
- čl. 79(3a)(new) obsahuje sankce související s porušením práv subjektu údajů, a to do 2 milionu euro nebo, v případě podniků, do 4% celosvětového ročního obratu za minulý rok
- čl. 79(3aa)(new) sankcionuje nesplnění příkazu dozorového orgánu podle čl. 53(1b)(d), a to do 1 milionu euro nebo, v případě podniků, do 2% celosvětového ročního obratu za minulý rok

CZ s těmito limity nesouhlasí, považuje je za zcela nepřiměřeně vysoké. Připomíná, že nejvyšší sankce navržená Komisí byla pouze 1 milion euro nebo 2% z celoročního obratu. CZ se domnívá, že tato dosud uvažovaná úroveň sankcí, je již na horní hranici únosnosti. Vzpomeňme si, jak před několika lety zásahy na zranitelná místa způsobily řetězové reakce a uvrhly celou ekonomiku do krize. Stěží by dokázala akceptovat sankce větší než 3% nebo 1.5 milionu euro.

K tomu LU PRES navrhuje upravit odst. 3a(new), aby se nepřekrýval s odstavcem 3aa(new), který má za schválený. Změna je pouze ve vypuštění slov „an order or“, která do odstavce 3a(new) vtahovala i pravomoc dozorového orgánu podle čl. 53(1b)(d), zatímco nová formulace cílí jen na čl. 53(1b)(e)(h).

CZ je flexibilní.

Další otázky:

LU PRES provedlo na základě dřívějšího mandátu nebo z technických důvodů úpravy těchto ustanovení:

recitály 8, 15, 95

15 – znovu bylo vloženo „purely personal“, které je i v čl. 2(2)(d)

CZ podpoří případné hlasy ohledně výmazu slova „purely“ v recitálu 15 a článku 2(2)(d), protože spojení „purely personal or household activity“ z platné směrnice je značně omezující.

článek 6(3a)(e)

Doplněny příklady záruk.

článek 7(4)

Předloženo zkrácené znění odst. 4 bez konečného „where processing is based on Article 6(1)(b)“.

Na jednání radů JHA dne 30/11 byla podpořena FR formulace, ke které by CZ bylo flexibilní.

článek 9 odst. 1, 2(hb), 4 a 5

1 – obsahuje unikátně identifikující biometriku

2(hb) – příkladem záruk je profesní mlčenlivost

4 – bez podstatných změn

5 – omezeno na „further conditions“ místo „more specific provisions“

CZ může akceptovat vzhledem k malé opozici na jednání radů JHA dne 30/11 ohledně odst. 5.

články 14 a 14a

LU PRES se v čl. 14(1a) a v čl. 14a(2) opět pokouší pomocí nejasné formulace slíbit EP informování ve všech případech o všem a členským státům dvoustupňový přístup.

CZ vystoupí proti, na jednání radů JHA dne 30/11 byla podpořena IE a LU PRES přislíbilo zvážení úpravy:

We need two-step approach and cannot agree to such administrative burden. We propose to insert “where” before “necessary” in the second paragraphs of both Articles.

článek 19(2b)(new)

Ustanovení ukládající výslovné upozornění na možnost námitek.

CZ případně podpoří návrhy na vypuštění, ale v posledku je flexibilní.

článek 26(4)

Doplněno vyloučení článku 79b o trestní odpovědnosti.

CZ podporuje, ale není to zcela nutné, protože článek 79b sám trestní odpovědnost nezakládá (je to nicméně vhodné vyjasnění).

článek 38(1ab)

Vložena podmínka obecné platnosti kodexů pro jejich využití správcem, který nepodléhá Obecnému nařízení.

článek 53(1b)(fa)(new)

Vložena pravomoc dozorového orgánu nařídit stažení certifikace nebo neudělení certifikace pokud nejsou splněny pro ni podmínky.

článek 79(5)

Doplněno, že výjimka se vztahuje jen na státy, které neznají správní pokuty, o požadavky na soudní pokuty a o notifikaci Komisi.

CZ může akceptovat, pokud to řeší problémy DK a EE.

Závěrem LU PRES žádá o potvrzení tohoto negociačního mandátu pro jednání s EP.

Rozhodovací procedura:

k) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Číslo verze: 2 Datum a hodina vypracování: 8.12.2015 14,15 hodin

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2567 dne 9. a 10. prosince 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

84. Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données) (première lecture)
= Préparation du trilogue

Kód dokumentu: 14901/15
14902/15
14936/15

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, tel.: 974 832 779, e-mail: petr.habarta@mvcz.cz

Schválil: Mgr. David Chovanec, e-mail: obppk@mvcz.cz

Cíl projednávání:

Substantivní diskuse k návrhu celého Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a jejich volném pohybu s cílem schválit kompromisní návrhy Předsednictví za účelem dokončení vyjednávání s EP do konce roku. (LU PRES nicméně nepředpokládá schválení textu prosincovou Radou JHA.)

Návrh vystoupení ČR: Ano/Na zvážení viz níže

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

First, let me reiterate that we insist on the **wide scope** of Directive including public security. Our policemen cannot stand on the street and ruminate what is the proper legal basis when asking for ID or driver's licence.

As regards consent, we support the distinction between “unambiguous” consent for normal cases and “explicit” consent for sensitive data.

As regards the consent of the child, we would strongly prefer to return to the General Approach which gave us all more flexibility.

We can accept **obligatory DPO only in public sector**. This should be a compromise already. We cannot support additional categories, which are too vague and intrusive. As a matter of compromise, we could accept reference to those additional categories in Article 90 on evaluation.

As regards **data breaches**, perhaps we could focus on relevant cases by requiring the notification when the risk “is not low”.

With regard to further processing in Article 6, we are flexible, but the recital 38 employs reasonable expectations too broadly. The fourth sentence speaks about situations when data subject does not reasonably expect further processing. The problem is that data subjects seldom have any specific expectations on data processing - this is simply too vague.

As regards **fin**es, we can accept the overall structure. However, **the fines for enterprises should be strictly proportional to their turnover. The option to impose lump sum is harmful and unjust to small companies. The offences should be properly described as well and the sanctions should not be increased.**

On archiving, science and related purposes, we welcome clarity and broader extent of the possible derogations in Article 83. We also welcome that decisions on the basis of such processing are not excluded in general. We also support those Member States that want to return to the Council text on Article 6(2), including the term “lawful”.

Other changes:

In recital 24, the last part on **online identifiers** was deleted. We want it back, as this is quite a sensitive issue for the IT industry which asked repeatedly for more legal certainty in this regard.

In Article 40, we are really concerned the new last sentence can easily undermine the balance of Chapter V on international transfers.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem
- Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů k celému textu návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit dialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (osm dialogů od června, extenzivní konzultace a debriefingy) a vyzývá k flexibilitě.

LU PRES urguje, aby byl předložený text (dokument 14902/15) schválen jako základ pro další jednání s EP. Ty části dokumentu 14902/15, které jsou v závorkách, jsou stále v jednání, a je možno je komentovat. Jde zejména o rozhraničení působnosti Obecného nařízení a Trestněprávní směrnice a o ustanovení týkající se zpracování pro archivní účely ve veřejném zájmu, pro vědecké, historické nebo statistické účely.

V novém dokumentu 14936/15 COREPERu navrhuje LU PRES nové kompromisní návrhy na úpravu privilegovaných zpracování, zejména ohledně článků 6(2), čl. 9 a čl. 83.

Působnost Trestněprávní směrnice - článek 2(2)(e)

V článku 2 odst. 2(e) se zatím objevuje „široká výjimka“, která předpokládá působnost Trestněprávní směrnice nejen na potírání kriminality, ale i na prevenci hrozeb vnitřní bezpečnosti, podle GA Rady.

CZ se vyjádří k podpoře textu Rady ohledně působnosti Trestněprávní směrnice.

LU PRES se domnívá, že dosahuje přijatelné rovnováhy. Na dalších dialogích se hodlá zaměřit na:

- Způsob udělování souhlasu se zpracováním osobních údajů - čl. 3(8), čl. 7(4)

Může jít o dichotomii „unambiguous“ a „explicit“, nebo o podmínky a znění čl. 7 odst. 4 ohledně posuzování svobodného souhlasu při svázání souhlasu s poskytováním služeb.

CZ drží přístup Rady, tj. pro obvyklé případy „unambiguous consent“, pro citlivé údaje „explicit consent“. Pokud jde o čl. 7(4) o posuzování souhlasu, CZ je v duchu kompromisu k jeho znění flexibilní.

CZ zváží, zda se ještě pokusit o navrácení GA Rady v čl. 8(1), kdy je vyšší věková hranice (18 let implicitně) provázena explicitní národní flexibilitou.

- Odpovědnost správce a zpracovatele – článek 77 odst. 3 a 4

EP v odst. 3 požaduje nepovinné zproštění odpovědnosti toho, kdo prokáže svou nevinu, v odst. 3 (chce „may“ místo „shall“). Jde mu o to, aby subjekt údajů neodešel bez satisfakce, i kdyby musela být od nevinného. EP to hodlá vyměnit za akceptaci GA a výmaz „jointly and severally liable“.

LU PRES v odst. 3 drží GA Rady, včetně povinného zproštění nevinného („shall“), přičemž škůdci stále odpovídají solidárně (s regresem podle odst. 5), ale starost o subjekt údajů je explicitní v odst. 4 doplněním „in order to ensure effective compensation of the data subject“.

Na jednání radů JHA dne 30. listopadu byly proti předchozímu znění FR, SE, IT, PL, DE, SI, IE, ES, KOM (z opačných pozic), flexibilní či pozitivní byly UK, CZ, AT,

CZ pochybuje, zda je návrh skutečně přijatelný pro EP, ale jistě jej může akceptovat.

- **Povinného DPO ve vymezených případech – článek 35**

EP trvá na požadavku zavést povinně Data Protection Officer (DPO) ve třech (prý striktně omezených) oblastech:

- veřejné orgány (ne však soudy při soudním rozhodování)
- správci, jejichž klíčové činnosti zahrnují zpracování, které svou povahou, záběrem nebo účelem vyžaduje pravidelný a systematický monitoring subjektů údajů ve velkém rozsahu
- správci, jejichž klíčové činnosti spočívají ve zpracování citlivých údajů ve velkém rozsahu

Z diskuse na posledním COREPERu vyplynulo, že řada ČS (FR, SI, SK, SE, MT, DK, IE, UK, PT, LT, LV) i nadále požaduje, aby DPO (data protection officer) byl zřizován pouze dobrovolně, CZ, SK mohou v rámci kompromisu souhlasit se zřízením DPO pro veřejný sektor.

LU PRES se snaží dále text upravit (pro jiné případy lze ustanovit DPO v rámci sdružení) či zjemnit (v čl. 36(3) byl vypuštěn nezávislý výkon funkce, kosmeticky bylo upraveno ustanovení čl. 37 odst. 1 písm. g).

I s těmito změnami zůstává DPO intruzivním nástrojem ochrany údajů a spolupráce s dozorovým úřadem, který by neměl být soukromému sektoru vnucován. CZ nadále podporuje DPO pouze pro veřejný sektor. Další rozšiřování považuje za nevhodné, protože soukromý sektor si má sám zvolit, jak zajistí plnění nařízení, a nebezpečné, protože důležité pojmy („klíčové činnosti“, „velký rozsah“, „monitoring“) nejsou definovány.

LU PRES vychází z toho, že má k dispozici prvky pro dosažení kompromisu v těchto oblastech:

- **Oznamování data breaches dozorovému orgánu - článek 31(1)**

Článek 31 stanoví povinnost hlásit dozorovému orgánu každé narušení, které přináší „risk“, zatímco čl. 32 pro povinnost hlásit subjektu údajů drží „high risk“ podle GA Rady.

Na posledním Coreperu tento návrh kritizovaly PL, IT, DK, UK.

CZ se obává, že práh „risk“ stanoví v podstatě o povinnost automatickou, protože nějaké riziko obvykle hrozit může. CZ navrhne alespoň „risk that is not low“.

- **Další zpracování osobních údajů – článek 6 (3a)**

LU PRES navrhuje přijmout odkaz na cíle podle čl. 21(1)(aa)-(g) v návěti odst. 3a, které vyjímá další zpracování založená na souhlasu nebo na veřejnoprávní výjimce z přezkumu kompatibility, pokud:

- do čl. 6(3a)(e) bude doplněna příkladmo pseudonymizace nebo šifrování mezi vhodné záruky

CZ nemá problém.

- doplnit do recitálu 38 jasnější odkaz na „reasonable expectations of the data subject based on his relationship with the controller“.

Na posledním jednání radů JHA dne 30. listopadu tento návrh kritizovaly IE, CZ, UK. Zrušením odstavce 4 již mírně napadalo pouze UK.

CZ kritizuje problematický pojem „reasonable expectations“ v recitálu 38), který vede k právní nejistotě zejména u obratu „reasonably expect“ v jeho čtvrté větě. Nicméně vzhledem k celkovým formulacím recitálu může CZ v posledku souhlasit.

- **Pokuty (článek 79).**

Klíčové odstavce 3(new) až 3aa(new) nejsou nyní vybaveny číselnými hodnotami (na předchozím COREPER byly jen slabě rozporovány hranice 2% a 1 000 000 euro pro odst. 3(new) a 3aa(new), resp. 4% a 2 000 000 euro pro odst. 3a(new). Opět jsou sankční odstavce doplněny obratem „whichever is higher“, což poškozují menší podniky.

Na posledním Coreperu pokuty nebyly předmětem zásadních sporů.

CZ může souhlasit s celkovou strukturou článku, kritizuje obrat „whichever is higher“, další zvyšování sankcí a to, že nejsou přestupky jasně definovány.

Privilegovaná zpracování – články 6(2), 9(2), 14a(4), 17(3), 83

LU PRES v dokumentu 14936/15 předkládá nové návrhy na úpravu tzv. privilegovaných zpracování (pro vědecké, historické a statistické účely, pro archivní účely ve veřejném zájmu) na základě neformálního jednání radů JHA dne 7. prosince.

LU PRES přesunuje celý **článek 6(2)** do čl. 83(1), což dává smysl, pokud hovoříme o zárukách. Původní článek 6(2) ovšem obsahoval „vedlejší“ titul pro privilegovaná zpracování nad rámec článku 6(1), kde jsou standardní tituly (ovšem Právní služba to vykládala jako kumulativní souběh titulů, problém s odst. 2 ovšem neměla).

CZ podpoří případné hlasy pro návrat původního znění čl. 6(2) včetně slova „lawful“, vedena i názorem Komise ohledně opodstatněnosti (jí původně navrženého znění) pro potřeby výzkumu.

Článek 83 byl doplněn o nový odst. 1 o zárukách, převzatý z čl. 6(2). Text o zárukách nebyl upraven a zůstává značně silný.

CZ případně podpoří, ve druhé větě, „include in particular“, aby šlo jen o příklady.

LU PRES vyslyšelo volání ČS po více explicitních výjimkách, takže nyní se povolují výslovně výjimky z článků:

- 15, 16, 17a, 19 pro vědecká, statistická nebo historická zpracování
- 15, 16, 17a, 17b, 18 a 19 pro archivní zpracování ve veřejném zájmu.

Došlo tedy k doplnění o výjimky z čl. 17a, 17b a 18. Obecný zákaz či omezení rozhodování a opatření na základě privilegovaných zpracování byl odstraněn.

CZ tyto úpravy vítá.

Kromě toho LU PRES rozšířilo (po vzoru čl. 83 odst. 2, 3) výjimky v čl. 14a(4)(b) a naopak zúžilo výjimky v čl. 17(3)(d).

CZ vítá rozšíření v čl. 14a, podpoří případné návrhy na úpravu čl. 17, který však může akceptovat.

LU PRES dále mírně upravilo **článek 9 odst. 2** písm. g) o zpracování na základě podstatného veřejného zájmu, a písm. i) o zpracování pro privilegované účely.

CZ může akceptovat.

Další ustanovení

Nad rámec dokumentu 14605/15 provedlo LU PRES drobné sladění nebo změny, ke kterým cítí mandát, k těmto ustanovením:

Recitály (4), (15), (23c), (24), (24c) new, (29), (30), (35a), (36), (39), (41), (42), (75), (81), (95)

V recitálu 24 byla vypuštěna důležitá závěrečná část:

Identification numbers, location data, online identifiers or other specific factors as such should not be considered as personal data if they do not identify an individual or make an individual identifiable.

CZ požádá o její navrácení, protože jde o velmi citlivou otázku pro IT průmysl.

Naopak v recitálu 29 se konečně řeší střet zájmů rodiče a dítěte:

The consent of the holder of parental responsibility should not be necessary in the context of preventive or counselling services offered directly to a child.

CZ podporuje.

Recitál 35a byl sloučen s recitálem 8 tak, že se ztrácí jeho přidaná hodnota (např. slovy „To this extent“).

CZ požádá o návrat recitálu 35a na své místo, i systematicky to lépe odpovídá přesunutí předmětného ustanovení do čl. 6 odst. 2a.

Do recitálu 41 LU PRES vkládá větu, že fotografie budou biometrickými údaji jen pokud budou zpracovávány zařízením, které dovoluje identifikaci nebo autentizaci.

CZ vítá.

Recitál 75 se týká povinného DPO.

Recitál 95 v poslední větě umožňuje nabírání personálu DPA nezávislým orgánem (irská praxe).

Články:

Článek 9(1) obsahuje omezenou biometriku, titul podle odst. (5) je omezen na „further conditions“

CZ může akceptovat.

Článek 12(1a) se vrací ke GA Rady

Článek 14a(1) – doplňují se dříve odsouhlasené body c), d), da)

CZ nadále vychází z ujištění PRES daného na jednání radů dne 30. listopadu, že přesun těchto bodů do prvního odstavce je kompromisem s EP, ale že v čl. 14 a 14a druhé odstavce sledují stále dvoustupňový přístup GA Rady, tj. že se nemají zde uvedené informace sdělovat vždy.

Článek 18(2a) new – podstatně zjemňuje povinnosti správce při výkonu práva na přenositelnost, jak bylo odsouhlaseno

Článek 31(1), (4) – práh „risk“ pro ohlášení data breach na DPA, viz výše

Článek 35(1), (4), (5) – povinný DPO, viz výše, a vypuštění střetu zájmů v (5)

Článek 36(3) – vypouští se nezávislý výkon funkce DPO, trvá ale zákaz pokynů pro DPO, viz výše

Článek 37(1(g)) – kosmetické úpravy ohledně spolupráce DPA a DPO, viz výše

Článek 38(1a(e)) – technická úprava

Článek 39(5) – do registru pečeti a certifikací vedeného EDPB doplněny „marks“

Článek 40 – doplnění poslední věty o nepodminování úrovně ochrany údajů

CZ se obává, že věta bude špatně pochopena a využita k neodůvodněnému zpřísnění výjimek pro předání údajů do třetích zemí.

Článek 41(2(a)) – opakuje doplnění prvků, ke kterým se přihlíží při posuzování odpovídající úrovně ochrany, o dříve dohodnuté

Článek 42(1) – opakuje dříve navrženou formulaci

Článek 48(4) – omezené ustanovení o propuštění člena dozorového orgánu, již se nevztahuje na důchody

CZ může v této podobě akceptovat, byť se domnívá, že EP bude trvat na propuštění soudem.

Článek 53(1c(b)) – doplňuje pravomoc DPA schvalovat standardní smluvní doložky pro ukládání povinností zpracovateli a subzpracovateli

CZ může akceptovat.

Článek 58(1(d)) – doplňuje odpovídající koordinační pravomoc EDPB k pravomoci DPA podle čl. 53(1c)(b)

Článek 77(4) – doplňuje explicitní odkaz na náhradu škody pro subjekt údajů, viz výše

CZ může akceptovat.

Rozhodovací procedura:

1) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Poslední projednání (části) předmětné problematiky proběhlo dne 2. prosince 2015 na COREPER:

V návaznosti na 8 dialogů s EP a EK předložilo LU PRES na CRP II kompromisní návrh celého nařízení a požádalo ČS o vyjádření ke zbývajícím otázkám, ke kterým se zatím nepodařilo najít kompromisní řešení s EP. Z diskuse vyplynulo, že řada ČS (FR, SI, SK, SE, MT, DK, IE, UK, PT, LT, LV) i nadále požaduje, aby DPO (data protection officer) byl zřizován pouze dobrovolně, CZ, SK mohou v rámci kompromisu souhlasit se zřízením DPO pro veřejný sektor. Problematickým bodem zůstává i čl. 31a 32 (data breaches), kde ČS (PL, IT, DK, UK) požadují zachování textu ze všeobecného přístupu, kde je stanoven limit pro riziko. K vyjasnění bude muset dojít i u čl. 9 (sensitive data), do které ho byly nově zařazeny i biometrická data a ČS (FR, SE, DK, IE, IT) tvrdí, že v takovém případě sem budou spadat i fotografie. V ostatních bodech ČS ukázaly v různé míře svoji flexibilitu.

Číslo 1 **Datum** a **hodina** 16.12.2015 12,35 hodin

verze:

vypracování:

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2568 dne 16. prosince 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données) (première lecture)

= Analyse du texte de compromis final en vue d'un accord

Kód dokumentu: 15039/15

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, tel.: 974 832 779, e-mail: petr.habarta@mvcz.cz

Schválil: Mgr. David Chovanec, e-mail: obppk@mvcz.cz

Cíl projednávání:

Předsednictví představí výsledky posledního dialogu. Členské státy budou vyzvány, aby se k nim vyjádřily s cílem nalézt shodu (podle neformálních informací se však počítá se schválením textu směrnice až na pátečním jednání). LIBE má o balíček na ochranu osobních údajů hlasovat 17. prosince. Cílem LU PRES je nalezení shody v brzkém druhém čtení.

Návrh vystoupení ČR: **Ano**/Na zvážení viz níže

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

I am afraid that we have really grave problems with this proposal. The capital is still considering our final position and I cannot exclude any possibility.

First, let me reiterate that we insist on the **wide scope** of Directive including public security. Our policemen cannot stand on the street and ruminate what is the proper legal basis when asking for ID or driver's licence.

As regards the consent of the child, ability to lower the age from 16 to 13 years is better than nothing, but we would strongly prefer to return to the General Approach which gave us all more flexibility.

We can accept **obligatory DPO** only in public sector. This should be a compromise already. The additional categories are too vague and may be interpreted too widely "Core activities"

were not really explained either. As a matter of compromise, we could accept further evaluation of those additional categories under Article 90.

As regards **fin**es, we have even more concerns than before. First, very general and vague articles, such as 5, 8, 23 or 29 should not be enforced by fines. This is quite dangerous legal uncertainty. Second, the sanctions are simply too high. **The fines must be proportional, but the upper limit in fact sets the framework for considerations of proportionality.** Third, the fines for enterprises should be strictly proportional to their turnover. The option to impose lump sum is harmful and unjust to small companies. The offences should be properly described as well and the sanctions should not be increased.

In the spirit of compromise, we can be flexible on **archiving, science and related purposes**, as well as on **consent** and **data breaches**.

Other changes:

In recital 34, the very last part on obtaining equivalent services should be returned, as we do not wish to put in doubt entire on-line business models.

In recital 134, we really need to reintroduce exemption from duty to make impact assessments and consultations for the on-going processings which are in compliance with the 95 Directive. This would be huge and entirely unreasonable administrative burden for everyone.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- 3) toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem
- 4) Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů k celému textu návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit trialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (deset trialogů, extenzivní konzultace a debriefingy) a vyzývá k flexibilitě.

Celkový kompromisní návrh LU PRES

S ohledem na poslední otázky diskutované v dialogu dosáhlo LU PRES této dohody:

- **běžný souhlas** subjektu údajů bude podle čl. 3(8) nadále „unambiguous“, ovšem vyžaduje se „jasný potvrzující úkon“; zatímco souhlas se zpracováním citlivých údajů bude „explicit“.
Zejména recitál 25 je restriktivnější než GA Rady, ale to může CZ v zájmu kompromisu akceptovat.

- EP akceptoval návrhy PRES ohledně **odpovědnosti správců a zpracovatelů**, tj. do článku 77 se pouze vkládá dokončení „s cílem zajistit účinnou kompenzaci subjektu údajů“.
CZ může akceptovat.

- **data breaches** podle čl. 31(1) se hlásí dozorovým orgánům, pokud mohou vyústit v pouhé „riziko“ pro práva a svobody jednotlivců, zatímco podle čl. 32(1) se pro hlášení subjektu údajů vyžaduje možnost „vysokého rizika“. LU PRES připomíná, že tuto možnost na CRP akceptovala většina.

CZ je výslednou administrativní zátěží pro správce i dozorový úřad zklamána, ale respektuje rozložení sil.

- **povinný DPO** („data protection officer“) byl podle čl. 35(1) přijat nejen pro veřejnou správu, ale podle písm. b) a c) i pro vymezené případy v soukromé sféře, bez pravidel ohledně odvolání (čl. 35 odst. 7) a podrobností o jeho pozici a úkolech (čl. 37 odst. 1 písm. g), přičemž „core activities“ byly vyjasněny v recitálu. (Recitál 75 vyjasňuje, že v soukromém sektoru znamenají „core activities“ „primary activities of the controller“ a nikoli případy, kdy zpracování údajů znamená pro správce jen „ancillary activities“.)

To je skutečně užitečné vyjasnění, dopravní firma, která monitoruje své řidiče a vozový park, nebude muset mít DPO, pokud pro ni koordinace řidičů pomocí zpracování jejich dat není primární činností. CZ považuje nadále čl. 35 odst. 1 písm. b) a c) za zcela vágní a nevhodné, nejsou definovány pojmy „hlavní aktivity“, „velký rozsah“ ani „monitoring“.

- u **pokut** byly zachovány kategorie přestupků, horní hranice sazeb jsou „akceptovatelné“. Mezi sankcionovanými ustanoveními se v odst. 3(new) objevují nově i vysoce obecné a problematické články 8, 10, 23, 29, 35, 36, 37, u certifikací se trestají i certifikační tělesa a u kodexů chování monitorovací těleso. Sankce jsou do 10 mil. euro nebo pro podniky do 2% ročního globálního obratu, co je vyšší. V přísnějším odst. 3a(new) se nově trestá i porušení základních principů podle článku 5 a porušení povinností uložených právem ČS podle Kapitoly IX. Sankce jsou do 20 mil. euro nebo pro podniky do 4 % ročního globálního obratu, co je vyšší. Konečně zbytkový odst. 3aa(new) je širší, protože neodkazuje jen na pravomoc podle čl. 53(1b)(d), ale na jakýkoli „příkaz“ podle písm. c, d, da, f, fa, h. Sankce jsou jako u odst. 3a(new).

CZ s tímto návrhem nesouhlasí ze tří důvodů. Některá nově sankcionovaná ustanovení, zejména články 5, 8, 23, 29 a 35 jsou příliš obecná a neposkytují dostatečnou právní jistotu. Sankce jsou příliš vysoké, Rada navrhovala 0,5%, 1% nebo 2%, EP 5%, takže 2%, 4% a 4%

pro jednotlivé kategorie nejsou dobrý kompromis. Možnost ukládat podnikům sankce i bez ohledu na jejich obrat povede k diskriminaci menších podniků.

- u **privilegovaných zpracování** LU PRES dopustilo vložení „výzkumu“ k „historickému a vědeckému“ zpracování a další specifikaci v recitálech. Návrhy Rady jsou v zásadě zachovány, ale s dodatečnou zárukou v nadpisu čl. 83 a mírně rozvedenou v textu odst. 1.

CZ může v duchu kompromisu akceptovat, vítá udržení možností výjimek z řady článků v odstavcích 2 a 3.

- u podmínek pro **souhlas dítěte** se dohodlo, že společná hranice bude 16 let, ale ČS mohou jít níže, ne však pod 13 let.

CZ to vnímá jako kompromis vhodný pro státy přesvědčené o magickém rozdílu mezi, dejme tomu, dvanácti a třinácti nebo patnácti a šestnácti lety. Takové státy si jistě najdou tu správnou hranici. CZ usilovala o možnost, aby národní právo považovalo souhlas dítěte za platný podle svých vlastních pravidel (např. podle složitosti a rizikovitosti zpracování). Ale i toto je lepší než 16 let natvrdo.

Další ustanovení

V článku 2 odst. 2(e) se již neobjevuje „široká výjimka“, která předpokládá působnost Trestněprávní směrnice nejen na potírání kriminality, ale i na prevenci hrozeb vnitřní bezpečnosti, podle GA Rady. Namísto toho je prevence hrozeb vnitřní bezpečnosti podřazena prevenci a potírání kriminality.

CZ se vyjádří k podpoře textu Rady ohledně působnosti Trestněprávní směrnice.

Nad rámec předchozích dokumentů (zejm. 14902/15) provedlo LU PRES následující úpravy s cílem sladit jednotlivá ustanovení (červená barva značí zhoršení, zelená zlepšení textu):

Recitály (8), (11), (14a), (25), (25aa), (32), (34), (37), (40), (42a), (45), (47), (48), (49), (50), (52), (53), (54a), (55), (56), (57), (58), (58a), (59a), (60), (60b), (63), (63a), (67), (71), (83), (88), (96), (97c), (98), (100), (101b), (106), (113), (116), (118), (118b), (120), (124), (125), (125aa), (126), (126a), (126c), (127), (132), (134).

V recitálu 34 byla vypuštěna důležitá závěrečná část:

„ and the data subject cannot reasonably obtain equivalent services from another source without consent“.

CZ podpoří její navrácení, protože jde o velmi citlivou otázku pro IT průmysl.

V recitálu 134 bylo vypuštěno, že pro probíhající zpracování, která vyhovují platné směrnici 46/95, není třeba zpracovávat hodnocení dopadů ani provádět předchozí konzultace.

CZ podpoří navrácení tohoto ujištění, které předchází nepřiměřené administrativní zátěži.

CZ také podpoří případné žádosti o navrácení jiných červeně označených ustanovení do předchozího znění.

Články:

Article 4(8) – úprava souhlasu, viz shora

Article 5(1(b)), (e) – zásady a privilegovaná zpracování

Article 6(1(a)), (3) – souhlas, požadavky na zákony

Article 7(4) – tvrdý požadavek na zohlednění, zda je souhlas podmínkou obdržení nesouvisející služby. *CZ by se radši obešla bez „utmost“ account.*

Article 8(1) – věk dítěte, viz shora

Article 9(2(i)) – privilegovaná zpracování

Article 14a(1), (4) – prvky informování subjektu údajů

Article 17(3(d)) - privilegovaná zpracování

Article 19(2aa) - privilegovaná zpracování

Article 35(2), (4), (7) – úpravy DPO, viz shora

Article 37(1(g)) – úpravy DPO, viz shora

Article 39(2a), (4)

Article 39a(1)

Article 41(5) – povinnost Komise zrušit rozhodnutí o odpovídající ochraně, když neodpovídá

Article 49(2) – nahlašování porušení nařízení od jednotlivců jako důvěrný údaj

Article 53(1) – vypuštěno at least, (1b) – vypuštěno at least, (1b(fa)) – odejmutí certifikace), (1c) – vypuštěno at least, (4) – povoleny další pravomoci, pokud nenarušují mechanismus jednotnosti

Article 62 (title)

Article 64(5) – rozšíření pravomoci EDPS hlasovat v EDPB. *CZ podpoří „closely correspond in substance“.*

Article 66(1(ca0)) – směrnice na důvěrné oznamování přestupků, (cda) – požadavky na certifikaci, (cdb) - ikony

Article 72(1) – důvěrnost jednání EDPB omezena

Article 79(2a(m)), (3 new), (3a new), (3aa new) – sankce, viz výše

Article 80(3) – notifikační povinnost pro svobodu projevu

Article 83(1), (2), (3) – privilegovaná zpracování, viz výše

Article 86(5) – tříměsíční lhůta na námítky proti 2 delegovaným aktům

Article 89b – dřívější mezinárodní smlouvy ČS musí vyhovovat celému předchozímu právu EU, nikoli pouze směrnici 95/46.

Souhrnné zhodnocení Obecného nařízení

Stručný přehled kapitol Obecného nařízení:

- účel a působnost, definice (články 1 – 4)
- zásady (5 – 10)
- práva subjektu údajů (11 – 21)
- povinnosti správce a zpracovatele (22 – 39)
- mezinárodní transfery (40 – 45)
- nezávislé dozorové úřady (46 – 54)
- spolupráce a konzistence (54a – 72)
- prostředky nápravy, odpovědnost a sankce (73 – 79b)

- zvláštní situace (80 – 85)
- zmocňovací a závěrečná ustanovení (86-87, 88 – 91)

Obecné nařízení je zhruba trojnásobně delší než platná směrnice. Komise volbu právní formy obhajovala potřebou stanovit jednotné podmínky pro digitální trh v Evropě; členské státy si ale vymohly různé stupně flexibility pro zpracování upravená zákonem (veřejný zájem, veřejná správa). Podniky zpravidla nesdílí názor Komise, že sjednocení úpravy přinese úspory v oblasti compliance, naopak považují zpřísnění dosavadních pravidel za větší zátěž a tvrdí, že Obecné nařízení přinese čisté náklady.

Hlavní rozdíly jsou v těchto oblastech (**politicky nejvíce viditelné** oblasti tučně):

- posílení působnosti (více oblastí unijního práva, silnější působnost extraterritoriální)
- **posílení ochrany dětí** (podmínky souhlasu se zpracováním, podmínky výmazu dat)
- posílení informačních povinností správců (bezplatnost, lhůty)
- posílení některých práv subjektů údajů (bezplatnost, lhůty, rozsah)
- **nová či výslovně upravená práva** subjektu údajů:
 - **právo „být zapomenut“** (čl. 17)
 - **právo na přenositelnost** osobních údajů (čl. 18)
- podrobná úprava vztahu správce a zpracovatele
- posílení kontroly nad správcem mimo území EU
- posílení řady požadavků na správce a zpracovatele
- posílení pravidel o bezpečnosti dat (zejm. technické) a hlášení úniků dat
- **částečně povinný** silný **vnitřní inspektor** ochrany dat
- podrobná úprava instrumentů soft law (kodexy chování, certifikace)
- zásadní sjednocení pravomocí dozorových úřadů (pro ochranu dat)
- podrobná úprava spolupráce dozorových úřadů
- zcela nová a principiálně nevyzkoušená úprava společného rozhodování dozorových úřadů v různých typech přeshraničních případů
- zavedení rozhodovací pravomoci pro kolegium dozorových úřadů v konkrétních věcech
- sjednocení prostředků pro soudní ochranu před rozhodnutím či nečinností dozorového úřadu a pro soudní ochranu před nezákonným zpracováním, včetně náhrady škody
- **sjednocení a zásadní zvýšení sankcí** formou 2 – 4 % podílu z ročního globálního obrátu podnikatele nebo absolutní částkou 20 mil. euro
- sektorové úpravy pro smíření práva na ochranu údajů se svobodou projevu, s přístupem k úředním dokumentům, pro národní identifikační čísla (RČ apod.), pro zaměstnanecké vztahy atd.

Naopak Obecné nařízení od platné směrnice v zásadě přebírá:

- většinu definic (osobní údaj, citlivé údaje, správce, koncept souhlasu atd.)
- většinu zásad ochrany dat (principy a zákonnost zpracování)
- většinu práv subjektů údajů a základní povinnosti správců
- systém opt-out z přímého marketingu
- koncept „pevnosti Evropa“ pro mezinárodní transfery s důkladnými restrikcemi

- zásadní prvky postavení nezávislých dozorových úřadů
- koncept výjimek pro privilegovaná zpracování (archivní, statistická, vědecká, historická)
- koncept výjimek pro ochranu veřejných zájmů (bezpečnost, ekonomika, ochrana práv jiných atd.)

Celkový výsledek dosavadního vyjednávání CZ hodnotí jen jako dílčí úspěch. Při srovnání s aktivními prvky rámcové pozice, kde indikovala úsilí o změnu oproti původnímu návrhu, lze v hlavních ohledech velmi obecně označit

- **jako neúspěchy**

- širokou působnost EU včetně extraterritoriálních prvků
- trvající rozlišení mezi správcem a zpracovatelem
- neprosazení větší volnosti pro zpracování oprávněně zveřejněných údajů
- neprosazení přístupu založeného na riziku u okruhu citlivých údajů
- nezrušení institutu osvědčení a pečeti soukromí (byly však výrazně přepracovány)
- přetrvávající zásadní kompetence Komise v oblasti mezinárodních transferů
- zachování rozhodovací role EDPB (ale při omezení role Komise)
- výši sankcí za porušení Obecného nařízení
- zachování adaptační lhůty (legisvakance) na 2 letech (a omezení přechodných ustanovení, ale bylo zachováno prodloužení platnosti dosavadních instrumentů a právního základu zpracování)

- **jako úspěchy**

- funkční rozlišení „standardních“ osobních údajů a zvláštních kategorií údajů (pseudonymizované, zemřelých osob)
- dílčí vyvážení některých práv subjektu údajů z hlediska dopadu na správce i na třetí osoby
- dílčí vyvážení a omezení administrativní zátěže kladené na správce a zpracovatele
- částečné prosazení fakultativní povahy vnitřních inspektorů ochrany údajů v soukromém sektoru
- posílení spolupráce mezi dozorovými úřady, oslabení role Komise
- ukotvení flexibility států ohledně ochrany osobních údajů trestním právem
- prosazení přístupu založeného na riziku v některých ustanoveních

Rozhodovací procedura:

m) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Poslední projednání (části) předmětné problematiky proběhlo dne 9. prosince 2015 na COREPER:

Nařízení k ochraně údajů

V návaznosti na 8 trialogů s EP a EK předložilo LU PRES na CRP II opětovně kompromisní návrh celého nařízení a požádalo ČS o vyjádření podpory k textu, který LU PRES představí na 9. a 10. trialogu s EP. Z diskuse vyplynulo, že ČS mají i nadále řadu dílčích připomínek k textu. Mezi připomínky, které zazněly z úst několika ČS, patří opětovně nesouhlas s povinným DPO (FR, UK, IE, SE, FI, DK; MT, SK, CZ mohou podpořit DPO pro veřejný sektor, SI může podpořit DPO pouze pro soukromí sektor a spolu s LT žádají o vyjasnění kategorií v recitálu), UK, SK, CZ, PL, SI vyjádřily požadavek návratu k textu obecného přístupu u čl. 8 odst. 1 týkající se udělení souhlasu dítětem. Řada ČS (UK, IE, MT, FI) podpořila návrh DE požadující výjimku pro „micro-enterprises“ v čl. 14. CZ, SK, PT, ES požádaly o zachování výrazu „unambiguous“ v případě souhlasu se zpracováním osobních údajů. Čl. 83 byl ve velké míře podpořen, pouze DE a FR předložily návrh k dopracování textu, které byly výslovně podpořeny IE, SI. V ostatních bodech ČS ukázaly v různé míře svoji flexibilitu.

Číslo verze: 1 Datum a hodina vypracování: 17.12.2015 16,00 hodin

Instrukce pro COREPER II

(zasedání č. 2568 dne 18. prosince 2015)

Pořadové číslo a název bodu agendy, včetně podtitulku názvu bodu z programu Coreperu:

16. Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données (règlement général sur la protection des données) (première lecture)

Kód dokumentu: 15321/15 (Annex je dle ujištění LU PRES totožný s 15039/15)
15323/15

Zpracoval: Mgr. Petr Habarta, tel.: 974 832 779, e-mail: petr.habarta@mvcz.cz

Schválil: v.z. Mgr. Karel Bačkovský, e-mail: obppk@mvcz.cz

Cíl projednávání:

Předsednictví představí výsledky posledního dialogu. Členské státy budou vyzvány, aby potvrdily přijetí textu. LIBE schválil text Obecného nařízení dne 17. prosince. Cílem LU PRES je nalezení shody v brzkém druhém čtení.

Návrh vystoupení ČR: ANO

V případě návrhu na vystoupení – argumentace (odůvodnění vystoupení):

Our grave concerns about the General Regulation are well known. We regret the huge burden this instrument will impose on controllers and processors, especially on small enterprises. We also regret that risk-based approach plays only secondary role. While we have decided, in the spirit of compromise, to accept the final draft Regulation, the Czech Republic plans to issue a declaration explaining its most serious concerns at the time of its adoption.

Popis problematiky a pozice ČR (kurzívou):

Komise předložila v roce 2012 dvě legislativní součásti svého *data protection package*:

- 5) toto Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, ke kterému zaujal EP postoj v březnu 2014 v prvním čtení a Rada přijala obecný přístup v červnu 2015 a které prochází trialogem

- 6) Trestněprávní směrnici, ke které přijala Rada obecný přístup v říjnu a která také prochází trialogem.

Evropská rada apelovala na dokončení prací v tomto roce.

LU PRES předkládá návrh kompromisních návrhů k celému textu návrhu Obecného nařízení s cílem dokončit trialog s EP v brzkém druhém čtení.

LU PRES popisuje dosavadní postup (deset trialogů, extenzivní konzultace a debriefingy).

LU PRES informuje, že 17. prosince Výbor LIBE schválil návrh nařízení v podobě dokumentu 15039/15 s tím, že pokud se na něm shodne Rada v prvním čtení, doporučí předseda LIBE jeho přijetí beze změn ve výboru i na plénu EP.

LU PRES vyzývá potvrzení finálního kompromisu přiloženého v příloze.

V dokumentu 15323/15 je dopis předsedy LIBE, který kromě ujištění o kompromisu předpokládá nejen lingvistické revize, ale i sjednocení definic s Trestněprávní směrnicí („alignment of relevant definitions with those agreed in the Data Protection Directive). Drobné rozdíly jsou v definici podle čl. 4(10)(12). Odůvodněné rozdíly jsou v definici správce podle čl. 4(5), řada definic se vztahuje jen na jeden předpis.

CZ v zásadě sladění definic, které se mají vztahovat k tomu samému, podporuje, je ale nutné respektovat odůvodněné rozdíly dané regulovanou problematikou.

Souhrnné zhodnocení Obecného nařízení

Stručný přehled kapitol Obecného nařízení:

- účel a působnost, definice (články 1 – 4)
- zásady (5 – 10)
- práva subjektu údajů (11 – 21)
- povinnosti správce a zpracovatele (22 – 39)
- mezinárodní transfery (40 – 45)
- nezávislé dozorové úřady (46 – 54)
- spolupráce a konzistence (54a – 72)
- prostředky nápravy, odpovědnost a sankce (73 – 79b)
- zvláštní situace (80 – 85)
- zmocňovací a závěrečná ustanovení (86-87, 88 – 91)

Obecné nařízení je zhruba trojnásobně delší než platná směrnice. Komise volbu právní formy obhajovala potřebou stanovit jednotné podmínky pro digitální trh v Evropě; členské státy si ale vymohly různé stupně flexibility pro zpracování upravená zákonem (veřejný zájem, veřejná správa). Podniky zpravidla nesdílejí názor Komise, že sjednocení úpravy přinese úspory

v oblasti compliance, naopak považují zpřísnění dosavadních pravidel za větší zátěž a tvrdí, že Obecné nařízení přinese čisté náklady.

Hlavní rozdíly jsou v těchto oblastech (**politicky nejvíce viditelné** oblasti tučně):

- posílení působnosti (více oblastí unijního práva, silnější působnost extraterritoriální)
- **posílení ochrany dětí** (podmínky souhlasu se zpracováním, podmínky výmazu dat)
- posílení informačních povinností správců (bezplatnost, lhůty)
- posílení některých práv subjektů údajů (bezplatnost, lhůty, rozsah)
- **nová či výslovně upravená práva** subjektu údajů:
 - **právo „být zapomenut“** (čl. 17)
 - **právo na přenositelnost** osobních údajů (čl. 18)
- podrobná úprava vztahu správce a zpracovatele
- posílení kontroly nad správci mimo území EU
- posílení řady požadavků na správce a zpracovatele
- posílení pravidel o bezpečnosti dat (zejm. technické) a hlášení úniků dat
- částečně povinný silný **vnitřní inspektor** ochrany dat
- podrobná úprava instrumentů soft law (kodexy chování, certifikace)
- zásadní sjednocení pravomocí dozorových úřadů (pro ochranu dat)
- nový článek omezující přenosy údajů do třetích zemí na základě činnosti orgánů veřejné moci těchto zemí, včetně soudů
- podrobná úprava spolupráce dozorových úřadů
- zcela nová a principiálně nevyzkoušená úprava společného rozhodování dozorových úřadů v různých typech přeshraničních případů
- zavedení rozhodovací pravomoci pro kolegium dozorových úřadů v konkrétních věcech
- sjednocení prostředků pro soudní ochranu před rozhodnutím či nečinností dozorového úřadu a pro soudní ochranu před nezákonným zpracováním, včetně náhrady škody
- sjednocení a zásadní zvýšení sankcí formou 2 – 4 % podílu z ročního globálního obrátu podnikatele nebo absolutní částkou 20 mil. euro pro všechny
- sektorové úpravy pro smíření práva na ochranu údajů se svobodou projevu, s přístupem k úředním dokumentům, pro národní identifikační čísla (RČ apod.), pro zaměstnanecké vztahy atd.

Naopak Obecné nařízení od platné směrnice v zásadě přebírá:

- většinu definic (osobní údaj, citlivé údaje, správce, koncept souhlasu atd.)
- většinu zásad ochrany dat (principy a zákonnost zpracování)
- většinu práv subjektů údajů a základní povinnosti správců
- systém opt-out z přímého marketingu
- koncept „pevnosti Evropa“ pro mezinárodní transfery s důkladnými restrikcemi
- zásadní prvky postavení nezávislých dozorových úřadů
- koncept výjimek pro privilegovaná zpracování (archivní, statistická, vědecká, historická)
- koncept výjimek pro ochranu veřejných zájmů (bezpečnost, ekonomika, ochrana práv jiných atd.)

Celkový výsledek dosavadního vyjednávání CZ hodnotí jen jako dílčí úspěch. Při srovnání s aktivními prvky rámcové pozice, kde indikovala úsilí o změnu oproti původnímu návrhu, lze v hlavních ohledech velmi obecně označit

- **jako neúspěchy**

- širokou působnost EU včetně extrateritoriálních prvků
- trvající rozlišení mezi správcem a zpracovatelem
- neprosazení větší volnosti pro zpracování oprávněně zveřejněných údajů
- neprosazení přístupu založeného na riziku u okruhu citlivých údajů a u řady dalších otázek
- nezrušení institutu osvědčení a pečeti soukromí (byly však výrazně přepracovány)
- vysokou administrativní zátěž v řadě ustanovení
- přetrvávající zásadní kompetence Komise v oblasti mezinárodních transferů
- zachování rozhodovací role EDPB (ale při omezení role Komise)
- výši sankcí za porušení Obecného nařízení a vágnost sankčních titulů
- zachování adaptační lhůty (legisvakance) na 2 letech (a omezení přechodných ustanovení, ale bylo zachováno prodloužení platnosti dosavadních instrumentů a právního základu zpracování)

- **jako úspěchy**

- funkční rozlišení „standardních“ osobních údajů a zvláštních kategorií údajů (pseudonymizované, zemřelých osob)
- dílčí vyvážení některých práv subjektu údajů z hlediska dopadu na správce i na třetí osoby
- dílčí vyvážení a omezení administrativní zátěže kladené na správce a zpracovatele
- částečné prosazení fakultativní povahy vnitřních inspektorů ochrany údajů v soukromém sektoru
- posílení spolupráce mezi dozorovými úřady, oslabení role Komise
- ukotvení flexibility států ohledně ochrany osobních údajů trestním právem
- prosazení přístupu založeného na riziku v některých ustanoveních
- omezení role Komise zejm. v oblasti delegovaných a prováděcích aktů
- prosazení podrobnějších hledisek pro ukládání sankcí

Nad tento rámec vyvstaly v průběhu jednání další relevantní otázky a řešení, přičemž CZ hodnotí

- v zásadě neutrálně: komplikovaný způsob spolurozhodování v přeshraničních případech
- převážně pozitivně zejména: prosazení formálního převzetí platných smluv členských států
- převážně negativně zejména: nové ustanovení komplikující předání dat založená na činnosti orgánů třetí země

Vzhledem k proběhlé meziresortní konzultaci, pozici ostatních zemí a vzhledem k tomu, že prosazení změn není možné, zvolí CZ formální podporu návrhu Obecného nařízení s tím, že některé své zásadní kritické připomínky sdělí v prohlášení, které předloží při formálním projednání Radou ministrů (bude teprve připraveno a meziresortně konzultováno). Tuto

variantu kromě MV (které bylo srozuměno i s odmítnutím) podpořily Úřad vlády a Úřad pro ochranu osobních údajů, další resorty se nevyjádřily.

Rozhodovací procedura:

n) řádný legislativní postup (kvalifikovaná většina v Radě a spolurozhodování EP)

Pozice členských států, EK, GS Rady (právní služby), EP:

Komise je předkladatelem návrhu.

EP přijal svou pozici pro první čtení v roce 2014.

Poslední projednání předmětné problematiky proběhlo dne 16. prosince 2015 na COREPER:

LU PRES seznámilo ČS s výsledky posledního trialogu s EP a předložilo CRP II (podobně jako v předchozím případě) výsledný text návrhu nařízení k ochraně údajů ke konečnému přezkumu. Až na AT (které drží studijní výhradu) a CZ společně se SE vyjádřily všechny další vystupující ČS (DE, PL, IE, FR, SI, UK) podporu předloženému textu jako celku. IE, FR a SI sice stále považují navrženou výši peněžních sankcí (až 20 mil. EUR či 4% ročního obrátu u firem) za příliš vysokou, ale přesto jsou ochotny text dohodnutý s EP podpořit. UK má obavy ze zvýšení administrativní zátěže pro malé a střední podniky, avšak rozhodla se tuto otázku řešit (pro domácí účely) vlastní jednostrannou deklarací do záznamu z jednání. LU PRES na závěr konstatovalo získání dostatečné podpory pro přijetí politické dohody nad návrhem textu v rámci druhého čtení a tímto jej předloží k formálnímu schválení na příští jednání CRP II 18. 12. 2015.